

ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ

## ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଧପତ୍ରିକା

四

କୁହାର ମାର୍ତ୍ତ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ମିହା । ମା ଚିତ୍ର ଦେଖିଲୁ କାହାର ପାଇଁ ଗମନ କରିବାକୁ

ପୁଣି ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ।

ଦାରୁମାସ୍ତ୍ରଙ୍ଗ ବ୍ୟୁତ ଲେଖ ।

ବାରିକମାସୁଧା ବାହୁ ଲଦିବପଥରେ ଗବନ୍ତି-  
ମେଘାରଣ୍ଟିଥ ଯେବନସ୍ତ ଉପାୟ ଅବଳମ୍ବନ  
କରାଏହାନ୍ତି ସେ ଏହୁ ବଳତରେ ସେହେଠେବୁ-  
ରେ ପଢ଼େଇବ ଚାହୁନ୍ତାନ୍ତି । ସେହେଠେବୁକ  
ଏ ଏ ଗତ ପୋମବାରର ତେଜିକରରେ ପ୍ରକା-  
ଶିବ ହୋଇଥିଲା ଅମ୍ବେମାନେ ଦେଖିବେ ପାଠ-  
ଶକୁ ଯେ ବାରିକ ବିର୍ମାଣପଥରେ ସେହେଠେବୁ-  
ରେ ମତ ଏହି ଯେ ମେଳାମାନଙ୍କୁ କେଉଁ  
କାନ୍ତରେ ରହିଲେ ଦୂର୍ଧା ହେବ ଏଥର ପୁନଃପର  
ଦୂର୍ଧା ବାରିକ ବିମାନର ଅକ୍ଷେତ୍ର କିମ୍ବା ଉତ୍ତାନ୍ତା  
ହାରପାରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଦେହେହାନ୍ତରେ ବାରିକ  
ବିର୍ମାଣର ପ୍ରୟୋକ୍ତନ ନାହିଁ ।

ଏଥର ଅତି ଦୀର୍ଘମାସେଣ ଅମଲକର  
ପ୍ରାର ନାହିଁ । ସେହେତେ ଅବଶ୍ୟକ ମତ  
ଜାଗିଲାଗାନ ଗବହୀମେଣ୍ଟ ଯେ ଦିର୍ଗୁରୁକୁ  
ରାଜୀବ କରିବାର କ୍ଷାନ୍ତ ହେବେ ଏମନ୍ତ  
ଦୀର୍ଘ ନୁହିଲା । କିନ୍ତୁ ଏଥର ଫଳ ଏହି  
ପ୍ରାହରେ ପ୍ରକାଶ ଦୋରିଥିଲା । ଗବହୀମେଣ୍ଟ  
ପାଞ୍ଚମୁଖୀରେ କ୍ଷେତ୍ର ନୀତିବ୍ୟାଧି ମହାଲ ଉଠିପକ  
ଓ ସେମହିମାର ବାର୍ଷିକ ମହୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଦ୍‌ବଳନକୁ  
ନୁହିଲି ହେବ । ଶ୍ରୀମନ୍ ବାବୁ ସାହେବ ମୋଧ-  
ପାଲଙ୍କ ଅଧିକ ମାର୍ଗଦାରେ ଭାର୍ଯ୍ୟ

ହୁନ୍ମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଛଳକରିମାର ଅଛନ୍ତି  
ଅନ୍ତିଦିନରେ ଭାବରବର୍ଣ୍ଣିଯ ବନ୍ଦକଷାପକ  
ପଶୁରେ ଏକିଷୟରେ ଖୋଟିଏ ଅଲଜର ଗାନ୍ଧି-  
ମୂର୍ତ୍ତି ଆଗର ହେବାର ତାହା ଯେତି ଆହୁତି  
ପରମା ଦସ୍ତି ସବରେ ଅନେକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟକ୍ରିୟାକାରୀ ହେବାର

ଥେବାଏ ଲୋକମୋଳକ ସେ ଦୂରୀ-  
କରୁ ଗୁଣନୂପରେ ତାହାକର ଉଚିଲକ୍ଷ୍ୟ  
ବାର କ୍ଷମତା ନାହିଁ । ଉଚିଲକ୍ଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଏ-  
ଦେଶକୁ ଅଧିଳେଉତାର ହିନ୍ଦୁମାନେ ତାହାକର  
ବ୍ୟବହାର ଦେଖି ଉଚିଲର ନିୟମ ଆପଣ  
ମୂରରେ ଚଲାଇଅଛନ୍ତି । ବିଷେଷ ମାସ୍ନିନ୍ମାତ୍ରେ  
ଯେହିଲେ ପୃଷ୍ଠର ଅନୁମର ରହ ପିତା ପ୍ରତିଭି  
ଜ୍ଞାନକୁ ପରି କଥାରେ ଯେହିଲେ ଦ୍ୱାରାକମେ  
ଶ୍ଵାବରସ୍ଥରୁ ଅନ୍ତରୁ ଦେବାର ତାହାକର  
କ୍ଷମତା ବେର୍ତ୍ତାରେ ରହିଲ ଓ ଯଦ୍ୟତି ବି  
ବେଳେବାଳ ଦେଲ ଉଚିଲକରିବାର ଶୁଭ ପ୍ରକାଶ  
ହୋଇ ତାହା ଅବ୍ୟାଳଗରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାତିଷ୍ଠାନି  
ହୋଇଅସ୍ଥାନ୍ତରୁ ତଥାର ଚିରକାଳବାଣୀ  
ପ୍ରକାଶିକୁ ରକ୍ଷାକରିବା କିମ୍ବା ଅଜାଇବିଷ୍ଟି ପକ୍ଷ-  
ରେ ସେଥିର ବିଧାନ କରିବା ଗୁଣ୍ଡପନ୍ଥ ନୁହିର  
ଅଧିକ ଲୋକମାନେ ଏ ମୁହଁବିରାଷରେ ଅନେ-  
ବ କଥା କହୁ ଗାସର ପ୍ରମାଣ ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଇ  
ଅଛନ୍ତି ଯେ ହୃଦୟର ଉଚିଲ ବର୍ଷାର କ୍ଷମତା  
ଗା ଅଛି ଓ ଗେମାନେ ପାରନ୍ତା ବର୍ଣ୍ଣ ଯେ  
ନୁହିନ ଅଜଳରେ ପ୍ରକାଶିବ ଚିରକାଳୀୟ କରିବା  
ଓ ଅବାଳବ୍ୟାକୁ ବାନ କରିବାର ଅଭିନାଶ  
ସେମାନଙ୍କ ବିଧ୍ୟାର ।

Digitized by srujanika@gmail.com

୭୩

ଭାଷାକୁ ପରେ ଲିଖିଲା ଏ  
ହାମାନ୍ତ ମୁଣ୍ଡରେ ଏହି ଅନୁଭବରୁ ଯେ  
ସଂଗ୍ରହ ଚିତ୍ରାୟା କରିବାର କହୁମ ହୁବୁର  
ଅର୍ମବିବସ ନୁହର ଓ ପୁନ୍ତର ଶାତ୍ରାଜାନେ  
ଏ ପଥରେ ଯେବେଳେ କିମ୍ବା କୁରିଯାଇଅଛି  
ଅର୍ଥକା ପରିଷକ୍ଷ ମୋହନ କରିବାର କାହିଁ ଯୁ  
ଅଛି ସେ ସମ୍ବନ୍ଧ ସାବଧାନପୂର୍ବକ  
ଆଲୋଚନା କଲେ ସେଥିର ଏହି ଉପଲବ୍ଧ  
ହୁଅଇ ଯେ ଅପଣା କଶର ବୌଦ୍ଧ ବନ୍ଧା ଓ  
ଚିତ୍ରାୟା କରିବାର ଛାଇ ଯେମନ୍ତ ହିନ୍ଦୁ  
ମାନ୍ଦଳ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକଳ ଭେମନ୍ତ ଗ୍ରାୟ ଅଜ  
ବୌଦ୍ଧ କାଳ ମଧ୍ୟରେ ହେଖାଯାଏ ନାହିଁ ।  
ଯେ ମୋତ୍ତ ପଞ୍ଚଭି ଅପଣା କୁରି କି ପରିଷମ  
ବଳରେ ଲାଭ କରିଥ ଏ ମେ ପଢ଼ିବା ଭାବକୁ  
ଚିରବାଜ ସବାଗେ ରଙ୍ଗା କରିବାକୁ କେବ୍ଳ  
କରଇ ଓ ଯେବେ ସେପଥରେ ଭାବାର ମୁହଁ  
ହେବାଉଥାବ ହେଥିର ବିଧାନ କରିବାକୁ ସେ  
ଅଷ୍ଟମ ହେବ ଭେବେ ଭାବାର ତକୁ ଆମା  
ଚିରଭାର୍ଯ୍ୟ ହେବାର ନାହିଁ । ସମସ୍ତର ବାହନା  
ଯେ ଭାବାଙ୍କର ଅର୍ତ୍ତଲା ଧନ ଭାବାଙ୍କ ମୁହଁ  
ଭାବାର ପୁର ପୌର ଯଥାନ୍ତମେ ହେବ କରୁ  
କଶର ମର୍ମାଦା ରକ୍ଷାକରିବେ । ପଦ ପୌରାଦ-  
ନାନେ ଅର୍ଜନକର୍ତ୍ତାର ଅର୍ପାଧିର ବିଭବିବାର୍ଯ୍ୟ  
କର ଅର୍ଥ ନାମ କରିବେ ଏହା କେହି ଆପା  
ନ କରଇ । ବିନ୍ତୁ ସେ କହୁଥିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ  
ଅପଣା ସଂପଦିକୁ ଚିତ୍ରାୟା କରିବାର ଯେବେ

ବସନ୍ତା କି ଏବେ ରେବେ ଜାହାର ସେ ଥମା  
ପଦ୍ମ ଦେବୀ ନୁହଇ ଓ ମୟ ସେ ଥମା  
ଅର୍ଚିତ ଧୂମ ରତ୍ନମାର ଅନାବଗ୍ୟନ ଦେବାର  
କଦମ୍ବାରେ କୌଣସି ଲୋକକୁ ମୁହ ଡାର  
ଅଯତ୍ତ ପଦ୍ମତିର ସମେତ୍ତା ଦିନୋବତ୍ତ ଛର-  
ଦେଇବନାର ଅଧ୍ୟବରି ଶଥଗରକେ ବି ବାଧା-  
କର ଅଦ୍ଵୀତ ଦେବ ଅମ୍ବମାନକୁ ଜଣା ପଢ଼-  
ାନ୍ତ ପ୍ରତିକରେ ଅମ୍ବମାନେ ଶିଳ୍ପ କର-  
ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣ ହୋଇ ସମୟ ଦ୍ୱାରିକୁ ଏକମଜା ଦେବାର  
ଜଗତ କିମ୍ବା ଅକ୍ଷତ ଧନ ରକ୍ଷା ଫଳପୂରେ  
ମନୁରକ୍ଷଣା - ବଳିକ ଓ ପୁରସକନବଳାର  
ଶବ୍ଦ ନାହିଁ । ୧୫ ଅଜାତ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରତି ସମ୍ମର୍ତ୍ତ  
ଦର୍ଶକ । - ଶୋଭିକ ନୁହଇ  
ଅମ୍ବମଜା ରେଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାହିଁ ମାହୀ ।

କେବଳ କବେନାର ମୋହରାଜଙ୍କ

ପ୍ରମାଦର ହନ୍ତିରେ ଏହିଷୟ-  
କି ଯେତିମ ପାଶୁର ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲା ।  
ତାହାର ପାଶୁର ସେ ଧରିଲେମେଘ ପକ୍ଷିଳା-  
କିରଣ ଏବଂ ନାଥରଙ୍ଗରେ ଦୋଷ ଦିଲିବାକୁ

ନ ମିଳିଗାରୁ ବାଣିଜ୍ୟର ଦସ୍ତର କଥାର  
ଦେଖିଯାଇ ଏମନ୍ତ କି ବାଣିଜ୍ୟ ନ ଥିବାର  
ହୋଲ୍‌ପାଇସାରେ ପ୍ରବନ୍ଧ ମନ୍ଦାମନ୍ଦିର  
କୌଣସି ସୁଯୋଗ ନ ଥିବାର ବଳଭାବରେ  
ଗୁଡ଼ିଳ ମନ୍ଦିର ଠ ୨୫ କା ଲେଜାର୍ ଦିନର  
ହେଉଥିବା ପ୍ରତିବିଷେ କଟକରେ ଗୁଡ଼ିଳ ବଢ଼ି  
୪କୁ ମ ଧୀର୍ଘ ର ପ୍ରାୟ ହେଉଥାଇ ଅଥବା  
ଜଳିବାରୁ ବେପାର ଯାଇ ନାହିଁ । ଏବମତ୍ତେ  
କଥା ଲେଖି ୧୦ ଗବର୍ନ୍ମମେତ୍ରର ଅନୁ  
ବେଶ କରିବା ଏ ମହାମାନାମ୍ଭ ସବୁ  
ମାତ୍ରାଟିଏହୁ ମାତ୍ର କିମ୍ବା କରିବାର ଅଛି  
ମେତ୍ର ମେମତି କି ଲୋକେ ଯେତେବେଳେ  
ବିଦ୍ୟାରୀ କାମ କରିବା ଅବ୍ୟୋଗରେ ପାଇଁ  
ପାଇଁବେ । ଶାହୁରୁ ଏହି ପାଇଁବ ଏହି ପ୍ରକାର  
ଯୋଗ କର ଦେଇଥିଲେ ମାତ୍ର ତଦିନିଥାର  
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେଉ ନାହିଁ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ସଖାଦିକର ଅନୁଗ୍ରହରେ  
ବାସ୍ତବ ହେବାର କରଣ ଦେଖୁନାହାଁ ଦାସ୍ତବରେ  
ଏଠାଟ ବହୁତ ବନ୍ଦାଙ୍କ ପଠାଇବାର ବର୍ତ୍ତମାନ  
ବୌଧାର୍ତ୍ତ ସ୍ଥୋଗ ନ ହୁବାର ମହାଜନମାନ-  
କୁ କଥା ହେଉଥାବୁ କିନ୍ତୁ କିଛିବାଲ ପୁଣ୍ୟରେ  
ଏହା ଏହାକିମର ବିଷେ ଯାଏ  
ଥିଲେ କୋଣ କୁଞ୍ଚିତ ଯେ କମ୍ପ ହେମାଜନକର  
କୁ ଉଣା ହୋଇବାରେ । ସମ୍ଭବ କୋଣ-  
ପାଦବି ମହାଜନ ଭାବୁ ଆଜିଲେବରର କର  
କୁ ଓ ଜାହା ଦୂର କରିବା ଗବର୍ନ୍ମେନ୍ସିକର  
ତଥି ଅଚ୍ଛର ଯାହାର ଅନ୍ତର୍ଜାଳ ପଠାଇବାର  
ବିଶେଷ ଯେ ମହାପର୍ତ୍ତର ମହବୁମାରୁ ଯାଇ  
ଥାଏ ସିଂହପିଲରେ ମାତ୍ର କରନ୍ତି ଯାହାରୁ  
ବେଳାରୀ ବୌଧାର୍ତ୍ତ ଥାନରୁ ପଠାଇବାର  
ଥର ଗାହାର ଉଥାୟ ନାହିଁ । ଏମାନଙ୍କ-  
ର ବିଶ ଯଥାୟ କରିବାର ଉଚ୍ଚତ ମାତ୍ର  
କମନ୍ତି କରିବାରୁ ଗଲେ ମହାଜନ ଏ  
ପରିଲେବ ଦୀପବାବୁ ପତକ ଏହେତୁ  
କେବଳପାହେବ ଏକାବେଳେବେ ନୋଟ ହେ-  
ବରିଜ କରିଅଛନ୍ତି । ବିଶେଷରେ ମା । ସ  
ଦିନ ବଲକଟାରେ ଚାଲୁର କିମ୍ବା ପ୍ରଯୋ-  
ଗେଉଥାବୁ ଏମନ୍ତ ସମୟରେ ବଲକଟାରୁ  
ଏ ଅଣି ଏଠାରେ ଉଦ୍‌ବିନ୍ଦ କଟାଇବା  
ଯକୁ ହୋଇ ନାହିଁ । ଅନ୍ତକୁଳା ପଠାଇ-  
ର ପ୍ରୟୋଜନ ବାରେତ୍ଥି ବନ୍ଦିର ପରିତ୍ୟ  
ଇଥାବୁ । ସୁଜଳ୍ମ ବନ୍ଦାଜିଷ୍ଠପନ ହେଲେ  
ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧନା ଦେଖାଯାଏ କେବଳ

ମେଘ ଯେବେ ନିର୍ବାକୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ତେବେ  
ଅପର ଲୋକର ଲାଗୁ ହୃଦୟର ଶୂନ୍ୟାବଳୀ ଜ୍ଞାନ୍  
ବହୁତ୍ସମ୍ମାନ ମଧ୍ୟ ବଳେବୁର ପାଦେବ ଦୋଷ  
ଦେବ ରତ୍ନ ବରଦକ୍ଷିତ୍ର ଯେ ଲୋକେ  
କ୍ଲେଶ ପାରିଲେ ଅଭିମାନ କୌଣସି ଉପାୟ  
କରିବେ ।

ଏଥର କୋଟ ରହିଗ କରିବାରେ ବି ଫଳ  
ହୋଇଥାଏ କଣଙ୍କ ମରିବାର ଅବଶ୍ୟକ ।  
ହକୁମେନ୍ତିଥିଲେ ଏଠାର ଦାରିଜାର ଘରପାଲ  
କାରି ନାହାନ୍ତି ଦେଇ ହୋଟ ନ ଦେବାର  
ତହିଁର ବ୍ୟାପକ ହୋଇଥିବାର ଲେଖାଏ ।  
ବାସକରେ ହୋଟ ନ ଦେବାର ବାରିଜୁର କୃତି  
ହେଉଥାଏ । ଆଗେ ମହାକଳମାନେ ନୋଟ  
କିମ୍ବା ମନୀପର୍ତ୍ତିର ସହିତରେ ଧାର୍ଜିଥିଲେ ବୋଲ  
ପ୍ରାକ ଦେଖାଇବ ଚିନ୍ତା ବିଚଳିଥିଲେ ଏଥର  
ଯେଉଁ ଦିନୁ କୋଟ ବନ ହେଲବା ହେବିଲୁ  
ନାନାପ୍ରକାର ହୁବି ଏଠାର ପଠାଇଥିଲୁ ।  
ବ୍ୟକ୍ତିଗତୀକ ହେଉ ନାହିଁ ମୋଲ ଯେତ୍ରିଥାଏ  
କେବଳକୁ ମାତ୍ର ଦେ ବୁଝିଲେ ଅନୁର୍ଧ୍ଵ ଦେବେ  
ଯେ ବଜ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଘରର ବୂର୍ତ୍ତି ଲଭିଥିଲି  
ଏକଲକ୍ଷପ୍ରକାର ଅଧିକ ହେବ ଏଠାର ବାବନ  
ଏ ଅବଶ୍ୟ କେଳିଥିମନ୍ତ୍ରିତ କରି ପରି  
ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷତା । ଲାଗୁ ପାଇବାରେ ମହାକଳ  
କଲି ମାତ୍ର ୦୦୦୦ ର ରତ୍ନି ପଣ୍ଡିତଙ୍କୁ ଯାଇଥାଏ ।  
ଏହି ଦେଶରେ ଯେବେ ହୋଟ ତ ବରଜୀ  
କାର ଅସୁରକ୍ଷିତ ଦେବମନ୍ତ୍ର ପରିଚାଳନାକାରୀ  
ନିବିତ୍ତ କିମି ପଠାଇବାରେ ନୋଟର  
ବସନ୍ତ ସେ କେବଳ ପୁରୁଷ ଜାତି ଅନେ-  
ଅନେକ ଲାଭ ହୋଇଥାଏ । ନୋଟ ନିଜୁଥିଲେ  
ତ ମହାକଳମାନେ କିଛି ତ ମହାକଳ ବିମୁକ୍ତ  
ହେବି ପାରି କିମ୍ବା କାହିଁ ପୁରୁଷ  
ପକ୍ଷରେ ପରିଦର କିମ୍ବା କୁଳେ ହୋଇ  
ନେବି ଉପକାର ହୋଇଥାଏ । ଉତ୍ସାହ ଯେ  
କି ପଠାଇବାର ସହିତ୍ୟାମ ହୋଇଥାଏ  
ତା ଅମ୍ବେମାନେ କହୁ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଯେବେ  
କି ବନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ବନ୍ଦ ରପ୍ତାରବେଶୀର  
କି ହୋଇଥାଏ କେବେ ମହାକଳମାନଙ୍କୁ  
ତ ହେବାରେ ଉପକାର ନାହିଁ ।

କର୍ତ୍ତମାଙ୍କ ବନ୍ଦବନ୍ ବାଣିଜ୍ୟର ଅବସ୍ଥା  
କି ଯେହାକେ ପ୍ରତିମାନ ପ୍ରାୟ ୫୭୦୦୦୦ଟାଙ୍ଗ  
ଅମ୍ବାର ହେଉ ହେବଳ ୩୫୦୦୦୦ଟାଙ୍ଗ  
୧୦୦୨ ମାର ସଜ୍ଜନୀ ଅବଶିଷ୍ଟ ୨୫୦୦୦୦  
ମୋଟ ମୋ ଅମା ବିଷୟ ହୁଏ ୧

ପଠାଇଲେ କାର୍ଯ୍ୟ କିଳିବାର ନୁହଇ ମାତ୍ର  
ଆମଦାର ବାଣିଜ୍ୟର ବୃଦ୍ଧିରେ ଦେବାର ଉପ-  
କାର ନାହିଁ ଦେବକ ରାଷ୍ଟ୍ରାନ୍ତରେ ଡାଢା ଦେବାର  
ଅଛି । ଅଗ୍ରଏବ ଯେହିଲେ ମୋଟ ନ ଦେବାର  
ଆମଦାର ଦେଶର ଭାବ ଓ ରାଷ୍ଟ୍ରର ଦେଶର  
ବୃଦ୍ଧି ଦେବାର ଦେଶାଯାଏ ସେ ଦୁଲେ ନୋଟ  
ନ ଦେବାର ବାଣିଜ୍ୟର କ୍ଷତି ହେଉଥିଲା  
କୁପର ଦୋଳିଦିବ ?

ଏହମୟ କିମେଚନାରେ ଅମ୍ବେଲାକେ ରଖି  
କରିଥିଲୁ କି ଯେପକାର ନୋଟ ଦେବାର ବନ୍ଦ  
ଅଛି ସେହିଥି ଆଉ ତଳାକାଳ ବନ୍ଦ ଥାର ଓ  
କିମେ ରହୁଥିବ ବେପାରର ଅହରୀ ହେଲେ ହେ-  
ଇଅର ଦେଶଗଲାଠାର ଯେବେ ଅବଧିକ  
ହେବ ତେବେ ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଟୁ ଅମଦାନ ମାଲ-  
ାର ସୁଯୋଗ କରିବେ । ନୋଟ ବିଆୟାର  
ନାହିଁ କୋଣ ଅବ୍ୟ ଅମଦାନିକାରଙ୍କର ଜୀବ  
ବୁଝି ହୋଇ ନାହିଁ ରହିଗୁଣରେ ପ୍ରତିମାସ  
ଦୁଇ ମହା ହେବାର ଦେଶାୟାବ ଓ ପ୍ରତିମାସ  
ଅନ୍ତରେ କାରଣ୍ୟ ଅସଫଳ ।

## ୧୦୩ ପାତ୍ରିକାମଂବାଦ ।

କଟକ ହାତ୍ସୁଳ କର୍ମଶ ନିମିତ୍ତ ଲଜ୍ଜାକୁ  
ସହୃଦୟଙ୍କ ଯାହା ବିଧ୍ୟାମାର୍ଥର ସେ ସମ୍ପଦାୟ  
କର୍ତ୍ତବ୍ୟାର—ଆଉ ଠଙ୍କା ଅବରତ ଦର  
କର୍ମଶ କର୍ମଶ ପେଣ ହୋଇ ନାହିଁ । ମାତ୍ର  
ବରୁ କର୍ମଶ ନ ହେବାର ମିଶ୍ରଦାନନ୍ଦ ହରୁଙ୍ଗ  
ଅସମାର ହେଉଅଛି । ଏଥିପାଇଁ ସମ୍ବନ୍ଧାବଳୀ-  
କଠାର ଦେବାଦୂତ ଠଙ୍କା ଉଠି ଉବା ମକାରେ  
କରିଯା ମନମୁଖ ବରୁଅଛନ୍ତି ଅମେମାନେ ବରସା  
କରୁ ଯେ ବନ୍ଦପ ସହାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଧିକ ହସ୍ତାନ୍ତ  
ବନ୍ଦିମାନେ ମାନ୍ୟମଧ୍ୟ ବରନାଚୁ କଟୁ କରିବେ  
ମାତ୍ର ।

ଆସକୁ ଦେଖିଲୁ ନ ହେବ କଟୁକ ଅନ୍ତରୀ  
ପାଇ ମିଳ୍ଲୋକ୍ତାମରେ କେତେକୁଡ଼ିଏ ଗର  
ଚୌରାହ ଅଗ୍ରମୁଖରେ ପଢ଼ଇ ହୋଇ ଗମ୍ଭୀର  
ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । ସେ ଦିନ ମେଘାମରେ  
ଗେଣିବ ଦିନାହ ଥୁବାନ ଅଜ୍ଞେବଲେବ ଦେ-  
ତ୍ରାମରେ ଉପାହିତ ଥିଲେ ମାତ୍ର କୌଣସି  
ଛପାପୁ ଦୀର୍ଘ ଧର୍ଯ୍ୟ ଲବାଇ ପାଇଲେ ନାହିଁ  
ଶତ ନ ପାଇଲୁ ଅଗ୍ରମ୍ଭ ଉଥାତ ଏହେ  
ମାତ୍ରହଳର ଅଛି ।

ପ୍ରଥମ କିମ୍ବା ଦୁଇମାତ୍ରଙ୍କ ଟାଙ୍କା ବନ୍ଦ ହେଲା

ମାନ୍ଦେବ ବିଲାତକୁ ସିରା କାହାର ଛୁଟି ହେବାର  
ବଢ଼େବ ଅଧିକୁ କଲେବେଳେ ପିଲାଯାନ ମାହେବ  
ପୁଷ୍ଟକୁ ବିଦଳ ହେଲେ ସେଠା ଖବରାଣାର  
କର ଏହାଙ୍କ ଅର୍ପିତ ହେବ ।

ଉଦ୍‌ବନ୍ଧବ ପରିମଳାକୁ ପ୍ରଭତବର୍ଣ୍ଣାସ୍ମାନେ  
ଅନେକପ୍ରକାର କୌଣସି ଦେଖାଇଲେ ତଥା  
ସରଜଙ୍ଗ ବାହୀପର ସମସ୍ତକୁ ବିଳିବାର ଜଣା-  
ଯାଏ । ସେ ଉତ୍ସବମହୋଦୟକୁ ହସ୍ତିରେ  
ବସାଇଁ ବିକାର କରିବାକୁ ॥ ଲେ ଏହା-  
ନରେ ଅନେକ ହସ୍ତି ହେଲା କର ଗପ୍ତ  
ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ବାବ ରହିଥିଲେ ।  
ତଥବକ୍ଷ ପରେଶ ଦେଲାଇ ବାଜା ତ୍ୟଗି ପଦ-  
ଗ୍ଵାର ବାପରୁ ଘରଚାଉବାରେ ସେ ପଳାଇବାକୁ  
ବାଟ ଖୋଲ ବୁଲାଇ ହସ୍ତିମାଟେ ବାଟ ଶ୍ରଦ୍ଧିଲେ  
ମାହିଁ ଉତ୍ସବକୁ ହସ୍ତି ରୁ ଅପେକ୍ଷାକୁତ ତଥାକ  
ଦେବୀ ସେହିବାଟେ ପଳାଇବିବା ପାଇଁ ଯେମନ୍ତ  
ଆଇଁ ଅଧିକ ଉତ୍ସବ ତାହାକୁ ଗୋଲି ମାର  
ଲେଉଠାଇ ଦେଲେ ଉତ୍ସବକୁ ପୂରି ଗୁରୁ ଗୋ-  
ଲିରେ ତାହାର ପ୍ରାଣ ବଥ କଲେ ବାବ ହିବାର  
କରିବାରେ ଉତ୍ସବ ଯେମନ୍ତ ମୁଣି ହୋଇଥାଇବା  
ଏମନ୍ତ ପ୍ରାଣ ସେଷକ ଉତ୍ସବିରେ ହୋଇ ନ  
ଥିବେ ।

ପ୍ରକଳ୍ପା ମୁକୁତ ବରାରବାନିତି ବଜାଲ  
ଗବଣ୍ଡମେଘୁ ଏ ୩୦ ଟଙ୍କା ଦାନ ମଞ୍ଚର କରି  
ଅଛନ୍ତି ଏକ ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମା  
ଜେତେ ୧ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ହେବ ବୋଲି  
ଅଛନ୍ତି ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଘାର୍ତ୍ତ  
ସକା ଏ ୩୦୦୦ ଟଙ୍କା ଦାନ କରିଅପାଇଲୁ  
ଏତିମେତ୍ର ଶିକ୍ଷାକାର୍ଯ୍ୟର ଉତ୍ତରତ୍ଵର ଆହାରନ  
ଥିବାର ପ୍ରଦାନ କରିଅପାଇଲୁ ।

ପ୍ରକାଶରେ ପୁନର୍ବି ଅପରାଧ ଅନୁକଳ  
ଉପରେ ହୋଇଥାଏ । ଲୟାଧାନୀ ଏବଂ ଆମା

ଲୁହେ ଟେ କାବୁ ସେ ଗରି ଅସୁକ ଥା  
ମଳ ନାହିଁ ଅମ୍ବାଳ କଟିଲ ଏହି ଅନୁକଷ୍ଣ  
ଫବାରର ନମେତ୍ର ୨୦ ଅବର ଦକ୍ଷେଣେ  
ଦିକ୍ଷା ଚଙ୍ଗା ଶର୍ପଖୁ ଛରି ଉଜ୍ଜ୍ଵଳାମିତି ଅନୁଗ୍ରହ  
କରିଅବେ ।

ଗତ ଫେବୃରୀ ମୁଦ୍ରା ରିପରେ ଅଛାଇ  
କଲା ସଂପ୍ରଦାଯଙ୍କର ମୁଦ୍ରା ହୋଇଥିଲା ।  
ତାହାଙ୍କ କ୍ଷମତା ବିଷୟରେ ଏହା ଖୋଲିବାକୁ  
ଦେବ ଯେ ଧନ୍ତାବ ବିଜୟ ବିଷୟରେ ଦ୍ଵିତୀୟ-  
ମବର୍ତ୍ତମାନ ତାହାଙ୍କ ବିଜୟରେ ଅନନ୍ଦରଙ୍ଗା  
କିମ୍ବା ।

ତିବକ୍ ଥିଲୁ ଏତନବ୍ୟ କଲିବଗାରୁ ଅର୍ଥ  
ପଞ୍ଚଶିଳମନ ବରିବେ ସାହୁ' । ସେ ଏକାବେଳେରେ  
ମାତ୍ରକରେ ଜାହାଜ ଅଗ୍ରଦେଶ ବରିବେ ।

କାନ୍ତିରେ ମହାଶୂନ୍ୟ, ମହାବାତୀ ଉଳପ୍ରେ-  
ପୁରାଙ୍କ ଖଣ୍ଡେ ଅଭିନମ ଗାଲ ଉପଚୋକନ  
ଦେଉଥିବା । ଏପରି ଗାଲ ଅଧି କେବେ  
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ନ ଥିଲା । ଏହାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ  
ବରାହରେ ୫୦୦ ମୋଟ ଦିମାଗର ଏ ବର୍ଷ  
ପରିଗ୍ରମ କରିଥିବାକୁ । ଏ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅନେକ  
ଗିର୍ଜା ଚକ୍ର ବନ୍ଧୁ ହୋଇଥିଲା । କାନ୍ତିରେ ଏହି  
ଗାଲ ୫ ୬୭% କା ମୂଳ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ।  
ଏହି ଗାଲଗ୍ରେଇ ପ୍ରଥମେ ଡିଲବାକୁ ପ୍ରଦାନ  
ଦୋଷଧ୍ୟ ସେ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ଅନ୍ତରି  
ହୃଦୟନ୍ତେ କାନ୍ତିର ଘଜା ଏହି ଗାଲ ମହାଶୂନ୍ୟକୁ  
ଦେବ୍ୟକନିର୍ମାଣ କାହାଙ୍କ ବସ୍ତେ ସମର୍ପଣ କରି-  
ଅଛନ୍ତି ।

ପୂର୍ବେକୁ ପଣ୍ଡିତ ଦିଲ୍ଲୀନ ମୁଗୀ ଚନ୍ଦକାଳୀ  
ଆସିବା ମାନସ କରିଥିଲୁଛି । ସେ ବିଜ୍ଞାନ  
ଏଲେଖାବାଦିରେ ଧର୍ମ ପ୍ରଗତି କରି ବ୍ରଜଧାରୀ  
ଦୀର୍ଘମ କରିଲେ ।

ମୋନପ୍ରକାଶର ଅବଶେଷ ହେଲୁଯେ ସମ୍ପଦିତ  
ଲଧୁର ଏକବଳି କାଳିମଟିଗର ବସୁରଙ୍ଗ  
ହୋଇ ତାଥାର ସ୍ଥା ସନ୍ଦାଚମାହରର ଶିଖ  
କେବନ ବର କାଳାଜ ନିକଟରେ ଉପଦାର  
ଦେଇଥାଏ । ତତ୍ତ୍ଵରେ ତରମାର ସମ୍ପଦରେ  
ଦେଇ ନଗର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ଯାହାକୁ  
ଅଗରେ ଦେଖିଲ ଭାବାକୁ ହଜାହତ କଲା ।  
ଯରିବେଶରେ ଜାଗେନ ଥୋର ଅଣ୍ଣାରେ ଦାନ  
ଏହି ବଜରାଗା ଏକ ଦୃଷ୍ଟିପରେ ଉତ୍ତରଜ୍ଞ-  
ଦ୍ୱାରା ପାଇଥାଗ ଭରାପଛି । ତାଣ୍ଡି ଏବେଶ-  
ରେ ଏହିପକଳ ଭାବାନବ ଫଳ ଉପରୁକ୍ତ  
ବୁଝଇ ।

ତାନକବୀରର ବିମେତ୍ରେ ଗତ ଶିଖମୁଖର  
ତା ୧୯ ରିଜର ତାନକବୀରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅବିଦ୍ୟା  
ଯେ ଦୋରେ ଏକପ୍ରକାର ରୂପଙ୍କର ମହିଳା  
ଅପରିଚିତ ଦୋର ଲାଗମୁର ମାହରେ ଥାର  
ଉତ୍ତର କରିଥିଲ ଏମନ କି ଏବମାର ମଧ୍ୟରେ  
ଦୋର ଶବ୍ଦି ଅଥଲକ୍ଷ ଲୋକ ମଧ୍ୟରେ ଏକସ-  
ହ୍ୟ ଲୋକ ମରିଗଲେ । ଏଥରେ ଲୋକମାନେ  
ଅରମଧ ଉଦ୍‌ବ୍ୟାପ ହେଲେ ଓ କହି କାଳ-  
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଛାତ୍ର ବାଟ ବନ୍ଦ ଓ ପରେ ଝାଡ଼ି କବାନ୍ତ  
ପରିଗଲ ।

ପିଲେକିମୁରର କଣେ ମହାକଳ ନାଗର-

ମୁଣ୍ଡ ପ୍ରୟେ ଘର୍ଷିତ କେନରିଲ୍ ସାହେବ  
ପ୍ରସ୍ଥଦ ଦେଇଥିବାକୁ । ଭାବୁ ନଗରର  
ଫଳାର ପାର୍ଶ୍ଵ ଏବଂ ପିଣ୍ଡାଜାନ ଦିନପୁରେ  
ଏ ମହାମୟ ଅଗନ୍ଧୀ ଯତ୍ନ କରିଥିବା ଏବଂ  
ଲାହୋର ଲିଙ୍ଗ କେନରିଲ୍ ପ୍ରାମରେ ଏଗାର  
ସହସ୍ର ଠଙ୍କା ବ୍ୟଥ କରି ସାଧାରଣ ଭପବାନରେ  
ବେଚିବ ପକ୍ଷାଧୋଗଣ ଶମ୍ପିଣ କରି ଦେଇଥି-  
ବାରୁ ଏହାକିର ବ୍ୟଥ ଗ୍ରୀଜାନ ହୋଇଥାଏ ।

ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ମାତ୍ରାକ ଲେଖନ୍ତି ଯେ ବାର-  
ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଗଣ କରିବାପୁରୁ ବଜର୍ଗ ଅଛିନ  
ଯାହାକର ସମ୍ପ୍ର ଦେଖା ପରିଶୋଧ ଦୋର-  
ଅଛି । ଏ ଗବର୍ଣ୍ଣା ପଚିବର୍ଷ ସଳଗର୍ଥକ  
ଧେନ୍ଦରନାର ଏକଲକ୍ଷ କର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ଧରିଗୋଥ  
ଦେବ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଛଣ୍ଡିଦ୍ଵା ଏଥରେ ସମ୍ମର  
ଦେହାଇଥିବୁ । କବିକା ମୃକାଙ୍କ ନେଇ  
ପରିଶୋଧ ପାଇଁ ସମ୍ପ୍ର ଦୀର୍ଘ ଉପାୟ ଦେଇ  
ନାହିଁ କାହାକି ?

ବିମ୍ବାରେ ଜଣେ ଦେଖାୟ ସମ୍ପଦକ ବୋଲନ୍ତି  
ସେ ଉଚ୍ଛବଙ୍କ ଅର୍ଦ୍ଧର୍ଥନା ଲମ୍ବିତ ହୋଇରେ  
ସେମନ୍ତ ଅଶୋକନ ହେଉଥିଲୁ ସେଥିର  
ତଥା ଯାଏ ତୟ ବଳବଗାର ଦଳ କର ଥିଲା  
ବାସ ହେବ । ବିମ୍ବାରେ ଥନକାଳ ହେତୁ  
ଅଶୁକ ଥିଲାଗୁ ଏକଥା ଅସତ୍ର ବୋଧ ହେଉ  
ନାହା ।

ଶ୍ରୀମତୀ ପବନ୍ତିରବେଳରାଜ ପାଦେବ କଥାନ  
କଣ୍ଠରୁକୁ କି ସେହିଲେ କୌଣସି ଗବର୍ଣ୍ମେଖା-  
ଚନ୍ଦ୍ରରୁ ଅପଣା ଭଲ ବିନିଜ୍ ବର୍ଷ ଭାଲ ଧୀର  
ପଦତଥାଏ ତର ସେଠାରେ କର୍ମ କଲାଇବେ ତେ  
ସେଠାରେ କର୍ମ କରିବା ଧୀର ଗବର୍ଣ୍ମେଖାର  
ଅଛି ହୋଇ ନ ଥିବ ସେହିଲେ ସରକାରର  
ଅନ୍ତରୀ କର୍ମ ଲା ପଡ଼ିଲେ ତାହାକୁ ଭକ୍ତ ପଦାର  
କୌଣସି ହାନିପାର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଅନୁମତି  
ଦିଅଯାଇଗାରେ । ଏ ଆଜ୍ଞା ଦୋଷ ହୋଇ  
ପାରେ କର୍ମଗ୍ରହିଙ୍କର ପଦତଥାର କରେଥା  
ହେବ ।

ବିଲାକ୍ଷମନ ବର୍ଷାରୁବ୍ୟୁ ଏଣିକି ଖୁବଗସ୍ତା  
ହେଲେବି । ସୁଧାକ ଜଳପଣାଳୀ ମୋଲା ହେଲାର  
ଏ ବସନ୍ତର ଫୋରେଥାଣି । ବିମ୍ବେରର ଛାଇ-  
ଶୈଖ ଟେଙ୍କାଗର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାହାଙ୍କରେ  
ଦୀବାଂଶୁର ପ୍ରଥମଗୋଟିଏ ଜଡ଼ା ଟ ୪୦୦ ଟଙ୍କା  
ଆର୍ଥି ହୋଇଥାଣି ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀର ମିଶନସିପଳ କମିଟିଙ୍କ ଅଧ୍ୟାଧିକାରୀ-  
ରେ ଉତ୍ସବାଦ୍ୟ ଏହାବେ ସମ୍ମାନ ଦେଇ

ଏବ ଧନ୍ୟକାଳ ସୁରକ୍ଷା ପଦ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛି  
ଶାନ୍ତିବେଶମିକର ନୃତ୍ୟବର୍ଷାର୍ଥୀ ଗର୍ବ  
ଫିବ୍ରୁଆରୀ ଶା ୬ ରଜରେ ପରିହରି  
ବର୍ଷାର୍ଥୀ ଦିନକୁ ଏମାନେ ମଧ୍ୟ ପରିଚାଳନା  
ଜୀବନକର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରମାନ ବନ୍ଦକରନ୍ତି ।

କମିଶାର ଟେ ପ୍ରକାର ଅଇନ ଅର୍ଥାତ୍ ଦଳ  
୧୯୫୯ ର ଆଂଧ୍ରପ୍ରଦେଶ ଅପ୍ରେଲମାସରୀରୁ  
ରେ ଉତ୍ତରା ଏ ହୋଲାପ୍ରଧାର ଛାଡା ବଜାରା-  
ପ୍ରଦେଶର ସବଳ ହୋଲାରେ ପ୍ରତିଳି ହେବ ।

ଥାରୁ ଅଜଗାର ଦୋଳନ୍ତୁ ଯେ ଅଲକ୍ଷେଣର  
ଶକ୍ତି ଅଜାନ୍ତ ଅପରମିତ ବ୍ୟୟକର ବନ୍ଧୁହର-  
ଦରରେ ପଢ଼ ଛନ୍ତି । ଶକ୍ତିଯିତ୍ତରେ ଠକା-  
ଟିଏ ନାହିଁ ଓ ଶ୍ଵରମାନେ କେତେବଳ ହେଲା  
ବେଳାନ୍ତିରନା । ଏ ଏଥାତେ ମହାକଳମାନେ  
ଶକ୍ତାକୁ ଦେଖି ଉପରଥିଲା । ଅପରମିତ ବ୍ୟୟ  
ଦେବଳ ଉତ୍ତଳଗ୍ରାଙ୍କର ଧର୍ମ ନହଇ ।

ତେଜନୟସ୍ଥ ଲେଖକୁ ସେ ପଣ୍ଡିତ ହରିହରଦାସ  
ମୂର୍ଖ ସଂଗ୍ରହୀଳର ପଣ୍ଡିତ ବିଜ୍ଞାନୀ ଯିବାପାଇଁ  
ପଣ୍ଡିତ ଅଚ୍ଛବ୍ରତ ପୁଣ୍ୟର କବ୍ୟମାଳକ୍ଷେତ୍ର ବଜ୍ରକ୍ଷ-  
ବଳଶବେଦ ଚନ୍ଦ୍ରନେଇ ବିଜ୍ଞାନୀ ଯାଇଥିବାକୁ  
ପାହାଙ୍କିବାରେ ବିବେକ । ଏ ପଣ୍ଡିତ ସଂଗ୍ରହୀଳ  
ଲ୍ୟାପିଟାଯୁକ୍ତରେ ବିଶେଷ ବ୍ୟସତି ମନୋକାଳୀ-  
ନ୍ତ୍ର ମ୍ୟ ଡା. ବୁଲା ପ୍ରିକ୍ ଟେ ଲ୍ୟାପିଟାଯୁକ୍ତାକୁ  
ବାନ୍ଧନ୍ତି । ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ବିଜ୍ଞାନ ସମ୍ବନ୍ଧ ଦ୍ୱାରା  
ଏକେ ଏକାକି ବିଜ୍ଞାନୀ ସହିତରେ ଅମ୍ବେମାନେ  
କାହୁ ନାହିଁ । ଅମ୍ବେ ବୃତ୍ତିଥିଲୁଁ ସେ ଜାହାଙ୍କର  
ବିବାହ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ବନ୍ଦୁ ପର୍ମାର କେବଳ  
ବିମ୍ବେର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିବାହ ହିଁ ହେଲା ।

ଲକ୍ଷ୍ମନଙ୍କ ଅନିତାଙ୍କ ଗାରତୀଙ୍କ ସମ୍ମାଦନ  
କଣ୍ଠା ଗଲା ସେ ପ୍ରଭାତରୁ ହେଲାଦିନ  
ଏନେକ କଣ୍ଠା ହେଲାର ପ୍ରଦୂତ ହୋଇଥାଏ  
ଏ ଅନ୍ୟ ବିଜ୍ଞାନିଶ୍ଚାଳି ହୋଇ ଚାହିଁ ।

ପ୍ରେସ ପତ୍ର

ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରୀମଦ୍ ଉତ୍ସବପିଲା ପଞ୍ଚଗଂ

ମହାଶୟ ସମୀକ୍ଷା

ମହାଘୟ ପୁରେ ସଂକୁଳ ପାଠଶାଲା ଗବ୍ରେ  
ମେଘ ହୁଲ ବାରନାମ ଉତ୍ତାରଦେବା କିଷ୍ଣ  
ଅପଙ୍କେ ପଦି ଜାରେ ପକାନ କରିବା ହୋଇ  
ଥିଲେ ଉତ୍ତବିଷୟ ରତ୍ନ ହେଲା ଅର୍ଧାତ୍ ଯେତ୍ର-  
ଶାନରେ ପାଠଶାଲା ଥିଲା ହେଲେ ମନେ ମନେ

ମାସ ଏହି ଅବକାଶରେ ଗ୍ରାୟକୁ କଲେବୁଳି	୫
ପାହେବ ପାଠ୍ୟାଳ୍ପି କିର୍ମାଣ ଚଷ୍ଟମୀରେ ମନେ	
ଯୋଗପ୍ରକାର ବୋଟିଏ ଗ୍ରାୟା କରିଥିବାରେ	
କିମୁଳଭିତ୍ତିର ବନ୍ଦିମାନେ ଯୋଗପରିମାଣେ ମୁଣ୍ଡା	
ପ୍ରଦାନ କର ଦୟାନ୍ତରୀ ପ୍ରକାଶ ପୂର୍ବକ ଉଦ୍‌	
ସୃଦ୍ଧା କଷ୍ଟଥୀ ମାହାଯନ ପ୍ରଜାମନ୍ତରାତିଥିରୁ	
ଭାବା ପ୍ରକାଶକରି ମାଧ୍ୟମ କରିବାହେବେ ଇନ୍ଦ୍ର	
ଗ୍ରାୟକୁ କଲେବୁଳିର ସାହେବ	୫ ୫ ୦ ଟଙ୍କା
" କଲେବୁଳି ସାହେବ	୫ ୫ ୦
" ମହିଳା ହୃଦୟାବ ଦାତା	୫ ୫ ୦
" " ମାନୁଷର ଦାତା	୫ ୫ ୦
" ମୋହିନ ଦାତା	୫ ୫ ୦
" ବୋଗାଳବନ୍ଦ ଚତୋରୀଶ୍ୱର	୫ ୫ ୦
" ଶ୍ରୀ ସାହେବ ପୁରୁଷ ପୁରୁ- ଶିଖଶ୍ରୀଶ୍ୱର	୫ ୫ ୦

ଗାଁ କରେନ୍ତି ପୁଣ୍ୟଲିଙ୍ଗାରେ ଅବଳାହନାତି କରେବାର ଅଧିକାବଳ୍ୟ କେଇବାରେ ଗର୍ବ ପ୍ରାସୂର୍ଯ୍ୟ ଦେଇଥାଏ ।

ବିଜ୍ଞାପନ

ଅମ୍ବ ବିକଟରେ ଏକ ମାତ୍ରଳ ନରହତି  
ଲମ୍ବା ଓ ଦୁଇହାତ ଗୋଡ଼ା ଓ ଦୁଇହାତ ଉଚ୍ଚ-  
ର କଳାରଜର ମୁଖ ବିକଟ ପାଲକା ଧା-  
ରିହାନେ ଦୁଇଗୋଡ଼ି ଲାଲଚନ ଓ ବସଇ ରହ  
ଓ ଚଢ଼ିଆ ଓ ବିକରେ ଲୁମନିଶା ଥ-  
ଏ ୧୦ ବା ମୂଳରେ ବିକଟଯାଠେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଆହୁ  
ଯାହାଙ୍କର ଦିଷ୍ଟ କରିବାର ରଜା ଥାଏ ଦୋ  
ଅମ୍ବର ଗାନ୍ଧାମନରୁ ବସାତାରେ ଅଛେଣେ  
କଲେ ପାଇଁ ପାଇଁ ମାତ୍ର ମୂଳ ନମନ ତେ  
ବାକି ହେବ ।

୨୮୭

ଶ୍ରୀଅର୍ଥବିଜ୍ଞାନ ବର  
ସା । ଗମାମନିକୁ ପଦିକୁ କୃତ

ଏହି ଅନୁଲାପିତା ସହିତ କଟକ ଦୂର୍ବଳ  
କଟକ ରିଝିଂଲ୍‌ମ୍ୟୁଆରିଙ୍ ସଖାନ୍‌ଧୂମର  
ମହିଳା ଓ ଯୁବରୁ ହେଲା।

ବ୍ୟାକ୍ ପାଇଁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା

## ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପ୍ରକାଶନ

४५

ଜୀବିତର ମାତ୍ର ସନ୍ଧାନୀ ମହିଳା । ନା ଚେଇ ଦ୍ୱାନ୍ତ ସଙ୍ଗତିରେ ମନ୍ଦିରାର

ଅଶ୍ରୁମ ଦାର୍ଢଳ ମୂଳ୍ୟ ୫୯  
ବର୍ଷାଗେ ମୂଳ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷରୁ ୫୭  
ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ତାକମାତ୍ରଳ ୫୩

ବିଶ୍ୱାସ ରମେଶ ଥାପ୍ତ କାହାକୁ ଲାଗାଇ  
ଏକ ଧଳାପଳ ପଦନମୀର ପଣ୍ଡାଶ୍ଵର କିମ୍ବା  
କାହିମେହନ କୁମାର କିମ୍ବା ଅଛନ୍ତି  
ବିଶ୍ୱାସରମାତ୍ର ଦୟାକୁ କାହାକୁ ଚାପାଇ  
ଏବଂ ଏବଂ ଗର୍ଭମେଶ୍ଵର ସାହାୟ କେବାର  
କିମ୍ବା ଉଚିତ ବିଦ୍ୟାର ନ କରି ଏଇ, ବି, ଉଚିତର  
ମରେ ଏବଂକୁ ଏହାଙ୍କ କିମ୍ବା ଉଚିତ କିମ୍ବା  
ଶୁଣନ୍ତି ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି । ଏ ସଂକଷିତ  
ବିଶ୍ୱାସ ବିଶ୍ୱାସରମାତ୍ର କୁକରୁ ପଦନମୀର  
କାହିମେହନ ଦୁଃଖରୁଦେବେ ଓ ପ୍ରତିକରୁଦ୍ଧରଣ  
କେଇଁ ବିଶ୍ୱାସରମାତ୍ର ଏହାଙ୍କାରୁବେ । ନୌକା  
ପାତାରପଦ ଅପାର ଉତ୍ତମମତେ ଧାର୍ଯ୍ୟକରି ଉ-  
ଲାନ କରିବେ ଅଗେ ଗର୍ଭମେଶ୍ଵର ଅଳ୍ପ ଶର୍ଣ୍ଣରେ  
ବରଧରମାତ୍ର ପ୍ରକଳ ଅଳ୍ପଲେନ୍ତି ଏ ସାହେବ  
ଏହାର ଯେଉଁବିପରେ ଆମ୍ଭା କେବାରୁ ନହାଇ  
ଦେବା ଅଗ ଗର୍ଭର ଦେଖା ହେବନ । ଅଥବା  
ଆମ୍ଭା ଦେଇ ପ୍ରମା ସଠାଇପା ମହାଜନମ  
ଏହି ଦୂରତ୍ବ ହେବାକ ନାହିଁ କିମେ କଣାପତନକ ।

ମାପ୍ରଦେଶରେ ଉଚ୍ଚିକ୍ଷା ଏଥର ଅପାଳିତଃ ଏହି  
ଲାଗ ଦେଲୁ ମେ ହେତେରୁହିବ ଅମଳ  
ବାହାରି ସିବାର ପ୍ରତ୍ୟାବ ହୁଏବ କାହିଁନ ହେବେ  
ଅଳମାନଙ୍କର ବଢ଼ ମନଦରା ପରିଅନ୍ତର  
ଦୂର୍ମାଣି ଓ ବଦଳି ଏକାଦେଲକେ ପରିଚାର  
ଯାଇଲୁର ଆର ରଖାପାଇବାର ବାଟ ନାହିଁ  
ମାତ୍ର କିଜାଗରୁରୁ ଯେଉଁ ନୁହନ ବନ୍ଦୋବସୁର  
ପ୍ରସ୍ତାବ ହେଉଥିଲି ଦେଖୁଥିଲେ ଏହାର କୁଣ୍ଡ  
କର୍ମକ ନାହିଁ ଯେବେ ସେ ବିଦ୍ୟମ ବଜାଲାରେ  
କଲିବ ତେବେ ଠାରେ ଦଶଅର୍ଦ୍ଦ ତଳଥରେ  
ମଧ୍ୟ କଳ୍ପନାର ଭବ ବନ୍ଦୋବସୁ ହୋଇଯାଏନେ  
ଗର୍ବଶିଖମେଣାକ ପଥର ଜଗାଯାବ ଯେ ଗ୍ରାମୀକ  
ପୁରୁଷାହେଦକ ପ୍ରତ୍ୟାବ ବଜାଲା ଗର୍ବଶିଖମେଣାକ  
ମନୋମାର ହୋଇଅଛି ଦେବଳ ହାଇବୋର୍ଦ୍ଦ  
ଦେଶରୁରେ କିନ୍ତୁ ମତ ପ୍ରତାପକିରୁ ହାହାନ୍ତି ଅନ୍ତି  
ମାନ୍ତ୍ର ସ୍ଥାପିତ ଗର୍ବଶିଖମେଣାକ ପରି ଚିନ୍ତାରେ ଏକ  
ନାହିଁ ରାଜ୍ୟବାନ ହିର କରିବେ ଓ ସେଥିରେ  
କାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ସମ୍ପଦେ ନିବାର ହେବ ତିଥାର  
ଦେଇଅଛି ।

ବଲକାରୀ ପଦ୍ଧତରେ ପାଠ୍ୟରୁ ସେ ଚିହ୍ନା-  
କଳ୍ପର ବ୍ୟାୟ ଉଠା ବର୍ଣ୍ଣାପାଇଁ ଲାଞ୍ଛମେଣ୍ଟ  
ଯାହେବ ଜରିବରେ ଏବୁ ସମ୍ମାନକୁ ଯାହାକୁ  
ହୋଇ ବର୍ଣ୍ଣକାଳିମଧ୍ୟ ମେଳକୁ ଜାହାଜ ଅଧୀନକୁ  
ଚିହ୍ନାକଳ୍ପନାକୁ ହୋଇବା ମାରିଥିଲେ ।  
ସେ ଜାହାଜରେ ଚିହ୍ନାକଳ୍ପନାକୁ ପୂର୍ବମେ-  
ଶାରେ ସମ୍ବର୍ଣ୍ଣମାଗ ଥିଲୁ ଥିଲୁ ଅର୍ଥର (୫)  
ଯେଉଁ ଚିହ୍ନାକଳ୍ପ ଯାଇଲେ କଷ୍ଟ କରି  
ପାରଇ ଓ (୨) ଯେଉଁ ଚିହ୍ନାକଳ୍ପର ବବିଷ୍ଟ  
ଅବସ୍ଥା ଏମନ୍ତ ଦଶରହାହିଁ ମେ ସାହାଯ୍ୟକାର  
ଲକ୍ଷ୍ମୀକୁର୍ବଣ ହୋଇପାରେ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟକ-  
ାଳ ଏ ଆନନ୍ଦ ସଠାଇ ଲେଖିଲେ ଏ ବର୍ତ୍ତମାନ  
ଯେଉଁ ବିଦ୍ୟରେ ଏଠାରୁ ଚିହ୍ନାକଳ୍ପନାକ  
କଳୁଥାଇ ଉପରେ ପରିପ୍ରକାଶ କରିବାର  
ନିରାକର ବର୍ତ୍ତର କାରଣ ଏ ସମସ୍ତ ଚିହ୍ନାକଳ୍ପ  
ବିଶେଷ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପ୍ରଭଗବ୍ତୀଗ ସାଧାରଣ ମୋହା-  
ତାର ଦେଖ ମୁହଁତ ହୋଇ ଦୟାତର ହୋଇଥାଏଇ  
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟକୁ ଆହୁରି ଲେଖିଲେ ଯେ  
କାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଏ ଚିହ୍ନାକଳ୍ପନାକ ସାହାଯ୍ୟକାର  
ଲକ୍ଷ୍ମୀନୁମାରେ କଳୁଥାଇ ଓ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟକ  
ଯାହାଯେ କିମ୍ବା ମନ୍ତ୍ରକେ ଡେବିଟ ଦାଖ ଓ ଡାକ୍ତର-  
ର ଦେବିନାଥପ୍ରୟେ ଦାଖାବ । ଏପରି ଅବହା-  
ରେ ଏକବି ଶାବାୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ରହିବ ବିଲେ  
ରେପା ଦେବାବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହିତ ଶ୍ରୀପନ୍ଦାରାଜତା  
ହୋଇ ପଡ଼ିବ ।

ଲକ୍ଷଣ ସନ୍ଧର୍ଗେ ମୋକ୍ଷଦିମା ଅବାଳର  
ବରତ୍ତନରୁ ଉଠିଯିଗାଇ ଥରନ ଦର୍ତ୍ତମାନ  
ପ୍ରଶାରେ ଚଳିବ ହାତ୍ ବର୍ଷମେଶ୍ଵର ନିଆଇ  
କଷ୍ଟ ଦରିଅଛନ୍ତି ସେ ଥିବେ ରିଷ୍ଣମାତ୍ର  
ଯେହିସୁ ମହାଭାଗେ ଏ ଥରନ ହିସ ତଳ୍ଲ  
ପ୍ରତ୍ୟାକ୍ଷରି ଦେଖାଗଲାଏ ପଛେ ତଳ୍ଲ

ବିଜ୍ଞାନଶର୍ମ କବିତା ।  
ଶ୍ରୀମତୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀପ୍ରେମ ସାହେବ ରମନରାମକୁ  
ଧୈର୍ଯ୍ୟମଧ୍ୟରେ କଥା ନେବା ଭରବାଧାରୀ ଏମନ୍ତ  
ବେଳେ ହୋଇ ଅନ୍ତରୁ ସେ କବିତାମେଖାତ୍ରର  
ଅର୍ପ ଦୂର୍ମା ମନ୍ଦ ରଖା ପାଇଗାନ୍ତି । ଗତମାହର

ପନ୍ଥ ହେବଷ୍ଟ କଲାରମାଧିଗେ ଗନ୍ଧିମେ-

ଶୁକରାଳ, ପ୍ରାସ୍ତୁତିକଷବ ବନିଶୁଭଙ୍ଗର ପରମାଣୁ-  
ହସର ଅଥବା ମୁଲୁରେ ସବୁଧାରଙ୍ଗର ଶ୍ରୀମଦ୍  
ଶିଖଶୁଭଙ୍ଗବାର ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ବଚ୍ଛିନ୍ମେଶ୍ୱରାତ୍ମକ  
ବିଜଗ୍ରହେ ପ୍ରେସ ବଲେ । ଏ ପ୍ରସାବ ଗ୍ରାହକ  
ହେବାର ପଞ୍ଚମ କେଉଁ ଶାୟମରେ ମଧ୍ୟକଳରେ  
ବନ୍ଧୁ ହେବ ସେଥିର ପରମାଣୁ ହେଉଥାଏ ।  
ବଚ୍ଛିନ୍ମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଏହି ହୃଦୟ ହୋଇଥାଏ ଏହି  
ଉପରେ କହୁ କରିବାର ଭାବୁ ଅନୁବେଳନରେବା  
ଦିବମୀମୁଲୋକଙ୍କ ଫାରିବ ହତ୍ୟା ସେମାନେ  
ସେବେ ଅଧିଳୀନର ଧାର କରି କରାଇ ବିକ୍ରମ  
ଦିଗ୍ନ୍ଦ୍ର ତାହା ହେଲେ ବିଦୟର ଘନ ହେବ ଜାହାଁ  
ଓ ମଧ୍ୟ ବାରିକାପ୍ରତି ହିତୁଷେଷ ହେବ ଜାହାଁ  
ବରପ୍ରଦେଶର ନାନାକୁନରେ ମତକ ଓ ସମ୍ମା-  
ନବ ଶେଷର ପ୍ରାଚୀର୍ବା ହେବାର ଏପକାର  
ଦିଦିଦ୍ଵାରା ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଗବ୍ରୀମେଶୁକ୍ଳଙ୍କ ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ  
ବିଜୟକର୍ତ୍ତା କିମ୍ବା ବଜ ଆନନ୍ଦଟି ହୋଇ  
ଥିଲୁ କିମ୍ବା କେବଳ ଉତ୍ସ ଜାପାନୀରେ ଯେ  
ମଧ୍ୟବଳରେବେ ଫ୍ରେ ବରାହେ ଏମନ୍ତ ଦୋଷ  
ହେଉ ମାତ୍ର । କେବେ ଓଡ଼ିଆ କି ଉପକାର  
କାହିଁ ପ୍ରାଚୀରାଜୀବୀ ସେମାନଙ୍କୁ କେହି କହୁ ନ  
ଦେଲେ ତତ୍ତ୍ଵମେ ସେମାନେ ଏ ତେବେଧମାନ କିମ୍ବା  
କିହାର ଦେଇବେ ? ମଧ୍ୟବଳରେ ଯେବେ ତାକୁ  
କି କିମ୍ବା ଥାନ୍ତେ କେବେଷିତା ଲୋକେ  
କାଣିଗରନ୍ତେ ! ଗବ୍ରୀମେଶୁକ୍ଳଙ୍କ ଏହି ହେ-  
କୁଳ ପ୍ରାଚୀବ କରିଥିଲେ କି ପ୍ରକ୍ରିୟାକାରୀରେ  
ଦେବେଶୁକ୍ଳଙ୍କ ଦେଶୀୟ କିମ୍ବା ଜାତ୍ୟେ  
କିଛାମେ ଶିଖାଦାନ ଦେବାର କରିବି ମାତ୍ର  
ଗବ୍ରୀମେଶୁ ସ୍ତ୍ରୀର ଧନ ବ୍ୟକ୍ତିଗତରେ ଦତ୍ତ  
କୁଳର ଅବାକୀ ରାଜୀ ହାତେ ଦାର୍ତ୍ତ ।

ଭାବୁର ଗଲିନ ତେ ହେବାସ୍ତ କିମ୍ବା  
ଦିଲାଳ କିମାର ଚିତ୍ତ  
କଳିମନ୍ଦିର କୁଣ୍ଡଳିଶ୍ଵର ପରିଷ ପରାମର୍ଶ  
କରିବା ଦିନେମଧ୍ୟରେ ବିଜ୍ଞାନ କିବାର ପରିଷ  
କେନରଳ ମୂର୍ମିଳାଦେବ ଜଣିଏ କ୍ଷତ୍ର ପ୍ରସ୍ତର  
ପ୍ରାଣ କର ଅଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ଦେବାସ୍ତ ତେ  
ଦିଲାଳ କିବାର ଗୁଣଗୁଣ ସମାଧାରଣଙ୍କୁ ଅତି  
ସବିଲାପେ ଜଣାଇ ଅଛନ୍ତି । ଆମ୍ବେମାନେ ଏ  
ପୃଷ୍ଠକ ଥାଓରେ ଅବଶଳ ହେଲା ପରାମର୍ଶ  
ବିଧନ୍ତବେଗ ପ୍ରଭାବମ କରିବାରେ ଏକାକ୍ରମ  
ଲୋକ ସବାର ତେ ଗର୍ଭିତପରିଷରେ ମଜାର  
ଦିନ ଉପାୟ ଅନିମିତ୍ତ ହେଲେ ଅନେକ

ବିଶ୍ଵା ଦୋଷରେ । ସେ ଦୋଳନ୍ତି ଯେ ବସ-  
ନ୍ତୁମେଘ ଶୂନ୍ୟ ଧକ୍କାମହିଦା ଉତ୍ତାପନ ଆଜିର  
ଅର୍ଥରେ କୌଣସି ଏକବ୍ୟକ୍ତି ଏ ମେଘ ଛେର  
କଥିଥିଲେ ଏକା ଚାହାଇଥାଏ ଏ ଗ୍ରେବ ଅନ୍ୟ  
ବାହାର ଦେବକୁ ଭବନୀରୂପରେ ।

ଦେଖାଇମନ୍ତେ କିମ୍ବା ଦେଖାଇବା ଯେଉଁ  
ବସନ୍ତ ହଥର ଛାନ୍ତି ମଧ୍ୟ ଅଳ୍ପବଦ୍ଧି ଏ  
ଗେଲ ପ୍ରାସ୍ତ୍ର ମୋଇପାରେ । ଏଥର ଦେଖାଇ  
କିମ୍ବା ଅଳ୍ପକୁ ଦୂର୍ବଳ ଅଛି ଓ ସେମନ୍ତେ  
ଆକୁଳ ଚାରିପାଇଁ ଉପରେ ଅଛି ଏହିପରିବର୍ତ୍ତନ  
ବରି ଅଳ୍ପକୁ ଯଥା ।

“ଦେଶାୟ ତିକା ସେଇଥିବାବନ୍ତି ତିକାର  
ଫଳଦେଖ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ମରୁ ଯାଉଥାରେ  
ସେଥିରେ ମରିବା ଜାତ ଦେଶାର ସମ୍ବାଦନା ଓ  
ଭଦ୍ରାଗ୍ନ ହିତେର ଲୋକ ମରନ୍ତି । ତିକା ସେଇକା-  
ର ଦିଦିମମାନ ଅଭିନ୍ଦ ବିଷ୍ଣୁକଳକ ଓ ତିକା  
ସେଇବାବନ୍ତି ଏବ ରାହାର ଚତୁଃପାଦରେ  
ପାଦ ବର୍ତ୍ତମାନ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଅନେକ ହେବକର  
ଅବରେ ରହିବାକୁ ପଡ଼ିଲ ସେବନ୍ତିରୁ ତିମି  
ପେଟିକା ଦିଅ ଯାଉଥିର ଜାବାକୁ ମଧ୍ୟ  
ଦିନାଗରେ ନଦୀରୁ ଓ ଭଦ୍ରାଗ୍ନ ଜାତର କୁଳ  
ହିଲାପରେ । ଏବ ଭାଗରୁ ଯେତିମନ୍ତର  
ବା ଯେତିକୁ ଦେଗାନେ ତିକାଦ ରହିଥାଏ  
ପାଇବ କୋଠାପର୍ବତ ଅର୍ଥର କୁରି ପୁଣ୍ୟ  
ହାଇ ନ ଦୂରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ରକ୍ଷା  
କରିବାର କଣ୍ଠାର ଭବନ୍ତି ।”

ବିଲାସିତିହାସରେ ତାକୁରଣାହେବ ଲେଖି  
ଅବଶ୍ୟ ଯେ ଏ ଟିକା ଦେବକା ବ୍ୟକ୍ତିରୁ ଛାଇ  
ଦେବ ମହୀ ବିଶ୍ୱାସୁ ହୃଥର ନାହିଁ ଓ ତେ-  
ପିନ୍ଧି ଟିକା ଥରେ ଯେହିସର ବସନ୍ତରେତର  
ଯେତିମାନରେ ଚକ୍ଷା ପ୍ରାଣ ହୃଥର ଏକିକାରେ  
ଯିଏ ଜୀବି ବିନ୍ଦୁ ଏହାର ଗୋଟିଏ ଜଳିତ  
ମୂର ଏହି ଯେ ଏ ଟିକା ଦେବକା ବ୍ୟକ୍ତିରୁ  
ଯେତେ କୌଣସିବାଲରେ ବସନ୍ତରେତର ହୃଥର  
ତେବେ ସେଥିରେ ଜାହାର ମୂର ହୃଥର ନାହିଁ  
ଇଂରାଜିକାର ଅଭି ଗୋଟିଏ ମୂର ଏହାର  
ଏହାଘର୍ମ ବସନ୍ତରେତର ଠଂକିମର ବନ ହୋଇ  
ଥାରେ ମାତ୍ର ଦେଇବୁ ଟିକା ହେବୁ ଏ ଗୋଟିଏ  
ପଞ୍ଚାର ହୃଥର ମତ୍ତକ ନିବାରଣ ହେବାର  
ଦୌରାନ ଉପାୟ ହୋଇ ।

ଦୁଇପ୍ରକାଶିତ୍ବକାର ଏହିମୟ ଧରଇଥିବେ ଗୋଟିଏ  
ଦୂରସ୍ଥାନେ ସମ୍ବନ୍ଧାବ୍ୟବକୁ ଅନୁରୋଧ କରି  
ଅଛିନ୍ତି ଯେ ଦେଖାଏ କିବାକୁ ଉତ୍ସବ ଦିନ

କରିବା ନିବା ଚଲାଇବାର ଦେଖା କରିବାରେ  
ବର୍ତ୍ତମେଣଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଏହି ଛାନ୍ତି ମାତ୍ର ଦେଖା-  
ପିଲେଚନୀମେ ଅବସ୍ଥା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଉତ୍ତରପୁରା  
ଶାଶ୍ଵତରେ ଦେଖି ନ ଥିବାର ପୂର୍ବପରିଚିତ  
ପଥକୁ ପରିଚାରକ କରିବାଯାରୁ ସମ୍ଭବ ହେବ  
ନାହାନ୍ତି । ଏଠାମୋକରିର ବିଷୟର ଏହି ଯେ  
ଦେଖାଯାଉଥିବା ଥରେ ଦେଖିଲେ ଆଜି ନଥିଲୁ  
ହଥର ନାହିଁ ମାତ୍ର ଉପର କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଦୂର ଦୂର  
ଥର ଦେଖିବୁଥା ଦେଖିବ ବିଷୟରେ କିମ୍ବା  
ପାଇବାନାହାନ୍ତି । ଏହିକୁମ୍ବ ଯେ ଅମୂଳବ ପରିଚିତ  
ହନ୍ତର ନାହିଁ । ଯୁଦ୍ଧର ଦେଖାଯାଉଥିବା ଯେ ଦେଖା-  
ସୂଚିବା ଦେଖିବୁଥା ବ୍ୟକ୍ତିରୁ ବିଷୟରେ ହୋଇ ମୁହଁ  
ଦେଖିଅଛି । କାହିଁକିବେଳେ ଧର କାହିଁ  
ମେହିକାରେ ଯେହି ମହିତ ଦୋଷ ଥିଲ ଦେଖିରେ  
ଏହା ଦେଖାଯାଉଥିବା କେବଳତ ହେଲ ପରି-  
ଚର ମନ୍ଦ ଏହି ପଢନା ଦୋଷଥିଲା । ଏହାକିମ୍ବ  
ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତି କହୁଛେଇ କମ ଭାବର  
ଯହେ ବିଷୟର କଷା କୁଅର ନାହିଁ ତବେ  
କାନେବାର ଫଳ ଆର କଣ ହେଲ । ତ ପ୍ରମୁଖ  
ଯେତିକା ନ ଯେତ କରିବାର ଆମାଜନ୍ କି  
ଦିଆବ ମେବେ କରେଇ ହେବାର ଦେଖାର ଧର  
କବେ କାହାକିମ୍ବ ହେବ ଆର ଆଗତାର  
କିମ୍ବା ଜାହେରେ କ୍ଲେମପାଇବାରୁ ହେବ  
ହିଁ । ଏଠାରେ ହେତେମେହିକା ନଗରେ  
କାମେହିହାର ବିଷୟ ନାହିଁ ପେମାନଙ୍କ ଅବହା  
ଦେଖି କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ମଧ୍ୟ  
ଦେଖିବା ଅଭିର । ମାତ୍ର ଯେହିମାତ୍ରେ କିମ୍ବା କ  
ମନ୍ଦ କାହାର ଥାର ଘେଗିବାର ହେବାର  
କିମ୍ବା ନାହିଁ ଏହେତୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା  
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା  
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା  
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ତୁମ୍ହାପାଇଁ ଥରେ କହନ୍ତିଗେଲା ଶେଷ ତଳେ  
ଏବଂ ଗେଲା ହେବ ନାହିଁ ଏମନ୍ତ ବିଧାସର  
ମୁଲ ଦେବାପାଇଁ କି ମନୁଷ୍ୟ ମାନନ୍ତେ  
ବିଚାରିବାକରେ ଏବଂ କହନ୍ତିଗେଲା ପଦ୍ମା  
ବିଦ୍ୟନ ଜିଦ୍ୟମ ପଠଇ । ଅମ୍ବା ଦୁଃଖା  
କେ ଏହି ଏମଧ୍ୟରେ ବେଳ ରେଖା କରାଯାଇଲେ  
କଥିବାକୁ ଲିଖିବି ହେବେ ଏହି ଅଜନମାନକର  
ଶବ୍ଦେ ତୁମ୍ବା ଯେତେ କରିବାକୁ ଜାହିଁ ଆଜନ୍ତୁ ।  
ଏବରେ ତୁମ୍ବା ଯେତେବା ବନ୍ଦ ? କହନ୍ତିଗେଲା

ଦେବର କାଳ ଅଣି ସତ୍ୟାନରେ ଲଗାଇ  
ମେଘି ହେବା ରହି ଅଛି କିନ୍ତୁ ହୁନ୍ହିଲ ।  
ଯେବେ ଏକଥରର ଅସୁର ନ ହୁଅନ୍ତା ତେବେ  
ଉଚ୍ଚ କଳ୍ପନା ମଜୋମାର ହୁଅନ୍ତା ଓ ଏକ  
ଲୋକକୁ ଯାବାହୀବନ ବସନ୍ତ ମେଘ ଦେବ  
ନ କରିବାର ଦେଖା ଯାନ୍ତା ଚାହିଁ । ବସନ୍ତର  
କାଳ ଉଚ୍ଚ ଗ୍ରେଗ କାଳ ହେବାର ବହଳ  
ଉପାୟ କି ଥିବା ଓ ଯେହିଁଠାରେ  
କେତେ ଲୋକ ଚିକା ଘେନ ଥାନ୍ତି ସେଠୋରେ  
ରହାବସନ୍ତ ହେବାର ବର୍ଷବର ଦେଖା ସିକାର  
ଏ ସେଗରୁ ସଂଦ୍ରମକ ଦୋଜିବାକୁ ହେବ ।  
ଦେବର ଅପେ କାଳ ହେବାର ବହଳ ସ୍ଵଲ୍ପ  
ଅନ୍ଧ ଉତ୍ୟାସହାୟ ଲୋକେ ସେ ସେଗରୁ ଆଶାର  
ଧାରନ୍ତେ ।

ବଲ ସମୟରେ ଯାହା ହେଉ ମତକ  
ଦେଲେ ଦେଖୀୟ ଟିକା କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟକୁଳ  
ନୁହଇ ଉଚ୍ଛିଷ୍ଟକରେ ଏହାପ୍ରାଣ ରେଗବୁଛି  
ହୁଅଇବା କୌଣସିଠାରେ ବସନ୍ତଗ୍ରେଣ ମତକ  
ଉପରେ ହୋଇଥିଲେ ତର୍କରିଗବାଦିକୁ ଇଂଗଳ  
ଟିକା ଦେଲେ ମତକ କିବାରଣ ହୋଇଥାରେ  
ଏହି ସେ ସମୟରେ ଦେଖୀୟ ଟିକା ଦେଲେ  
ମତକ ଅୟବରନ ବନ୍ଧାରିଛି ହେବ । ଅଜବବ  
ଇଂଗଳ ଟିକା ବସନ୍ତଗ୍ରେଣର ଯଥାର୍ଥ କାରବ  
ଅରୁ ଏହି ଦେଖୀୟ ଟିକା କେବଳଗ୍ରେଣ  
ଛେନ କାହାର ଉପରେ ।

## ସାଧୁହିନ୍ଦ୍ରବାଦ ।

ତେଜାନାଲର ନେଟ୍ଟିବ ଡାକୁର ମୋଟମ-  
ଲଙ୍କର ମୁଲୁହେବାଘ ବାବୁ ଶାଳୀପଦମ ବାନ୍ଧୁରୀ  
ଛକ୍ଷୁପଦରେ ଏବଟିଠ କିମ୍ବା ହୋଇଥିବାକୁ ।

ଏବେଳ୍ପି ହୋଲଯାମକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣକୁ ଦସ୍ତତଯାଏ  
ଅନ୍ତିମରୁକୁ ଓ ଲେଉଠାଗେନର ମଧ୍ୟ ସେହି-  
ପରି ବୁଦ୍ଧି ଦେଖା�ାଏ । ଜଗନ୍ନାଥ ଦୃଢ଼କ ଏବି  
କଟକଚକଳାର ଅନ୍ତିମରୁ ମୁନରେ ଏଗେଗର  
ପ୍ରାତିରୁ ବି ଦୋଇଅଛି । ଆହାଲେ ବୃଦ୍ଧଙ୍ଗ  
ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଦେବାଚୁ ବୋଷ ହୁଅର ଏଗେଗ  
ଏବେ ଦର୍ଶିଅଛି ।

ଅମ୍ବେମାଙ୍କେ ଅଟ ଆହନର ସହି ଗବାନ-  
କଳୁଁ ଯେ ଅମ୍ବାଜିଙ୍ଗର ବନ୍ଦିର ଶ୍ରୀପୁର  
ସୁଖନମା ସାହେବ ଅମ୍ବେମାଙ୍କ ତା ୧୦ ରିମ୍  
ଜାଗରବର୍ଷରେ ପହଞ୍ଚିବେ । ସେହିମାଧ

ତା ୧୫% ଜାରିଖ୍ୟାଏ ଏକଗରେ ପ୍ରଦେଶ  
ହୋଇ ପାଇଲା ।

ବାଲେପୁର କଳେପୁର ଗ୍ରାମୀନ ବିମୟ  
ପାହେବ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ ପାଧାରୀ ଶିକ୍ଷାଦାତା  
କମିଟ୍ଟିର ସ୍ଥାନକରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇ-  
ଅଛିନ୍ତା । ବହୁତାଙ୍କ ଦେଲୁ ଜଳର ପ୍ରଥାନ  
ହାବିନ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରହଣକରିବାର ଦେଖାଯାଉ  
ନ ଥିଲା । ଗ୍ରାମୀନ ବିମୟ ପାହେବ ଜଳବାହିମର  
ପମ୍ପୁର ଆପଣାରପରେ ରାତ୍ରି ଏକାର୍ତ୍ତ  
ପ୍ରହଣକରିବାର ଶିକ୍ଷାଦାତା ବିଷୟରେ  
ଦିଶେ ଅନୁରଗ ଥିବାର ପ୍ରକାଶ ହେଉଥିଲା ।

ଗତ ମଞ୍ଜଳବାର ଦୃଷ୍ଟକଳ୍ପିତ ସର୍ବହାର ନିର୍ମାଣ ଆଚମାନ ନିଲାମ ହୋଇଥିଲା ଏଥରେ ମହାନଙ୍କଳି ପାଠ ୫୪୫୦୦ଙ୍କା ଓ କାଠଯୋଡ଼ ପ୍ରତି ୫୫୫୦୦ଙ୍କାରେ ଉଚିତ ହୋଇଥିଲା । ନଗ୍ନକବନରେରୁ କାଠ ଯୋଡ଼ିବାର ମୂଳ୍ୟ ଏବେ ଉଶାହେଲୁ ନୋହିଲେ ଏବାଟ ପୁଣ୍ୟ ମହାନଧାରାର ଅନ୍ଧବ ମୂଳ୍ୟରେ ନିଲାମ ହୋଇଥିଲା ।

ଅମେସାନେ ପୁଣ୍ୟ କୋଣେ ବନ୍ଧୁତାର  
ଅବଶତ ହୋଇଥିବୁ ଯେ ଗ୍ରାୟକୁ ବନ୍ଧୁବେଳ  
ନାହେବ ବିନାଚରୁ ଯକା ସମ୍ପଦରେ ପୁଣ୍ୟ  
ଆମଲ ମୁଦ୍ରାରିଦିକାରୀ ଯେଉଁପ ବିଦ୍ୟାମୂ  
ତ୍ରହତ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି ତାହା ଅଠ ପ୍ରଶଂସନାୟ  
ଅଠଇ ମୁକୁରମାନେ ଜାହାଙ୍କ ସାଙ୍ଗାତ ପାଇ  
ଅସିବାର ସେ କହୁଲେ କି ଅମ୍ଭେ ଯେ କିଛି  
ଦୋଷ କରିଥିବୁ ଯେ ସବୁ ଅମ୍ଭକୁ କମା କରିବ  
ଅମ୍ଭେ କାନି କରି କେବେ ଦୋଷ କରି ନାହିଁ  
କିନ୍ତୁ ଉତ୍ତପତ୍ତରେ ଥୁକାର କେବେ କହି ତାକୁ  
ହେଉଥିବା । ଅମନ୍ତମାଙ୍କ ସେ କହୁଲେ କି  
ଅମ୍ଭେ ପୁଣ୍ୟବର୍ଷ ପାଇ ବିଲାତରୁ ଯାଇଥିବୁ  
ମେଠାରେ ବିଚାର କରି ଅସିବା ତୁମେସାନେ  
ଅମ୍ଭକୁ ଆଶାବାଦ କର । ଅଧିକ । ଏଥର  
ବନ୍ଧୁବେଳଧାରେବଜ୍ର ଲେଖେ ଉଦ୍‌ଘାଟ ଓ  
ଧର୍ମପାତ୍ରର ଧର୍ମଚିହ୍ନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଥିଲା ।  
ଏମନ୍ତ ଜାହାନ ଯେଉଁ ହୁମରେ ଧାଏ ସେଠା-  
ଙ୍କାଙ୍କ ଭର୍ମବାନ ନାହା ।

ଲେଉମେତେ ବିଶ୍ଵାସରୁ ମନ୍ଦ କରିଥିଲାଗୁ ।  
କିମ୍ବା ଏହାରେ ବିମ୍ବିତ ରେ  
ପ୍ରତିଧିଲେ ସେଠାର ଯାହାକରେ ଛାଂକଣାରୁ  
ବେ ଅଗମି ଜବପୁରମାସରେ ଶ୍ରବନବର୍ଷରୁ  
ହିମାର କଥା ଥାଇ ।

ମାନ୍ୟାକର ପ୍ରଥାତ ସବୁରାମୀନ ଓ ଖାପୋ-  
ଚଲେଇବିମାନଙ୍କ ବେଳନ ଦୁଇର ପ୍ରସାଦ

ଶୋଇ ସେକିନ୍ତର ଅବଶ୍ୟେ ଠକ୍ ଦିଲ୍ଲାଗୁର୍ଦ୍ଧେ ପାଇ  
ମାରିଥିଲା । କାଳର ଗଛ କିବେଚାରେ କି  
ହେବ ବୋଲିଯାଇ ନ ପାରେ

ହାଇଦ୍ରବାଦରେ ଅମ୍ବବଳୀ ନଗରରେ  
ମେଟିର ଗିରାଜାଘର ନିର୍ମିତ କର୍ତ୍ତ୍ତୁ  
ମେଘ ଟାଣ୍ଡିଆ ଟ ୫୦୦୦ ଲା ଦାନ ଦେବାକୁ  
ଧୀକାର କରିଥିଲୁ ଓ ମେଘ ଗୋକୁଳକାଥଳକ  
ଅରସ ବାଲକାଳୟର ପାହାର୍ଯ୍ୟରେ ମାରିଛି  
ଟ ୫୫ ଲା ଦେବାକୁ ସମ୍ମତ ହୋଇଥିଲା ।  
ଭରତବର୍ଷୀଧୂଳ ଧନ ରମ୍ଭ ଧର୍ମର ଉପଭାଗ୍ୟରେ  
ବ୍ୟଧ କରିବାର ନୟମ ଆଚିକାଏ କର୍ତ୍ତ୍ତୁମେଘ  
ଶୁଭଲେ ନାହିଁ ।

ଫର୍ମିବାରୀ ମୋକଷଦିମା ଗୁରୀ ଓ ପରିଷା-  
ଦିକ୍ଷା ଖର୍ବ ଦେବା ବିଷୟରେ କବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡ  
ବଲାକ ଯେଉଁ ନିମ୍ନମ କରିଥାନ୍ତି ଜାତୀ  
ଅତ୍ତର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଫର୍ମିବାରୀ ଅଧାଳକ ସମ୍ବୁ-  
ଦିକ୍ଷା ପ୍ରକଳ ହେବା କାହାର କବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡ  
ଛଣ୍ଡପ୍ରା ଘନମର ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ।

ବନ୍ଦଳାର ଏକାଉଶୁଣ୍ଟା କେନ୍ଦ୍ରରୁ ଗବର୍ନ୍ମେଷ୍ଟୁ  
ଅଣିମାତ୍ର ପ୍ରଶ୍ନ ବର୍ତ୍ତାକେ ବି ସରବାଧାରୀଙ୍କର  
ମାନଙ୍କ ପ୍ରଚାଳିତ ଗଜାଖାଲାରେ ସେବନ୍ତ  
ବାଜରେ ଛକ୍କା ଅମାନତ ବର୍ବାର ଘେର୍  
ପୁଯୋଗ ଦିପ୍ତା ଯାଇଥାହି ସେବପ ସ୍ଵଯୋଗ  
ମୋଧବଳଖାରୀ ଫେନ୍ଦୁନ ପ୍ରାପ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ  
ଏହି ବିଶ୍ୱାସାର ପାରେ ବି ନା । ଗବର୍ନ୍ମେଷ୍ଟୁ  
ଅଣିଥା ସ୍ଵଯୋଗ ଦେବା ପଥରେ ମର ଦେ-  
ଇଥାହାନ୍ତିରୁ ।

ତେଜନ୍ଦିକଷାର ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ  
କବିତାରେ ଜଣେ ଅଳ୍ପକୟମୀ ସ୍ତ୍ରୀ ପାଗି ଧୂର  
କୁରୁତଥା ଛରିଥିଛି । ଏ ସ୍ତ୍ରୀ ଅଳ୍ପକୟମୀରେ  
ବେ ବିବାହ କରିଥିଲା । ଶୁମିର ମୃଦୁ ହେବାର  
ନିଷାର ବିବାହ କଲା । ଦିଲ୍ଲୀଧୂମାରୀ କଥୁର  
ସର୍ବଦା ସ୍ତ୍ରୀରୁ କୁବାରଣ କମ୍ପିବା ଓ ଫେରେ  
ଦିର କରିବାରୁ ହେ ଅଗଣା ଅବଶ୍ୟା ଘଟି  
ନ ମତି ଏକାର୍ଥରେ ପ୍ରତିକୁ ହୋଇଥିବାର  
ଏ ଯାଏ ।

ତିର୍ଯ୍ୟକାମକ ଏତନବୟ ଜଳପୁରେ  
ଦେଶ ହୋଇ ସେଠାରେ ଗେଲ ବେଢ଼ ଚଳିଲା  
ଏ ଅର୍ଥମୁ ଜରୁଦେଇ ଅବଳି ।

ମହାବକ ହୋଲିକାର କଳୁଳପୁର ବନ୍ଦନା-  
ଅକ୍ରୁ ସେଠାରେ ସେ ଗବୁଡ଼ିର ଜେହରଳ  
ଦରବଳ ଦେଇ ସାଙ୍ଗାତ ଦରିଦ୍ରେ ।

ବୋମସ୍ତବାପ ନେଇଲୁ ଯେ ବସ୍ତାର କେଳ-  
ଓଧେର ଦତ୍ତ କେତେ ହେବାର ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଉପରେକାଳୀ  
ଏହି ହୃଦୟର ଏକଦିଗୀଥି ଅବ୍ରି ମାତାଜୀର  
ପୁରୁ ହୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ କଣ କିମ୍ବାଗୋପ୍ତ୍ଵ  
ମନ୍ଦାଚାର ଅବାର ଗ୍ରହ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ।  
ବସ୍ତାର କେଳିପଢ଼େଇ ଉତ୍ତମ ଉତ୍ସନ୍ମାନ  
ନାହିଁ କେଲା ଏହିଦକଳ ଯୁଦ୍ଧ ଘରଦା ହୃଦ  
ବେଳତେବେଳ ହେଲାନ ମାତ୍ରଗମାନେ ଉପସ୍ଥିତ  
କୈବ କି ନା ଅନୁଭବାନ କରିବାର ବର୍ତ୍ତମାନ  
ପୁରୁ ବେଳତେବେଳ ଏହିଜି ହେଲା ବର୍ତ୍ତମାନ  
ବର୍ତ୍ତମାନ ଉପରୁକ୍ତ ଶ୍ଵେତମାନର ଥାବାପ୍ରାଣ  
ବରେ ବସ୍ତାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇ ପାଇବେ ।

ପ୍ରମୁଖ ତେବେଳିକାରେ ଜଣେ ହେଉଥି  
ଏବତର ଗୋଟିଏବୁ ମେଲିବୁ ଦିନ କରି-  
ଦିନମିଳ କୁଣ୍ଡଳସ ଅଧାର କଲା ଗୁରୁତବ  
ଅଧାର ପାପ ହୋଇ ମହା ହୈନକ ରାଜ୍ଞୀ  
ଆଇଥିଲା । ତେବେଳି ବୁଝି ଓ ଧାରି  
ଦେଇଦିନ ଦେଇଥିଲା ।

ଜୀବନପ୍ରକାଶ ପ୍ରକାଶକମ୍ ହୁଏଇଲାପରେ  
ଯେତେ ଏମକବଣ୍ଣ ପରିସରରେ ଏବଳା  
ଲାଭଗୋଟିଏ ସେବକର ପାପିର ଅଙ୍ଗ ହୋଇ  
ଥିଲା । ଏଥିରୁ ଜଣେ ସଲବର୍ଷୀ ସହଚରିତମ  
ଆବତରଣ କୁଟୁମ୍ବେ ଅପାରାତ୍ମକ ନାନାଦେଵ  
ଦେଖି ପରିବ୍ୟ ଦେଇ ଦେଇବିମାର ଏକ ପଞ୍ଜିକ  
ଦିକ୍ଷାର ହେତେ ପ୍ରଥମ ନେବ ହେ ତାହାର  
ବିନିବ୍ୟାକରଣ କରୁଥିଲା ଏ ଏ ଶାନ୍ତିକାରୀ  
ଅଛି କିମନ୍ତାରେ ହେଲେ ଏହି “ କିମନ୍ତାରୀ-  
ଆମାନ୍ତରୀ ” ବୌଣୀ କୃଷ୍ଣ ହୋଇ କାହାର  
ମନୀର ।

ଗୋମରକାର ଲେଖନୀ ସେ ଦିନାନ୍ତଜୟେଷ୍ଠ,  
ହୃଦ୍ୟାଳୀ, ଓ କାଶରକ୍ଷର ପତ୍ର ଅଧାଳଭାବୁ  
ଦର୍ଶାଯଥ ଉଠିଯାଇଥାଏ । ହଦୁହୁ ଏହା  
ଫୁରିବାର ନାହିଁ ।

ବୋଲିଗ କାହାର ହମରା କିମରା ହେବାର  
ମନ୍ଦୁତ୍ତର ମାତ୍ରର ଅଶ୍ରୁରାଗ ସମ୍ପର୍କ ଆଜ  
ମନ୍ତ୍ର ରଖାଯାଉନାବ ଉଥେ ତତ୍ତ୍ଵବିଦ୍ୟ କରିବା  
କିମିତ୍ର ସେଠେ ପେଣ୍ଡ ହେବାରିବା ।

କୋଣାରକ ରଜା ରତ୍ନମାଳା ସଂଗ୍ରହିତ  
ପଦ୍ମଶେଖର ଅଧ୍ୟବିଷ୍ଣୁ ପାତ୍ରୀ କୋଣାରକ

ସର୍ବାକୁଳ ମହାଶୂନ୍ୟ ଏବଂ ଶିଖିତାକୁଳ  
ଦେଖାଇ ଭାବାକରି ଅପାଞ୍ଚ ଦେଖାଇଲୁ

ଅଣୁକ ହେଲା । ସେ ଦେଖିଲା ଗାସକୁର  
ମୁଦ୍ରରେ ଛବି ଦିଲାଗଲା ।

ବାରୁ କାଣ୍ଡରମଳ ତିକ୍ଷ୍ଣାର୍ଥରେ ଓ ସାଧ-  
ଅଧିକର ଦୂରକର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅନେକ ଜଗା  
ନେବେ ବରଦାୟ ତୃତୀୟ ସମ୍ପଦାଧିକାରୀ ଉପରେ  
ଦୟାମାର୍ଥକାରୀ ।

ଗୋଆଳଅବର ଥାନେବ ସ୍ଥାନରେ କୁହ  
ବାହ ହେଉଥିଲା । ମାତ୍ରାମାର ଦସ୍ତଖତକ  
ଜାହାର କାହାର । ବେଳେ ଦିନ ହେଲା ଉଚ୍ଛ୍ଵୟ  
ଏବ ପ୍ରମାଣ ପରୀକ୍ଷାରେ । ଏବଂ କୁରି ଘରପାତ୍ର  
ଗଲା ଭାବୁ ଯୁକ୍ତ କିମ୍ବାନେ ଦେଖାଗଲା ଯେ  
କେବୁ ବିଜନ୍ମରମାର ତୋଣ୍ଡା ବରଥଳ କୁଟୀ  
ଅପୁରାଜାରୀ ଦେବାରୁ ବୃଦ୍ଧରେ ଅମ୍ବିଲଗରୁ  
ଅପୁନ କିମ୍ବାର ।

ସମୟର ଗୋଦାନିମ୍ବା କମଣଃ ପଢ଼ୁଥିରେ  
ଅତେବ ହେଲା । ଜୟ ଅରଷ ରିହେ ଶେର  
ପ୍ରକାଶିତ କି ହେଲେ ଆଉ କାହିଁରେ ଜଗରି  
ରଖା ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧମା ନାହିଁ । ବନ୍ଦ୍ୟ ମୁ  
କଶା ହେବାର ତେଜ୍ଜ୍ଞ ମୁଖୀ ଯୋଗ୍ୟତା କିମ୍ବା  
ଏଥିରେ ଲୋକଙ୍କର ସାର୍ଵା ହେତୁଳୁ । ୨୭  
କର୍ଣ୍ଣ ମୁଖରେ ଏହି ହରାଇର କାହିଁ ଥିବ ବୋଲି  
ଦେଖ ହେବ କହି । ପିନ୍ଧେର ଗୁରୁଙ୍କ ଏବା  
କୋମ ଦ୍ୱାରେ ହେଉଥିବ ।

ନାମୋଦେ କଣେ ସବୁଜିଲେଖକର ଏହା  
ଦତ୍ତକର ଦେଇଲାହୁ ପୁରାଳୀ କୌଣସି ଗପାରାଣେ-  
ରେ ଘେଇଥିଲୁ ବରିବାର ବର୍ଷବୁନ୍ଦର ହୋଇ ଆଜି  
ନୀ ଏବଂ ମେହି ବୋାଷରେ କଣେ ଛନ୍ଦଶେବରକୁ  
ଦେଖିଲୁ କମନ୍ତେ ଅବେଦନ କରିବାକୁ ଆମେ  
ଏ ବରିଯାଇଅଛା ।

ମନ୍ଦିର ଦେଖିଲାଏ କହିଲାଗରୁ ମାତ୍ରକ  
କଥାରୁଣ୍ୟ ସୋଇଲେ ସେ ଅବଶ୍ୟକ ହେଲାରଙ୍ଗ  
ଏ ବୀରମେ ଯେହିଏ ଧାରାପରିବିମେ ।

ଧୂମର କୋତିଶାର କୌଣସି ବୃଦ୍ଧର ଚକ୍ରନେ  
ଏହି କୋଟିର କଳଜ କଳୁ ଯଥାପଦିଷ୍ଟ  
ଅନୁମତି କରୁ ଦେଇ ଲାଗାଇଲୁ ବାହୀଙ୍କ  
ଅପରା କୋତିଶାର ପଢ଼ିର ପରିପରିତ  
ମରେ କରୁ କୋତିଶାର ଉଦ୍‌ବ୍ୟାହରେ ଉଦ୍‌ବ୍ୟାହରେ  
ଦେଇ କରୁ କାହାରୁ ମୁଁ କୋତିଶାର ଦିନର  
ପଞ୍ଜା ବୃଦ୍ଧିଶାର କରିମ ଅନୁମତି କର  
କୋତିଶାର ମୁଖର କରୁ ବରର କୋତିଶାର ପରା  
ମୁଦମାଦ ବୃଦ୍ଧି ହେଉଥାଏ । ତାହା ପରା  
ବୃଦ୍ଧିଶାରରେ କରିଲୁ ବୃଦ୍ଧି ଅପରାର କରିଲୁ  
ବିନ୍ଦରିଜ ଛାଇ ରକ୍ଷିଥାଏ । କେହି ଅନୁମତି  
ଦିଲେ କରିବ ଅପରା ବରର । ରହସ୍ୟ ବିଶ୍ଵାସ  
କରିବ କିମ୍ବା ପୂର୍ଣ୍ଣାବାହି ସମୟ ହେଲେ  
ଗୋଟିଏଶାର ବାହାରର ମାତ୍ର କରିବାରିବାର  
କେ ବୋଲିଗଲୁଥା କୋଟିଶାର କରିବାରି ଆମି  
କରିବାରି କି ଅର୍ଥର କୋତିଶାର । ରହସ୍ୟ  
ଦିପରି ଦିନେ ସର୍ବ ଦେଇ ଅନୁମତି ଦିଲା ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଅମ୍ବ ଅବରୁଦ୍ଧ ଏହି ପ୍ରତିବ ଗୁରୁତ୍ୱ  
ଲମ୍ବା ଓ ଉଚ୍ଚପୋତ ଶୌକୀନ ଓ ଚୂର୍ଯ୍ୟକାଳୀ  
କି ବିଜ୍ଞାନକର ନିଷ୍ଠ ବିଜ୍ଞାନ ଏଇକା  
ବିଜ୍ଞାନ ପଦମେ ଜୀଜୀଜୀଙ୍କ ବିନାର ଏହି  
ଏ ବିଜ୍ଞାନ ଓ ବିଜ୍ଞାନ କୁମାରା ଥାଏ  
୫୦୦ ବା ଜୁଣିରେ କମ୍ପ୍ୟୁଟରେ ଡେବ୍ ଏହି ପାଦ  
ମାହାକାଶ କମ୍ବ ବିଜ୍ଞାନ କାହା ଥାଏ ମେ  
ଆମ୍ବର ବିଜ୍ଞାନକର ବିଜ୍ଞାନ ଏହି ପାଦ  
କମ୍ବେ ଥାଏ ଏହିକାମେ ମାତ୍ର ମୂଳ ବିଜ୍ଞାନ  
କମ୍ବ ଥିଲା।

ଶାର୍କରାମଦେବ ପଦିତ ପଦ

ମୁଖ୍ୟ | ପ୍ରତି

ଏ ମାଧ୍ୟମରେ ଶୋଭା ଅତିକା  
ଦାକୁ ପଥମାରନ୍ତରେ ବାଲେଷର ବ୍ୟକ୍ତି

# ଶ୍ରୀ ମହାଦେବ

## ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଚନ୍ଦ୍ର  
ପତ୍ରିକା

ଭାରତପାତ୍ର ସନ୍ଦେଶ ମସିହା । ମୁଁ ଚେତ୍ର ଦିନ ସନ୍ଦେଶପାତ୍ର ମନ୍ଦିରାର ।

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫  
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷାନ୍ତେ ୫୭  
ମଧ୍ୟସଲ ପାଇଁ ଜାବମାସିଲ ୫୯

ଅମ୍ବେମାନେ ଦେଖୁ ଅର୍ଥମାନ୍ତିର ହେଲୁ  
ଯେ କେତେବେଳେ ବଜଳାଇଥାଏ ଓ ବଜଳା  
ଅର୍ଥରେ ଶ୍ରପାଦବରଗ୍ରୀ ନଗରର ଦେଇବ  
କାଳ ବଜଳି ଶୁଭାତ୍ମାତ୍ମେ ବୁନ୍ଦି ଶେଷାକର  
ପାତାର ଗୋଟାର ବୁଲୁଅଛନ୍ତି । ଉତ୍ତଳାଇଥା  
ଆହିଦେଇ ବଜଳାଇଥା ଏଠାର ବଦାଲିଧୂ  
ମଧୁରେ ପ୍ରତିକିରି ବରବର୍ଗୀର ଏ ବିରାସତ୍  
ରେ ଗବର୍ଣ୍ମେଶ୍ଵର୍କୁ ପାର୍ଥନା ହୋଇଥାଏ ।  
ବଜଳିମାନେ ମଧୁଦୂଷରେ ନ ପାଇ ବୋଧ-  
ହୁଅର ଏଥର ଅନୁକଷେତ୍ର ମାୟା ପ୍ରକାଶଦିନ-  
ମଧୁର ଦେଖୁ କେହି ଅନୁକ ମାୟା କରି ପରି-  
ପରେ ଦେବତାକୁ ଦେଖିବାର ମୁଣ୍ଡ ମାତ୍ର ।  
ଯାହା ହେଉ ଶେଷାକର ମାଧ୍ୟମାନେ ମାଧ୍ୟମାନେ  
ଦେଇନ୍ତିର ମାୟାରେ ଏତେ “ନାର୍ତ୍ତାବପ୍ର ସମ୍ମ”  
ଏ ହେଲୁ ।

ଦୋଳିଯାଧା ।

ଅମ୍ବେମାନେ ପୁରୁଷ କୌଣସି ବଜୁଦାର  
ଦିନର ହେଲୁ ଯେ ଏ ଦର୍ଶ ଦୋଳିଯାଧାକୁ  
ମୁଖେର ଦୁର ଯେତା ହୋଇଥାଲେ ପ୍ରାୟ  
୨୦୦ ମାତ୍ର ଦେବେ ଏଥରେ ପଦ୍ମମା ପୃଦଶ  
ତେଣୁ ଅଥବା ଥିଲେ ଅବନ୍ତିଶାଙ୍କ ବଜଳିଯାଧା  
ପାଇଁକି ରହିବାରେ ପଦ୍ମମାରେ ଭାଟିବର  
ମାତ୍ର ଦୁର ହୋଇଥାଲେ । ବିନ୍ଦୁ ସେଥିରେ  
ମେମନଙ୍କ ରହିବାର ବିଶେଷ ଦୁଃଖ ହୋଇ  
ଦେଇନ୍ତିର ଦେଖିବାର ଅପରାଧର ଓ ହିଂସାରେ ଥିଲୁ ।  
ଯାହା ହେଉ ଏ ପରୁ ଉତ୍ସମର ବଜାଯାଏ ଯେ

କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷମାନେ ହିରେଷ ଉପାୟ କରିବାକୁ  
ଉଦ୍‌ଯୋଗୀ ହୋଇଥିଲେ କରେନ୍ଦ୍ରପ୍ରସରିଗାରେ  
ମୁନ୍ନ କରିବା ରହିବ ହୋଇଥିବାର ଯେତେ  
କେବଳ ହୋଇଥିବ ଜାହା ଅମ୍ବେମାନେ ବନ୍ଦୁ  
କରି ନ ପାଇଁ । ଏଥିଥୁବୁ ପ୍ରବାଶିତ ଏକ-  
ପ୍ରେରିତପଦ୍ଧର ପାଠକମାନେ ଜାଗି ଥିବେ ଯେ  
ଲେଖକଙ୍କ ମତରେ ଏ ପୁରୁଷେ ଥୁନ୍ନ କରିବା  
ବନ୍ଦ ହେବାର ନଗରରେ ଲେଇହଠା ହୋଇ-  
ଥିଲା ଏ ଅନୁମାନ ନିଜାନ୍ତ୍ର ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ନିହିର  
ବାରାନ ଧାନ୍ କରିବା ହକାଗେ ଯେମନ୍ତ ରକ୍ତ-  
କଳର ପ୍ରୟୋକର ଗାଥୋଇବା ନମିତ ମନ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟ  
ଦେହପରି ଅଚାର ଓ ସରବରର ଦେଖାଯାଏ  
ଯେ ବାହାରି ପେଣ ମନ୍ତ୍ର ହେଲେ ସେ ଅଗେ  
ଗାଥୋଇ ପଢ଼ିର ଅଗେବକ ଉତ୍ସମ ଜଳରେ  
ଥୁନ୍ନ କରିବା ଉଦ୍ଦରଗରମିର ପ୍ରଥମ ଉତ୍ସା  
ଅଠଇ ଏ ଉତ୍ସାର ବନ୍ଧୁତ ହେଲେ ଉତ୍ସମର  
ଧାତ୍ରୀ ହୋଇ ଫିମେ ଲେଇହଠାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ  
ହୋଇପାରେ ଅଗେବକ ଥିମେମାନେ ଉତ୍ସା  
କରି ଯେ ନରେନ୍ଦ୍ରପ୍ରସରିଗାରେ ଥୁନ୍ନ କରିବାର  
ବନ୍ଦ ନ କରି ଜାହାକୁ କେବଳ ଥୁନ୍ନ କରିବା-  
ପାଇଁ ବଜାଯାଇ ଓ ଉତ୍ସମ ପାନ୍ଦୁକଳ ଯୋ-  
ଗାଇବା ପାଇଁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପାୟ ହେଉ ।

ଅଧାଲତ ଜାଗି ଅଛନ୍ତି ।

ଚଲିଯାଧା ତା ୧୧ ରତ୍ନରେ ସନ୍ଦେଶ ୮୯୦  
ମଧ୍ୟରେ ଅଗ୍ରନ୍ତ ଜାଗା ହେଲା । ଅଧାଲତ  
ଦେଇଥାନ ଓ ଦରଜିଦାରୀ ପ୍ରକାଶରେ ମନ୍ଦିର

ମାର ଖର୍ଚ୍ଚ ନିଜପଣ କରିବା ଏ ଅନୁନ୍ତ  
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଓ ଅଗନିମାନ ପ୍ରଥମତାର  
ଏହା ପ୍ରଚଳ ହେବ । ସନ୍ଦେଶ ୨୦୨୨ ମଧ୍ୟରେ  
୨୭ ଅରଜନଧୂମ ମକଦ୍ଦିମା ଜାଗି ବିଶେଷରେ  
ଅରଜନ ଶ୍ରମମାସିଲ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ  
ଲେବଜର କରୁ ହୋଇଥିବାର ବେଥିରୁ ମୁହଁ  
ଦେବା ଏ ଅରଜନ ଜାଗିର୍ଯ୍ୟ ଓ ଏଥରେ  
ଯେତେ ମାମୁଲ ଉଣା ହୋଇଥାଏ ଉତ୍ସରେ  
ହବିଷାଧାରୀ ହକ୍କିରୁ ଅଛନ୍ତି । ପଞ୍ଜିକାରୀ  
ନାଲାଗ ଅଂଥିନିଧ ହାରକରେ ହେବ ଏବଂ  
ଅଧାଲତ ଅରଜପାଇଁ ଗରଜବୁ କି ୨୬ ଅନ୍ତର୍ମାନ  
ଅଥବା ପତନ ନାହିଁ । ନାଲାଗର ଜାବଦାଦ  
ହିର କରିବାପାଇଁ କଥୁମ ହୋଇଥାଏ ସେ  
ପିରହ୍ନାପ୍ରାଣୀ ବଦୋବର୍ତ୍ତି ମହାନର ସଦରଜନା  
ଦଗନ୍ଧାର ଭୂମିର ମୂଳ ଧର୍ମବିବ । ଅଶରସ୍ତା  
ମହାନରେ ସଦରଜନାର ପାହିଗୁଣ୍ଡ ଓ ଏହି  
ବରିଗୁ ଓ ଅନୁଧନ୍ୟ ଭୂମିର ବିନ୍ଦୁର ଦର  
ଧରିବା ।

ଆନନ୍ଦ ଅର୍ଥ ବିଧାନମାନ ଏହୁବେଶନ  
ଗଜେତ ଏହିଭ୍ୟ ସଂଶୋଧରେ ବର୍ତ୍ତିନ କର-  
ଅଛନ୍ତି । ଯଥା ।

୨ ଅରଜନ ପ୍ରତିକିରି ହେଲେ ଅଗାଲଭାଗ  
ପାଇଁ ଯାଏ ସମସ୍ତପ୍ରବାଦ ବାଗଜପଥାରେ  
ଶୁଣ୍ଟି ଲାଗିବ ଯେଉଁ ବୁନ୍ଦିବରେ ନ ଲାଗିବ  
ଜନଧରେ ନିମନ୍ତ୍ରିତ ଦେଇବଜନ୍ମ ପ୍ରଥାନ (୧)  
ଭୂମିର କହୁଥୁମକ୍କାଥୁ ଦରଜାର (୨) ସରବା-  
ରୀ କଳପାଳାକାର କର ନେବାର ପାର୍ଥନା (୩)

କଳ ନେବାର ଅବା ଉତ୍ସଧା କରିବା ନିମିତ୍ତ  
ଜୀବନବାଲ ପ୍ରଜାର ପ୍ରାର୍ଥନା (୫) କରିଲେ  
ହୃଦୟ ବୁଦ୍ଧି କରିବାର ନୋଟିବ ପାଇବା ପ୍ରାର୍ଥନା  
(୬) ବୋକ ବରିବାର ହରିମନାମା (୭) ସାକ୍ଷା  
ତଳବର ପ୍ରଥମ ପ୍ରାର୍ଥନା (୮) ଶୌତପାତ୍ର-  
ମହିମାର ଭାସିନାମା (୯) ପୂଜ୍ୟ ନକଟରେ  
ଅପରିଖ ଏଗଲାମା (୧୦) ବନ୍ଦର ପ୍ରାର୍ଥନା (୧୧)  
ଶକ୍ତିର୍ଗୁରର ଅଶ୍ୟାଗ୍ରହ ଏଥିରେ (୧୨) କବିତା-  
ମେଣ୍ଡଲ ଦେୟ ଟଙ୍କା ପାଇବାର ପ୍ରାର୍ଥନା (୧୩)  
ଶୌତପାତ୍ର ଅଥବା ମୁନିଷିଳ ଅଜଳ ହାରି  
ବୋଗସି ତାକୁ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ ତଥିରୁଥି ଅପା-  
ଲି । ଦେଉଥାନ ଏବଂ ଶୌତପାତ୍ର ଅଦାଳତ-  
ମୁନ୍ଦର ଅଗସ୍ତ୍ୟ ଜର୍ଣ୍ଣିର କିଧୂମ ଧାର-  
ଚୋର୍ଟର ଅଗାଲବିରାଗର ନିଷ୍ଠିତ ହେବ ଏବଂ  
ଆହା ହେଲେ ଅଦାଳତର ଯାଦଗାୟ ଜର୍ଣ୍ଣ  
କାମ୍ପାର ପୁଷ୍ଟ ହେଉଥିବ ।

ବାରିଦ୍ସମ୍ପର୍କ ବନ୍ଦର

ଅମ୍ବେମାନେ ଅବଗତହେଲୁ ଯେ କୃତି  
ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ମାହାଲ ବାରିଦିମାସୀର୍ଘ ବରେରା  
ଦିନୀବାବ ପୂର୍ଣ୍ଣାହିଜନ ବାରିଦିମାସୀର୍ଘ ଅମ-  
ଳକୁର ବତ୍ତପୂର୍ଣ୍ଣ ଉପଶ୍ରୀତ ହୋଇଥାଏ  
ମୁଗ୍ରେଷେଣିଂ ରାତ୍ରିନୟର ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି ପୁରୀ  
ବସୁରା ବରେଥେର ଯେଉଁମାନେ ନୂତନ କିମ୍ବା  
ହୋଇଥାଏନ୍ତି ସେମାନେ ବାନ୍ଧାରୁପରିଚିନ୍ତା କୁହୁ-  
ରୀ ନବବୁଦ୍ଧାର ପୁରୁଜନ ପୂରୁଜନମାନେ ଯେ-  
ତାରେ କମ୍ପିତ ହେବେ । ଏବଜ କମାନ୍ତାର  
ହୁଏଇ । ଅଥବା ଏକି ସଂଘାରର ଗତ ଏହି-  
ପରି ହେଲା । ଯାହାର କପାଳ ଫାଟିଲୁ ଯେ  
ତହିଁର ଧଳ ଭାଙ୍ଗେ କାହିଁଥିଲୁ ବର୍ତ୍ତମାନରୁ  
ସେବଧା ଅନୁର ହେଲାକି ଏବେ ଜାଗବପଃଜ  
ଅଭିଜନକୁ ଶେଷକରିଗାରୁ ହେବେ । ଗୋଟିଏ  
ମହବୁଦ୍ଧାର ସରକାର ଉଠାଇ ଦେଲେ କୋଲ  
ବରମାଟିଅମଳାମାନେ ଅଭିଗ୍ରହିବ ମହବୁଦ୍ଧା-  
କୁ ଉଠାଇଦେଇ ଅପେ ରହିବେ । ଯେବେ  
ଏମନ୍ତକଣ୍ଠର କବର୍ତ୍ତମାନର ପ୍ରହଶାୟ ଅପର  
ଛେବେ ତଳଦେଖାରେ ଯାଇ ଉଠାଇକାର  
ପ୍ରସ୍ତୁତକାର ବି ଥିଲା । ଏକାବେଳେହେ ପୁରୀ-  
ମହବୁଦ୍ଧାକୁ ଉଠାଇଦେବାର ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ  
କି ଯେତ ହୋଇଥାଏ । ପୂର୍ବେ ଲୋକଙ୍କର  
ଯତ୍କାର ଅନ୍ତର ଯେ ବାରିଦିମାସୀର୍ଘ ମହବୁଦ୍ଧାରେ  
ବିଶ୍ଵରାଜୀପାତ୍ର ଏହିବେଳୁ କେବୁ ଉତ୍ତରନେବା  
ଦେତାରେ ବର୍ମ କରିବାକୁ ଯାଏ ନ ଥିଲେ ।

କେତେବେଳେ ହେଲା ଏମହିମାର ବେଳନାହିଁ  
ଦେବୋଟି ପ୍ରତିକାଳମାନେ କହିବି ବଳେ ପାଇଁ  
ଏତେବେଳେ ଯେ ବାରେ ଅଜ୍ଞାନ ଗ୍ରହେତ୍ର  
ହେବ ଏହା କହୁନାର ଅଣ୍ଠର ଘାଁର । ଏଥିର  
ବର୍ତ୍ତମାନ ସଂତୋରେ ଅମଳାକତିକର ପ୍ରାଚୀ  
ହେଉଥିଲା ଯେବେ କେହି ପାର୍ଵତୀଙ୍କର କହିବା  
ବୋଲ ଅଣ୍ଠ ମହିମାର ଅଳ୍ପଦନର ଶୃଙ୍ଖଳର  
ବାହିରେ ଜାହାରିମରେ ରହିଲା ଜାହା ହେଲେ  
ଗରିଧୂଳର କି ଦଗ୍ଧ ହେବ ଅମ୍ବମାନେ  
ଏମହିମାର କରିଲ ପାଇଁ । ଗର୍ବମେଘର  
କଷ୍ଟମ ଏହି ଯେ କୋଣି ବାଣୀ ଏକଷତରେ  
ନିଯନ୍ତ୍ରି ହେଲା ଉତ୍ତାର ସେ ଅନ୍ୟମ ନ ହେଲେ  
କିମ୍ବା ଯେପକ ଉଠି ତ ଗଲେ ଜାହାର କର୍ମ  
ଯାଇ ନ ପାରେ ଓ ଏହାକିମେତନାରେ ଯାହାର  
କର୍ମ ଉଠିଯାଏ ଜାହାକୁ ପୂର୍ବାର ଅଥବା  
ସେନାନୀ ଦେବାର ଶିଥୁମ ହୋଇଥାଏ ଯେବେ  
ଏକକଷତିକମାର ଶୃଙ୍ଖଳର ଅନ୍ୟମହିମାରେ  
ଏହିକାରରେ ଉଚିତ ଭରିବାର ଉପର ହୋଇ-  
ଆନ୍ତା ତେବେ ଗର୍ବମେଘ ବାହିକ ପୂର୍ବାର  
ଓ ପେନାନୀ ଦେଇଁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଅର୍ଦ୍ଧକୁ-  
କାଳରେ ଗାର୍ଜନ ହୁଅନ୍ତେ ? ତୁମ୍ଭୁଲୁ ମହାଲ  
ଦମକୁମା ଉଠିଯେବାର ଯାହାକର କଷ୍ଟ ହେବ  
ଜାହାକ ବାଇ ଅମ୍ବମାନେ ପୁଣ୍ୟର ଅଣ୍ଠ ଓ  
ସୁଧାର୍ତ୍ତି । ଉତ୍ତିଲୁଧୂରକୁ ସେପରି ଦୃଷ୍ଟିତ  
ହେବାପାଇଁ ନନ୍ଦା ନାହିଁ । ମାତ୍ର କଣ୍ଠର ପରିମା  
ଅନ୍ୟତିପରେ ନିଷେଷ ଦରିବ କୌଣସି କିମ୍ବା  
ଥାର । ଧୂଗରୁର ଓ ପେନାନୀ ହାରୁ ସେ-  
କାଳୁ ତୋଷ କରିବାର ସେବିଦିଧାର ଅଛି  
ଯାହା ଅବଳମ୍ବନ କରିଲୁ ଓ ମନ୍ତ୍ର ଏମନ୍ତ  
ସାରଗା ଦେଇଲୁ ଯେ କବିଷ୍ଠଳକୁ କାର୍ଯ୍ୟ  
ଗଲିହେଲେ କରାନ୍ତିଲୋହ ଅଗେ ପାଇବେ  
ଯାହା ତ ବରି ଯେ ଏହକଣକୁ ଶୋଷିବା-  
କାର ଅନ୍ୟକହାରୁ ତତ ଦେଇଥାନ୍ତି ଏ  
ଥାତ ନଥେବିଦି ନହିଁ ।

ଶ୍ରୀକୃତାଗୋପନୀ ପିଲାମ୍ବା

ଅମେମାରେ ଏଥିଥି ସବୁଧାରୁଣ୍ଡ  
କଣାରୁ ଥିଲୁ ଯେ ବନ୍ଦକନଗର ତେ ଅନ୍ତର୍ପାଇ  
ହାନମାନକରେ ଜ୍ଞାନତା ଗେଗର ପ୍ରକାଶି ଦିଲା  
ଅଛି । ବରପାହ ଏବନିନରେ ବାଙ୍ଗାବଳାରଣ୍ଡେ  
ଦିନକଣ୍ଠର ମୁହଁ ହେଲା । ଦସାରକୁ ଏବନିନରେ  
ଅଖର ଗେଗରେର ବରବାରୁ ହୋଇ ମାହୁଁ  
ଦୁଃଖର ଉତ୍ସବ ଯେ ଅବଦ ଏ ଶେଗର ଚିହ୍ନା-

ପାଇଁ ବର୍ଷ ପରିମାନେ କୌଣସି ଉପାୟ କରି  
ନାହାନ୍ତି ଓ ବିଜୟ ବିପରିମାଣରେ ଏ ବେଗର  
ପରି ବୃଦ୍ଧିକୁ ଭାବା ହାତମଙ୍କ ଲୁଚଖାର-  
ରେ ଶ୍ରୀମତ ଅନୁଷ୍ଠାନ ତ ନାହିଁ ସରେହ  
କିମ୍ବା । ବେଳ ବିବାହର ପରିବର୍ତ୍ତ କେବଳ  
ଏହାହିଁ ସାମାଜିକ ହେତୁର ଦେଖାଯାଏ ସେ  
ଯାତିମାନଙ୍କ ସହର ଶ୍ରୀରାମ ହୃଦୟର ଯାତା  
ନାହିଁ । ଏଥିବେ ଏହି ଅନମାନ ହୃଦୟରେ  
ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇରେ ଭୋଲିତାଗ୍ରେହ ଏହା  
ଯାତିମାନଙ୍କ ପଞ୍ଚମ ହୃଦୟ ଯେମନ୍ତ ତି  
ବେଗ ଯାତିମାନଙ୍କ ରହି ଭାବାର ଦେହରେ ପ୍ରକୋ-  
ପ ବର୍ତ୍ତର । ଯେବେ ଜେମନ୍ତ ଦେଇଥାନ୍ତା  
ଭେବେ ଆଜି ଲୋକର ପ୍ରାଣରକ୍ଷା ପାଇଁ କାହିଁ  
ବିଗ୍ରହର ପଣ୍ଡିତଙ୍କରୁ କି ଥିଲା । ନଗରକୁ ଯାତା  
ଅନୁନାହାନ୍ତି ସତଃ ମାତ୍ର ଯାଦିଲୁ ସଙ୍ଗରେ ଅନ୍ୟ  
ଯେଉଁ ଗୁରୁଗିରମାନେ ଅନୁଷ୍ଠାନକୁ ପ୍ରେମାନନ୍ଦ-  
ଜ ସହରକୁ ଅଧିକାର କିଷେଖିଲାହୁ ତେଜାହାନ୍ତି  
ସହିତ ଗ୍ରେଗ ନଗରକୁ ଅଧିକାର ଦାଆଁଛି ଅତ୍ର  
ବାସୁଦବେ ଯେବେ ଯାତିମାନ ହେବୁ ଏ ବେଗ  
ହୃଦୟ ଭେବେ ଯାତିମାନ ସଙ୍ଗରେ ଅନ୍ୟ ଯେତା  
ବାହୋଦୁରମାନେ କିଛିବାକି ଏହିରେ ରହିଛୁ କୁଣ୍ଡ  
ଅନୁଷ୍ଠାନକୁ ଯେମାନଙ୍କରୁ କେବଳ ଯାତା  
ହେବାର ବ୍ୟାପିକରେ କୁଣ୍ଡ ଯୁକ୍ତ ଅତ୍ରରେ  
ଏକଥା ମାରିଗଲୁ କର୍ତ୍ତ୍ତୁ ପରିମାଣରେ ତାତ୍କଷ ବଢ଼ିବା  
କାହିଁବାର ଅଗ୍ରାହୀରେଗିଲି ତାତ୍କଷ କରିବା-  
କାହିଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଘୂର୍ଣ୍ଣ ଫାଁଟ୍ରୁ ପଠାଇଛିବାନ୍ତି  
ନାଥ ସହର ମୟରେ ଏହି କହ ହୋଇଲାହୁ  
ଏଠିରେ କାତକ୍ଷ କିବ୍ୟାଳିଦ୍ୱୀ ଅଛିବୋଇ  
କାହିଁବାର ମୁହଁ କାରିଗା ସେଠାରୁ ବିପ୍ରର  
ଲୋକ ଯାନ୍ତି ନାହିଁ ଓ ମୟ ସମ୍ପଦକୁ ବେମାର  
କୁଥା ହୃଦୟର ନାହିଁ ଏହି ଭାବରେ କେବେ  
ପାଇଗଲା ଲଗାଇ ବେଳ ଉପରିମାର ବିଶ୍ଵାସ  
କାହିଁବାର ଭାବରେ ତାତ୍କଷାନାହିଁ ଦିନ  
୧୨କ ମାତ୍ର ନାହାନ୍ତି । ଅମ୍ରେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟାବି-  
ଧି ଯେ କମର ସହରଥାନା ଓ ପ୍ରତ୍ୟାବି-  
ଧିରେ ଏ ବେଗର ଛପିଯାଇ ତାତ୍କଷ କାହା-  
ରୁ ପାଥାରର ବିଶ୍ଵାସପୂର୍ବ ସମ୍ପଦକୁ ତାତ୍କଷ  
ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଯେ ଯାହାର ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ଚେତି

ସେ ବିନାମୂଳରେ ଅପଶା ବସାବିକଟ ଫଣିକୁ  
ଗଲେ ଆଶ୍ରଯ ପାଇବ କେତେଷଧ ବ୍ୟବହାର  
କରିବାର କିମ୍ବମାନ ତାପିତାରେ ଜାରିପିଛିବେ  
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଫାଣିର କମେଚ୍‌ବଳ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅବେଳା  
ହେଉ ଯେ ଆପଶା । ଏକାକି ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ-  
ଠାରେ ଗଣିବେ ଯେ କେବୁ ବୈଷଣିକ ହୋଇ  
ଅଛି ଜୀବାକୁ ଫାଣିର ଜ୍ଞାନ ଅବିବାପାଇଁ  
ଉପଦେଶ ଦେବେ ଓ ସେ ବନ୍ଦକୁ କେହି  
ଜ୍ଞାନ ମୁଥୁଳାଗ କି ମାହଁ ଓ ଜର୍ବିରେ କି ଫଳ  
ହେଲା ଏହମୁଖପଶାଇପରାକ୍ରମ କରିବାରକୁ ଜଣା-  
ଇବେ ଫାଣି ପହଞ୍ଚାଇଛି ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଦେ-  
ବାଯାଏକା କୁକାକୁ ଦିନରେ ବଜାରୁ ବୁଲାଣ୍ଡି  
ବକାରିଟି ଜାବାକୁ ଉପରେ ପଡ଼ିଲେ ସୂନ୍ଦର  
ମୃଦୁ ଲେବ ଅତିରକ ସୁଖର ବିନ୍ଦୁର ଦରବା-  
ରାଜା ଅମ୍ବେମାନେ ଅନ୍ତରେ କଟିଥାଏ ।

## ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

କାରୁ କାନ୍ତିତ୍ରୁ ଗୃହୀତ୍ସଙ୍ଗ ପୁସ୍ତକର  
ଗମେଶବର ଉତ୍ତଳ ହଜେଷିଥା ବୋଲନ୍ତି  
ଯେ ଦେବେଶପର୍ବ ତେଣୁ ଓ ଜଣକେତେ  
ଏଠା ନିବାରି ବିଜାଳି ଓହଶାର ସଂଶାଧାରକ  
ମତର ଏବେନ୍ଦ୍ର ବିବିଧାୟ ହେବାର ଦେଖି  
କେ କିନ୍ତୁ ଅର୍ପଣ୍ୟ ହେବାର କରନ୍ତି । ଅମ୍ବେମାନେ  
ଶୁଭେଷିତାକ ଆର୍ଦ୍ଧା ଦେବାର କାରଣ ନାହିଁ  
ଯ କୁଣ୍ଡଳ ନାହିଁ ଅନ୍ତମାନ ହୁଅର ଓହମାର  
ସଂଶାଧାରିଣ ମର ଜାଗିନା ବା ପକାର କରିବା  
ଏକା ଜାହାଜର ଫଲ୍‌ଯୁଗାର ଦେଇ ମନୀଅନ୍ତରୁ  
ତ ଗାହାକ ଉତ୍ତର ଅର କେହ କୌଣସି ବିଷୟରେ  
ଆପଣା ଅର୍ପଣାୟ ବ୍ୟକ୍ତିବର ପାରିବ ନାହିଁ ।  
ଏମନ୍ତ ହେଲେ ଯେଉଁ ମାହେ ଆପଣା ଅର୍ପଣାୟ  
ବ୍ୟକ୍ତିବର ଅନ୍ତରୁ ଦେଖାନେ ଅପରଥି ହୋଇ  
ଅଛନ୍ତି ଏନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ଗଜ ପ୍ରକାଶିତ ବାଲେଶ୍ୱର ଧଂଦାବାହୁଦାନ  
ଅବଶ ହେଲୁ ଯେ ଉତ୍ତର ମଳେ ମୂଳମୁହୂର୍ତ୍ତର  
ତେଷୁଷୀ ଲକ୍ଷ୍ମେବୁ ବାବୁ ଶିବଦାସ ରତ୍ନଚର୍ମ  
ଉତ୍କଳବିଶ୍ଵା ଉତ୍କଳଦର ତେଣୁ ବରଦାର  
ବାଲେଶ୍ୱର ସହିତ ପାଦ୍ୟ ସମସ୍ତ ଉମିଦାର  
ନାହାଜନ ବରକାରୀ ବରଗୁରୁ ପାତ୍ରର ଜାହାଜ  
ବଦଳାଯାଇଁ ରନନ୍ଦେଖିଲୁଗର ପାହେଦଳଠାରେ  
ପରାମ୍ରଦ ବରାଥିଛି । ନବରବିଶିମାନେ ସେହି  
ଅବେଦନଥାର ରାଜାବିହୀ ପ୍ରଯୋଗ କଲେନ୍ତର

ଜନ ବିମସଙ୍କ ହସୁରେ ଦେଇ ଅନୁଗ୍ରହ  
କରିବାର ସେ ଅପଣା ମନୁଷ୍ୟ ପକାଗ୍ରହିତ  
ଛନ୍ଦେଶ୍ଵରିରସାହେବଙ୍କ ନିକଟରୁ ପ୍ରେରଣ କରି  
ଜାରିରେବେଳେ ଅଚିନ୍ତ୍ୟମନ୍ୟାହେବଙ୍କ ନିକଟକୁ  
ପଠାଇବାଗାଇଁ ଅନୁଗ୍ରହ କରିଅଛିନ୍ତି  
ଦେଖାଯାଇ କି ଫଳ ହେବ । କରଇ ଶିଖ

ଯେବେ କୁମ୍ଭର ହେଲୁ ତେବେ ତାହାକୁ ଜଡ଼ି  
ଦେବାପାଇଁ ବାଲେଶ୍ଵରବାବୀମାନେ ଯାହା କରି  
ଅଛିନ୍ତି ତାହା ଉଚିତ ହୋଇଥାଏ ।

ରହୁମେଣ୍ଟ ଲାଇସ୍‌ନ୍ୟ ପ୍ରଥାନ କଜଙ୍ଗ ନିକ୍ଷବ୍ଦ  
ପଦ ଲେଖିବାର ଉଚ୍ଚ କଜ ଖାତ ଅଧିକ  
ଉଠାଇ ଦେବା କିମ୍ବା ଏବନ୍‌ଜାର ଝଙ୍କାର  
ଆୟକ ମନ୍ତ୍ରଦମ୍ଭାରେ କେବଳ ଖାପ  
ଅଧିକ ପ୍ରଦଶ କରିବାର ନିମ୍ନ ଦିବାକୁ  
ପ୍ରସାର କରିଥିଲୁବୁ । ତେଣୁମୁଁ ଏଥକୁ  
ଦେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ ହାରବୋର୍ଡରେ ଉପରିର  
ହୋଇଥିବା ୨୨୦୦ ମନ୍ତ୍ରଦମ୍ଭ ମଧ୍ୟ ୨୨୦୦  
ମନ୍ତ୍ରଦମ୍ଭ କିମ୍ବା ଅର୍ଥାତ୍ ତିବିରାଗର ଏବନ୍‌ଗ  
ସଫଳ ହୋଇଥାଇ ଏମନ୍ତ ଅବହାରେ ଖାପ-  
ଅଧିକ ଉଠାଇଦେଲେ ଘୃଣିମ ମନ୍ତ୍ର କରିବା-  
ବ୍ୟକ୍ତିକର କିମ୍ବା ଦେବି ତାହା ସହଜେ  
ଅନୁଭବ ହୋଇପାରେ । ବାପ୍ରବରେ ଆୟ-  
ମାନଙ୍କ ଦିବେତନାରେ ପ୍ରଥାନ କଜଙ୍ଗର ପ୍ରସ୍ତାବ  
ତାତିପକ ନହିଁ ।

ବୃଦ୍ଧଦେମର ଗୁଜା କଷ୍ଟ ପ୍ରତି କରିବା  
ବନସ୍ବାୟ ଅବମୁ କରିବା କହେନରେ ଆବ-  
ଶକ୍ତ୍ୟ କଳମାନ ଅପାଉଥିଲୁ । ଗୁଜା ଆଜ  
କେତେବୁଦ୍ଧିର ବନସ୍ବାୟ ମୟ କଲାଉଥିଲୁ ।  
ମେହିଁ ଦେଖଇ ଗୁଜା ଦୃଶ୍ୟ ଏବେ କଣସମ୍ମ-  
ରେ ଲିପି ସେ ଦେଖଇ କୋମନେ କେହିଁ  
ଉପାଦରେ ଛବାକ ହେବେ ବୁଝିବାର କଠିନ ।  
ଚଳିମାନ ତା ହି କିମ୍ବେ ପ୍ରାୟକୁ ଗର୍ବି-  
ର କେନରିଲୁ ସହେବ ଆଜ୍ଞା କେଉଥିଲୁ ଯେ

ବୋମ୍ପାଇଁ ଓ ଲାହାରି ଜନାତିର ଭଣ୍ଡୁଳି  
ର ପଦ ଏହି ଦାର୍ଶନିକ ଲାହୋର ଓ ଦିନର  
ଉପରୀ ବିନିଷକ୍ତ ପଦମାନ ଛଠିବା ।

ଶୋର୍ତ୍ତ ଦେବନ୍ତା ଅଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲୁଣ୍ଡି ଯେ  
ପରବାଣୀ ମହାଳ କିଳମକାରୀ ଛସ୍ତାହାର  
ପଠାଇବା ସମୟରେ କମିତନସମ୍ବନ୍ଧ ଉଚିତ  
କି ଯେ ହୁଲେ ଛଳମାତ୍ର ବୌଧାରୀ ଅପରି  
ନଷ୍ଟହୃଦ ଶୋଇଥାଏ ଯେ ହୁଲେ ଅପିଲର  
ନିଆଦ ପେଟ ହେବାରଙ୍ଗାନ୍ତ ଏକମାତ୍ର କାହିଁ ନ

ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୋର୍ଟରୁ ଉତ୍ସାହାର ପଠାଇବେ  
ନାହିଁ ଏ ମିଥଦଗରଜେ ଉତ୍ସାହାର ପଠାଇବା  
କାଳରେ ମଧ୍ୟ କମିଶନରମାନେ ଉପଚାଲି  
ହେଉଥିବା ଅଧିକରି ହେଉଥାଦମାନ କୋର୍ଟର  
କ୍ଷାତ୍ରକାରୀ ପଠାଇବେ ।

କୋର୍ଟରେବନ୍ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ସବୁଲାଭ  
ଅଜ୍ଞାନୀୟ ତେଗମର୍ଗରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ ନିଜପାଇ ଦସ୍ତଖତ  
କରିବୁ । କୌଣସି କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଅଧିକାରୀ ନିରାପଦ  
ଏବଂ ତେବେ ଦେଖାଯୁଥୀ ଅମଳକାରୀଙ୍କ ଏହତେବେ  
ନିଧିବରିକ ପାଇଁ ଏହତେବେ ଏବଂ ପୁଲିସ୍ ହଜେ  
ଥିବାର ଅନ୍ତରିକ୍ଷ ଥିଲେ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି  
ତେବେ ଏହାହାପ ତେବେତୋଳିଇଗର୍ତ୍ତ ଗବର୍ନ୍‌  
ମେଣ୍ଡେସ୍ ମଞ୍ଜୁରୀ ହେବ । ଏଥିର ଅଧିକ ତେବେ  
ହାମିମ ନେବାକୁ ରହିଲେ ଅଧିକାରୀ ହାତରେ  
ଦେଖିବ ବାରବିଭାଗୀ ଖର୍ବ ଦେବିବ ଗବର୍ନ୍‌  
ମେଣ୍ଡେସ୍ ଦେବାକୁ ଯେ ହାତିମାନଙ୍କ ଯେଉଁ  
ଯେଉଁ ଗୁଣର୍ଥ ଦିଆ ଯାଏ ସେଥିରେ ଏହାହାପ  
ବ୍ୟୁତ କରାଇ ହେବା ଅନୁମାନରେ ତହିର  
ନିରଜ ହୁଏ ହୋଇଥାଏ ।

ବମେଇରେ ଉତ୍ତରାଖନ ଏତନବଣ୍ଡି ଆଗମନ ଗାଁ ସରଣୀୟ ଦେବାର ଉତ୍ତନ ଉପାୟ ଦେଇଥିଲୁ ଯେତାରେ ଗେଟିଏ ଗାଁ ଜଳଦିନ ଅତ୍ୟଧିକାର ଦିଗ୍ନିଶ ହେବ ଓ ବ୍ୟାତିବ୍ୟାତି ସେବାର୍ ପରିକଷା ଠକା ଦାନକରିଅଛି ବୁଝ ଦିଗ୍ନିଶ ଦିନିର ଉପଯ୍ୟକୁ ଶାନ ପ୍ରାୟ ହେଲେ ଏହି ସଂଧାରରେ ବୁଦ୍ଧି ଶର ଦିଅବିବ ।

ଗୋଟିଏ ସିଧାହୁ ମାନେ କିନ୍ତୁ ଜାରି  
କରିବାର ଅବଶ୍ୟକ ହେଲୁ ପାଇଁ ପୂଜା ସିଧାହୁ  
କରିବାର ବାବର ଅତ୍ୟନ୍ତ ନେହାର ଅନୁ-  
ବିଷୟକୁ ବସେ ମିଳିବାକୁ ଉପରେ ଦର୍ଶକୁ  
କରୁ ଦେଖାର ଗାସନର୍ଭା କିମ୍ବାକ ପ୍ରାଣ-  
ବିଷା ଦେଇ ମର କର ଉପରୁ ଉପରୁ  
ଅନ୍ତିମମୁଖ କରିଥିଲୁଛି । ଯେହାମନ୍ତିରା-  
କରିବାର ପ୍ରସାଦ ଦେଖାଇ ଏମାନେ ଏମନ୍ତ  
କରିଥିଲୁଛି । ଏଥିଥାର୍ଥକ ଅନୁମାନକୁ ଗର୍ଭୁ-  
ମେଣ୍ଡ ସିଧାହୁ କରିବାକୁ ଯାହାମ୍ବ  
କରିବି ନାହିଁ ?

ତାକୁର ମୋହନ୍ତିଲାଲ ପରଜାରଙ୍କ ମତରେ  
ମୁଖୀମୁ ଦୂଳରେ ଦନ୍ତ ପରିଷାର କରିବା  
ଯୁକ୍ତେକଙ୍କ ସ୍ଥର୍ଯ୍ୟରଥା ପଥରେ ଅଚ୍ୟନ୍ତୁ  
ହାତକନ୍ଦବ ଅଞ୍ଚଳ ଅଜୀବବ ଗହା ପରଜାର  
ପରିଷାର ସେ ଉପଦେଶ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।  
ଏଥକୁ ହନ୍ତ ଫେରି ଅଧି ବୋଲନ୍ତି ଯେ ସେ

ବହୁନ୍ତ କରି ଜାତିଧରନ୍ତି ଯେ ଗୁଲ ବନ୍ଦହାର-  
ଥାର ଶରୀର କ୍ଷତି ହେବାର ପ୍ରକାଶ ପାଇ-  
ନାହିଁ ନର । ସେଇ ମାନେ ଗୁଲ ବନ୍ଦହାର  
କରନ୍ତି ହେମାନେ ଅନ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା  
ବୁଝିଲାରେ ଥିବାର ଦେଖାଯାଏ । ପୂର୍ବେ  
ଗୁଡ଼ାଗୁ ଗୁଲରେ ଦନ୍ତମାର୍ଜନର ପ୍ରଥା ନ ଥିଲା  
କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏଥେଣାହୁ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରରେ  
ଏଥଥ ଦିଉଗେତର ଦଳିବାର ଦେଖାଯାଏ  
ଏମନ୍ତବି ଗୁଡ଼ାଗୁ ପୋଡ଼ି ଗଲକରିବାର  
ମୁଯୋଗ ନ ଥାଇଁ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ବନ୍ଧୁ ଗୁଡ଼ାଗୁରେ  
ଦନ୍ତଧାପନ କରିଥାନ୍ତି ତ ସେମାନେ ବନ୍ଧୁ  
ଦିନହାରର ଏହି ମୂର ଥିବାର ବୋଲନ୍ତ ଯେ  
ଏଥରେ ଦନ୍ତମୁଳ ଠାର ଦୁଆର ତ ସରବ ନାହିଁ  
ଦୁଆର । ଯାହା ହେଉ ପରକାର ମହାଶୟଦପରି  
ଅକ୍ରମ ଯେତୁଲେ ଏ ପ୍ରଥାକୁ ଦୂଷଣ କୋଇନ୍ତି  
ସେତୁଲେ ଜାହାନ୍ତର କଥା ଶ୍ରାଦ୍ଧ ଅଞ୍ଚଳ  
ମାତ୍ର ସାଧାରଣର ବିଶ୍ୱାସ ଏହି ଯେ ଜମାରେ  
କାନ୍ତି ଠାର ଦୁଆର ।

ଦ୍ୱାରା ପେଟ୍ରି ଅଟିଥ ଅବଶଳ ହେଲାଂ ଯେ  
ଗୁଣିତା ସବୁଷିକରନ୍ତର ନାଚର ସରଜାରିଥିଲା  
ଅରୁଧାରୀ କରିବାର ଓ ବର୍ଷ କାହାମାର ମନ୍ତ୍ର  
ପାଇଅଛନ୍ତି । ସମ୍ବାଧାରଣକୁ କ୍ରମ ବରିବା-  
ବାରିବା ଏହାଙ୍କ ହାଇରେ ଯେଉଁ କୁଝ  
ଜୀବଜମାନ ଥିଲା ତହିଁର କେତେ ମୁଦ୍ରା  
ଦିକ୍ରିଦରି ୫୨୦୦ କା ଅଧେ କଥ୍ଯ କରି-  
ଥିଲେ । ଏହି ଦେବତାର ଜଳରିପାଠାରେ  
କମ୍ବଳ କାର ଭାବ ଗତିଲେ ଏଥରି ମଧ୍ୟନା  
ଦେବାର ଅର୍ଦ୍ଧା ନହିଁ ।

ବମେଇରେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ପ୍ରଦେଶ  
ଅଥଳିତରେ କଲାକାରୀଙ୍କ ଗେଣ୍ଟନ କାହିଁ ତେ  
ହେବ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ପ୍ରଦେଶ  
ଅଥଳିତରେ କଲାକାରୀଙ୍କ ଗେଣ୍ଟନ କାହିଁ ତେ  
ହେବ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ପ୍ରଦେଶ  
ଅଥଳିତରେ କଲାକାରୀଙ୍କ ଗେଣ୍ଟନ କାହିଁ ତେ  
ହେବ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ପ୍ରଦେଶ  
ଅଥଳିତରେ କଲାକାରୀଙ୍କ ଗେଣ୍ଟନ କାହିଁ ତେ

ହିନ୍ଦୁପେଣ୍ଟି ଥାର ଅନ୍ଧର ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ସେ  
ଶ୍ରୀନାୟକ ଦେବରେ ଅଗ୍ନି ମାୟା ହେଲନ କରିଲା  
ବୁଦ୍ଧି ହେଉଥାଏ । ଗର୍ଜ ବର୍ଷ ଜଳମାୟରେ  
ଏବା ପାଇଁବ ନଗରରେ । । ଘୋଡ଼ା ଆହାର-  
ଶତିର ବ୍ୟଥ ହୋଇଥାଏ ଏବର୍ଷ ସେହି ଜଳମା-  
ୟରେ ଥାଏ । ଘୋଡ଼ା ବ୍ୟଥ ହୋଇଥାଏ  
ଅଜ୍ଞବକ ଏହି ନଗରରେ ଜଳି ମାୟରେ । ।  
ଘୋଡ଼ା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ହେଲେ ।

ଶ୍ରୀ ଗନ୍ଧିମେଣ୍ଡ୍ କରୁଥିବର୍ଷରେ ସ୍ଥାପନ  
ହେଲାଦିନ ଧ୍ୟାନରେ ବିଜ୍ଞାନ ଓ ଶିଳ୍ପମଧ୍ୟରେ  
କେତୋଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାୟ ହୋଇଥିଲା ବିଜ୍ଞାନ  
ମେହିଙ୍ଗା ଦେଖଇ ଏକଥିବା ଗନ୍ଧିରତେଜନ-  
ନିଜମାନ ମାତ୍ର ଧାରାପରିହରୁ । ଆମ୍ବେମା-  
ନେ ଉଚ୍ଚବିଦିଗୁ ସେ ଏ କିଷ୍ମତିନ ଦ୍ୱାୟିଲାବ  
ଉଦେଶ୍ୟରେ ତାରକା ପ୍ରତିକରିବାର ଅଜ୍ଞାନ  
ହୋଇ ନାହିଁ ॥

ଦିଇ ରଜସ୍ଵଳ ଶିକ୍ଷାଦାନ ରହିଛ ଦରିଦ୍ରାଙ୍ଗ  
ଯେଉଁ ପ୍ରାବ ହେବିଥିଲୁ ତହୁଁ ବିମ୍ବନରେ  
ଅଗଣ୍ୟ ପ୍ରକାଶନିତ ଶାକାର ମୁଦ୍ରାନ୍ତର  
ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଏକ ସବ୍ରାହମିତିରେ ଏକ ପ୍ରାବ-  
ତି ଯେ ସବ୍ରାହମେଣା ଦେଖାଇ ଅଧିକ ଅନୁଭବର  
ବ୍ୟକ୍ତିରେ କୌଣସିଂହରେ ଦୃଢ଼ମତ ହୋଇ  
ନ ପାରେ ।

ଅଯୋଦ୍ଧାର ଜାଲବଦାରମାନେ ଗୁଡ଼ିପୁଣ୍ୟ  
ଭକ୍ତିକଥକ ଏହିହବରଶକ୍ତି ଏହିଖଣ୍ଡ ଉଚତ୍ତାର  
ଓ ଏହି ଜାଲ ଉପଗୋଚନ ଦେଉଥେବୁକୁ  
ମେଘରେ ଘୋଷମାରିଛନ୍ତି କହୁମଳଧରତ୍ତ ଆନ୍ଦେବ  
କହାର ହୋଇଥାଇଲା । ମେ ଦୂରକର ମୂଳ  
୫ ୧୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା ।

## ପ୍ରେରିତପଦୀ

ମାନ୍ୟାଶ୍ରିତ ପ୍ରାସର ଉଚ୍ଚବିଦ୍ୟାକାଳୀନ ପ୍ରକାଶକ

ମହାଶୟ ସମ୍ପଦ

ମହାରାଜ ! ତେଣାର ପିଶକମାନେ ବି  
ଅଚାନ୍ତ ଅପହାରୀ ? ଯେହେତୁ ସଞ୍ଚିତ ଏକ  
ଦିଲ୍ଲୀଧଳ ପ୍ରମାଣ ହୋଇଥାଏ ଯେ ଯେଉଁମା-  
ନେ ଟମ୍ପକ୍‌କୁ ବା ଛାର୍ଫର୍ ଦେଇନ ପାଇଁ ହେମା-  
ନାଳୁ ଗରୁବ ପାହିଲା ଦେଖାଇ ଦେବ ।  
ଏଥରେ ଯେ ଅପାରଗ ହେବ, ତଥା ପରିରେ  
ଉଥୁକୁ ବିଷକ ଦିଲ୍ଲୀକୁ କରିଦେବ । ତେଣାର  
ତେଣକମାନେ ବି ଏଥର କ୍ରେପୁଟକଲେକ୍ୟୁର  
ସୂର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ ଯ ଯଶାଶ୍ଵରେ ଉଦ୍‌ବାର୍ଷି ହେଲେ  
ବମାନେତ ବକ୍ରମେଣ୍ଠର ଅଞ୍ଚଳ ଦରମାହା  
ମାରଣେ ? ଗୁରୁକର୍ମରେତ ବହୁ ହେବେ ନାହିଁ  
ଅପର ଅନ୍ତରୁହିପ୍ରମାଦ ବହାର ପରିତର ହେଲେ  
ଅଞ୍ଚଳ ନାହିଁ ହେବୁ ।

ଅତୁର ମନ କେତେଗୋଡ଼ି ଦ୍ୱାରା ପରିଦ୍ୱାରା  
ଧେହନେଜୀବ ଉତ୍ତର-କାନେ ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଲପନ୍ତର  
ବିଚକ୍ରମ । ସାଥୀ ।

ମେହି ବିଜ୍ଞାପନରେ ଲେଖାଥିଲୁ କି ଯେଉଁ  
ବିଜ୍ଞାପନାମେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଲେଜର ଫର୍ମ ବା ନମୀଳି-  
କୁଳରେ ଉତ୍ସବମାରେ ପାଠ ଦର୍ଶକଙ୍କ  
ଧେମାମେ ବିପ୍ରାର ପାଇବେ । ଏଥରେ ଅନୁଭୂତି  
ଏହି ଦର୍ଶକଙ୍କ ଯେଉଁ ମାନେ ଆଜିକୁ କ ୧୦୦  
ଟଙ୍କାରେ ଉତ୍ସବମଧ୍ୟରେ କର୍ମ ବିଲାଇ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ  
ଧେମାମେ, ସେଉଁ ମାନେ ଶଦବିକୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧେମାରେ  
ଉତ୍ସବ ଦେଇ ଆଜିକୁ ପାଠ କଥାଗର୍ଭ ହେଉଁ  
କର୍ମ କରି ଅନୁଭବକୁ ଧେମାକେ; ବା, ଯେଉଁ  
ମାନେ ଆଜିକୁ ପାଠ କ ୨ ର୍ଷ ଦେବ ଦୂତପୂର୍ବ  
ପୁରୁ ଡେଇ ମନ୍ଦିରକୁ ଜ୍ଞାଯିତ ବାକୁ ହବି  
କାଳୀ ମୁଖ୍ୟବାହୀରେ ବିଶେଷଜ୍ଞ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ  
ଉତ୍ସବ ଦେଇ ପ୍ରଗତିବାଧି ଶ୍ରନ୍ଦର ଦର୍ଶକ  
କୁ ଧେମାମେ କାହେଲୁ ବିଜ୍ଞାପନର ଅଧିକାର  
ଅଛି ଯେହାକାର ପ୍ରଧାନବିଷୟର ଅବା ବୃଦ୍ଧି-  
ବିଷୟ ଦର୍ଶକଙ୍କ ବିମାହା ପାଇଥିବିବିରୁ, ଧେମା  
ନକ୍ଷତ୍ର ପରି ସେ କିମ୍ବା ଜୁନ୍ନ ନାହିଁ । ସେମାମେ  
ବିରାଜିତରେ ଅବା ବେଳୀ ବିମାହା-ପଦିନ୍ଦ  
ମାନ୍ୟବାରବେ ନାହିଁ ?

ସଂକାଦାତଳ

ଏବେଳେ ଏବେଳେ ଅମ୍ବାର ଥିଲେ କିମ୍ବା  
କେ ହେବ ନାହିଁ ।

ଏହା ପାଇଁ କାନ୍ତିକାଳର ବିମଣ ଉଥା ଦେଇ  
ବଲେ ଦେଖିବା ସମୟେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିପୁଳ ପ୍ରକାଶ  
ଦେବେ । ଏମନ୍ତ କି ପାଶ୍ଚ ପ୍ରକାଶ ମାଜନାରୁ  
ଦେଇ ୧୦୦ ମୋଟା କରି ସମୟବଦ୍ଧିତା  
ବିମଣ ବିଦୟୁତରୁ । ଏହା କୁଞ୍ଜା ପଡ଼ାଇଁ  
ମୟ ପରିଶାରର ସମ୍ମକଳା ନାହିଁ ।

ଅହିଥେ ପ୍ରତିଥା କେ ବଜାରିମାନଙ୍କ ଯେତେ  
ଦଳାଦଳା ଲାଗିଥିଲା, ମେଘରେ ମିଶ୍ରି ଧରନ୍ତର  
ମାର୍ଜନ ମହୋଦୟକ ଦୁଆରେ ଗଣ ପାଲିରେ  
ଓରଧମାନେ କୃଷ୍ଣ ଗନ୍ଧ ଦରଖତରେ । ୧୯  
ଅଜଞ୍ଜୁ ଅନୁଭବରେ । ୩୭

ଏହାମ୍ବଦୀ  
ବାଲେଶ୍ୱର }      ଅଥିନ  
                        ଏବି ବାଲେଶ୍ୱର ପାଠ୍ୟ

四四四

ଶାରୀରିକ ପ୍ରତିକର୍ଷା ଏବଂ କୋଣଥାରୀ

८०२

ପାଦିବା କଥାରୁ କଥାରୁ କଥାରୁ

ଏହି ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟପାତ୍ର ସମେତ କାହାରେ

କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପିଲିରୁଥାଇଲା ଯଥାରୁଦ୍ଧ  
ତୁମ୍ହାରେ ସମ୍ମାନ ଦେଇ

ପ୍ରକାଶନ ମେଲ୍

## ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପ୍ରତିକା

୪୮

ଭାରତ ଅପ୍ରେଲସନ୍ଦାର୍ଥୀ ମସିହା । ମୁଖେସ ଦିନଙ୍କ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଗନ୍ଧିକାରୀ

ଅଗ୍ରିମ ବର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ	୪୫
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ	୪୭
ମଧ୍ୟସଳ ପାଇଁ ଜାକିମାସୁଲ	୩୫

କୀରତିମାଧୁରୀ ତେବେର ପ୍ରଗତନ କାହିଁ  
ଅମୟ ଜା ॥ ୯ ରଖରେ କଟୁଛିଦିବେଦ୍ଧି  
କରିଲେ କାରୁ ଚନ୍ଦ୍ରମଶର ବନ୍ଦେୟାପାଆୟ  
କରିଲୁ ପୂର୍ବନ କାର୍ତ୍ତିବଳାୟ ବିଷଦ୍ଵରେ ବୋ-  
ତିବ ପୂର୍ବ ଉତ୍ସମ ରତ୍ନା ଧାଠ କରିଥିଲେ ।  
ଅମ୍ବାରିରି ତେ ଉତ୍ସବରୁ ପଦତ ତେ ମହାବିନା-  
ତିବ ତ ଅମରଣ୍ଟ ଉତ୍ସବ ସ୍ଥାନମାନକରେ  
ଦେଖିଲୁ ପ୍ରସ୍ତରବିନ୍ଦି ମୂର୍ତ୍ତି ତ ମନ୍ଦିର  
ଅନ୍ତରକ ଅଛି ତେ ଏକ ହାନରେ ଘଥରେ  
ଦେଖି ଅଶ୍ରମାନ ଜୋଦଇ ହୋଇଅଛି ମେଘ-  
ଦାରି ପୁରୀ ଅର ମୁନ୍ଦରରୁପେ ବରିଥିଲେ ଥାମ୍ଭେ  
ତାହା ଅବଶ୍ୱର ଅରମୟ ଅନନ୍ତର ହେଲୁ ତେ  
ଏଥରେ ବାରୁ ଯେବେପ ଯତ୍ତ ତେ ପରାଜ୍ୟ ଶ୍ଵରାର  
କରିବିଲୁ ଭାବା ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରଗଂଥମୋହନ  
ପରହିବ ନାହିଁ । ମେଷରୁ କାର୍ତ୍ତିବଳାୟ ବର୍ଷିନୀ  
ଦରକା ଅମୂଳନକ ଉଦେଶ୍ୟ ନ ଥିବାକ  
ମେଥିବ କ୍ଷାନ୍ତ ରହ ଗୋଟିଏମାତ୍ର ବିଥାର  
କରିଲୁ କେଅହି ।

କାନ୍ତିମହାମୟ ବ୍ୟକ୍ତିକଲେ ସେ କୁଳପାତ୍ର  
କରୁଥିଲେ ଅମବକଟ୍ଟ ହୀନରେ ଯେଉଁ କାନ୍ତିମାନ  
କାନ୍ତି ପ୍ରସରିତ ଅଧିକାରୀ ବର୍ଣ୍ଣମାନରେ ଅତ୍ୱା  
ଦୋଷାର୍ଥୀ ଓ ବାରବିମାତ୍ରଗମାନେ ଏଥି  
ଥାଏ ଆୟା ଅକ୍ଷରୀ ଦେମାନେ ସେଠାରେ ପଥର  
କରୁଥିଲେ ପକାଇଅଛନ୍ତି ଏ ବିଶାଖାର  
ଦେଶ ଯାତ୍ରା ଯେପକାର ଦୂଃଖ ପକାଇ ହୁଏ  
ଦେଶକୁ ଜାହା ସାଂଗରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥାଏ  
ଯାଇଥିଲେ ନାହିଁ । ମୁଣିଲମାରମାନେ ହିନ୍ଦମାନ-

ଜୁର ବିପକ୍ଷ ହୋଇ ଜାହାଙ୍କ ଧର୍ମର ନେଇ  
ସାଧନାର୍ଥେ ଯେବେଳେ ଅନିଷ୍ଟ କରିଥିଲେ ଜାହାଙ୍କ  
ଶୋଭନାୟ ହେଲେଦେଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ  
ଏହିବି ହେଲେ ବୋଲିଯାଇଥାରେ ଯେ ଜାହାଙ୍କ  
ଧର୍ମଜୀବିରେ ଏହିଧି କରିବାର ଅଜ୍ଞ ଅଛି ।  
ମାତ୍ର ଦ୍ରୁତିଗରିଷ୍ଠମେଣ୍ଟର ବାର୍ଷି ଦେଇଥି  
ନୁହଇ ଚନ୍ଦ୍ରଧର୍ମ ପଢ଼ ଅଭ୍ୟାସର କରିବା ତେ-  
ବିଭିନ୍ନ ଧାରା ପରିଚାଳନା କରିବାର ସଂକ୍ରମ ଓ ପୁଣ୍ୟ-  
ଜନ କାର୍ତ୍ତି ବସାନିତି ଆସ୍ମାନଙ୍କ ଗବର୍ଣ୍ମମେଣ୍ଟ  
ଅର୍ଥ ବ୍ୟଥ୍ୟ ବରିବାରୁ କୁଣ୍ଡିତ ହେଉ ନାହାନ୍ତି ।  
ଅଧିକ ଦେହ ବର୍ଷମେଣ୍ଟର ବର୍ଷମେଣ୍ଟମାନେ  
ବର୍ଷମାନ ବ୍ୟକ୍ତି ସେ ପଥର ନେଇଁ ବାଟ ଟାଙ୍କ  
ଦେଇବାରୁ । ବାରିକମାଦୁରୀର ଏତକାର  
ଅଭ୍ୟାସର ଅନେକ ଦୃଶ୍ୟ ପ୍ରାୟ ଫ୍ରିଅଇ ।  
ଆସ୍ମାନେ ଗଣିଅଛୁଟ୍ ଯେ ବେହ ବାରିକମା-  
ଦୁଇ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଦେଖା ବ୍ୟକ୍ତି ସେ ପଥରଦ୍ୱାରା  
ପୁଣ୍ୟ ସତକମାନ ପଢ଼ା କରିବାରୁ କହିଥିଲେ  
ଯାହା ପାଇରେ ସେ ଏକଥା କହିଲେ ସେ  
ଜାହାଙ୍କ ଉତ୍ତର ଦେଲ ବି ଯେହଁ ବାରିକମାଦୁ-  
ରମାନେ ବାରିକମାଦୁରୀ ଗଣିଏ ପଥର କେ-  
ଇପାର ନାହାନ୍ତି ଦେମାନେ ହନ୍ତୁଙ୍କୁ କାର୍ତ୍ତି  
ବ୍ୟକ୍ତିବା କଥା କହିବା ବଜାଏବନ୍ଦର ଶୁଅଛି ।  
ବାସୁନରେ ଧର୍ମଜନ ବର୍ଷମାନ ଯେହଁ ପ୍ରଶାଳୀ  
ଓ ଯେବେଳେ ଦୃଢ଼ମପେ ରିମ୍ବି ହୋଇଥାଏ ଜାହା-  
ଙ୍କର୍ତ୍ତମାନ ବାରିକମାଦୁରୀ ବାର୍ଷିରେ ଦେଖା ନ  
ଯାଏ । କିନ୍ତୁ ଏ ସବୁ ବ୍ୟକ୍ତିବାରେ ବାରିକମାଦୁ-  
ରମାନେ ବଜ ପଥକମ ଦେଖାଇ ଅଛନ୍ତି । ଏ-

ପକ୍ଷରେ ବିହୁ କିମ୍ବା କରିବା ଗବଣ୍ଡିମେଘାଙ୍କର  
ବର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେଣ୍ଟିବା

ଭରନ୍ତିକାଳୀପ ଉତ୍ତାପନାର ଉଦ୍‌ଦେଶ ।  
ଆମ୍ବେମାନେ ଗଜ ହସ୍ତାନରେ ସଂଶୋଧନରେ  
ଏଥର ସଂବନ୍ଧ ଦେଇଥିଲୁଁ ଅବଧାରାଯାଇଛି  
ଏଥର ସବିଶେଷ ଲେଖିବାକୁ ଅଧିମର୍ଯ୍ୟ ଦେଇବାକୁ  
ବର୍ତ୍ତମାନ ତାତ୍ପର୍ୟ ଲେଖିଅଛୁ । ଦିରଙ୍ଗାପ୍ର ଶରୀ  
ବରନ୍ତିକାଳୀପରେ ରଚିତ ଓ ବରନ୍ତିକାଳୀପରେ ବୌଦ୍ଧ  
ଯହାଳୟରେ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇଥିବାର ଜଣାୟାଏ ।  
ଅକ୍ଷର ଦେଖି ଆମ୍ବେମାନେ ଅନୁମାନ କରି  
ଅଛୁଁ ଯେ ଯେଉଁ ଯହାଳୟରେ କାନ୍ତିମାନ୍ଦୁଳ  
ପୃଷ୍ଠକ ମୁହଁତ ହୋଇଥିଲୁ ସେହି ଯହାଳୟରେ  
ଏହା ମୁହଁତ ହୋଇଅଛି । କିଏ ଏହାର  
ରଚିତା ଓ କାହାଦ୍ୱାରି ଏହା ଶ୍ରୀ ହୋଇ  
ସ୍ଵର୍ଗର ବାରଣ ବୁଝିଅଛି ଜାଗିବାର କଠିନ  
ବାରଣ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଯଧିବେଳାପ୍ରତି ଗୋପନରେ  
ହେଉଅଛି । ଦିରଙ୍ଗାପ୍ରକୁ ଏକପ୍ରକାର କାନ୍ତି  
ମାନ୍ଦୁଳ ପୁରୁଷର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କୋଲ ଯାଇଥାରେ  
ଓ ଏହି ହେତୁର କୋଥ ହୁଅର ଯେ ବାନ୍ଧୁ  
ବାକୁ କିମ୍ବା ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମନେବ ଦେବ  
ଏ ଧରଣୀର ରଚନା ବରାପରିଲା । ଦିରଙ୍ଗାପ୍ରରେ  
ଏମନ୍ତ ଗୋଟିଏ କଥା ହାହୁଁ ବି ଯାହା  
କୋଣିବି ଡେଅକ୍ଷର ମନରେ ସବୁଦିଲଙ୍କ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ  
ହୋଇଅରେ ଅଧିକା ବନ୍ଧାକୁ କମ୍ପର୍ୟ ଜ୍ଞାନ  
କରିବାର ବାବାରିତାର ବୈବେ ଧରା କାହୁଁ  
ଓ ଅସ୍ତିକାର ଉତ୍ତାପନାର ଅଜ

ହୁବାନ୍ କହାଚ ମମ୍ବିବ ନୁହର ସେମାନେ  
ଆପଣା ଘଷାକୁ କଇଲା ସଙ୍ଗେ ଦୁଇନା ତର  
ଏହାର ଜକ୍ଷୁତ୍ତତା ଥୁକାର କରିବେ । କିମ୍ବାଳି-  
ମାହେ ଆପଣା ଉତ୍ସୁମାଧନନିମିତ୍ତ ଅଜ୍ଞନ୍,  
ଗେହ୍ନା କର ଦିଲାପ୍ରତିର ମର୍ମ ପଠ ଦୁଇ  
ଚାଲିବାକୁ ସମୟ ହୋଇ ଯାହାକୁ ଅମ୍ବେମାନେ  
ଦିଲାପ୍ରତିର ଅନୁବାଦ ମହିତାରେ ଦେବାକୁ  
ମନ୍ଦ୍ର କରିଥିଲୁ ମାତ୍ର ସେହିଲେ ଅଛେବ ଗଣ୍ଡ  
ଦିଲାପ୍ରତି ହୁଧା ହୋଇ ଦେଗ ମାଝରେ ବୁଲୁଅଛି  
ସେହିଲେ ବୋଧ ହୁଅର ପାଠକମାନେ  
ଅଜ୍ଞାଧୀଷରେ ଜାହା ଦେଖି ପାରିବେ ଯଦିପି  
ଅମ୍ବେମାନେ ଦୂରିତ ହୋଇ ଥୁକାର କରିଅଛୁ  
ସେ କହୁ ବୁଝିରେ ଅମ୍ବେମାନେ ଥରେ ମାତ୍ର  
ଦିଲାପ୍ରତିର ଦେଖିଅଛୁ ।

ଅମେସାନେ ଶୁଣି ଯେ ଦୂର ଚକମାତ୍ର  
ହେବ ଫୁଲାପୁମାନ ଡେଖାବୁ ଅବି ଥିଲା  
ଧାକଧାକ ସୁଦକ ଗୋପନୀରେ ବରାନିବାପାରେ  
ରହିଥାଏ ଓ ଦେମାନେ ଅପାର ଆଧୀନିତ  
ମେଦଳସ୍ଵର୍ଷର ସଂଗ୍ରହ ଦରାପାତ୍ର  
ବରାଲି ଜନିଦାରଙ୍କ ପ୍ରକାର ମୋଧପାଳରେ  
କର୍ମଦ କଥାଥା ବଜାଲିଛି ଅଧାନସ୍ତ୍ର ଦୂର  
କଞ୍ଚକୁର ଲଜାଦ ଲୋକଙ୍କ ସ୍ଵର୍ଷ ବୁଝିଲ  
ଦେଇଥାଏ ଯେବେ ବହ ପରି ସ୍ଵର୍ଷର  
ପ୍ରସ୍ତାବନ ଥିଲା ହେବେ ବଜାଲିମାନେ  
କାହିଁବ ଏବେ ପଶୁଶମ ଦୟାଦର୍ଶି ବୁଝି  
ମାନ୍ ହାହୁ ବଜାତା ଯରୁବେ ଅଜାର ଅନ୍ତର  
ବାହୀର ତତ୍ତ୍ଵରେତା ପନ୍ଥେ ହୃଦୟରେଣ୍ଟ ଥିଥାଏ  
ପ୍ରଥାର ମାରିଥାଏ । କରୁଥିବାରେତ ଗୋଦ,  
ବିଶ୍ୱାସ କାହାର ଲଜାଦ ଅନେକ ଜ୍ଞାନ  
ଅକ୍ଷର ଦେମାନଙ୍କର ସ୍ଵର୍ଷ ନେଇଥିଲେଇ  
ସହଜରେ କର୍ମଦ ଲେଖାନ୍ତା ଥାନ୍ତା ଅଥବା ଅମେସାନେ  
କରି ପାରି ପାରନ୍ତ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ  
ଦେବକ ଧୂମମାଳକୁ ପରାରତ ଦଶବା ଦର-  
ଶୁଭରତ୍ୟେଶ୍ଵର ଅରଣ୍ୟର ନୂହର ଲକ୍ଷ୍ମୀମେ-  
ହକୁ ମୂର୍ଖ ପ୍ରକାରରଜାକରନା ବାହୁର ଅକୁଳାପୃଷ୍ଠାର  
ଥକୁମାନ ହୁଅର ଓ ଦେଖିଥାଏ ବୋଧ  
କି ଅର ଦେମାନେ ବରାନାତ ଡେଖାବୁ ଯାଇ-  
ବାର ପ୍ରତି କଲେ । ପୁଅର ବିଷୟ ଯେ  
କାହାକ ଗୋପନୀ ରଜିବାର ତେଜ୍ଜ୍ଵା ସମ୍ବଲ  
ଦେଇ ଥାଏ । ଗୋପକ ହିଥାନ୍ତା ଅବା ବିଷୟ  
ଥାରରେ ପ୍ରକାଶ ବହ ଯେ ଯାପ ନୁହ ଉଦ୍‌ଦ୍ଵାରା

ଆମ୍ବାନେ ଜୋପିଲାରେ ମୁଖର କଳିତବୀ

ବିଥାରୁ ଶାପ କୋଲ ବୋଲିଥାଇଁ ବାହୁଦରେ  
ଏହା ନାହିଁବିବି କାର୍ଯ୍ୟ ଅଛଇ । ବୋଲିମେ  
ବିଜ୍ଞାନିଙ୍ଗେ ଏହିର କରି ଦେବାନ ସେ କହି-  
ଲେବି ପ୍ରେରି ବିଜ୍ଞାନ ଦିବଶାସ୍ତ୍ର ଲେଖି ଡେଅ-  
ବିର ଧ୍ୟାନର ଗୋଚାରିଥାଇନ୍ଦ୍ର ଜାହାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ  
ଦୟଶାସ୍ତ୍ର ନୂହିଲା କାରଣ ଜାହାଙ୍କ ଦୟଶାସ୍ତ୍ରର  
ସେ ଡେଅବାରେ ବରଳା ବଳିଲେ ଏହେମର  
ପରମୋପକାର ହେବ ଓ ପ୍ରାଚୀମୟରେ ଜାହା-  
ବାଙ୍ମ ହୋଇ ସବୁ ଉତ୍ସମ ବ୍ୟଥ କରିବେ  
ଏହିବେବୁ ହେବ ଗୋପନୀୟ ଏକାର୍ଥ କରିଥାଇନ୍ଦ୍ର  
ଆହା ଏ ଯୁକ୍ତିରୁ ପଢାନ୍ତର ଦେବାରୁ ଥର ବଣ  
ଅଛି ଅମ୍ବେମାନେ କିମ୍ବା କର ପାଇ ନାହିଁ ।  
ବେହି ସାହୀର୍ଯ୍ୟ କରିବା ମାନସଟେ ବୃତ୍ତଶାସ୍ତ୍ରରେ  
ଗୋପନୀୟ କର ଧନକୁର କଲେ ଏମାନେ ଜାହାଙ୍କ  
ହେବ ଦୋଷବେ ତି ନା ହନ୍ତେବ । ବୋଲି  
ତୁମର ଜାହାଙ୍କ ସମାଜେ ହଜାର ଡେବାଜାର  
ବୋଲି ପୂଜା କରିବେ । କିନ୍ତୁ କେବୁ  
କୁଣ୍ଡଳୀ ଯେବେ ଆହାରା ସୁନ୍ଦର ଜନ୍ମ ପାଇବା  
କରିବା ଏହାଙ୍କ ଧର୍ମ ପରମାତ୍ମାର ଗ୍ରେଣ୍ଡ କରିବ  
ଆହାରୁ ପୂଜାବୁ ପଠାଇବାରୁ ଜିରମାତ୍ର କଲମୂ  
ଜବେ ନାହିଁ । ଯେହିମାନେ ଅପଣାରୁ ପରାମର୍ଶ  
କାମ କୋଲି ଅଛିମୁ ଅଦିକାର କରିବ  
ସମାଜକାଳୀନରେ ଏହିପରିବର୍ତ୍ତନ ମୁଦ୍ରା  
ଦୁଇଅଳ୍ପ ଜାହା ଧାରକମାନେ ପରି କରିନ୍ତି ।  
ଜିମା ମେଳକୁ ଯେତେପରିବାରେ କରାନ୍ତିମାନେ  
ଦାବିକୁ ଦେମାନଙ୍କଟାରେ କରାନ୍ତିମାନରେ  
ମୃତ୍ୟୁର ପ୍ରକାଶ ହେବ ନାହିଁ । ଏ ସବୁ ଅଛି  
ତୁରିଲେକର କାର୍ଯ୍ୟ ଏବରଶାସ୍ତ୍ର ମନ୍ତ୍ରମେଧ୍ୟ  
ପି ଦେମ ଉତ୍ତାର ତଥାପ କିମ୍ବର କରିବେ  
ମେମାନେ ତମ୍ଭା କରି କୁଣ୍ଡଳୀ କରି ପାଇ ନାହିଁ  
ତମ୍ଭର ସୁରକ୍ଷା ଥିବ ଯେ ପାଇଁ ଦେବବର୍ଷ  
ଦେ ଅଭିଜାନ ? ଜେକମାନେ ଧୂମର  
ମନ୍ତ୍ରମେଧ୍ୟର ଦୁଇଶାସ୍ତ୍ର ପଠାଇବାର  
ପରି ବଜାଇ ଉଠି ଯାଇଥାଏ । କର୍ତ୍ତର୍ମେ-  
ପଦରେ ସାହୁବ୍ରତେ ଲେଖାଯାଇ ସେ ସେହି  
ମାତ୍ର ଉତ୍ସିତ ବିଷୟମାନ ହୁଏ ହୁକୁ  
ର କର୍ତ୍ତର୍ମେଧ୍ୟ ଜାହା ପରିବାରରେ ।  
ତହିଁର ପ୍ରତିକାର କରିବ ଦିବଶାସ୍ତ୍ର ପରିବନ  
ଏ ଉତ୍ସାର ହେତୁ ଦିବଶାସ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟର ଘୋଷଣ  
କି ଅନୁରାଜ କରିବେ ତହିଁ ସହଜକାଣ  
ଏ ପାଇବା । କିନ୍ତୁ ଜେତେବେଳ ଯାଏ  
ଯାଏ ନ କରି ପ୍ରଥମର ଏକଥା ମନ୍ତ୍ରମେଧ୍ୟ

କଣାଇଲେ କିମ୍ବା ହେବ । ଗବଟିମେଳୁକର  
ଏହା ଜାଗିବାର ଅବଧିର ଦୋଷ ଥିଲା ଏକ  
ବିଦାରେ ଯେବେ ଅପରା ମନ୍ତ୍ରାନ୍ତରେ ବରଜ୍ଞାତ  
ଲେଖି ଡେଣ୍ଟିବର ସ୍ଥାନର ବସର୍ ଓଡ଼ିଶାର  
ମନ୍ତ୍ର ଦୋର ଗବଟିମେଳୁକୁ ପରାନର ବରଜ୍ଞା  
ଧାରିକୁ ବେବେ ହଜନ ଗବଟିମେଳୁ କିମ୍ବା  
ଅବଧି ଦୋରି ଦାଖିଲ ବରଦରେ ବିଲୁ  
ଲେଖି ଏହପରି ଡେଣ୍ଟିବର ସ୍ଥାନର ହଙ୍ଗମ  
କରି ବରଜ୍ଞାଟ ପଠାଇଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ଗ୍ରେ-  
ହର ଏହି ହୋଇଥାରେ ଅଛି ଏହି ଯେଇମାନେ  
ବନ୍ଦରାସୁରେ ସ୍ଥାନର ଗୋଟାଇ ଦୁଇଅଛନ୍ତି  
ଆହାକ ତରିଏ ଅନ୍ତରଳାନ କରିବା ଗବଟି-  
ମେଳୁକର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟରା ଯାଥରି ହିତାହିତ  
ହୃଦୟରେ ଯେ କାର୍ଯ୍ୟମାନ ତୁଥିଲା ଆହା  
ଆହାରିଲାପେ ହେବାର ଅବଧିର ତ ଅସ୍ତର  
ଲେଇବିଲାଏ ଏହି ବରଜ୍ଞାରେ ଦିଗନ୍ତ  
କମ୍ପରାନ୍ ପ୍ରକାଶେ ଜାହିର ମୃତ୍ୟୁ ଲମ୍ବା  
କରିଯାଇ ଉତ୍ସମ୍ଭ୍ରମ ଏହାମାନ ପ୍ରମାଣ ହେବା  
ଯା ଯେ ଯାହାରି ସ୍ଥାନର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଅଛି  
ଯାମାନେ ତାହିଁ କିନ୍ତୁ ଜୀବନକୁ ନାହିଁ ଯେମା-  
ନ ଯେମେ ଶରୀରାନ୍ତର ମର୍ମିଗୁ ଅବଧିର  
ବାଧାରେ ଫେବେ ଅବଧି ଅପରାନିର୍ମାଣରେ  
ଯାହୁତ ହିନ୍ଦୁ ଅଛି ଏହି ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକାଶ  
କାହିଁ ଆଜାନାମା ।

ଏଠାରେ ଅମ୍ବେମାନେ ଥର ଗୋଟିଏ ହଥୀ  
କହ କୁହଦେଶୁଁ ଜାତ ପ୍ରକାଶିତ ଆହୁତିରେ-  
ଖାରେ ଚାନ୍ଦୁଲୀଙ୍କ ଧୂର ଧର୍ମରେ ଯାହା  
ଲେଖାଥିଲା ଅମ୍ବେମାନେ ଉଚ୍ଚବ ପ୍ରଭାତ ଅନ୍ତରେ  
ପାଞ୍ଚ ମହି ମଧ୍ୟରେ କେବଳିଲୁଚ ଉଚ୍ଚାଦ୍ୟ-  
ବର ମନ୍ତ୍ରପ୍ରକାଶ ବରବା ଏହା ଆହୁତିର  
ଅଧିକାର ଥିଲୁଚ ଅନ୍ତରେ ଗାହା ମୋଇଅଛି  
ବୋଲି ଯେ କିନ୍ତୁ ମେଲିଯାଇଲୁଚ ମାତ୍ର ଏ  
ଦରମାତ୍ରର କିଥା କଣାଗତିଲାଦିନୁ ଅମ୍ବେମାନୁ  
ବର କିମ୍ବା ସ ହେଉଥିଲୁ ମୟ ଏହି ଦରମାତ୍ରର  
ଲକ୍ଷକରି ଯେ ଉଚ୍ଚ କଥା କହିଥିଲେ ଏଠାରୁ  
ଦରମାତ୍ର ଘରିବା ଓ ଗୋପନରେ ଧୂଷରର  
କଥାକଥା କରିଥ ସହଜାଇଲା ତାହାକୁ କଣା-  
ଗେ ମାତ୍ର ଏ କଥା ପ୍ରକାଶ ବରବା ହରିଷିମାର  
ପାର୍ଶ୍ଵଜୀନନ୍ଦ କରି ମହାତବ ଏକପ୍ରକାଶ କରି  
ଯେ ଏହି ଅନ୍ତରେ କିନ୍ତୁ କରିଅବାକୁ ଯେ  
ଦରମାତ୍ରର ଯେଉଁ କଥାମାନ ଦିଲ୍ଲୀ-ଅଛି  
ତଥାବିଜିତ ଏହା ଯେତେ ମତ ଆହୁତି  
ମନ୍ତ୍ର ହେଲେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କଥାକେଇବା

ହୁବର ନାମି । ଜଳକଶାର ଦିନର  
ସ୍ଵାଧୀନ ଗୋପାଲର ଗେତ୍ରିର ଉଦେଶ୍ୟ ଅଥବା  
ବେହି ଗୋପାଲର ସହିକା ଜୁମଳ ବ୍ୟକ୍ତି  
ବରହାର ଜଣାଯାଏ ।

# ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ମନୋମା ସାହେବ ଗଜିଶାଖା  
ତେବଳଜର କମିଶ୍ନୁର ପଦରେ ଲିଯାଇ ଦୋଷ-  
ଅଛିନ୍ତି ମାତ୍ର ଅନ୍ୟ ଥାଣ୍ଡି ପଯାନ୍ତି ବିଚକର  
ଏତେହି କମିଶ୍ନୁର ଉତ୍ତରବେ । ବୋଥ୍ ହୃଦୟର  
ଶ୍ରୀମତୀ ରେଖନ୍ଦ୍ରା ସାହେବ ଅନ୍ତିମାନ  
ମନୋମା ସାହେବ ଗଜିଶାଖାକୁ ଗମନ କରିବେ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ମିତିଧୂଳି ଶାହେବ ପୁଣ୍ୟ ଦିନକି  
ଦେବାର ଗତରପ୍ରାହତ ଗଜେତରେ ପ୍ରକାଶ  
ହୋଇଥିଲା ।

ଦୟାମାନ୍ତରେକର ବାରୁ ଦିଲାଳା ମଞ୍ଜୁରୀ  
ତୁ ନେଇ ଦିଲାଳା ଯାଉଥିବା । ତକିବ  
ମାପରେ ହାହିସବର ଯେଉଁ ପଢ଼ିବା ହେବ  
ତାହା ଗେଣ ହେଲାର ଗମନ ବରିବେ ।

କ୍ଷେତ୍ରଗାୟର ସ୍ଵପ୍ନରମ୍ଭେ ଉଚ୍ଛିତମୁଦ୍ରାଙ୍କ ମହାଶୂନ୍ୟରେ  
ମହାଶୂନ୍ୟ ଦିତି ଯାଉଥିଲି ଗ୍ରାମୀଜ ଅଇଗାନ  
ଯାହେବ ଥାଗାରୀ ମନ୍ଦିରମା ଆମନାଳ ସହିତ  
ନାହିଁ କରିବଗାରୁ ଧିଦାର୍ଶିର ଅଧେର ପାଇଁ  
ଅଛନ୍ତି । ଧେତାରେ କର୍ମପ କନ୍ଦୋବୁଝ ହେବ  
କଣ ନାହିଁ ।

ପୁଲମ୍ବର କର୍ମଚାରୀ ଛଣା ହେବାର, ଅନ୍ତର୍ଗତ  
ଏତମାପ ତା ଯେ ମନ୍ଦିରେ-କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଧିଳେ  
ଜୀବକ କଲ୍ପନା ୩୦ ଜଣ କଳନ୍ତୁବଳ ୩୦ ଜଣ  
ହେଉଥିବଳୁବଳ ଏବଂ ଦୟକଣ ସବୁ ଇନ୍ଦ୍ରି-  
କ୍ଷେତ୍ର ଦାହାରି ଗଲେ । କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ହେବା କେଡ଼େ  
ବଢ଼ ଘଟିର କଥା ଏହା ଯାହାକ ଉପରେ  
ପତ୍ର ଏକା ସେହିମାନେ ଜାଣନ୍ତି । ବୋଧ  
ହୁଅଇ କରୁଥିବଳ ସଂଗୀର ଏତେ ଭଣା ବରି-  
ମାନ କରୁଥିବା ବ୍ୟାପର ହୋଇଥାଏ ।

ଭାବେ କାହିଁରୁ ମାତ୍ରିନ ମାଦେବ ଓଣିଶାମୁଳ  
ମୁହଁରେ ଗବର୍ଣ୍�ମେଘ ଅଜ୍ଞା ପ୍ରଦଳ ବରବା-  
ପାଇଁ ସମରତ ଗେଜ୍ଜା କରିଥାର ଧରି ଆମେ-  
ମାନେ ବୁଝ ଆନନ୍ଦର ହେଲୁ । ସମ୍ରାଟ ସେ ଏକ  
ବରକୁଳିଥରମ୍ଭର ଜୀବାରଥକୁଣ୍ଠ କି ଯେ ସମ୍ବ୍ରଦ  
ଦିଦ୍ୟାଳୟରେ ବନ୍ଦିଲାଭାଷା ପଚିବା ହୁଏଇ  
ଦେଖାଥିନ ଆଚରଣାଦା ହେବଳ ଦିଦ୍ୟାଳୟ  
ଛବିଙ୍କ ପ୍ରତି ଜୀବାରଥକ ନବୁବା ଓଡ଼ିଧା ବିଦ୍ଵା

ଏଠାରେ ପୁଣ୍ଡର ଦୀପ ଦର୍ଶନକା ଦରାଳିଙ୍କ  
ଧର୍ମରେ ଦୁହର ମାନ୍ଦ୍ରା ତେବଳ ତେବଳ  
ପଢ଼ିବାର ହେବ ।

ଉତ୍ତଳରୁଷା ଉଠାଇବାଗୁଡ଼ିର ଯେଉଁ ବଜାରା  
ଅକ୍ଷରର ପ୍ରପଦରୂପାଙ୍କରେ ଉତ୍ତଳିଧୂଳିର  
ମୁଖର ବୁଢ଼ାଙ୍କ ହେଉଥିଲି ତାହା ବାପୁବରେ  
ଉତ୍ତଳିଧୂଳିର ମତ ନ ସୁବା ଚଣ୍ଡୟ ଗବର୍ତ୍ତମେ-  
ଶୁଦ୍ଧ ଜାଇବା କାରଣ ଏହି ଗଢ଼ିରେ ଏହି  
ଯଶାଳଧୂଳି ଦୋମହଳ ହୋତାରେ ଉତ୍ତଳକେଣ୍ଟି-  
ଦିନାପରାର ବିଶେଷ ଅସ୍ଵବେଗନ ଦୋଇଥିଲା ।  
ଧରାର ଦିଗିର ଅଗାମ ସପ୍ତାହରେ ପ୍ରକାଶ  
କରିବା ।

ଉର୍ଦ୍ଧ୍ବ ଗାଇତର କଣେ ପଦପ୍ରେରିବ ଧନ  
ଅର୍ଜନର ଗେମିଏ ଉତ୍ତର ଉପାୟ ଲେଖିଥାବାକୁ  
ସେ ବେଳାନ୍ତି ଯେ ସବୁପାଇବ କରିବାର କମ୍ପାର୍ଟ୍ କମ୍ପି-  
ବର୍ବିଭାଗ ଡାର୍ପାର୍ଟମେଣ୍ଟରେ କଣ୍ଠ୍ରାକୃତ ହେବା  
ଆଜି କରିବିଲାକ ଅଟିଲା । ସମ୍ବନ୍ଧି କେବୁ  
ଏ ପ୍ରକାର ଜଣିବ ବଣ୍ଟ୍ରାକୃତ ପାତ୍ର ହୋଇପାରେ  
ତେବେ ସେ ଲୁଗାସରେ ଯାହା ଲୁହକରିବ  
ଯାହାକିମ ଲୁହଲେ ଫରିବ ନାହିଁ ।

ମୟତଦେଶର ଗାସନକୁଳ ନିଷ୍ଠତି କରି—  
ଆହୁରୁ ଯେ ଖେଜ ପିଲି ମାନେ ଅନ୍ୟ ଜୀବିର  
ଭାଲକଙ୍କ ପରି ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ପଢ଼ିବା କିମିର  
ବୃକ୍ଷର ଦୋଷପାରନ୍ତି ଗନ୍ଧାର ଉପୋମୀ କମିଶ୍ନେର  
ଏହି ନିଷ୍ଠତି ଅନ୍ୟାୟୀ ବର୍ମ ବରାକ୍ରନ୍ତ ଓ  
ମନ୍ଦା ମୁଲରେ ତଣ ଥେବ ପିଲି ପଚାରିଛନ୍ତି  
କାହିଁ କାହିଁ ନ ହିଲେ ।

ପ୍ରେକ୍ଷଣଧୂପ ଦୋଳନ୍ତ ମେ କଲକାତାର  
ଧର୍ମଜୀବା ପୋମଣ୍ଡଳୁ ତମେ ଦେଖାଯି ଅଜନ୍ମେତ୍ର  
ଆପଣା ସ୍ତ୍ରୀ ଫରେ କୌଣସି ଧର୍ମ ବର୍ମ ନିମିତ୍ତ  
ଯାଇଥିଲା । ଏଥିମୁଁରେ ଏହି ମେଳକ  
ଅନ୍ତରେ ଘେଟ୍‌ଟିଏ ଛପାର ଜଣ୍ଠିର ଦେବ୍ତା  
ତାହାକୁ ହପୁଗଇ କରିବା ମାନସରେ  
ଅନ୍ତରେ ନିକଟକୁ ଥିଲା ଅଧିକାର କହିଲା  
ଓ ତାହା ସ୍ତ୍ରୀ ହସ୍ତେ ଅଣାଏ ପରମା ଦେଇ  
ତତ୍ତ୍ଵ ମିଶ୍ରାଙ୍କ କଣି ଅଣିବାକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ତରେଥି  
କଲା ଓ ଅପେ ଅନ୍ତର ରକ୍ଷଣାବେଶନ କରିବାକୁ  
ସୁକାର କଲା ସ୍ତ୍ରୀ ବଜାରକୁ ଗଲାତାର ମେଳର  
ଅନ୍ତରେ ଦୟା ଜଣ୍ଠିର ଦେଖିବାକୁ ଯାଗି ଲୋର  
ପଲାଇଁ ଗଲା ॥

ହିନ୍ଦୁପ୍ରେସ୍ ଅଟକ୍ ଦଃଖର ସହିତ ଅବଗତ  
ହେଲୁ ଯେ ବଜାଳା ସେହିକି ବନ୍ଦକର ଅଧିକ୍ଷେତ୍ର  
ସରକାର କାହାର ଉମେଷ୍ଟର ଗତକର ପରିଚେତ

ହେଉଥିବୁ ଏମହାଗ୍ରୂଧାତ୍ମକ ହୋଇ ଫିଲେଜକୁ  
ଦୁଇ ନେଇ ଯାଇଥିଲେ ସେଠାକେ ସହିଷ୍ଣୁଳାର  
ଅନ୍ତର ବିଳମ୍ବରେ ଏ ଚର୍ଚ୍ଚନାରେମ୍ବ ।

ପ୍ରେରିତ ପତ୍ର ।

ମାତ୍ରେ କର ପ୍ରାୟୁକ୍ତ ଉଚ୍ଛଳ ନାହିଁବା ସନ୍ଧାନକ  
ମହାଶୟ ମମୀପେଣ୍ଠ ଲବେବଜ ମନ୍ଦିର ।  
ମହାଶୟ ।

ଦଗନ୍ତ ଅ ୯ ଙ୍କ ପର୍ବତ କାଳରେ ହେଲେକ  
କଣ ଛିଦ୍ରରେ ବ୍ରାହ୍ମିଣବେଶ ଧାରଣ କରି । ଏ  
ବେଳେ ଅହିବାହିତା କନ୍ୟା କୌଣସି ପର୍ବତ  
ସଜ୍ଜାଖାଲୀ ବ୍ରାହ୍ମିଣ ଘରଟାରେ ଉପରୁକୁ ହୋଇ  
ଅପଣା । କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଶିଦ୍ଧୀ କରି ମୁହଁରୁକ୍ଷା  
ନେଇ ପ୍ରସ୍ଥାକ ବଲେ । ହେତୋ ବ୍ରାହ୍ମିଣ, ସେମା-  
ନଙ୍କୁ ବ୍ରାହ୍ମିଣକଣା ବୋଧେ ଉପଯକ୍ତ ଦିନରେ  
ଶୁଭମତ ବିବାହ ହେଲେ । ସେମାନଙ୍କ ଶୂଦ୍ଧିବୁ-  
ବୁଲ ନିଃପ୍ରମା ନ ହେବା ହେତୁର ଦେଇବ  
କାଣ୍ଡମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କ୍ରମକାରୀ ନ  
କରି ସେମାନଙ୍କ ଅପଣା । ସହଧର୍ମୀମାନଙ୍କର  
ପିତୃଭୂଲାନ୍ତର୍ଣ୍ଣରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତ କରିବାର ସେ-  
ମାନେ ଉଦନସନ୍ଧାନେ ଯନ୍ମବାନ୍ ହେଲେ ।  
ଏହି ସମୟରେ ସେହି ଧରିଶାତା କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ  
ପ୍ରତିବେଶିଗଣଥିପରିଚାରେ ବରଲେଆମ୍ବେ  
(ବଣ୍ଣମୁକେଷ୍ଟବ ଦରିଥ ) ଏହା ଶରୀ ଶ୍ରାମ-  
ଦର୍ଶିମାନେ ପୂର୍ବାଯେଷା ଅୟକ ଦୂରାର୍ଥ ଓ ନାର  
ଦବେଦମା କରି ସେମାନଙ୍କ ଦଳସ୍ତ ହେବାରୁ  
ଦିଷ୍ଟେଥ କରି ଜମ୍ବୁଦାର ମହାରମ୍ଭକ ଅଗରେ  
ଫେରୁଦ ହେଲେ ( କରଇ ଅଗରେ ଧାଉର  
କାହାର ) ସେମାନେ ଅର୍ଦ୍ଦବିଲରେ ଜାଦୁଗ  
ବହୁତୁର ନ ହୋଇ ଏକପ୍ରକାରରେ ରହ  
ଜମ୍ବୁଦାରଙ୍କର ଦେଇବ ଅମଲ , ଚରବିଶ  
ଜମ୍ବୁଦାର ଓ ଦକ୍ଷରେ ପ୍ରାମଣିଲେବେ କରି  
ସମାଜ କରି ଏହା ଧାର୍ଯ୍ୟକଲେବି “ପ୍ରତିଜ ଦେ  
କନ୍ୟାମାନେ କେଉଁ ଲାଲ୍ପଥ୍ ଏହା ଦିନପରା  
ନ ହେଲେ କିମ୍ବ ବ୍ୟବହାର କରୁଥାଇ ନ ପାରେ”  
ଏହି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିବାହର ବ୍ରାହ୍ମିଣମାନେ  
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିରିବାରେ ଜଣାଗଲା ସେ ବାଦୁବ-  
ରେ ସେମାନେ “ ବାଲିଦାବେଷ୍ଟବ ତୁର  
ପ୍ରସ୍ତୁତ ” । ଏମ ଏହିକଥା ଦେଇରେ ସକଳମେଲ  
ମଧ୍ୟ ଅବଗତ ହେଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନେ  
କର୍ମପ୍ରତି ହୋଇ ଗା ଗର୍ଜ ପନ୍ଥାନ ପ୍ରସରି

ବୁଦ୍ଧିଅଛନ୍ତି । ଏକ ସେ ଗ୍ରାହକମାନଙ୍କୁ କେବୁ  
ଅଜ୍ଞାୟ ବଲରେ ନିଶ୍ଚିତ କର ଦେଉ ନାହାନ୍,  
ସରଖର ସୁନ୍ଦରୀ ଯେ ଶାନ୍ତିତମିଦାର କେ-  
ପ୍ରେମୋତ୍ସମ୍ମାନ  
ମୁଣ୍ଡା ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନାତ କର ଓ କେତେକ  
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ନିର୍ବଚନରେ ଜମିଦାରଙ୍କ ନିର୍ବଚୁ  
(ଶିରଳା) ପଠାଇଲା ପର ମୁଣ୍ଡା ଓ ରାଷ୍ଟ୍ରା  
ପଠାଇ ଅବହି, କେହି ଦ୍ୱାରାରଘୁମକ ଶବ୍ଦର  
କମିଅଛନ୍ତି, କେବେ ବା ଫେରନ୍ତୁ ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି

ବନ୍ଧୁପରି କେତେକଦିନ ହେଲା ଦିନାଦିଳ  
ଉପରିତ ହୋଇଥାଏଛି, ଜମିଦାରମାନେ ଉଚ୍ଛ୍ଵେତ  
ଶ୍ରୀହଣ୍ଡମ ପୂର୍ବକ ଅଶ୍ଵା ଅଶ୍ଵାରହସ୍ୟ ଗ୍ରହଣମା-  
ନକ୍ଷ୍ତ୍ର ସେମାନଙ୍କୁ ଦଳରେ କେବାକୁ ଆଦେଶ  
ଦିଲେ ନାମାପ୍ରକାର ଖୁଣ୍ଡିବା ପ୍ରତରକ ବର-  
ଦିଅଛନ୍ତି । କାହୁକରେ ଅଥାନମ୍ବ ପ୍ରଜାମାନେବି  
ଦିକରେବେଳେ ହେଲେ ତୁମ୍ଭମାର ଅନନ୍ତମର  
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସନ୍ଧମ ହେବେ ? କୌଣସି-  
ମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମାଜର ବହୁର୍ବ୍ୟ କର-  
ଅଛନ୍ତି । ଜମିଦାର ପକ୍ଷ ଦିଲା ହେତୁବି ଏକ  
ଗ୍ରାମର ଗାସନମହାକଳମାନେ ସେମାନଙ୍କ  
ସହଜ ଅହାଗୁରୁ କରିବାକୁ ଅବସତ ବୋଥ  
କରି ମାହାତ୍ମୀ । ସମ୍ବପ୍ରର ଗୋଲମାଳ ଉପରେତୁ  
ହୋଇଥାଏଛି ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଦେବହିତେଷୀ ଧର୍ମାସ-  
ଧାରାମ ମହୋଦୟମାନଙ୍କ ଜିଜନ୍ତରେ କେବେ  
ହବରେ ଏହା ଆଖନା ବନ୍ଧୁଅଛୁ ଯେ ସେମାନେ  
ଅନ୍ତର୍ଗତପୂର୍ବକ' ଉତ୍ତରପ୍ରେମାସଲରେମାତ୍ର  
ମର୍ମ ବିପ୍ରବାର ? ସେମାନେ ଜାତିବିହିତର ବ  
ମିଳିତ ଦୋଷଧାରୀଙ୍କ କି ନା ? ଏହି ସେମାନେ  
ମନୀଶ ହେବେ କେବେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାୟୋଗି-  
କାବି ଦୋଷଧାରେ କି ନା ? ଗାନ୍ଧିଙ୍କ ପ୍ରଧାରି  
କା ବିପ୍ରବାର ? ଏହି ବୈଶ୍ଵଧର୍ମ ଗାୟନ୍ୟାପ୍ରାଚୀ  
ରତ୍ନାବିବେତ୍ତେବେତ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନାକରିବ କିନ୍ତୁମାତ୍ର  
କିମ୍ବରେ କଣ୍ଠିଅଛୁ ଯେ ସେମାନେ ଦୃଢ଼ି  
ବାରି ପ୍ରଦାନ ପୂର୍ବକ ଭାବନାପିଣ୍ଡା ପ୍ରକଟି  
ସମାଦରଧରେ ପଞ୍ଚଥି ଉତ୍ତର ସ୍ଵଦନ କଲେ  
କାହୁତ ହେବା ।

ବସାଧିକମହାଶୟ। ଅମ୍ବେମାନେ ଧରିଯାଇଲେ  
ଅଚିନ୍ତି ଦେଖି ଅପରକ ଛାଡ଼ିବିଲା ଏଥେ  
ଆବୁଜ୍ଞା ହୋଇ ଉଦେଶ୍ୟ ବିଗାଢ଼ି ଯେ  
ଅପର ଅକଳିଷ୍ୟକ ଏହାକୁ ପ୍ରକାଶ କରି  
ଏକ ଏହାର ସହିତ ସେ ହେବି ଅପରକ  
କିମ୍ବଟରେ ପ୍ରଥାନ କରିବେ ତାହାକୁ ପ୍ରକାଶ

ପୁଣ୍ୟ ପ୍ରାଣିମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସବପଥ ପାଇ ପଦ୍ମମନ୍ଦିରର  
ଅଶୀର୍ବାଦକୁ ପରିବାନ ଦେବେ । ଭାବ  
ପାଇଲେ ଯଳିଗାନ

৬৪৩০

ଅମେଷ ଗୁଣମଦିର ବନ୍ଦି ଧରାକୁ ଧରନର  
ଗୀଳ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଉତ୍ତଳପଣ୍ଡିତ ପଞ୍ଜାବର ମହାମୟ  
ଚରଣାରବିନେଷ୍ଟ ।

ମହାଶୟ !

କିମ୍ବଳିତ ଦଶୟ ଅପଣଙ୍କ ପହିକାରେ  
ପହାଗିତ କଲେ ଭବଦୟ ଅନୁଗ୍ରହାଲଗମ୍ୟ  
ବୋଧବିଦ୍ୱାନ୍ ।

ଗର୍ବସ୍ଥାଦର ଅପରକ ପାପିକାରେ “ବେଙ୍ଗାଳ”  
ନାମକ ତଳାଶୁଳ ପଦିଗୀ ପାଠ୍ୟକାର ଅବରତ  
ହେଲୁ ଯେ ପୁଣ୍ୟବ୍ୟକ୍ତ ବିଦ୍ୟାଲୟର ପ୍ରଖାନ-  
ପଣ୍ଡିତ ଶ୍ରୀଯତ୍ରି ବାବୁ ଦରିଦ୍ରଦୀବ ଜିନିତ  
ଜୀବନମାଳିକ୍ଷେତ୍ର ମାନ୍ୟକର ଶ୍ରୀଯତ୍ରି ଯେ, କହୁ  
ଡେଇଁ ମାହେବ ସହାନୁଭବକ ସମ୍ମାନ ପକ୍ଷ-  
କଳ ପ୍ରଦେଶ ଅର୍ଥାତ୍ ଉଚ୍ଚଲକ୍ଷ୍ୟ ଯାତ୍ରା କରିବେ  
ଅମ୍ବେମାନେ ଏତୁଷୁଦ୍ଧେ ଏ ଧର୍ମଧୂ ତତ୍ତ୍ଵରକ  
ସାର ଶ୍ରଦ୍ଧା କରିଥିଲୁଣ୍ଟ । ହିନ୍ଦୁ ଜହାର କିନ୍ତୁ  
ସାରାର୍ଥକାବଧାରା କରି ନ ସକ୍ଷମ ପରିବ ମନ୍ଦିର

ଯଥେତୁ କଥ୍ୟମୟିବେଳା । ଏହା ଦିନ୍ଦ୍ରାବ-  
ଦୂଳକ ଘଟେ ଓ ଅମ୍ବେମାନେ ପ୍ରଜଗତି ପ୍ରମାଣ-  
ସ୍ଥାପନ ଅନୁଦିତ କରିଥିଲୁ ଯେ ସେ ଅନୁଭବିତ  
ଅନୁରାଗିତାପୂର୍ବକ ହଶ୍ଚକ ବାବୁଦାତ ପଣ୍ଡା-  
ବର୍ତ୍ତୀ । ପାଇଁ ଓ ଲାଲଗୁରୁଷଙ୍କ ଗାହାକୁ  
ଦୂରା ଦୂରାର ବା କୃତ ଜୀବ ତାହା ଅନୁ-  
ମାନକର ଅବଗମନାତେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ପୂର୍ବରେ  
ଏବମାତି ଲାଲଗୁରୁଷାର ସମ୍ପର୍କମ ପ୍ରସର  
ସଂରକ୍ଷିତାର ଅମ୍ବେମାନେ ଦେଖିଥିଲୁ । କେ-  
ବାରି । ବର୍ତ୍ତନନ ଫରର ହୋଇଥାଇ । ଏହି  
ଦୂରା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେ ହେ ବିଦେଶୀଧୂ  
ପାଦପୁରେ ବିଗେଷ ଅମ୍ବେମାନ ଦେଖିଥାଇ

ଏକଦିପେଣ୍ଠା ଜାହାଙ୍ଗର ୨୯୩୮ ଦିନ ଅତିଥି  
ଅଧିକ କି କାଗଣ ଅଛି । ଅଥବା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ  
ଅନ୍ୟ କାହାର କାଗଣ ପଞ୍ଜାବରୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ  
ଅଛି । ନୋଥକରେ ହୋଇଥିବା । ହୋଇଲେ  
ଦିପରେ ଦେଶନ୍ତର ସମ୍ବାଦପତ୍ର ଦେଶର  
ଆମ୍ବନ ପ୍ରକରରେ ଜାହାଙ୍ଗର ଭାଷା-  
ଭୂମର ବୋରର ଦ୍ୱାରାଇ ଚାହିଁଥିବା  
ଯେ ସାଧାରଣ ହେଉ । ଯତିଖିନ୍ଦର ଯେ ଦାଦେବ-  
ମହୋଦୟଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ବ୍ୟାଧିବାରରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ

ପ୍ରଧାନ କରିବାର ଉତ୍ତୋଗ କରିଥିଲୁଗୁ ତାହା  
ଏ ଉତ୍ତଳଦେଶରେ ଅମୃତାନନ୍ଦର ଛବିଦେଖିଦୁଇ  
ଆନନ୍ଦ ମଧ୍ୟସବର ଅନୁଭବଜୀବ । ଯେତେ-  
ଦେଲେ ସେ ମହୋଦୟ ସାମୁଦ୍ରକ ପୋକାଗେହର  
ବଳକୋର ଅମୃତାନନ୍ଦ ଶର ହେବୁ ।  
ଭେତେଦେଲେ ଅମୃତାନନ୍ଦର ମନସ୍ଥାମ ମହୋ-  
ସବ କଷ୍ଟର ହେଲବୋଲ ଜୀବିତ । ସଞ୍ଚାଦନ  
ମହାପ୍ରସାଦ ! ଏହା ସବେଳ ମୂର୍ଖଜୀବନମନ୍ଦର-  
ବାବି ତରାଯାଥୁକି ପ୍ରାଣମାନଙ୍କର ଅମୃତ-  
ଦିଦିତାମାନ ଓ ଉତ୍ସମାଧାରୀ ବରଣ  
ବାଲି ପ୍ରତି ଲେବନାନଙ୍କ ପ୍ରତ ଅଭ୍ୟାସ-  
ଦିଷ୍ଟପୁର ଯେଉଁ ତୃତୀ ଦୟାପ ଓ କାନ୍ଦନ୍ତ ଧାରୀ  
କାର ହେଉଥିଲା ସେଥିରୁ ଆଉ ବହୁ ଜୀବ  
କୁଷଂଧାରକାର ତିମେ ? ବ୍ୟକ୍ତିପୁରାପ୍ର ହୋଇ  
ଜାନକେଣ୍ଠାର ପ୍ରକାଶ ହେଉଥିଲା । ଦେଶର  
ବୌଦ୍ଧଗ୍ରାମ ବନ୍ଦି ଓ ସର୍ବଦା ମୁକ୍ତିର ମାମା ରହିବ  
ନାହିଁ । ପଣ୍ଡିତମହାରାଜପୁର ଏହି ଉତ୍ସବରଣ  
ଅନ୍ୟନା ଲେବେ କଥିର ଅନୁଭାବ ହେବେ  
ଏଥୁବେ କିମ୍ବାରେ ଅମୃତାନନ୍ଦର ମନଦ୍ଵାରା  
ପ୍ରାର୍ଥନା । ପଣ୍ଡିତମହାରାଜପୁର ସେ ଉତ୍ସବରେ  
କଷ୍ଟର ଦର୍ଶନରେ ସୂର୍ଯ୍ୟବାଲ- ଅନ୍ତବାହନ  
ରିକେ ଜନିମିତ ଦିନ ତାରକାର୍ତ୍ତମା ସୂର୍ଯ୍ୟବାଲ  
ନରେ ଯେତେ ଯାଇଥିଲୁଗୁ ବିନା ଅମୃତାନନ୍ଦ  
ଏହି ଗୋଟିଏ ସଂସକ୍ଷିପ୍ତ ଉତ୍ସବରୁ କାଣିବ  
କିମ୍ବାରେ ପ୍ରକେକ ହେଲେଗ ସେବାରେ ସ୍ଵର୍ଗାଶ୍ରମ  
କିମ୍ବା ଅନ୍ତବାହାରୀ ପାଦପ୍ରତିବିହିତରେ ହେଲି  
କି କି ମୁଣ୍ଡର ପ୍ରତିକରମନ ଘରମରେ ଯେ  
ବାଜର ବସନ୍ତ ଦାନବ ପରିବଳନଗେହିଲେ  
କର୍ମପ୍ରକାର ହେବେ ବିନାହିଁ ଏ ଦିଷ୍ଟପୁରେ ତେ  
ମନଙ୍କ ବହୁବେଳେ ସବନର୍ ବରିଲୁ ହେତୁକ  
ଦେଶରେ ଏମନ୍ତ ଗୋଟିଏ କୁର୍ଯ୍ୟବଦତିତ୍ତ  
ପା ପ୍ରକଳିତ ଅଛି ବିଦେଶାଦୂର ଗମନ ତାର  
କି ବହୁଦୂର ହୋଇ ରହିଲାରୁ ହୁଏ ରତ୍ନ

۶۹۱

ବିଷ୍ଣୁଚିତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧିତ

903

**ପ୍ରକାଶ** ଏହି ଉତ୍ତରପତ୍ରକା ସମେତ ବିଷୟ ଦର୍ଶାଇଲୁ  
ବିଜ୍ଞାନ, ବିଜ୍ଞାନାଳ୍ପଣୀ ଯେତେବେଳେ ଯେତେବେଳେ  
ମୁଦ୍ରଣ ଓ ପ୍ରସରଣ ହେବା

ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ

## ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୫୮

ଭାବୁରଙ୍ଗ ଅପ୍ରେଲସନ୍ ଟେଟ୍‌ମେବିହା ମାତ୍ର । କେବଳ ଦିଶାନ୍ତର ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଏହାକିମାର୍ଗରେ ଯାଇବାରୁ

{ ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମଳ୍ଯ ପତ୍ର  
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭  
ମଧ୍ୟବଲୀ ପାଇଁ ତାରମାତ୍ରକ ୫୩

ଭାବ ମନ୍ଦିରାର ଅପରାହ୍ନକାଳରେ ସରରାଗ  
ଲାଲପାତେବ ଘରଜିକର୍ଷର ଅୟ ବିଶ୍ୱ  
ବିନ୍ଦୁର ବିଶ୍ୱ କର ବର୍ଣ୍ଣପାଇଁ ଲୋକଦ  
ପ୍ରକାର ଚିନ୍ତାଗ୍ରୂମକୁ କଲେ । କର୍ମଦରା  
ଜାତିକୁ ଦାହୀ ସତା ମାତ୍ର ବର୍ମରେ କଣ ଘିନ୍ଦି  
ଲାହ ପୁଣ୍ୟ ଜୀବାରେ ଯେ ଛିନ୍ନ ସାନ୍ତୁମ  
ଦିଅର ତେବେମାତ୍ର ପ୍ରାୟ ହେଲା । ଆଉ ଦେ  
ବେବେବକଙ୍ଗର ଲୋକେ ଯେପକାରେ କୃତି କର  
ପ୍ରାରତିକର୍ଷରେ କଙ୍କର ଅର୍ଥ ଜାତି ଆମାର  
ପ୍ରଦେଶ ବିକ୍ରେତ ମମଦୂରେ ଗୋଟିଏ ଧାରମର  
କାଳେ ପୁଣ୍ୟାଦ ଓ ବେଦରେ ମନ ଏମନ୍ତ  
ଆହୁତି ଧରଇଯେ ଅୟ ବ୍ୟୟର ବିନ୍ଦୁର କର  
ନାର ଅବକାଶ ରହିର ନାହିଁ ବିନ୍ଦୁର କରି  
ନାର ଅଗା ଫଳ କଣ ପକାଇ ବଥାଇ ଦେବୁ  
ନାବ ନାହିଁ ମନକୁ ଗୁହ୍ୟ ବିଶ୍ୱର ବ୍ୟକ୍ତି  
କରିବେ ଓ ଅୟପର ବ୍ୟୟ ବିଲିଗଲେ  
ନାବମ୍ବାହସ ଦୃଢି ଜରିବେ ଆମ୍ବମାନଙ୍କର  
ମାନବତ୍ରମାନେ ଏହିବ ପୂର୍ବ ପିଣ୍ଡିଅଛନ୍ତି ।  
ପ୍ରଥମେ ଗରଜର ଏକାଙ୍ଗୀ କର  
ନେବାର ସ୍ତର କର ଗର୍ବିଯେଷ୍ଟ ଲୋକଙ୍କୁ ଏହି  
କଥା କହିଲେ ଯେ ଏଥରେ ଦିନକ ଅନଟକ  
ପର ହେବ । ଛିମାନ ଉତ୍ତାଗ୍ରୁ କରିଲେ ଯେ  
ଅନରେ ଯେତେ ଅକ୍ଷୟନ ହେବାର ତୁର  
ଜୀବଥିଲ ଜହାଗ ଅୟକ ଅନଶ୍ଵନ ଦେଖାଗଲା  
ତୁ ବ୍ୟୟ ହଙ୍ଗେପ କରିବାକୁ କର୍ମପରେମେହା  
ନାହିଁ ହେଲେ ଓ ବର୍ଷମଧ୍ୟରେ ସବୁ ନିଆଯା

ତଙ୍କା ରଗଚିବର ଏବର୍ଷ ଲୋକଙ୍କ କବି  
କରିବାପାଇଁ ଆଉ କୋଟିବ ଅଛନ୍ତି ବରି ତ  
ଯେତେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇଥିଲ ଜହାର ଅଧ୍ୟ ପଦ  
ରିକ୍ତ ଧାର୍ଯ୍ୟ ସୁଧାପ ନେଲେ ଫର୍ମେ ବର୍ଷ ମେ  
ହେଲା ମାତ୍ର ଗବଣ୍ଠିମେଣ୍ଟର ଅର୍ଥକୁ ଦୂର ହେଲା  
ନାହିଁ । ବ୍ୟୟ ସଂଶୋଧର ଅତିମାନମାନ ସମ୍ମାନ  
ବିଧଳ ଦେଲା ଓ ଆୟ ବ୍ୟୟ ସମାଜ କରିବ  
ସଦାଗେ ଏବର୍ଷ ପଢ଼ିବା ଚାହୁଁ ୪ ୩/୫ ଅଣା ଅର୍ଥାତ୍  
ତଙ୍କାରେ ପୂର୍ବପଲାଲେଖୀଏ ଧାର୍ଯ୍ୟ ନେବାପ  
ପ୍ରକାଶ ଦୋଇଅଛି । ଗବଣ୍ଠିମେଣ୍ଟର ସମ୍ମାନ  
ଏ ନଷ୍ଟପୂର ଉଚିତବିଭବ ହୋଇଥିବ କିନ୍ତୁ କିମ୍ପରି  
ହୋଇଥିବ ପଛେ ଜାଲିଆର ପ୍ରକାଶ କରିବୁ  
ମାତ୍ର ମେଷକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବାରେ ଫଳ କବି ଧାର୍ଯ୍ୟ  
ପ୍ରହରଣ କରି ଗବଣ୍ଠିମେଣ୍ଟକୁ ଆଉ କିମ୍ପରି ତଙ୍କା  
ନେବା ଘର ଜଣାଥିବାରେ ଅନିମାନ ହେଉ-  
ନାହିଁ । ଫର୍ମେ ଗବଣ୍ଠିମେଣ୍ଟ ଦେଇପଣ୍ଡାଥ ମହା-  
ତଙ୍କଙ୍କ ନାହିଁ ଅଣା ବିଲେଳି ତଙ୍କାରେ ଦୁଇ  
ପରିଶା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରି ଠିକ୍ ସୁଧର ଭାବକୁ ପ୍ରହରଣ  
କଲେ ଅବର୍ବନ୍ଧକୁ ଦୋଧ ହୁଅଇ ମିଠାଇବିଥ  
ନ କେଇ ହୁଅବେ ନାହିଁ ।

ଭାରତୀକର ବିଦ୍ୟମ

ଜିତ୍ତବାର୍ତ୍ତାବଳୀ ଯୋଗେ ସଂକାଦ ପଠାଇବା  
କିମ୍ବା କେତେବୁନ୍ଦର ନିଧିମ ଗତଚାଷ  
ଗା ୧୫ ରିକର ବଜାକା ଗଛିଏରେ ପ୍ରକାଶ  
ହୋଇଥାଏଇ । ସମ୍ବାଧାବଧିର ସମ୍ବାଧାବଧି  
ରୁହିର ସାମଙ୍ଗ ଏତାରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେଲା

ଯେ ସଂକାଦ ପଠାଇବା ବନ୍ଦିଲୁଙ୍କେ ଅବ୍ଲେଗରେ  
କିମ୍ବା ଛାଣି କର୍ମ କରିବେ ।

ଯେଉଁ ମାନେ ଉଗ୍ରଜ କାଶୁ କାହିଁ  
ସେମାନଙ୍କ ସୁବିଧା ସକାଗେ ନିୟମ ହୋଇଥାଏ  
ଯେ ଗୁଡ଼ଥଳ ଭବି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଦ୍ଵାନ୍ତର  
ଭାରଦେବରୁ ଦେଖାଯୁ ଭଷାରେ ସଂବାଦ ଲେଖି  
ସେଇଗଲେ ଭାରଦ୍ୱରେ ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ର ସଂବାଦ  
ପ୍ରହଣ କରନ୍ତି ସେ ଯେବେ ଉକ୍ତ ଭଷା କାଶୁ  
ଥିବେ ତେବେ ଚିନା ଝର୍ଣ୍ଣରେ ସଂବାଦକୁ  
ଉଗ୍ରଜରେ ଭରତମା ବନ୍ଦ ପଠାଇବେ ଏବେ  
ଭରତମାର ଭାବ ସଂବାଦ ଦେବା ବନ୍ଦିକୁ  
ଦୂଃଖ ଦେବେ ଯେ ସେ ଭରତମା ଠିକ୍ ଆ-  
ତିକ ଥିବାର ଜାଗି ପାରିବା ନୋହିଲେ ଦେଖା-  
ଯୁ କଥା ଉଗ୍ରଜ ଅକ୍ଷରେ ଲେଖିପଠାଇ ପାରନ୍ତି  
କୌଣସିଠାଇ ବେହି ଦେଖାଯୁ ଲୋକ ନିଜକୁ  
ଉଗ୍ରଜରେ ସମ୍ବାଦ ଆସିଲେ ସେ ଯେବେ  
ଉଗ୍ରଜ କାଶୁ ନ ଥିବ ତେବେ ଭାରଦ୍ୱରେ  
ସାହେବ ପାଖକୁ ସେଇଗଲେ ସେ ଦୋ ଜର୍ଣ୍ଣାରେ  
ସେଥିର ଅର୍ଥ ଦୂଃଖ ଦେବେ ।

ସମ୍ବାଦ ପଠାଇବା ଜର୍ଣ୍ଣ ଉଚ୍ଚବ୍ଲେ ହିନ୍ତି  
କଥାରୁ ଏକଟଙ୍କା ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାଏଇ । ବୌଣ-  
ସମ୍ବାଦରେ କେତେକଥା ଅଛି ତାହା ଗଣିବା  
ବଳେ ସମ୍ବାଦ ପଠାଇବା ଓ ପାଇବା ସାନ୍ତ ଓ  
ଶୁଣିର କାମ ଓ ଏ ବନ୍ଦିର ଠିକଣା ଲେଖିବା-  
ରେ ଯେତେ କଥା ହେବ ତହୁଁର ପରି ତଳି  
ଥାରୁ ଏକବିଧା ବୋଲି ପୁଣ୍ୟ ହେବ  
ବିଶେଷ କଥା ଉଚିତ ଉଗାହେଲେ ମନ୍ତ୍ର ଏକ

ବ୍ୟାଧ ବୋଲୁ ଜୀନ ହେବ । ମାତ୍ର ସମ୍ମାଦ ଛଇ-  
ରେ ବୋଲିବି ବଂକୁ ବି ସ୍ଥାନର ନାମ ଲେଖା-  
ଥିଲେ ଜାହା ଯେତେ କଥା ଥିବ ଏକ କର  
ମଣି ଏବଂ ବେଳ ଅଙ୍ଗଦୀର୍ଘ ଯେ ମଂଜୁଖ  
ଲେଖାଥିବ ଜାହା ପରି ପାଞ୍ଚଟା ଅଙ୍କରୁ ଏବଜ-  
ଥା ବୋଲି ଗତିବାକୁ ହେବ ଓ ଜହର ଅଧିକ  
ଯେତେ ହେବ ସେ ସବୁ ଗୋଟିବୁ ଏବକଥା  
ବୋଲ ଧୟାବିବ ।

ତାରେବର ପାଞ୍ଚମାଇଲୁ ମରିଗେ ସମ୍ବାଦ  
ବାଣ୍ଡିଟା ପାଇଁ ବିଲୁ ଅସୁବା ଗର୍ଜି ଘଡ଼ିଲାହାନ୍ତି  
ମେଥିକ ଘରୁକ ହେଲେ ତାଙ୍କଯୋଗେ ଯକ ।

ଯେଉଁ ତାରେ ଜାଗପର କାହିଁ ସେଠାଲେବ  
ଜାଗଚାକରେ ଧମ୍ବାଦ ପଠାଇବାରୁ କହିଲେ  
ନିକଟେଥି ଜାଗଦରତାକୁ ଦେବତାଙ୍କ ବିଦ୍ୟାଚିନ୍ତାକୁ  
ସମ୍ମାଦ ପଠାଇ ପାରନ୍ତି । ଏ କିମ୍ବି ମଧ୍ୟରେ  
ସମ୍ମାଦ ପଠାଇବାର ଜାଗରଣୀ ପାଇଁ ଚେଳି-  
ଶାଖ ଦ୍ୱାରା କୋଣାର୍କ ଅଶ୍ଵାଷିତ୍ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହେଲେ ତାଙ୍କ  
କିମ୍ବି ପଠାଇବାକୁ ମାତ୍ର ତାବକ୍ତିକିମ୍ବି ପଠାଇଲେ  
ନାହାରୁ । ଏହି ଅଶାର କିମ୍ବି ପଠାଇବାକୁ  
ହେବ । ଜାଗପରତାଙ୍କ ଅନ୍ତର କୌଣସି ହାନିକୁ  
ସମ୍ମାଦ ପଠାଇବାର ହେଲେ କିମ୍ବିକୁ ଜାଗପର  
ଠାର ତାରରେ ଏହୁକୁପେ ଯାଇପରେ ମାତ୍ର  
ହେବୁ ଜାଗପରତାଙ୍କ ତାକରେ ଧମ୍ବାଦ ଦିକ  
କାହା ପଠାଇବା କମ୍ପିକୁ ଲେଖି ଦେବାକୁ  
ହେବ ଏହୁପି ଅବସ୍ଥାରେ ତାରରେ ଧିବାପାଇଁ  
ଅନ୍ତରିକ୍ଷ ଶର୍କ୍ର ପଞ୍ଜିକ ନାହିଁ ଜାଗପର ଆପ-  
ନା ଦାଳଗୁ ସେ ବନ୍ଦ୍ୟ ହେବ ।

ଦୋହାରୁଗତି ଦେଲେ ଜାରିଯମାହି ରେ-  
କ୍ଷମିତା ଦୋହାର ପାଇଁ । ଏଥର ଫଳ ଏହି ଯେ  
ଯାହାତରୁ ସଂଗଲ ଜାହାତରେ  
କେମନ୍ତ ସମୟରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲା ଓ ଯତ୍ତର  
ନ ପାଇଲେ ବି ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ହେଲା ଜାହା ତେବେ  
କ୍ଷମିତା ଦୋହାର ଚିନ୍ତାଧିବା ।

ପୁଣ୍ୟଗରତ୍ନ ପାତ୍ରରକ୍ଷା ।

ଶୁଣେଗନରେ ଯାହିଙ୍କ ସମାପ୍ନେତର  
ଜାଗାପାଇଁ ପାତା ଜାତ ସ୍ଵାଧୀନ ଦୋଳ କର-  
ଦୀନେବୁ ଯେମନ୍ତ ଯାହିଙ୍କ ଉପରେ ହେଲା  
ବନ୍ଦଗାର ସ୍ଵାକ୍ଷର କରିଥିଲୁ ଜେମନ୍ତ ପୂର୍ବାବ୍ଦ  
ବା ମନାନେ କରିଗଲା ସ୍ଵାକ୍ଷରକ୍ଷାଗତ ମନୋନୟ  
ଯାଇ କିମ୍ବା କାହାକୁ । ଏହାରବସନ୍ତ ଯେ ଅମୃ-  
ତ ନିର୍ମଳ ମୃଦୁ ରଖିଦିଲାନେ ଦେଖଇ ଅବହୁ-  
ତର ପ୍ରକ୍ରିୟା ନ କର ଅଥବା ନନ୍ଦକ ଖର୍ଚ୍ଛ କରି

କରନ୍ତି । ସୁରକ୍ଷା ସରକ୍ଷଣ୍ୟେବେ କଥା ଚଲି-  
ଆମିଲା ଓ ଦନେପୂରୀ ସେଥିର ଦୂର୍ବଳ ଜଳା  
ପତ୍ର ନ ଥିଲା ଏବେ ସେ କଥାକୁ ଅବସ୍ଥାକର  
ଜୀବନ କର ଆମୁମାନଙ୍କର ହିତକର ସାକ୍ଷମାନେ  
ସେଥିର ଲୋକଙ୍କୁ ବସ୍ତର ରଖିଥାରନ୍ତି । ବୃଦ୍ଧର  
ପୁରୁଣାରେ ଶୁଣ କଲେ ତହିଁର ଜଳ ଅଧ-  
ିକ ହୁଏ ହୁଅର ଓ ଭାବାନ୍ତି ଗେଗ କାର ହୁଅଇ  
ଏହିଥାଏ ହେବାରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ମାତ୍ର ଏକିବେଳେ ଏକଥାରୁ ଦୂରବ୍ୟ ପୂର୍ବରୁ  
ହାବିମମାନେ ନରେନ୍ଦ୍ର ପୋଖରୀରେ ସ୍ଥାନ କରିବା  
ରହିଛି କରି ଅଛନ୍ତି । ଏଥାରୁ ନରେନ୍ଦ୍ରପୋଖରୀ  
ବେତେବେତ୍ତ ଓ ଶୁନବିରବା ଅସୁଦେଶୀୟ  
ପକ୍ଷରେ ବେଳେ ଉଚ୍ଚବାୟ ଓ କେତେବାଳୟ  
ସେ ପୋଖରୀରେ ଲୋକେ ମୁନି ଓ ସେହି କଳ  
ପାଞ୍ଜ କରିଥିବା ପ୍ରତିକ୍ଷେ ଦିନେ ମୁଣ୍ଡ କେହି  
ଜଳବ କିନ୍ତୁ କରି ମାହାତ୍ମ୍ୟମେବେ ଏ ସମ୍ମ  
ବିଧାତାରୁ ବିଶ୍ଵର କରିଥାନ୍ତେ ତେବେ କହାନି  
ଏହିପାଇଁ ଅଜ୍ଞା ନ ଦିଅନ୍ତେ । ବେଳକି ଅମର  
ତାକୁରଙ୍ଗ ନରେନ୍ଦ୍ର ଅପରିଚ୍ୟାର କଳ ବୈଗର  
ଏବି ବାରଣ ବୋଲି ଶର୍ମ୍ମିତ୍ତ ହୋଇଥିବାକୁ ମୁଣ୍ଡ  
କିନ୍ତୁ ତାକୁର ଏକ ଘୋଷଣାରୁ ଏକ କାରଣାର  
କରିବାର ବିଷେଖ କରିବାକୁ ଯଥାଜି ହେଲେ  
ଆଉ କୌଣସି କଥାର ବିଶ୍ଵର କରିବାକୁ ଅନ-  
ସଂକ୍ଷିପ୍ତ କଲେ ନାହିଁ । ଏଥୁବେ ପୁରୁଷ  
ଲୋକଙ୍କର ବିଶ୍ଵର ହେଲା ବୋଇଥାନ୍ତି ଯାହା  
କେହି ଅବୃଦ୍ଧି ଦେଇ କେହି ଲୋକେ ଏ  
ବିଷୟ ଶ୍ଵାସୁକ୍ତ କରିବୁରୁ ମନୋଦସାହେବଙ୍କ  
ଗୋଚର କରିବାରେ ସେ ଉତ୍ତର ପୋଖରୀରେ  
ମୁନି ବରବାକୁ ନ ଦେବା ମାଥାରର ଅମରକ  
କାର୍ଯ୍ୟ ଜ୍ଞାନକରି ମାନ୍ଦ୍ରୋଦ୍ଧରାହେବଙ୍କ ଠାର  
ରିଯୋର୍ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଅଛନ୍ତି ଏଥୁରେ ବୋଟ-  
ହାତର ଅନଳମୂରେ ଏ ଅଜ୍ଞା ରହିଛି, ଯହାର  
ଅନ୍ତରେ ଉତ୍ତର ଭାବରେ ତଳ ମୋଗାଇବାର ଅନ୍ୟ  
ଭାଗୀମାନ ଆବଶ୍ୟକମରେ କରିବାଯାଇଁ ହାନି-  
ପୁ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ଅଜ୍ଞା ହେବା ହିନ୍ତୁ ଏ ବିଷୟ  
ନିତି ନ ହେଉଥିଲୁ ପୁଣ୍ୟ ତାକୁରର ଦେବ ଅଜ୍ଞ  
ଏକ ଅସ୍ମୀକୁରଙ୍ଗ କଥା ବିବାରିବାର ଉପାୟ  
କରିଅଛନ୍ତି । ଶୁଣିଁ ସେ ଏବେ ଏବେ ସମ୍ମ  
ଲୋକଙ୍କର ମାଝରୀ ଉଦ୍‌ଦେଶ କରି ବୁଝାଇଛନ୍ତି । ତଥେ ଯଥପ୍ରେଇକ ଦୋଷକୁ ଯେ ଏହ-  
ରେ ଶୈଖବାରମାନେ କହି ଦିନକୁ ଅବହିନ୍ତି ।  
କାରଣ ଏବେକ ବରେ ପାଇଁଲାଗୁ ହୁନ୍ମାନଙ୍କର  
ବିଭିନ୍ନତାର ଅଧ୍ୟାତ୍ମି ଉପରେ ମାତ୍ର ଏହି

କାଣେ ତେବେଳେବୁ ସ୍ଥାମାନଙ୍କୁ ଲାଗୁ  
ରବିବାର ସ୍ଥାନ ପାପୁ ପାଥରୁନାହିଁ କଟକରେ  
ମିଶିଦେଖିପାଇଁ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଥାଇ ଏପରି ଲିପିମ ହୋଇ  
ନାହିଁ ଯୁଗରେ ଏବେ ଧର୍ମଥାମ ବାହିବ ? ।

୪ ପରିବର ଉତ୍ତାପ

ଅନେକ ଦିନ ଉତ୍ତାଗୁ ପରିବ ଏଥର  
ନଗର ମାଆ ପରିଷକ କର ଅଥବା ପରାପର  
କରିଥିଲୁ ଅଛିନ କିମ୍ବା ଶୁଭମର ଅବିଷ୍ଟ  
ହୃଦୟରେଣ୍ଟଗ୍ରେନ୍ଡ କ୍ରେକ୍‌ ମାହେବ ବିଜ୍ଞାନ-  
ଧ୍ୟାନ ଘୋଷଣା ଦେଇଥିଲାମ୍ବନ୍ ଯେ ହୃଦୟପ୍ରତାମା  
ହୃଦୟାଦୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାଳ ମଧ୍ୟରେ ନଗର  
ବୌଦ୍ଧ ଗତିକ ବିମ୍ବା ଗଲିରେ ବେହି ବାଜା  
ବଜାର ସମ୍ବେଦ୍ଧ କର ବିମ୍ବା ଦଳବଦ ହୋଇ  
ବଜାପୂର୍ବ କର ନ ପାଇବ । ଯାହାର ଆବଶ୍ୟକ  
ହେବ ସେ ଧୂଳିପକୁ କଳାର ଧାର କରିବୁ କୁର୍ବା  
କରିବ ତ ପାରି ବିପରୀତ ବୌଦ୍ଧ ରାଜ୍ୟ  
କଲେ ବିମ୍ବା ଅଜ୍ଞାନ ମାନ୍ୟରେ ପୁଣ୍ୟ ଅଭ୍ୟାସ  
ନାହୁଁଥାର ତ ଶୁଦ୍ଧ କା ଅର୍ଥଦୟ ହେବ ।  
ଏ ଅଜ୍ଞାନ କେତେ ଅବିଷ୍ଟକର ତାଙ୍କ ଅମ୍ବନ-  
କେ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ବନ୍ଦ୍ର ପର ନ ପାରି ତ ଧୂଳିପକ  
କରିବୁ ଅନ୍ତରର ଅଭିନାସ କରି ଏବେ  
ଦେଇଥିବାର ଅମ୍ବନକୁ ବିଦ୍ୟା ହେବ  
ଜାହାନ୍ତି ଉତ୍ତର ଅଭିନରେ ପରିବର ପ୍ରଥାନ  
କରିବାକୁ ହେବି ଧରିବିରେ ସମ୍ବେଦ୍ଧ  
ପୂର୍ବକ ବିଦ୍ୟା ଅବିକା ବିମ୍ବା ବାଜା ବଜାରର  
ବିଜ୍ଞାନରେ ଅବଶ୍ୟକମକେ ମେଧ ତ ବାଜର  
ବିଦ୍ୟା ବରକାରୁ ଶମତା ଫଳ ଯାଇଅଛି ।  
ଏକାନେନରେ ଗଣେଖ କରିବାର ଅଜ୍ଞାନ  
ନାହିଁ । ଯେ କିନ୍ତୁ ସମ୍ବେଦ୍ଧ ରାଜ୍ୟର  
ବିମ୍ବା ବାଜା ବଜାରରୀ ନୃତ୍ୟାଳରେ ଚାପର  
ଦିନ ପୁରୁଷଦରରେ ଏ ସବୁ କରିବେ  
ବାର ଅନ୍ତର କରିବା ତୁମ୍ବ । ପରିବ ମାହେବ  
ହରିତାମା ପରିଷକ ବାବାବେଳକୁ ବନ୍ଦ୍ର-  
କର ଦେବାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ବେଦ୍ଧ ବିମ୍ବା  
ବାଜା ବଜାରରୀ ଶୀର୍ଷ ପାପ କେବାର ଅଜ୍ଞାନ  
ହୋଇଥିଲୁ ଏମନ୍ତ ବିଧାବ ମହୁ ସମ୍ବେଦ୍ଧରେ  
ସମସ୍ତଙ୍କ ପରିଷରେ ମୁମ୍ବୋଗ ହୋଇଥାରେ ଓ ଏହୁ  
ଲେବକୁ ବନ୍ଦ୍ରମା କରେଥାରୁ ଦୋଢାଇବାରେ  
ପୂର୍ବି ବି ଅମ୍ବନୀର ଶମତା ଅନ୍ତର ଦେଖିବ-  
ବାକୁ ଗୁହାଟ୍ଟ । ୧୦୭ର୍ଦ୍ଦିନ ତ ବାଜା କେତେ  
ପରାବରେ ମୋତଙ୍କର କେତେନେକେ ପରିଶ୍ରମ  
କର ତୁମ୍ବ ଗାହାର ପରିମୁଦ୍ର ନାହିଁ । ବାହାର

ସଙ୍ଗମବେଳେ ହଠାତ୍ ପ୍ରସ୍ଥାନ ହେଲା ବିମ୍‌  
କଢ଼େଣାମନ କି ଉଦ୍‌ବାଗ ଦିନ ପଞ୍ଚଲୀ ତେବେ  
ସେ ବଞ୍ଚିର ତ ଅର ଗଛ ନାହିଁ । ତେବେଳେ  
କେ ସେ କେଉଁଠାରୁ ପାଶ ଘାରୁବ ଓ ପରିଷ୍ଵା  
ଜ୍ଞାର୍ଥ ସକାଗେ ପାଶ ନେବାରେ ଅନର୍ଥକ ସମୟ  
ନୁହୁରି ପାଶ ନୁହାର କଞ୍ଚ ଖୋଗ କରିବ  
ଯେବେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ବାଜା ବଜାଇବା ଦି  
ସମ୍ମାପନ ପୂର୍ବକ ସିକା ଥିବାରେ ବିହୁ ଦୂର-  
ଠିକା ହୋଇଅଛି ବିମ୍ବା ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଦିଶ  
ପ୍ରଥମ ମେନକଙ୍କର ଥପକାର କି କ୍ଷତି ହୁଆର୍  
ମେ । ପୂଲିହରୁ ବହୁ କଞ୍ଚ ପାଇନାରୁ ହୁଏ  
ତେବେ ବସନ୍ତ କୌଣସି କଷ୍ଟମୁକ୍ତିନାର ଅବ-  
ଗନ୍ଧକତା ତଥା ପତନ୍ତା ଦୂରରୁ ଥପଣା ଅନ୍ଧକାର  
ଦେଖାଇ ଲେବଙ୍କୁ ତ୍ରୈଗ ଦେବାରେ ଦିଲାର  
ଦେବ ଅମ୍ବେମାନେ ଅନୁଭବ କରି ପାଇ ନାହିଁ  
ପରିଷ ବନ୍ଧୁଙ୍କିଲ ଉଠା ଦେବାର, ଆଶିଷୁରୁ  
ବାହେବକର ବି ଏତେ ଉଧୁ ହୋଇଅଛି  
ଯେବେ ଦେଶପ ହୋଇଥାଏ ତେବେ ହଞ୍ଜନେଲେ  
ପୁନ୍ରୋତ୍ତମା ଥପଣା ସରେ ପୁରୁଜ ବହୁମେଲେ  
ଅବିଲେତ ପୂଲିଷକୁ ବଜ ସହଜ କର୍ଯ୍ୟ ପଡ଼ନ୍ତା  
ପରିବର୍ତ୍ତନେ ଯେ ହୁଲେ ଥପକାରୀ ଦୋହାନମାନ  
ବୁଦ୍ଧି ଏ ଶ୍ରୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୋନାଥବାର ଥାଙ୍କ  
ଅଛି ହେଲୁକେ ବାଜା ଉତ୍ସାହ ସନ୍ଧି ବେଳେ  
ପାହିବ ବନ୍ଦେବ ବିହୁ ବଜ ଯାଇନାହିଁ ।

ଯଦ୍ୟପିବ କ୍ଲେପନ ଅର୍ଥର ଜଣାଯାଏ ଯେ  
ମହା ଭାତାର କିମ୍ବା ମନ୍ଦିର ପଦମ୍ବଶୋଭ  
ବୁଲିଲେ ପରିବ ତାହାର ଧର କ୍ଷେତ୍ରମାତ୍ରେ  
କାରଣ ଦଳଦଳ ତୋର ସିମାର ମୁଣ୍ଡ କିମ୍ବେଥ  
ଅଛି କିନ୍ତୁ ଲୋକେ କହିଛି ଯେ ମୋହରମ ପକ୍ଷ  
ଉପଲକ୍ଷରେ ଏ ଅଜ୍ଞା ପ୍ରଭାବ ହୋଇଥାଏ ଏଥରୁ  
ମେହରମପଦମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତରୀବାଲମାନେ ବାଜ  
ହବିଦ୍ୟାର ସେଇ ବାଜା ସଂଗ ବିଲଦବ ହୋଇ  
ବିହାରବାଟ କେହି ବିଦେଶୀଧୀ ଲୋକ ମନରେ  
ଗଜା ହୋଇଥାରେ କିନ୍ତୁ ଯେ ଲୋକ ଏ କିମ୍ବା  
କିମ୍ବା ରହ କେତେକାଳ ଏ ସବୁ ଦେଖିଥାଇ  
ଗାହା ମନରେ ବିଶ୍ଵ ପଙ୍କୀ ନାହିଁ । ପୁଣ୍ୟ  
ମାତ୍ରମେ ତ ପୁଣ୍ୟ ସ୍ମୃତିକବୁକର ଅନ୍ତରୀ  
ବାଲକ ବାବା ବକାର ବୁଲିବାରୁ ଅଜ୍ଞା ଦେଇ  
ଅଧିଖିଲେ ଓ ନୃତ୍ୟ ପୁଣ୍ୟ ମଧ୍ୟ ସେ ରାଜୁକୁ  
ରହିଛ କର ନାହାନ୍ତି ଅନ୍ତରୀବାଲକର ନାମ  
ରେକିତୁଥା କର ପ୍ରତେକି ଅଗଢା ସମ୍ମେ ଏହା  
ଜଣ ପୁଣ୍ୟ ନିଯୁକ୍ତ ରତ୍ନ ନିର୍ମିତ ଖଲେ ତ  
କରିଗଲାରେ ଧରିବର ଅନେକ କୋର ଜାହିଦା

ଦୟରେ ରହୁ କିମ୍ବା ରେ ଲୋକଙ୍କ ପାନୀୟରେ  
ରେ କାର୍ଯ୍ୟ କଷାର କରିଥିଲେ । ଏଣେହି ଦିନ  
ପୂର୍ବରେ ଅଳ୍ପମୁଖ ଲୋକ ଅସବରହିଲେ  
ଯେ ଏମାଜେ ଗୁରୁତବ ପରିପ୍ରମ କରି  
ବାକୁ ନ ପାର ଅପେ କର୍ତ୍ତିନ୍ତି ହୋଇ ଶୋଇଥି  
ମାନସରେ ଏକାବେଳେ ପ୍ରଜାକର ଥିଲେ  
ଉତ୍ସବ ନାଶ କରିବାକୁ ବସି ଅଛନ୍ତି । ତାହାଙ୍କର  
ଯେବେ ଗୋରମା ପାର୍ଦ୍ଦ ଏହେ ଶବ୍ଦ ତେବେ  
ବେହି ସେଥିର ପ୍ରତିବାଦ କରୁ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ  
ଗୁରୁରେ ସେମାନେ ଗୋର ଥାନ୍ତି । ଗୁରୁମାର  
ପରିପ୍ରମ ଦେଇ କୁଳିଚାର ସତସାଚର ଦେଶାୟାଏ  
ନା ତେ ସେଥିରେ ବହୁ ଅନିଷ୍ଟ ହେଉ ନାହିଁ । ଏ  
ଗୁରୁରେ ଶୋଇଲେ ମନ କରି କରି ହେବ ନାହିଁ  
ବରଂ ପରାହନରେ ମେଣ୍ଡେ ଗୁର୍ହିଜାନ୍ମିବାର  
ଗେରକର ଅବକାଶ ଦ୍ଵାରା ନାହିଁ ବୋଲି  
ପ୍ରକିମର ପଦ୍ମୋତ୍ତନ ଅଗ୍ରହୀ ହୁଅଇ ।

ସେ ଯାହାହେଉ ପୂର୍ବର ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରକାରିତ  
ଦିଲ୍ଲୀର ଅଗ୍ରହୀ ଅଧିକର କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାଇ  
ତେ ଏଥଥାର୍ଥ କିମ୍ବା ମାର୍କେଟ୍ ତେ  
ପୂର୍ବର ବର୍ତ୍ତାକୁ ଅନୁବେଳ କରିଥାଇଁ ଯେ ଏ  
ଅଜ୍ଞାନ ବହତ ବରି ଲୋକଙ୍କ ମନରେ ବର୍ଷକାଳ  
କରନ୍ତି । ପ୍ରଜାକୁ ପଦ୍ମୋତ୍ତନରେ ଉତ୍ସବ ନାଶନ-  
ପ୍ରଣାଳୀର ନିଶ୍ଚି ଭାବୁ ହେଉଥାଇ ଯେଉ ଦ୍ୱାମିମ  
ଏକଥ ପର ଦୃଷ୍ଟି ନ ରଖେ ତାହାକୁ ଅଭ୍ୟବିଶ୍ଵ  
ଦୋଷମାର୍ଯ୍ୟ ।

ଏ ପ୍ରସାଦ କେତେବୀ ଭିତ୍ତାର ଅବଗତ  
ହେଲୁ ସେ ନଗରର ମୁଗଳମାନୀମାନେ ମାଛ-  
ଫ୍ରେଶ୍ କିଟକେ ଦରଗାର ମେଦାମ ପୂର୍ବରକୁ  
ବଜାରୀଯର ଜଳକ ଦୋଷାଦୟ । ବୋଧ ହୁଅର  
ଉତ୍ତମତଥେ ଦିଷ୍ଟାନ୍ତି ହେବ ।

## ୧ୟାପ୍ତହିକସଂବାଦ

ଶ୍ରୀମତ୍ତ କେଷ୍ଟା କଲେକ୍ଟର ବାବୁ ଗନ୍ଧି-  
 ମେଜର ଦରୋଧୀ ଯ ଉଚିତମାତ୍ର ହୃଦୀ ନେଇ  
 ଦେଖିବାରୁ ସିବାର ଶ୍ରୀମତ୍ତ ଅଶ୍ଵିନୀ ଦରିଘାନ୍ଦେବ  
 ପାଳପର ସବିଜନର ଦରଶତର ତରବାରୁ  
 ଗମନ ଦରବେ ଓ ଏଠାରେ ବାବୁ  
 କିଳାଶଚନ୍ଦ୍ରମୋଷ ଖଳଶାନାର ଭିର  
 ଦିବ କରିବେ ।

ନୟାୟାବିଲ୍ଲଗର ଦାରୁକମ୍ପାସ୍ତର କାଠକୁ ଉଚ୍ଚ  
ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଲୁଣିବାରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ସବାଗେ  
ଏହିପ୍ରକାର ପ୍ରଳେଷ ପ୍ରସତ କରିଥିବାକୁ

ଏହାକୁ କାଠରେ ଲଗାଇଦେଇଲେ ପରିସ୍ଥିତି  
ବାଟରେ ପବେନ ହୋଇ ପାଇବ ନାହିଁ ।

ମୟୁପ୍ରଦେଶରେ ହିଂସକ ଜନ୍ମ ବ୍ୟା ନିନିତ  
ହନ ୧୯୭୫ ମରିହାରେ ୧୯୯୦ଙ୍କାର ଅନ୍ୟକ  
ପୁରୁଷର ବିଧୀ ଯାଇ ଥିଲା ଏଥରେ ୧୫୯ ବାର  
୧୯୯୨ ଜୁଲାଇ ୩୦୮ ଚିତାବାର ୧୯୯୩ ଅନ୍ତରେ  
ହିଂସକ ଜନ୍ମ ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ୧୫୮ ପଶୁର  
ବିନାର ସାଧନ ହୋଇ ଥିଲା ଏହା କିନ୍ତୁ ପଶୁରରେ  
୪୨ ଶତାବ୍ଦୀରେ ୧୫୮ ବାସନ୍ତରେ  
କିନ୍ତୁ ମୟୁପ୍ରଦେଶରୁ ମନ୍ଦର୍ଥର ବାସଯୋଗରୁ  
କରିବାକାରଣ ଗର୍ବମେଳୁ ଉଚିତ ଉପାୟ  
ବର୍ତ୍ତାରୁଣ୍ୟ ॥

ଦେଖିଥୁ ତିକାଟ୍ରିଗ୍ର ନଷ୍ଟନ୍ତ ବୈଗର ପ୍ରତିକାଳ  
କରିବା ରହିବ ଓ ତାହା ପରିଚାରରେ ଛାପୁଣ୍ଡ-  
ଟିକା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କଳାଇବା ବାରାଣ୍ବ ଗାନ୍ଧେଶ୍ୱର  
କର୍ତ୍ତାପିଷ୍ଠମାନେ ଦୋଷଶା ଦେଇ ଅଜ୍ଞାନ  
ଉତ୍ତର ଯୋଷଶା ପଦରେ ଲେଖାଅଛି ଯେ ଉତ୍ସ-  
କର ବସନ୍ତ ଚେମରିବଳ ଡଃା କରିବାପାଇଁ  
ଛାପୁଣ୍ଡ ବିଦ୍ୟା ଉତ୍ତର ଅଛି କିନ୍ତୁ ନିର୍ବିପଦ ଓ  
ସହଜ ଉତ୍ସାଧ ନାହିଁ । ନଗରର ଯେଉଁ  
ଅଂଶରେ ଦେଖିଥୁ ମେହି ବାସ କରିବା  
ସେଠାରେ ବହୁପ୍ରକାଳିକାରୁ ଏତିକା ବିଦ୍ୟାଯାଇଁ  
ସେମାନଙ୍କର ବିଶେଷ ଉପକାର ହୋଇଥାର  
କଥା ମଧ୍ୟ ସେଥିରେ ଲେଖାଅଛି ତାନ୍ତରିକାର  
ଲୋକମାନେ ଯେବେ ଛାପୁଣ୍ଡଟିରାର ଉତ୍ସାଧାର  
ପୃଷ୍ଠାର ବଳେଖି ତେବେ ବ୍ୟବହାରରେ ଲୋକେ  
ଏହାକ ଅଦିଵ ନକରିବେ ତାହାର ।

କୁମାରବାପେଶ୍ଵର ଗଚମାର ତାପରୁଣରେ  
କିଳାଜକୁ ଗମନ କଲେ । ଜାହାଙ୍କ ଗଧାରର  
ଦ୍ୱାରା ଏଥର ଦାଉର ଅଟର । କୁମାରବାପେ  
ରଙ୍ଗା ଯେ ସେ ଥର ଗରଜବର୍ଷରୁ ଅବିବେ  
ନାହିଁ । କେବଳ ଯେବେ ଗର୍ବମେଲୁ ଜାହା-  
ଙ୍କର ପାହାଯଦର ଅପେକ୍ଷା ବରିବେ ତେବେ  
ଅବିପି ରତ୍ନ ।

ଅର୍ଥାତକାର୍ଯ୍ୟ କଣା ଯାଏ ଯେ ଅଳ୍ପ-  
ଦିନ ହେଲା ଦାହାମ କିଛାରେ ଜଣେ କ୍ରାତ୍ରାର  
ମୁକୁ ଦେବାରୁ ଭାବାର ସ୍ଥା ସଂଖ୍ୟା ଦୋଷାଦୟ  
ଗ୍ରାମର ଗୋଟିଏବାର ଏ ବିଷୟ ଫୁଲସବୁ ଜଣାଇ  
ବାରେ ଆମାର ଦାଶେଚା ଧୀରଥୟ ସବୁ  
ସରିଯାଉଥିଲା ସମ୍ଭବ ଏ ମୋହଦମାର ଉପରୁ  
ଦେଉଥିବ ଓ ଦସ୍ତଗଳେକ ପୁଲସ୍ତ୍ରାବ ଗରିପ୍ରା-  
ର ଦେଇ ଅବିଅଛନ୍ତି ସମ୍ଭାଦନ ଦୋଳନ୍ତ ଯେ  
ସେ ଶାମରେ ପ୍ରାୟ ୧୦୩ ଘରମେଲାର ହସ୍ତ

ଅଛି ଓ ପୂଜାର ଦିନସ୍ୱ ଯେ ମନ୍ତ୍ର କହଇ  
ଅଧିକାରିମାନେ ବିଶ୍ୱାର ହୋଇ ଅପି ଅଛନ୍ତି  
କିବଳ ଶୁଣୁଷିଲମାନେ ଘରେ ରହିଅଛନ୍ତି ।

## ପ୍ରେରିତପଦ୍ଧତି

ଶ୍ରୀମତୀ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟପାତ୍ରୀ ସଂକଷିତମହାପାତ୍ର  
ପନ୍ଦିତଙ୍କୁ ।

ଏବି ସାଧାରଣରେ ଏକ ଶକଦରବାରରେ  
ପ୍ରକାଗ ଅଛି କି ମହିମାଯୁ ଧର୍ମବଳମ୍ଭିନୀଙ୍କେ  
ଆପଣା ସନ୍ଦାକମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତରାଳ ଓ ଦେଖୀଯୁ-  
ଭ୍ରାଷ୍ଟରେ ବୃତ୍ତରୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଉତ୍ଥାତ ଶ୍ଵର  
ଅଞ୍ଚିତ ଓ ସେହି ଜାରିଥରୁ ସେମାନେ ଫରାଗର  
ଦୂରବସ୍ଥାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଉଥିଲା କିଣେଷ୍ଟରେ  
ଉତ୍ତଳୀୟ ମୁଗଳମାନମାନେ ଉତ୍ତର ବିବନ୍ଦମ ନ  
ବିଷା ବନ୍ଦରବା ପକ୍ଷରେ କିତାନ୍ତ ଦୃଢ଼ଳ ଅଞ୍ଚିତ  
ଓ ଯଦିପରି ତତ୍ତ୍ଵ ଧର୍ମବଳମ୍ଭା କୌଣସି ବୃତ୍ତିମାନ  
କାହିଁ ଆପଣା ସନ୍ଦାନକୁ ଉତ୍ତର କିମ୍ବା ବିଷା  
ବନ୍ଦରବାର ତେଣୁକ ହେଉଥିଲା ତେବେ  
ଅନ୍ୟ ମୁଗଳମାନମାନେ ଜାଙ୍କୁ ଦୁରାର୍ଗମାନୀ  
ଅର୍ଥାତ୍ ଆପଣା ଧର୍ମର ବିଦ୍ୟା ଯେହିଁ ବିଦ୍ୟା-  
କଲ୍ୟାଣେ ନାହିଁ ଏମନ୍ତ ବିବନ୍ଦମକୁ ଅନ୍ୟଧର୍ମର  
ବିଦ୍ୟାବିଷ୍ଠା ବନ୍ଦରବା ସବାମେ ପଠାଇବାର  
କେବଳ ଅନ୍ୟଧର୍ମର ସାହାଯ୍ୟ ବନ୍ଦରବାର  
ଦେବାକ ବିଦ୍ୟାକୁ ଓ ଯେବେ ଅମ୍ବେ ମହିମାଯୁ  
ଧର୍ମବଳମ୍ଭିନୀଙ୍କ ଜାଙ୍କ ସମ୍ମାନକୁ ମୁକରେ  
ଅପ୍ରୟନ୍ତ କରୁଥିବାର ଉପରେ ଦେଇଥିଲୁ  
ତେବେ ଏହି ଉତ୍ତର ପାପ ହୋଇଥିଲୁ ଯେ  
ଯଦି ମୁକୁରେ ଅରକି ଛିବା ପାଇସା ଜଣା  
ଅନ୍ତା ତେବେ ଅମ୍ବେ ଅବଧି ଆପଣାବନ୍ଦମାନ-  
ମାନଙ୍କୁ ମୁକୁରୁ ପଠାକୁ ଓ ଉତ୍ସବର  
ଦେଶାରଙ୍ଗର ତେଣୁ ଯେ କେବଳ ମୌକ୍ରିକ  
ଏମନ୍ତ ନୁହେ ଯେମାନଙ୍କର ହେବ ତେଣୁ  
ଅନୁଭବ ଅଛି କାରଣ ଅମ୍ବେ ଦେଶାରୁକୁ ଯେ  
ଏହେମର ସମ୍ମାନ୍ତ ମୁଗଳମାନମାନେ ଅର୍ଥାତ୍  
ସେହିମାନଙ୍କ ନଗରେ ବିଦ୍ୟା ପତିକାର ପ୍ରଥା  
ମୂଳବ୍ରତନିର ଅଛି(ୟେମନ୍ତରୁ (ମୁଦ୍ରାବାହକ-  
ଧର୍ମ ବନ୍ଦମାନି ପଥବିବୁର ହକ୍କ କେବଳ  
ପତି ସମ୍ମରିତିରମ୍ଭାପୁ ଓ ମାତ୍ରମ୍ଭର ମନ୍ତ୍ରିତ  
କଣାଯୁ ଓ ଏ ମନ୍ତ୍ରିତ ଓ ଉତ୍ସବର ଓ ହେତୁବା-  
ପତି ଏ ଜାପୁର କାଳ ଏହି ମିଆରିବାପୁ ଓ  
ମାଲେଶ୍ଵର ମୋଜଳାରମ୍ଭାପୁ ଓ ଅଳଚମାନା-  
ବନ୍ଦମାନ ଓ ହରାହପର ଓ ଯାକମର ଅନ୍ୟ

କଣ୍ଠମାନେ ଗୁଡ଼ିବଦ୍ୟା ଓ ହେଲାବଦ୍ୟ  
ଉପର୍ଗଜ ଅଗନରେ ହୁଏ ଓ ମନାଦୟବ୍ୟ  
ପବେଳା ହେଲେଛେଁ ମଧ୍ୟ କୂରି ଯେଥୁଲୁହେତୁ  
ସାରଖାର କଷ୍ଟଧାରୁ ପରିବଧିମାନ କର ଆପଣାର  
ବାକିମାନଙ୍କୁ ଅଭିନ୍ଵ ଓ ଫାରବୀ ବିପରୀତୀ  
ହୁଏ କାଳମେଘ ବସନ୍ତଅଛନ୍ତି ଓ ଅମୃ  
ଦୋଧରେ ବେଳଳ ଏହି ବିଦ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ବର୍ଣ୍ଣବା  
ପ୍ରତି ବୃଷ୍ଟିକର୍ମର ଉପାୟ ଶିକ୍ଷା ବର୍ଣ୍ଣବା  
ଏରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଛି ଓ ଏହିପ୍ରକାର ତ୍ରୁମ ଯେ  
ଦେବଳ ଉତ୍ତଳୀୟ ମୂରଳମାନଙ୍କର ଅଛି  
ଏହା ନୁହେ ସମସ୍ତଦେଶର ମୂରଳମାନଙ୍କାରେ  
ଏହିପ୍ରକାର ତ୍ରୁମ ବନ୍ଦୁପ୍ରରେ ମର୍ଗ ଅଛନ୍ତି ଓ  
ଭାବୀ ଏହି ହେତୁରେ ପ୍ରବାସ ହେବାରୁ ଯେ  
ସେତେବେଳେ କରିବାରେ କେବଳ(ଅରବ)  
ମଦିଗା ଥିଲ ତେଜେବେଳେ ବନ୍ଦ ଏକ  
ଉତ୍ତଳୀୟ ଅନେକ ମୂରଳମାନ ପରିଣ ହୋଇ  
ମୂରଳଧାରୀଙ୍କ ପିତ୍ତୁଅଧିକ ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହେ  
ଉଥିଲେ ଓ ଅନୁମାନ ଦିଇ ଯେ ପ୍ରାୟ ସେ  
ହେତୁରେ ମୂରଳମାନଙ୍କାରେ ଅନୁଧରୀବଳମୁକ୍ତି-  
ମାନଙ୍କତାରୁ ଅଥବା ଅଂଶରେ ପ୍ରଥାନ ପଦ  
ଆପି ହେତୁରେ ଯେଉଁ ସମ୍ପର୍କ ଉତ୍ତର ବିଦ୍ୟ-  
କର୍ତ୍ତ୍ଵ ଉତ୍ତମାର ବାଲେତମାନ ଯୁଧନ ହେଲା  
ସେହି ମନ୍ଦରୁ ମୂରଳମାନଙ୍କଙ୍କ ଦିବ୍ୟାତ  
ହେତୁରେ ମେମାନଙ୍କ ବ୍ୟାପିରେ ଗନ୍ଧିପ୍ରାୟ ପରମ  
ଉତ୍ତରମର୍ମିତି ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେ କେବଳ ଦେଖ  
ମୂରଳଧାରୀଙ୍କ ଅନୁମାନ ଅଟ୍ଟାଇ ନୁହନ୍ତି କୁରାର  
କରେ ସ୍ବା ମୂରଳଧାରୀଙ୍କ ହେବାର କେବେ ଗଜେ  
ହେତୁରେ ଦେଖି ଚାହିଁ ଓ ଯଦିପି ଏହିରେ  
ମେମାନଙ୍କର ସାହୁତି ଦେଖି ତ୍ରୁମ ଓ କର୍ତ୍ତ୍ଵ-  
କାରୀ ଅଛି ନୁ ଯେଉଁ ପ୍ରତାମାନେ ଅନରି  
ମୋ କର୍ତ୍ତ୍ଵ ଥାଏ ମେମାନଙ୍କୁ ଶୌର୍ଣ୍ଣି  
ପ୍ରାୟ ପ୍ରାୟ ପ୍ରାୟ ପ୍ରାୟ ପ୍ରାୟ ପ୍ରାୟ ପ୍ରାୟ ପ୍ରାୟ  
ପ୍ରାୟ ପ୍ରାୟ ପ୍ରାୟ ପ୍ରାୟ ପ୍ରାୟ ପ୍ରାୟ ପ୍ରାୟ ପ୍ରାୟ  
ପ୍ରାୟ ପ୍ରାୟ ପ୍ରାୟ ପ୍ରାୟ ପ୍ରାୟ ପ୍ରାୟ ପ୍ରାୟ ପ୍ରାୟ  
ପ୍ରାୟ ପ୍ରାୟ ପ୍ରାୟ ପ୍ରାୟ ପ୍ରାୟ ପ୍ରାୟ ପ୍ରାୟ ପ୍ରାୟ ପ୍ରାୟ  
ପ୍ରାୟ ପ୍ରାୟ ପ୍ରାୟ ପ୍ରାୟ ପ୍ରାୟ ପ୍ରାୟ ପ୍ରାୟ ପ୍ରାୟ ପ୍ରାୟ  
ପ୍ରାୟ ପ୍ରାୟ ପ୍ରାୟ ପ୍ରାୟ ପ୍ରାୟ ପ୍ରାୟ ପ୍ରାୟ ପ୍ରାୟ ପ୍ରାୟ

ଶ୍ରୀ ଗୁରୁକର୍ମଗୁରୁମୋହନ ସବୁରେ ବିଜୟପୂର୍ବକ  
ଏହା ପ୍ରାର୍ଥନା ଯେ ପ୍ରମାଣିତ ଏହୋଦୟମାନେ  
ଦିନୁ ଉପାୟ ପ୍ରତିକଳନ ପୂର୍ବକ ଓହିମାର ପ୍ରମାଣ  
ଶ୍ରୀ ଉପାୟପୂର୍ବକ ମୁଖଲମାନଙ୍କର ଶ୍ରାବନ୍ଧ  
ବିରାଜ ।

ଜୀବନିମା

50098

ଶ୍ରୀ ସ୍ଵାଭିବାକୁନ୍ଦମ ଅଛି  
ତିନେଷ୍ଟପଢ଼ା ନୂନପଢ଼ି ଗା-  
ର୍ଯ୍ୟାଲ୍ସର୍ ଡର୍ନ୍‌ଏଣ୍

১৩৪৮

ଅନ୍ତର୍ଜଳ ପୁଲ ସବାବେ ଏହକଣ ଦେଖି  
ପଣ୍ଡିତ ଅବଶ୍ୟକ, ବେଳାଛ ତୁ ୩୦ ଟଙ୍କା । ଏହାମୁ  
ସବାବେ ଡେଇଥା ଉତ୍ତମପ୍ରସ୍ତେ ଓ ଜଳରେଖ  
ଦୃଷ୍ଟି କାଣିବାକ ପ୍ରୟେଇଜନ । ଦରଗ୍ରୀପୁରାରୀ  
ମାନେ ଚିତ୍ତମୁହଁ ତା ୧୦ ଟଙ୍କା ପରରେ ଥିଲୁ  
କିକଟକୁ ଦରଗ୍ରୀପୁ ପଠାଇବେ । ତା ୨ ଟଙ୍କା  
ଅପ୍ରେଲ ସନ୍ଦିତ୍ତ ୧୯୭୦ ମରିଥା ।

ଶ୍ରୀ ପଦାମୁଖେହନ ଦେବ  
କୃତକେଲାହୁର ସମୁଦ୍ର  
ତେଜ୍ଜୀ ଉନ୍ନତିଗତ

ବ୍ୟାହାରକାମ କରେଣ କଲ୍ପନ  
। ୩୮ କେବ ଏହି ଯେ ।

ପଞ୍ଚମୁଣ୍ଡେର ତେ ହସ୍ତ ମୁକାମରେ ଥିଲା  
ସରବାରୁ ହଜକ ଗେଲାଯାଇନାହିଁ ଅହନ୍ତା  
ଅତ୍ରେଲମାନ ଡା ୧୫ ଡଳ । ମୁ । କେବେ  
ବୈଷ ଜନ୍ମିଏ ତା \*ରେଣୁ ସୁତ୍ରକାର ଦଳ ସଙ୍ଗା-  
ସଙ୍ଗା ଡାକବା ଖୋଲବୁ କିମ୍ବା କରୁଥିବ ଦଳ-  
ଏବ ଲାଗୁ ହାର ପ୍ରସଂଗ ବସିଯାଇ ଏହି ଶବ୍ଦ  
ସଂଗାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କଣାର ଅନ୍ତର୍ମାଳାର  
କି ଯେ ଦେଇ କିମ୍ବା କିମ୍ବାରେ ଗଲିଦି କରିବାର  
ଉପରୀ ରକ୍ତଖବ ତେବେ ଉପରକରିଲ କିମ୍ବା  
କାଟିଲାରେ ଏ ତାତେରାରେ କାହିଁ ଆଏ  
ଥାରମତେ କିମ୍ବା ଗଲାକି କରିବ ସ କିମ୍ବା

ବାଗ ରିପ୍ରେସନ୍ ମର୍କ୍ସିଜ୍ ଏବଂ ବି

କେବଳ ଏହି ମହାନାଶତିଥିରୀ ସହିତୁ ପ୍ରକାଶ ଦୟା-  
ଦିକାର କଷଣ ପିଲିଗୁଣୀରୀର ମହାନାଶରେ  
ମହାର ଏ ପରିବର୍ତ୍ତନ

# ପ୍ରକାଶନ ମେଲ୍

## ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୪୮

ଗାଁରଙ୍ଗ ଅପ୍ରେଲସନ୍ ୧୯୭୦ ମସିହା । ମୁଖ୍ୟମାନ ଦିଗ୍ନଦୀ ସନ୍ତୋଷପାଳ ଶନିବାର

ଅଗ୍ରିମ ବାଣୀଙ୍କ ମୂଲ୍ୟ ।  
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୁଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ।  
ମଧ୍ୟକାଳେ ପାଇଁ ଜାବମାସକୁ ।

## ଗ୍ରାମ୍ୟ ଶୈଳୀଦାରଙ୍କ ଆଇନ ।

ମୋହରିଲର ଶୌଭାଗ୍ୟ ଅଇନର  
ଯାଏଁ ଲପି କେତେବଳ ଉତ୍ତାର ଫେର ବନଶ୍ଵର-  
ଦେଖୁ ବଜାଲଙ୍କ ସବ୍ୟବ୍ୟାପକ ସବ୍ରାରେ ଉପସ୍ଥି-  
ତ ହୋଇଥାଏଛି । ଏଥର ପୁଲକିଥିମାନ ପୂର୍ବେ  
ଯେପୁରାର ଥିଲା ପ୍ରାୟ ସେହିପ୍ରକାର ଅଛି ।  
ପ୍ରତିଗାମରେ ପଞ୍ଚାଏତି ଲିମ୍ବକୁ ହେବ ଏମାକେ  
ତୀର୍ଥାରର ଦେଇନ ସକାଗେ ଟିକିଥାଏଥାଏଁ  
ଦେଇବେ କେ ଶାମର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଉତ୍ତାରର  
ପଞ୍ଚାନ ଦେଇବେ । ପଞ୍ଚାଏତି ଲିମ୍ବମାତ୍ରକୁଟିଙ୍କ  
ଧାନରେ ବାର୍ଷିକ ବରିବେ ଓ ନେଟ୍ ବିବାର  
କରିବାକାରେ ଅପରିଧିର ସମାବ ଦେବେ ।

ଏ କିଞ୍ଚମାନ ଦତ୍ତ ମନ୍ଦିରିଲୁ ମାତ୍ର ଏହାର  
ଅବଗଣ୍ଯକତା କିଛି ଦୃଷ୍ଟି ହେଉ ଜାପୁଁ । ସୁଥିରେ  
ଗ୍ରାମରେ ଜୀବାନରେ ଜଳନ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା  
ଏହାରେ ଗ୍ରାମବାସୀଙ୍କେ କେବୁ ପ୍ରାର୍ଥନ ଦୂହକୁ  
ବାରଣ ସେମାନଙ୍କର ଏଥିଥେ କିଛି କ୍ଷତି ହେଉ  
ଜାପୁଁ ସେ ଟାକ୍ସ ଦେଇ ଗୈବିଧାର ରହିବେ  
ପ୍ରାୟୁକ୍ତି ଦେଇ କେବୁ ଗ୍ରାମରେ ଏମନ୍ତ  
ବାଜ ଅଭିନ୍ଵତ୍ତ କି ଯେଉଁ ମାନେ ଅଭିନ୍ଵତ୍ତ ଦୂହକୁ  
ଥୋଚିବାରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଲବନ୍ଧ କରିବେ ।  
ତୁ ପ୍ରେସ୍ ଏ ଚରସିରେ ଦେଇଲାଗଣ  
ମନୀଶନରଙ୍ଗର ମନୁକ୍ୟ ପ୍ରଗତି ଦିଇଅବୁନ୍ନ  
ସେଥିର ଦେଖାଯାଏ ସେ କୋଣରି ହାବିନଙ୍କର  
ବ୍ୟବ ଅକ୍ରମ୍ୟ ଦୂହର ସେ ଏ ଅଲ୍ଲାନ ଜାରି  
ହଲେ ଉତ୍ତରାବ ହେବ । ଅମେରାନେ ଏହି-

ଭୟ ଦିଗ୍ବିର କରିଥିଲୁଁ , ହିଲାକିନ୍ତା ଦେଇ  
ଶୈଳିଆଠୀର ବାର୍ଯ୍ୟ କେବା ଓ ଅପଶମନ୍ୟରେ  
ଥାଳି କରି ଦିଲ ଜଗିଗାଢ଼ିଗୁ ପରିଜଗର ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ  
କିଷ୍ଟି ହେଉଥିଲି କିବେଳ ଦେଇ ଭାବାଙ୍କର କି  
ଲୁଗ ହେବ ସହରରେ ଏତେ ବୃକ୍ଷମାନଙ୍କେବୁ  
ଆଉ । କୋବଙ୍କର ଯେ ମନ୍ତ୍ରାଳୟ ହେଉଥିଲି  
ଭାବା ମନ୍ତ୍ରାଳୟ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଥାବେ  
ସହରରେ ମିଦ୍ରଷିପିଲ ଅଛନ୍ତର ଦୁଧିଲ ଦେ-  
ଖାଇନ୍ତି ପଢ଼େ ମୋଧୁବଳରେ ଭାବା ଜାରି  
କରିବେ । ଏବାବେଳକେ ସହର ମୋଧୁବଳ  
ମାଝି କାର ପ୍ରମ୍ପାଳକ କି ?

୧୮୯

ଅମେରିକାନେ - ଗର୍ବପ୍ରାହରେ କେବଳ  
ଜନବ୍ସ ତାଙ୍କୁ ଭଲେଖ ଦରି ବର୍ତ୍ତମାନ  
ଭରଚବର୍ତ୍ତର ଆୟ ବ୍ୟୟ ପଶ୍ଚିମୀୟ ସ୍ଥଳ କଥା-  
ମାନ ପ୍ରକାଶ କରିଥାଏଁ ଗ୍ରାସକୁ ସର ଫେରିଲ  
ସାହେବ ଏକ ସ୍ଵର୍ଗ ବକ୍ତ୍ଵାତ୍ମାଗ୍ରୂ ଯେତେ  
କଥା କରୁଥିଲୁଣ୍ଡି ଜହାର ମଂକ୍ଷେଷ ଏହି ଯେ  
ସନ ୧୯୮୮ ମରିଥାରେ ଆୟ ସାରେ  
ଏକାବଳ କେତେ ବ୍ୟୟ ମାତ୍ରେ କୋଣକୋଟି  
ଠଙ୍କା ହୋଇଥିବାର ପ୍ରାୟ ଜନକୋଟି ଠଙ୍କା  
କିମ୍ବା ପଞ୍ଚଶହି । ସନ ୧୯୮୯୦ ମରିଥାରେ  
ଆୟ କଣ କୋଟି ବ୍ୟୟ ସାରେ ତେବେଳକୋଟି  
ଠଙ୍କା ହେବାର ସ୍ଥଳ ଅନୁମାନ ଦ୍ୱାରା ଅଛି  
ଏହିଥେ ଏବର୍ବ ମଧ୍ୟ ଅଧିକୋଟିମରିବ ଠଙ୍କା  
କିମ୍ବା ପଞ୍ଚଶହି । ମାତ୍ର ଆୟର ଜନବ୍ସ ତାଙ୍କୁ

ସଂକ୍ଷେପରେ ବିଜ୍ଞାନ ବିବିଧଙ୍କ ଏହି  
ଶକ୍ତିର ପ୍ରଥମ କଣ୍ଠ ଛିଦ୍ରମ ଲୋକଙ୍କ ଏହି

ନିତେବ ଜୟଧର ଶଳ୍ଲ ଯାହା ଛଣ୍ଡ ଦରିଦ୍ରାର  
କଥା ଧ୍ୟାନ ଯାହା ହୋଇ ନାହିଁ ମୋ ଅର  
ଗୋଟିଏ ପରିବର୍ତ୍ତନର ଚିହ୍ନ ଦୂର ହେଉ  
ଯାଏ ।

ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶ ସମ୍ବନ୍ଧ

ଶ୍ରେଷ୍ଠଧୂଗ୍ରହ ଉଠାଇ ଦେବା ନିମିତ୍ତ ଯୋଗୁ  
କବଳା ଦରଜାପ୍ରତି ଏଠାରେ ଗୋପନ ଦୟାପେ  
ସ୍ଵାପରିତ ହେଉଥିଲା ତହିଁ ବିଷୟରେ ଉଚ୍ଛଳା-  
ସୂକ୍ଷମ କି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏହା ବିବାହ, ବରିବା ବାରଣ  
ଅଳ୍ପଦଳ ହେଲା ଉଚ୍ଛଳାନିମିତ୍ତ ସଙ୍ଗ  
ହୋଇଥିଲା ତହିଁର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଆମ୍ବେମାନେ  
ପ୍ରମାଦଗତି ମର ନାଥାବରେ ପ୍ରକାଶ କରି  
ନ ଥିଲୁ । ଶୁଦ୍ଧମର ସମ୍ବନ୍ଧର ଦୀର୍ଘ ଅବସ୍ଥା  
ଦେଇଲୁ ବିଶଳା ଦରଜାପ୍ରତି ପାଠ ହେଲା  
ତହିଁରେ ମରିମାନେ ଏବମତି ହୋଇ କହିଲେ  
ଯେ ଏଥରେ ଯେ ବିଷୟ କଥା ଲକ୍ଷଣାତିଥି  
ତହିଁର ଘେରିବ ପୂର୍ବ ହୋଇବି ଉଚ୍ଛଳାଯୁ  
ମନରେ ଉତ୍ସବ ହୋଇଥିବ ଅନୁମାନକୁ ଅସ୍ତ୍ର  
ମାତ୍ର କେବେ ଯେତ୍ତିମାନେ ଏଥରେ ସ୍ଵାପର  
କମ୍ପରିଶ୍ରୀ ସେମାନେ ନ ଗୁଡ଼ି ଦା ପ୍ରଗାହିତ  
ହୋଇ ତେମନ୍ତ କଥାକେ ବନ୍ଦେହ ନାହିଁ  
ଅଗ୍ରଦବ ଦରକରେ ହୁବି ହେଲା ଯେ ଦରଖାର  
ଲାଗିବ ଦବରିମାନକ ଏକ କ୍ଷେତ୍ରନଥାନ୍ତି ହୁବି  
ସାଥରଙ୍ଗକୁ କଥାର ଦଶମାତ୍ର ଦେମାନ୍ଦକୁ  
ସବୁର ସମ୍ବନ୍ଧର ଅନୁମେତ କରନ୍ତି ଯେ  
ପ୍ରମାଦର ପତ ଦେଇ ଯେମନ୍ତ ଦେଖିଲେ ସ୍ଵାପର  
କି କରନ୍ତି ଓ କାହାଦ୍ୱାରା ଏ ଦରଜାପ୍ରମାନକ  
ପ୍ରମୁଖ ହୋଇ ଦେଉଛି କେବଳ ସହାୟକା କେ  
ତେବେମରେ କିମ୍ପ କେବଳକି ଦ୍ୱାରା କୁହୁତ  
ହେଉଥିଲା ଏ ବିଷୟମାନଙ୍କର ଅନୁଷ୍ଠାନକ  
କରିବାର କ୍ଷେତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଥିଲା ଯେ ବିଷୟ କଥାକୁ  
ଲାଗାଯି ଥର ତାହା ବର୍ତ୍ତବ୍ୟ କାହା ହୁବି  
ଦେବ । ଆମ୍ବେମାନେ ପୂର୍ବ ଅନୁମାନ କରି  
ଥିଲୁ ଯେ ନର୍ତ୍ତମାନ ଏ ବିଷୟରେ ଗୋପନୀ  
ଅଳ୍ପଦଳପରି ବିଦ୍ରୋହ କେବାରେ ସରବନାକେ  
ଦହିଲେ ଯେ ବିଦ୍ରୋହମେଳା ଏକାକୁଣ୍ଡ ଦରଜାପ୍ର  
ପାଇଥା ମାହକେ କଥାର ବିଶ୍ଵାସ କରିବେ ।  
ଯାହିଁ ନବୀନମେଳାର ପରିବେଶରେ ଦରଜାପ୍ର

ଯେହା କି ନାହିଁ ସନ୍ଦେହ । ଅଛଏବ ଆଗଠା  
ଗରୁମୁଖୀଙ୍କ କ୍ଲେଶ ଦେବା ଉଚତି ନହିଁ ।

ବିଜ୍ଞାନ ଓ ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଗତ " ପ୍ରକାଶିତ ଉତ୍ତଳହୁଟେବିଶାର୍ଦ୍ଦ୍ର ଗେଡ଼ିଏ ଚମଳାର ପ୍ରଥାବ ଦାହାରିଥିଲା ଜୟୋତି  
ଓ ବଜାଲିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭାବ କଷ୍ଟଦୂରେ କଲି  
ହେବାର ଦେଖି ଏ ଦୂରଜାଗରର ଲୋକ ମଧ୍ୟରେ  
ବିପ୍ରବାର ସନ୍ତୁବ ଅଛି ଲେଖକ ହେଉଥିଲା ବିଗ୍ରହ  
କରି ଫିର ବରିଅହରୁ ଯେ ଗର ସାତଶର୍ତ୍ତ-  
ଠାର ଡେଣା ଉପରେ ବଜାଲାର ଆଧ୍ୟତ୍ମିକ  
ଅଛ ସ୍ମୃତିଷ୍ଠ ମେଖ୍ୟମାନ ଅଛି । ତି ବାରନ  
ପ୍ରଶାଳା କି ଧର୍ମ କି ଭାବ ସବୁ ବିଷୟରେ ଉତ୍ତଳ-  
ମାର୍ତ୍ତି ଡେଣା ବଜାଲାଠାରେ ଦଶ ଅଛି ।  
ସେ ବୋଲାନ୍ତି ଯେ ଗଲକଣ୍ଠାୟ ଗ୍ରାହକର  
ଅଛ ପୂର୍ବ ବଜାଲାର ଅଧି ବଠାରେ ଶକ୍ତି  
ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଓ ସେହିବାଳ ଉତ୍ତଳ ଇତ୍ତ-  
ଦୀବର ପ୍ରଥାର ସମୟ ଅଛି । ଯଦିପାଇବି  
ପୁରାଙ୍କ ସାହେବଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରରେ ସେ କଣ୍ଠିକ  
ଦେଶର ଅସିଥିଲେ ମାତ୍ର ଉତ୍ତଳମନ ଘାଢିବ  
ବୋଲାନ୍ତି ଯେ ଦେମାନେ ଗରାନଙ୍କ ପ୍ରରକ୍ଷ  
ଦେଇର ଗରା ଥିଲେ ଓ ହେବେନ ବର୍ତ୍ତମାନ  
ମେଦିନୀପୁର ଓ ତମକୁବ କ୍ଲାମରେ ଜୟତ  
ତୁତ୍ତାର କଲାଗାନ୍ଧାତ୍ କାନ୍ଦରେ ବରାଚିଦ୍ଵାରା  
ବଜାଲା ଦେନା ସହିତ ଉତ୍ତଳକୁ ଅଧି ବଠାର  
ସାଥୀନ ବ୍ୟକ୍ତି ଧ୍ୟାନ କଲା । ପରିବେଶରେ  
ବଜାଲାର ମୁଦ୍ରବଦ୍ଧକ ଅର୍ଥାନରେ ଡେଣା  
ବରାନର ରହିଥିଲା ।

ଧର୍ମର ମତ ବିଷୟରେ ଦେଖାଯାଏ ଯେ  
ଚିତ୍ତନିଃସମାପ୍ନୁଳୁ କଲେଜରେ ଅବସ୍ଥା ହେଉ  
ଗଲାଯା ଲୋକଙ୍କ ବୈଷ୍ଣବଧର୍ମର ଶିକ୍ଷା ହେଲେ  
ଏହାର ବୌଦ୍ଧଧର୍ମ ଲୋପ ହେଲା ଓ କେବଳ  
ବ୍ରାହ୍ମଣ ଛାଡ଼ା ଆର ସମସ୍ତେ ଏତେବେଳ ଯାଏ  
ଚିତ୍ତନିଃସମାପ୍ନୁଳୁ ମହାପ୍ରାଚୀର ମାତ୍ରାବଳୀ ହୋଇଲା  
ଅଛନ୍ତି ।

ବ୍ରଜା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ମଧ୍ୟ ଏହିପରିଲୋକର  
ଦୋଲନ୍ତି ଯେ ଭୈଜନ୍ୟ ଦେବଙ୍କ ଅବତାର  
ପୁଣ୍ୟଚରଣ ଦୋଷଦି ଉତ୍ତଳ ଭାଷାଗ୍ରହ ନାହିଁ ।  
ମହାଶୂନ୍ୟ ଭଗନାତା ଗାରହାଦାସ ଏଥର  
ଅନେକଦିନ ଭାଗାନ ଜନ୍ମିଛିବଣ କଲେ ଓ  
ସେ କଣେ ବୌଧିକ ଓ ଦୈତ୍ୟକ ମହାପ୍ରକଳର  
ବଢ଼ ବଢ଼ ଥୁଲେ । କେବଳ ରୈତନ୍ୟଙ୍କ ନର  
ପ୍ରକଳ ଦକ୍ଷାଂଗୀର ଭାଷାଗ୍ରହ ଉଚନା କରିବାର

ଅବସ୍ଥର ହେଲା ଉପେକ୍ଷ କଣ୍ଠ ଆଜିରୁ ଦୀର୍ଘ  
ଓ ଅଜନ୍ମିତ୍ୟ ସମକୃତିହାର ଏମାନେ ହମରେ  
ଧୂର ବୈଶ୍ଵବ ଓ ଏଠାର କୃପା ପ୍ରକାଶ ହୁଏ  
ବୈଶ୍ଵବର୍ଧନ ଅଭିରୁ ଚିଲିଧର୍ମ ।

ପରିମେଷରେ ଦେଖିବ କହାଇଛନ୍ତି ଯେ  
ବର୍ତ୍ତମାନ ଲାଭରେ ଯାହା ଦେଇ ଦେବାଣିଷା ଓ  
ଯାହିଁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦେଖାଯାଏ ଲାହା କେବଳ  
ବର୍ତ୍ତାଲିଙ୍ଗିଥାଏ ଓ ଅନ୍ୟ ବଜଳା ନିବଜିକ  
ସାହାଯ୍ୟର ସହି ହୋଇଥିଲା ।

ହେ ଉତ୍ତଳମୂର୍ତ୍ତାନେ ଯେବେ ପୁଣ୍ୟ ବ  
ବଧାମାଜ ମୁଣି ନ ଥିଲେ ତେବେ ଏକେ କିନ୍ତୁ  
ଦେଇ ସୁଅ ଅପତ୍ତମାନଙ୍କର ସରକାର ପ୍ରକଟେ  
ପିଣ୍ଡ ହେତେ ପରିମଳ ଓ ଅନୁଷ୍ଠାନ କର  
ବଦିଆମାନ ବାହାର କରିଥିଲୁଛି ? ॥

ମୋହନମ୍ବନ

ଗର୍ବପ୍ରାହ ଯେଉଁଏ ଉତ୍ସବରେ ଅଛିବାହୁବ  
ହୋଇଥିଲୁ ଏମନ୍ତ ଅନେକବଳର ଘୟଜା  
ହୋଇ ନ ଥିଲା । ଏବାକୁ ଗୋଟିଏ ବଳଯୋଗ  
ବୋଲିବାକୁ ହେବ । ଏହି ଗମୟରେ ଏହା  
ଧର୍ମବଳମି କର ଉତ୍ସବକାଳ ଦୟାତ୍ମିତ ହେବାର  
ସବ୍ୟତାରେ ଦେଖାଯାଏ ଦିନ୍ତ ଗମୟପ୍ରାହରେ  
ହିନ୍ଦୁ ମୁଖଲମାନ ଓ ଶ୍ରୀଯୁଷାକାମାନେ ବନ୍ଦରେ,  
ଆପଣା ବା ପରାମର୍ଶ ଉତ୍ସବ ଜ୍ଞାନରେ କଲେ  
ଅଛନ୍ତି । ପର୍ବାତ-ହାତୀ ଦେଖିପୂର୍ବମା ମୋହରମ  
ଓ ପୁତ୍ରପ୍ରାତିଷ୍ଠାନରେ ଏହି ଅବକ ପରୁରେ ଏମନ୍ତ  
ସୁନ୍ଦରତଥ୍ବ ଉପରେ ହେବ ଯେହମପ୍ରେସରରୁ  
ରଙ୍ଗାନ୍ତିକ ଅନନ୍ତ ମାନ୍ଦିବଳେ । ମାତ୍ର ଏ ମର୍ତ୍ତା  
ପରାମର୍ଶ ମୋହରମରୁ ଅଭିଜନି ଦେବାରୁ  
ହେବ ଏଥିରେ ବନ୍ଦରେ ଅଥବା ଥିଲା ଓ କିମ୍ବା  
ସ୍ତ୍ରୀଦୀର୍ଘ ଲୋକେ ଏହିତିକୁ ଦୋର ଯାଦା  
ଦର୍ଶନରେ ଉପି ଥେଲେ । ଏବର୍ତ୍ତର ମୋହରମ  
ମତବର୍ଣ୍ଣପେଶା କରିବ ଦୋର ନାହିଁ ଓ ଦେଖ-  
ପାଇଁ ଅନେବଧିମାନରେ ପୂର୍ବ ଦୟା ଅବେ  
ଏକେକ ବାଚା ବାହିବାୟକରେ ପ୍ରକଳନ ହୁଇଲା  
ଅତି ହେବୁ ଅଭିଜନମାହାତ୍ମମ ଓ ଦର୍ଶନଦର୍ଶା-  
ମାହାତ୍ମମର ବନ୍ଦରେବେଳେ ପାଇଲା ନାହିଁ  
ଦୃଷ୍ଟିରେ କଣଳିର୍ଦ୍ଦିକାପର ଅତି ଅମନ୍ୟ-  
କଳବ ହୋଇ ପଡ଼ିଲା । ମନୁମାରୋହିତାରେ  
ଯେମନ୍ତ ଅଖଳା ଜୋକ ହୁଅର ଜାହା ହୋଇ  
ସରିଲା ନାହିଁ ଜାଇଅବାନମରେ ବନ୍ଦରେ ଅବ-  
ଦେଖିଥାଇଁ ଦୋରବାର ଅଭୟ ହୁଲେ ଓ  
ମୁକ୍ତ ବାହାରୁ ଅଥା ପରାମର୍ଶ ଆହାର ପରିଜ୍ଞା

ବାହାକୁ ଅବା ଅଗରୁ ଶତଦେଶ । ଏଥିରେ  
ବାପଙ୍କ ଓ ବନ୍ଦହିନୀର ଜାଜିଥ ପଛକୁ ପଢ଼-  
ଇବୁ ମେନ୍ଦରେ ଧେରିଗଲେ ସେମାନେ ଏ  
ହିମମୁରେ ମାଛଟୋଳଙ୍କ ସାଷ୍ଟାତରେ ସବିଜ୍ଞ-  
ଶେତ୍ରର ମଧ୍ୟମୟଦୂର ଦିନ ନାମରେ ଫରିଆଦ  
କରୁଥିଲେ ମାତ୍ର ଜାହାଙ୍କ କଥା ଶୁଣାଗଲ ନାହିଁ  
ଯାଏବିଷୟ ଯେ ଏହେ ସମାଧେନ ହୁଲରେ  
ପୁଲର ବର୍ତ୍ତା ଉପରୁତ୍ତି ନ ଥିଲେ ଓ ସେ-  
ଶାଶ୍ଵର ପୁଲସ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ତାହା  
ନ୍ୟାୟ ହେଉ ବା ଅନ୍ୟାୟ ହେଉ ଲେବେ  
ତଥିରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ ନାହିଁ । ଗାନ୍ଧିରକ୍ଷା  
ମାତ୍ର ପୁଲର କାର୍ଯ୍ୟ ଅପରି ଲେବକଙ୍କ ଉପରେ  
ବର୍ତ୍ତିତ ବରଗାର ପ୍ରଦୋତକ ଦିନ ନ ଥିଲ  
ଯେଉଁ ଜାଜିଥ ଅଗରୁ ଦୌର୍ଲଭ ଯେବେ  
ଜାହାକୁ ପଛ ବରିଦେଇଥାନ୍ତେ ଭେବେ କାହାର  
ମନୋଧରଣ ହେବାର ଦୟାକାଳୀ ରହିଲା ନାହିଁ  
ଏବଂ ଯାହା ହେବାର ହେଲାଗି କିଷ୍ଟଭ୍ୟରେ  
ଯେବେ ପୁଲସ ଏତିବ ବରିବେଳ ଯାହା ଅବେ-  
ଳ ପଛେ ଅବି ପର୍ଯୁଦ୍ଧବ ସେ ସେବାରେ  
ଭାବୁବ ଭେବେ କାହାର ମନୋଧାତା ହେବ  
ନାହିଁ ଓ ଅଗ ହେବାପାଇଁ ଜାଜିଅପ୍ରାୟ ଜଳିବ  
ନାହାଇବ ଓ ସେଥିରେ ମଧ୍ୟ ଉପକାର ଅଛି ।

১৯৭৭-১৯

କଲିତମାସ ତା ୧ ଶତ ମନ୍ତ୍ରଲବାର ରାତ  
ଜାର୍ଦୀୟ ବନ୍ଦୋଷକ-ବନ୍ଦୀ ଅଥବେମନନ୍ଦେ  
ଇହକମ୍ପାତ୍ମା ଅଇବ ବିଦ୍ୟୁତି ଦୋର ମାରି  
ତା ୧ ଘର୍ଷତାଗ୍ରୁ ପରିବ ହେଲା । ଏହା ସୁଦୂର  
କାର୍ଯ୍ୟମନ୍ତ୍ର ଗଲ ମନ୍ତ୍ରଲବାର କିମ୍ବ ହେବାର  
ନୁହଇ ଗୁରୁତ୍ୱ ପଦିଦାର ଏ ଅଇନର ପ୍ରସାଦ  
ହୋଇ ମନ୍ତ୍ରଲବାର ନଳବନ୍ଦର ହେବାରେ ବଢ଼  
ଯୋଗରୁ ପାଇଥାଏ । ଅଇନର ବିଦ୍ୟୁତାନ ପ୍ରାଚୀ  
ପୃଷ୍ଠା ଅଇନପର ଅନ୍ତର । ବେଜନରେଣ୍ଟାଙ୍କ  
ବେଜନର ଟଙ୍କାରେ ଦୁଇପରିଧା କେଣ୍ଟିଏ  
କର୍ତ୍ତନ ହେବ ଓ ଅପର ଲୋକକଠାଗ୍ରୁ ତଳ-  
କିନ୍ତିର ଦୟମରେ ଧାର ବନ୍ଦୀ ହେବ ଯଥା ।

ଯାହାର ଅୟ ଟ ୨୦୦ କାଗ ଅୟକ ମାତ୍ର  
୧୭୦ କାଗ ଉଠା କାହାର ହେବ ହେବ ।

ପ୍ରକାଶକ ମାଦିଟୀଏଣ୍ଟସିନ୍ହା ଟ ୧୯  
ଟ୍ରେୟୋଟ୍ ଟ୍ରେୟୋଟ୍ ଟ୍ରେୟୋଟ୍ ଟ୍ରେୟୋଟ୍  
ଟ୍ରେୟୋଟ୍ ଟ୍ରେୟୋଟ୍ ଟ୍ରେୟୋଟ୍ ଟ୍ରେୟୋଟ୍  
ଟ୍ରେୟୋଟ୍ ଟ୍ରେୟୋଟ୍ ଟ୍ରେୟୋଟ୍ ଟ୍ରେୟୋଟ୍

ପଇଥା କେଣ୍ଟିଏ ଏଥରୁ ପଠମାନେ ଜଣି  
ବେ ସେ ଗରୁଦଙ୍କାର ଟଙ୍କା ଆୟୁର୍ଵେଦନ୍ତ ମନ୍ତ୍ର  
ସନ୍ଧର ବନୋବିଶ୍ଵ ଅନ୍ୟାରେ ଖାଲୁଦାୟିକ  
ପ୍ରେସିବିଷ ହୋଇ ହେବଳ ଅୟକା ଟଙ୍କା ଗୁପ୍ତାର  
ହେବ ତେ ଯାହାଙ୍କର ଅୟ ଏଥରୁ ଅୟକ  
ସେମାନଙ୍କ ଠାର କଲେବୁର ଅୟର ଫର୍ଦ୍ଦ ତଳ-  
ବ ବରବେ ତେ ସେ ଫର୍ଦ୍ଦରେ ସତ୍ୟତା ଲେଖି-  
ବାର ମନ୍ତ୍ର କଥାନ ଦୋଇଥାଇଁ । ସତ୍ୟତା ମିଥିତା  
ହେଲେ କି ଅଜ୍ଞା ଲାଗୁନ୍ତ ହେଲେ ପଣ ହେବ ।  
ଦୂରୁଦଙ୍କାରୁତଙ୍କାର ଯାହାର ଅୟ ଜଣା ଜାହା-  
ଠାର ସୁଖ କଲେବୁର ଫର୍ଦ୍ଦ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିପବାକୁ  
ଯାହା ଉପରେ ଯେତେ ଖାଲୁ ହେବ ଜାହା  
ଅପ୍ରେଲମାସ ଜାରିରୁରେ ଅଦ୍ୟମୁଖୀଣାଖ  
ଅଚାର ମାତ୍ର ଏହା ଗରୁଦପୁରେ ଅଦ୍ୟ ଦୋଇ-  
ପାରେ । ପ୍ରଥମକୁ କିଞ୍ଚିତନ୍ତର ଦି ୧୯ ଜାନୁରୁ  
ମୟରୁ ଦୃଶ୍ୟବସ୍ତୁ କୁଳର ଜୃଦ୍ୟବସ୍ତୁ ଅକୁବର  
ତେ ବର୍ତ୍ତମାନ କନ୍ଦରାମାସରେ ଘେଯ ଅଚାର  
ନେତ୍ରିଷ ପାଇଁ ମିଥିତମିଥରେ କେହି ଟାଲୁ ନ  
ଦେଲେ ଜାହାଠାର ଦୃଶ୍ୟ ଖାଲୁ ଗୁପ୍ତାର ହେବ  
ବର୍ଷମଧ୍ୟରେ କେହି ବ୍ୟବସାୟ ଜ୍ୟୋତି ବଲେ  
ବିମା ମରିବଲେ ଭାବୁପାଇଁ ମିଯା ପାରୁଥାରେ ।

ସଂଶେଷରେ ଉନ୍ନତମାଳିପର ବିଧାନମାନ  
ଏହିପର ଅଟେ କଥା ଉଦୟ ହେଲାବୁ କାହା  
ଦେବାରେ କୌଣସିମ୍ବୁରେ ଅଜ୍ଞ ମଜ  
ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ ଅଗ୍ର ଅଛନ୍ତର ଅବସ୍ଥା  
ଯାହା ଦେଇ ଉନ୍ନତମାଳିପର ପ୍ରସାଦ ଯେତେ-  
ଦେଲେ ଦୋଷପୁଣୀ କାହା ଜଳନ୍ତରାହୁ କାହା  
ହୋଇଥାଏ । ଏ ଅର୍ଥର ବିବରଣେ ଜଗନ୍ନାଥ-  
ବାସୀ ସମ୍ମେ ଅଟେରୁ ମାତ୍ର ଚକ୍ର ହେବା  
ସମୟରେ ବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ପ୍ରଜାଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରର ପ୍ରକା  
କରିବାର ଜଣାଯାଇ ନାହିଁ । ଉପରୁତେ ସର୍ବ-  
ମାନେ ଅନେକ ଲୋକ ଏ ଶାହିରରୁ କନନୀୟ  
ବୋଲ ଧୃବାର ହେଲେ ମାତ୍ର ବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ  
କେବଳ ଏହି ଉତ୍ତର କରିଥିଲୁ ଯେ ଅର୍ଥ  
କିଅକୁ ସବାଗେ ହୋଇବି ଉପାୟ କରିବା  
ଗାନ୍ଧୀ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଆହୁ ଓ ସେମୁଳେ ସେଥର  
ଅନ୍ୟ ଉପାୟ କୁଣ୍ଡ ହେଉ ନାହିଁ ଏ ଉନ୍ନତମାଳି  
ଶାହିର ଧୃବା କେତେ ଲାଗୁ ହେବ କାହା  
ବହିରେ ଜଣାଯାଇ ଅଛି ସେ ହେଲେ ଅନ୍ୟ  
ଉପାୟର ଚନ୍ଦ୍ର ଦରିବାଠାରୁ ଉନ୍ନତମାଳି  
ନବା ଦ୍ୱାରି ଦେଖି ଆହୁ ଫଳର ଅମ୍ବମାନଙ୍କ  
ଜଣାଯାଏ ଯେ ଉନ୍ନତମାଳିଶାହିର ମୁର୍ଦ୍ଦୁରେ ଲୁଗିଲ-  
ନୁ ଅର କିମ୍ବା ମହିମା ଲାଗୁ ଅପା ନାହିଁ ।

ଅମେମାନେ ଶତି ଆଜନିତ ହେଲୁ ଯେ  
କଳକାନ୍ତରବାସୀ ସମସ୍ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣପୂର ନୋହ  
ମିଶି ଏହି ଖାତ୍ର ଦିଗ୍ନିରେ ଗବର୍ନ୍ମମେଷ୍ଟରୁ  
ଆବେଦନ ପଠାଇବାର ପ୍ଲିର କରି ଚନ୍ଦ୍ରପାତ୍ର  
ଗୋଡ଼ିଏ ସରର ଚିନ୍ତା କରିଅଛନ୍ତି ଏଥରେ କା  
ଫଳ ହେବ ବୋଲିଯାଇ ନ ଥାରେ ମାତ୍ର ଅଛି  
ଥରେ ବନ୍ଦିବାରେ ବହୁକ୍ଷର ନାହିଁ ଲନ୍ଦବମ୍  
ମାତ୍ରକୁ ସ୍ଵପ୍ନ ଯେତେ ନନ୍ଦ ତାହାଠାରୁ ଅମେ-  
ପରକ ଦୌର୍ଗମ୍ୟ ଅସ୍ଵକ ନନ୍ଦ ଅଟଇ ଏକ ଜୀବ  
ପ୍ରକରଣରେ ପ୍ରଜାଧାରନର ସାମା ନାହିଁ ଏଥର  
ତାହା ଚିନ୍ତା ଦେଇଲା । ପ୍ରଜାକର ଅବସ୍ଥା  
ଏଥରେ କଣ ହେବ ତାହା ଯେଉଁମାନେ ଖାତ୍ର  
କନ୍ଦୋକସ୍ତର କାହିଁ ପ୍ରତିକ୍ଷା କରିଅଛନ୍ତି ଦେହ-  
ମାନେ ଏକା ଦୂରୀପାରବେ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ଶ୍ରୀମତୀ କବିଲାଲ ଯେ ନେଟ୍‌ଵାହେବ ଦୃଢ଼-  
କାଳମନିତି କୁରକୁ ଉପରୀଅନ୍ତରୀମ ଦୂରେ  
ନୟକୁ ହେବାର ଗଜ ଗଛେଟରେ ପ୍ରକାଶ  
କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସଥର୍ଦ୍ଦ ଦେଖ କୁଅର ଅବ୍ୟ  
ଏବିଷ୍ୱାରେ ଗନ୍ଧିମେଘ ନିର୍ମୟ କିଛି କରି  
ନାହିଁ ।

ଜାଳଦ୍ସ୍ତାକେନାଳ୍ପର ପ୍ରଥମଗୁର ବଟକଠାର  
କରିବାଟି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ହେଲେବେଳେ ଜଳ  
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥାଏ । ସନାତର ପ୍ରଥମ ଦୂରମାର୍ଗ  
ପରିଚେ କଟାଯା ଉତ୍ତମପରି ଦିଗ୍ନିଧିମୋହିଥାଏ ।  
ଧାରିଷ୍ଟ୍ରା ନାଳବାଟେ ବିପ୍ରବରତାକୁ ଯିବାର  
କେ ଦୁଃଖାଗ ହେବ ନାହିଁ ଏକଣ ତର୍ମ ଘେରେ  
ଦୁଇଧାରନ୍ତ କି ନା ପରେବ ।

ଗରୁ ଫିରୁଥିଲାଏ ଖେଳରେ ଛର୍ଦ୍ଦର୍ଶନ  
କାମା ତହିଲରେ ସବୁମା ବାରବେଟି  
ପାଞ୍ଚ ଟଙ୍କା ଜମା ଥିଲା । ଏଥାରୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ  
ହିମୟରେ କେବଳ ଫିର୍ଦ୍ଦେଟି ଲାଗିଥାଏ  
କାମା ।

ତକମାସ ହାଳ ଏଦେଗରେ ଭୁଲନ ହରି  
ଆଜି ସ୍ଥାନମାନ ଧରନ ବିଶ୍ୱ ଅତୀକୁ ପଞ୍ଚ-  
ଧରି ଏତନବ୍ୟ ସକମାସ ଘୋଷରେ  
ଭରତନିର ବନାଧୁ ପ୍ରହରଣ କଲେ । ମହା-  
ରେ ଏହାକର ଅର୍ଥଧର୍ଥନା ଯଥାକ୍ଷୟପ୍ରକଟ  
ମାଉଥୁଲ ଓ ସେଠା ଦେଖିଯୁ ରେବମାନେ  
ଯର ଅଭିଜନପଦ ଦେଇଥୁରେ ଜାହୁ  
କମେକାର ଟଙ୍ଗୀ ମୁଲର ଗେଟିବ ହାତଦାନ-

କିମ୍ବା ପେଣ୍ଡରେ ରଞ୍ଜି ତୁଳକ ମହୋଦୟକୁ  
ସମୀକ୍ଷା କରିଥିଲେ । ସେ ପେଣ୍ଡ ଉପରେ  
ମୁହଁ ଓ ରକ୍ତାବ କଣାଇ ଦୋଇ ଲାଗା  
ମୁଣ୍ଡମାନ ଅବିତ ହୋଇଥିଲା । ତୁଳକ ପୁଣ୍ୟ  
ଦିନକାଳିଧାର୍ଯ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଲଙ୍କାରୁ ଗମନ କରି-  
ଥିଲାନ୍ତି ।

ବମେଇର କୋଣର ଦ୍ୱାରିବାଲ ବାରତ୍ତେ-  
ରହ ତାରତାଳରେ ସମ୍ପାଦ ପାଇଥାଇନ୍ତି ଯେ  
ବିଶ୍ୱାସାନଗରରେ ଅଳଦିନ ଦେଲ ଅଗ୍ନି ଲାଗି  
ଦୁଷ୍ଟ ଘର ତେ ଦ୍ୱାରା ଧୋଇ ଯାଇଥିଲା  
ସମ୍ବ୍ରଦ୍ଧ କଣ୍ଠର ମୂଳ ପ୍ରାୟ ଦିଗ ବାରଳକ୍ଷେ ଫଞ୍ଚା  
ହେବ ।

ମଧ୍ୟଦେଶ ରେ କଲାର ନାହାପ୍ଲାନରେ ରେଲ-  
ଶେତ୍ର ବାଟେ ଏହି ୧୯୭୫୨୦ ମସିହାରେ  
ସମ୍ବୂଧି ହେଠାରବର୍ଷା କପା ରଶ୍ମି ହୋ-  
ଇଥିର ଗଛୁର ପୂର୍ବବର୍ଷ ୮୫ ହଜାର ଦକ୍ଷା  
ପ୍ରେରଣ ହୋଇଥିଲା ।

ତେବେନିରୁ ହୋଲକ୍ଷ୍ମୀ ଯେ ଉଦ୍‌ବିନ୍ଦୁ ଧାରିବର୍ଗର ଗହଣେର ଜେନରଲ  
ପଦରେ ନିଯମିତ୍ତ ଚରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଅନେକୁ  
ଦେଖାଯାଇ କାମକରେ ଅନୋଲିତ ହେଉଥିଲୁ  
କିନ୍ତୁ ବିମେଇର ଜଣେ ପ୍ରାଚୀନଲୋକ ଅଗାମୀନ  
ଶ୍ରୀନିତ୍ରମହାଶଙ୍କଳ ନିର୍ଭାବୁ ଏକଥିବ ଘାଟାର  
ସେଥିରେ ଏହା ପ୍ରସ୍ତାବ ରଖିଥିଲାନ୍ତିରୁ । ଅଗାମୀନ  
ଦେଖିଥିଲୁ ଯେ ତା କ ମହୋଦୟକୁ ବର-  
ଜାରିରେ ମହାଶଙ୍କଳର ପ୍ରତିନିଧି ନିଯମିତ୍ତ  
କଲେ ଅନେକ ଲାଭ ହେବ ତନ୍ମୁଣ୍ଡରେ ପ୍ରଥାନ  
ବହୁଯେ ରେଖିବ ବାଧୀ ମୁକ୍ତିଲାଗା ହୋଇ-  
ପାରିବ ଓ ଜ୍ଞାନ ପିପାହିଲୁ ଫିଲିଜିକୁ ଫେରି  
ପଠାଇବାର ମୂଲ୍ୟାଗ ହେବ । ଅଗାମୀନଙ୍କର  
ପ୍ରାର୍ଦ୍ଧନ ଶାଖା ହେଉ ବା ନ ହେଉ ତାହାଙ୍କ  
ପଥର ଜଣାଯାଏ ହେବିବ ବ୍ୟଥ ଅନ୍ତର ହେଉ-  
ଅଛି ଓ ଜାହା ଜଣା କରିବା ନିତାନ  
ପ୍ରସ୍ତୁତକାରୀ ।

କମ୍ପେର ନଗରରେ ହଥବାହିକାଙ୍କ ଯେତେ  
ଭରି ଉଚ୍ଚ ଉଚ୍ଚ ଲାଗିଥିଲା । ସେଠା ନବାବା  
ମୋହମ୍ମଦ ଜାହାନାବା ଗୋଟିଏ ହଥବାହିକାଙ୍କ  
କରିବାର ଯୁଦ୍ଧରେ ବହୁତଲେକ ସବୁ କରି  
ଗାହାନ୍ତି ତାତକୁଣ୍ଡ କରିବାର ଚିନ୍ମ୍ୟ କରିଅ-  
ଚାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସେଠାର କମେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୋଲନ୍ତି  
ଯେ ହଥବାହିକାଙ୍କ ହିନ୍ଦୁଶାସ୍ତ୍ରରେ ନିଷେଖ  
କାହାର କେତେ ତାହାର ମଧ୍ୟେ ପ୍ରକାଶ ପାଲେ  
ଯେ କିମ୍ବା ହିନ୍ଦୁଶାସ୍ତ୍ର କୂରାଳ ପ୍ରମାଣ ଦେବେ ।

ମୋରୁବା ସାହେବଙ୍କ ପଦାରୁ ଚରିବାରୁ ଜୀ-  
ନ୍ତର ହେଲୁ ଏହିଯେ ଜାହାଙ୍କର କହଣ ଗୋଟିଏ  
ଅକାଳେ କଥିବା ହେବାର ସେ ଜାହାଙ୍କ  
ପୁନବାର ବିଶ ଦେବା ପାଇଁ ବହୁତ ଯତ୍ନ  
କଲେ ମାତ୍ର ଜାରମାନେ ସମ୍ମରି ନ ହେବାର  
ସେ ହିରୁ କଲେ ଯେ ପ୍ରଥମେ ଘରେ ବିବାହ  
ହୋଇ ଜାଗର କଥା ନିଷ୍ଠରି କରିବେ ଜନ୍ମତାର  
ଅଳ୍ପକ ବିଜ୍ଞା ଦେବେ ।

କଣେ ସମ୍ବାନ୍ଧ ଅର୍ଥିତାର ସ୍ଥା ଅପଣାଙ୍ଗିଲିବେ  
ରହିବାକୁ ଅସ୍ମତ ହେବାର ଅଦାଳତ ଜାହାରୁ  
ଏବମାତ୍ର କିନାପରିଶ୍ରମରେ କଷ୍ଟବ ରହିବାର  
ଦ୍ୱାରା ଦେଇଥାଇଛନ୍ତି । ଧୂମୀ ଜାହା ନାମରେ  
ବେବାହିବ ସହିଲାଗ ସବାଗେ ଜାଲମ କର  
ଉଠି ପାଇଥିଲ ମାତ୍ର ସ୍ଥା ଅଦାଳତରେ ବ୍ୟକ୍ତ  
କଲୁ ଯେ ସେ ବରଂ ହାଗୁଗାର ବିଶ୍ଵ ଦେବ  
କରିବ ଉଥିପି ସ୍ଥାନି ସମ୍ପଦରେ ରହିବ ନାହିଁ  
ବାରଣ କିମ୍ବ ହେଲାଦିନଠାର - ଏଗାରମାସ  
ଧୂମୀ ସବରେ ରହିଲେ ସୁନ୍ଦର ସୁଖରେ ଜାଲ-  
ହିରଣ୍ୟ କରି ନାହିଁ । ଏ ଅଦିତ୍ୟରେ ତତ୍ତ୍ଵ  
କିମ୍ବ ଦେଲେ ସେ କଥର ଉଚିତ ଅନ୍ତରି ।

ହିନ୍ଦୁପ୍ରେସ୍ ଅଟ ଲେଜନ୍ଡ୍ ସେ ଲେଖମେଣ୍ଡ  
ଚକ୍ରଧରରେ ଥାବାକାଳରେ ଏକଯୋଦ୍ଧ ତୁଠ  
ବରି ଯେଉଁ ବୃଦ୍ଧାଶ୍ଵ ଜାପା ଫକ୍ତୀ ନିର୍ମଳ  
ଭାବାକୁ କହିବାରେ ସେ ପିକାଇ ଦେଲା ।  
ଦେଶୀୟ କୃତର ଏତାକୁ ସମ୍ମାନ ଦେଖି ବିବ  
ଆମରତ କା ହେବ ।

ବିଲୁତର ଦେବମାନେ ଏହିବେ କରିବେ କବିରେ କବି  
କୁଳ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରିଥିବିଲୁ ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ  
କେତେ ମୋକ କାହାର ପରେ ପଢି ପଡ଼ି  
ଯାଇ କରିବେ ଦେଲାତାର ଅଜ ଦେବମାନେ  
କଥା କଥମେହିଲେ ପରେମାତି ।

ବୁଦ୍ଧିଦେଶର କୌଣସାନଙ୍କ ପ୍ରଥାନ ପୂର୍ବେ-  
ହଜିଲେ ମୃଦୁ ହୋଇଥାଏ । ଗାହାଳର ବୟସ  
ଲକ୍ଷେବର୍ଷଧୂଳା ତେଣୁବର୍ଷ ପ୍ରଥାନ ପୁରେହୁତର  
କର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ।

କଳିତତ୍ତ୍ଵର କାହିଁ ସାଥୀରୁ ଉପକାମରେ  
ପିତି ଧର୍ମମାଲ ପ୍ରଦୂଷର ସାହାଯ୍ୟରେ ଉଚ୍ଛବ  
ଅବ ଏହିମାର୍ଗ ଟେଙ୍କାଙ୍କ ହଜନ କିଅପ୍ରକାଶ ।

ନାଗପୁରୁଷ ଓ ମୟୁପ୍ରଦେଶର ଅନ୍ତର୍ଜାଲ ସ୍ଥାନ-  
ରେ ଏକର୍ଷ କଳଜଙ୍ଗ ବିପ୍ରର ହେବାର ସମୟରେ  
ଏକଟି କୂର୍ମ ସବୁ ପ୍ରକାର ଆରମ୍ଭ ହେଲାନ୍ତି  
ଏଇ ନାଗଜ ସରିବିପ୍ରାୟ କୂର୍ମ ଯୋଗର  
ନାଗପୁରୁଷଙ୍କରେବେଳେ । ଏ ଦର୍ଶ କଳଜଙ୍ଗ ସବାରୁ

ରେ ହେବାର ଦେଖାଯାଏ ଚେତମାନଙ୍କ  
ଯେଉଁପ ଗମ ହେଲାବି ଏହା ଦେଖି ଦେବାର  
କୁ ଗୁଣ୍ୟାଦିଅଳ୍ପ କବତ୍ରର କେତେମାନ

ମାନ୍ଦ୍ରାଜର କଣେ ସବଧିଅନ୍ତିମ ସାରଜଳ  
ବୋଲକୁ ଯେ ବିଂହାର ମୁହାରରେ ଯେଉଁ ବର୍ଷ  
ବିପଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅର ଜହାର ତେଲ କରିଲୁଛନ୍ତି  
ତେବେ ଅପେକ୍ଷା ଗଲା । ହୁଏବର ତେର ମଧ୍ୟ  
ସେହିମୀଳନ କରିମାନ୍ତ କିମ୍ବନ ଉବାହେରାତକ  
ତେ କରିମାନ୍ତର ଜେଲ ଏ ଦେଶରେ ଜେତେ  
ଉପଦ୍ରବ ବଲାହାର୍ଯ୍ୟ ଅଜାଏକ କରସବ ତେବେ  
ଯେତେଥେବେଳ ବିଦିହାର ହୁଅର ତେଜେତକ

ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଲୋକ ତେ ଗନ୍ଧ ମିଳାଇ ଏମନ୍ତ  
ହୁଏ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିଲୁ ଯେ ସାର୍ଥି ହୁଏ ଜାତା  
ପାଇଁରେ ଲକ୍ଷା ପାଇଁଥିଲୁ ମାତ୍ର ଏବମପୂର୍ବାଧୀ  
କିଛି ବୋମଳ ହେଉଥିଲୁ ବୃତ୍ତିଲୋକ ବୃତ୍ତିଲୋ  
ଦେଇ ସାର୍ଥି ହୁଏ ନିଷ୍ଠାରୁ ବନ୍ଧୁଅତ୍ୟନ୍ତ  
କବିଲୁ ହୁଏବି ଚଳଇଛେଲେ ସେମାନଙ୍କୁ  
ସବୁହେବ ଏଇଧରେ ଏମନ୍ତ ଚଳାଇବାକୁ  
ଦେଇ ନାହାନ୍ତି । ହୁଏବି ମୁଣ୍ଡ ନାହାନ୍ତି ତେବେ  
ଲୋକର ପରିହାତିପରିଜେ ମୁଣ୍ଡ ଏ ଅବହାର  
କରିଛେଲେ ଜାହା କିଏ କିବାରୀ ଦେଇପାଇବି

ଏଥର ୨୫ କଣ-ବିଲ୍ସୁତ ଛାଇଏହେବ  
କଥା ଅଛି ଏଥରୁ ୩୦ ଜଣ ପରିଷାରୀ ଆହୁର  
ତି ଏମାଜଳ ମଧ୍ୟରେ ଦେଖାଯାଇଲେ ବରତିକାନ

୧୯୮୭ ।

ଅନୁଗ୍ରାହ ସ୍ଥାନେ ଏବକଣ ହେଉ-  
ପଡ଼ିଲ ଅବଧିକ, ଦେଇଲ ୫ ୩୦ ଟଙ୍କା । ଏବମ  
ସବାମେ ଡରିଯା ଉତ୍ତମମୁଖେ ତ ଦରରେଖ  
ଦେଖିବୁ କାହିଁଥାର ପ୍ରମୋଦକ । ଦରଗାସ୍ତରାଜୀ-  
ମାରେ ଗଳିତମାସ ତା ୧୦ ଟଙ୍କା ପରାରେ ଆମ  
ଦିକପଦ୍ଧତି ଦରଗାସ୍ତର ପଢାଇବେ । ତା ୨ ଟଙ୍କା  
ଆପ୍ରେଲ ମାଜ ୫ ୨୦ ମହିନେ ।

ଶ୍ରୀ ପଦମୋହନ ସେନ  
ବିଜକ୍ତଲାଲ ହମୁହର  
ଡେହାଣୀ ଉନ୍ନତିପତ୍ର

१०७

ଆଜିବନ୍ଦୁଷ୍ଟକାରୀଙ୍କ ଉତ୍ସମାର ଅଗିମ୍ବେ ।

ଏହି ଉଚ୍ଛବାପିତା ସହର କଟକ ଦର୍ଶନ  
ଦତ୍ତାର ବନ୍ଦକ ପିତୃଙ୍କରୁମାତ୍ରାତ୍ମକ ଯେତ୍ରାକୁ  
ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ରସର ଦେଇଲା

କାନ୍ତିମାଳା

## ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୪୮

ଭାର୍ତ୍ତାରୁଷ ଅସ୍ତ୍ରେଲୀସନ୍ ୧୦ ମେଟ୍ରୋ । ମୁହଁ ବେଣାଗ ଦେଖିଲୁ ସଜୁଲୁ ୨୭୩ସାଲ ଶବ୍ଦାବ୍ଦୀ

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୧୫  
 ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ତ୍ତକୁ ୧୭  
 ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ତାକମାପଳ ୧୯

ଶିକ୍ଷାବିଜ୍ଞାନର ବ୍ୟଥ ।  
ତାଙ୍କ ଉପରେଇ ଶିକ୍ଷାବିଜ୍ଞାନରେ କଣ୍ଠରେ  
ଏବଂ କରିବା ଏବଂ ଉପରେଲୁଗୁଲି କଲେ-  
କମାନଙ୍କରେ ଶ୍ରୀମାନଙ୍କର ଦେଇବ ବୃଦ୍ଧିଗ  
ପ୍ରାଚୀବ ବ୍ରାହ୍ମବର୍ଣ୍ଣୀୟ ଶବ୍ଦମେଣ୍ଟ କରିବାର  
ଅନ୍ତରେ ଲେଖନେଶ୍ୱର ଶବ୍ଦର ଏବଂ ଶିକ୍ଷାବି-  
ିଜ୍ଞାନ ତାରବେଳେରୁଥାବେ ଯେ ଆପରିମାନ  
କରିଥିଲେ ଅମ୍ବୋଦୋ ସୁନି ହୃଦୟର ହେଲୁ  
ଯା ତଥାରୁ ଉତ୍ତରମେନ୍ଦ୍ରର ନାତ ପରିବର୍ତ୍ତନ  
ହେଲା ନାହିଁ । ସେ ଏମୟ ଉପରେଇ କଲେବ  
ଏ ପୁନମାନଙ୍କରେ ଶ୍ରୀମାନଙ୍କ ଦେଖୁ ଦେଇବ  
ଏବଂ ଏକ ଶ୍ରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରଦାନ ସାର ବ୍ୟବ କରିବା  
ଅନିତ ଦେଖି ସେହିପଣ୍ଡକ ଦିବ୍ରିକୁ ଲେଖି-  
ଥିଲୁଛି ମଧ୍ୟ ନର୍ମାଳ୍ୟମାନଙ୍କରେ ଗୁରୁମାନଙ୍କ  
ପରେ କାହିଁବା କରିବିରୁ ଓ ପରେ ମଧ୍ୟମଲରେ  
ମାଠମାନମାନଙ୍କରେ ଲମ୍ବକୁ ହେଲାନ ସୂଦି  
ମାନଙ୍କୁ ବୁଦ୍ଧି ଦେବାର ଯେ ନିୟମ ଦୋଷ  
ହେଲା ତାହା ସବା ଭାବର କରିବାର ତାହାଙ୍କ  
ମଧ୍ୟ ଅଧ୍ୟୋ ଲର୍ଣନ୍ମେତେ ତଥାରୁ ଯେ ଶିକ୍ଷାବି-  
ିଜ୍ଞାନ ବ୍ୟଥ ବ୍ୟବବ୍ସବାସର ଦେବାର ଉଚ୍ଚତ  
ରଥ ସେ ବ୍ୟବସବାସେ ଅଚିତ୍ତ କର ଦେ-  
ବାର ଲୋକମାନଙ୍କର ହଥେୟ ଥାଏ ନର୍ମାଳ୍ୟ  
ମଲରେ ଗୁରୁମାନେ ପିଣ୍ଡିତ ହୋଇବାର  
ମାଠମାନ ହେଲେ ସମ୍ବାଧାରଣ ଲୋକମାନେ  
ଦୂଷଣ ଉପାର୍ଜନ କରି ଫେରାର ମନ୍ତ୍ରକ ହେବାର  
ଯେ ଅମା କିନ୍ତୁ ଥିଲା ତାହା ଶବ୍ଦମେଣ୍ଟକ  
ଏହି ବିଜ୍ଞାନପାର୍ଶ୍ଵ ସମ୍ବଲେ ଦିନକୁ ହେବାର

ଦେଖାଯାଉଥିବା । ଦେଶର ମନ୍ଦିର ସାଧନ  
ଦିମିତ୍ର ଗୁଣା ପ୍ରକାମାନଙ୍କଠାରୁ କର  
ପ୍ରତିଶ କରିବୁ ଏହି ମନ୍ତ୍ରଲସାଧକ ଉପାୟ-  
ମାନଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରରେ ହିଦ୍ୟାଦାନ ସର ଚେଷ୍ଟ  
ଗନ୍ଧବାନ୍ତ ବନ୍ଧୁ ସହ ଅନ୍ତରୁତ ଜ୍ଞାନ ହେଲା  
ତେବେ ଏହଁ ଅଧିକ ନ୍ୟୟବିଦ୍ୟୁ ଗୁଣାକର  
କି ଅନ୍ତରୁ ଏହି ଧ୍ୟାନର ଓ ଲବଣ୍ୟବର ପ୍ରକାର  
ଅନ୍ତରିକ୍ଷ କର ଦେଇ ସେମାନଙ୍କର ବିଲ୍ଲର  
ହେଲା । ଅୟବୁଦ୍ଧ ବ୍ୟଥୀ କରିବାର ଗୁଣାଙ୍କର  
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରି ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ ରାହିଁ  
କିନ୍ତୁ ଆନାବପନ୍ଥକ ଏକ ଅପେକ୍ଷାକୁତ ଅବୁଦ୍ଧର  
ମନ୍ଦିରକାଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟଥୀ କୃତି କରି  
ଆବଶ୍ୟକ ବର୍ମନରେ ବ୍ୟଥୀ ଲାଗି କରିବା  
କୌଣସିପ୍ରକାରେ ଉଚିତ ଜ୍ଞାନ ହୋଇ ନ ପାରେ  
ଛଇଲଣ୍ଡପ୍ରକାର ଇନ୍ଦ୍ରଗ୍ରେଣ୍ୟ ଦେଶମାନେ  
ଉତ୍ତରପତମ ଅବସ୍ଥାକୁ ପ୍ରାସରିବେଳେ ଏହା  
ହେଠାର ଶିକ୍ଷାଧଂକାନ୍ତ ବ୍ୟଥୀର ଅଶ୍ଵକାଂଶ  
ଗୁରୁତ୍ବବୋଷର ହେଉଥାଏ ତେବେ ସରତବର୍ଷର  
ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବସ୍ଥାରେ ଗର୍ବଶୀମେଶ୍ୱର ଅଧ୍ୟକତର  
ସାହାଯ୍ୟ କରିବାର ଅବଶ୍ୟକ ଥିବା ହୁକରେ  
ଏବାବେଳିବେ ଯେ ବେଥୁମ ହଟ୍ଟୋଗୋଳନ  
କରିଥିବାକୁ ଏହା ଥର ଅନ୍ତରୁତ ଜଣା ଯାଉ-  
ଅଛି । ଅମ୍ବେଗାନେ କରିଥ ବର୍ଷ ଯେ ହୃଦୀ  
ପଦେଶ୍ୟ କଦାପି ଭରତବର୍ଷୀୟ ଗର୍ବଶୀମେଶ୍ୱର-  
ଏଗରି ଅପରାଧ ପ୍ରସାଦରେ ସମ୍ମତ ଦେବେ  
ଥାଏ ।

ଗୁଡ଼କାଇର ଗାସନ୍ଧିଶାଳା ଓ  
ଅବଶ୍ୟକ  
ସନ୍ଦ ୮୦୦ ସାଲରେ ଡେଣାର ଅନ୍ତର୍ମାନ୍ୟ  
ଦିଲ୍ଲୀରେ ଗୁଡ଼କାଇମାନ ମଧ୍ୟ ବ୍ରିଟିଶ ବନ୍ଦିଶ୍ଵର-  
ମେହୂର ଅଧୀନ ଦେଇ ଏବଂ ସେ ସମୟରେ  
ଗୁଡ଼କାଇ ଗୁଡ଼କାମାନଙ୍କୁ ଯେ ସନନ୍ଦ ଦିଲ୍ଲୀଯାଇ-  
ଅଛି ତହିଁରେ ଫେମାନେ କାଗଜୁର ବକାଳୁ  
ସେତେ ବର ଦେଇଥିଲେ ଜାହା ତିରକାଳ-  
ନିମିତ୍ତ ସ୍କିର ରଖା ଯାଇଥାଳୁ ବିନ୍ଦୁ କମ୍ପୁଟର  
ପ୍ରକାଶରେ ଗୁଡ଼କାମାନଙ୍କର ବିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ  
କ୍ଷମତା ରହୁଥିଲା ତହିଁର କିଛି ଉଛେଣ କାହିଁ  
ସନ୍ଦ ୮୦୦ ସାଲରେ ବିଜନ୍ଦେଶ ପ୍ରଚାରିତ  
ସମସ୍ତ ଆଇନ ଡେଣାରେ ଜାରିହେଲା କିନ୍ତୁ  
ଗୁଡ଼କାଇ ବିବାହିମାନେ “ଆସବ୍ୟ ଏବଂ ଅଛି”  
ଥିବାରେକୁ ସେମଧୁ ଅଛନ୍ତି ସେଠାରେ କାହା  
ନ ହୋଇ ଗୁଡ଼କାମାନଙ୍କୁ ଅପଣା ରଖିବାରେ  
କ୍ଷମିତ୍ତ ଅଥବା ଦିଅମଳ ଓ ଫେମାନଙ୍କ  
ନାମରେ ପରିଷ୍କର ଦିବାନ ହୋଇ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ  
କୌଣସିବାର ଯେଉଁ ଗାନ୍ଧୁରଙ୍ଗ ନ ହେବ  
ଏଥୁପରି ଦୃଷ୍ଟିରକ୍ଷବା ନିମିତ୍ତ ଏବେଳା ପ୍ରକାଶ-  
କୌଣସିବା କିମ୍ବା କରମଳ ଗୁଡ଼କାମାନଙ୍କ  
ଦିଲ୍ଲୀରେ ବିଷୟରେ ଦିବାନ ହେଲେ  
ଅଥାଲଗର କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟରେ ମୁପରିକୌଣସିବା  
ହେବକୁପାନ୍ତ ସେଥିର କମ୍ପର ହେବା ଏ  
ଜାହାଙ୍କ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟରେ ପରିଲୁ ହେଲୁ  
କାର୍ଡରେ ହେବାର ମନ ୮୦୦୦ ସାଲ ଥିଲୁ  
ହେଲେ କଥାନ ବରମଳ ଏବଂ ଗୁଡ଼କାଇର

ମୋଗଳବିଜନାତ୍ମକ ସରବର ସରବର ବିମାନାର  
ମକବଦ୍ଧମା ହେଲେ ସେଥିର ଶିଥାତି ହନ ୧୯୦  
ର ଅ ୧୦ ଜନ ଅନୁମାର ହୁଏ । ଏତପରିଚ୍ୟତ-  
ରିତ୍ତ ଗଡ଼କାତମାନଙ୍କରେ ଅର କେଉଁଏହି  
ଆଜନ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଣ ହୋଇ ନାହିଁ । ସନ୍  
୧୯୦ ସାଲରେ ଗନ୍ଧିମେଣ୍ଟ ଅନ୍ତରେ ସମ୍ମତ  
ହୋଇଥିବା କେତେ କିମ୍ବାନୁମ୍ବା ବର୍ତ୍ତମାନ  
ଗଡ଼କାତର କାର୍ଯ୍ୟ ଗଲାଯାଇ ହେଲେ ଏକା-  
ମାନକୁ ଅଧିକ ବିଲାର ଦେଖିଲା ଓ କୌତୁକାରୀ  
ମକବଦ୍ଧମା ନିଷ୍ଠା ଜ୍ଞାନ ପ୍ରକାର କେତେକ ହରିନ  
ମକବଦ୍ଧମା ବିଷ୍ଵ ସକାମେ ସୁଧାରିଷେଣ୍ଟାଥାହେ-  
ବଜ କରିବା ପଠାଇ ଆରମ୍ଭ ଦେମାନେ ଆପେ  
ନିଷ୍ଠାକୁ କରି ଗଡ଼କାତର ଲୋକମାନେ ସରଳ  
ସ୍ଵରୂପଶାଳା ଥିଲାଏ ବ୍ୟକ୍ତମାନେ ମାଧ୍ୟମ  
ଦୁଇଷଷ୍ଠଦି ହୋଇ ନିଧିଧୂର୍ମାର୍ଗରେ ଚଲିଲେ  
ଏହି ଶୁଦ୍ଧମାନଙ୍କ ଅଧିକରେ ପାରନ କାର୍ଯ୍ୟ  
ନିରମଳିପେ ଚଲିପାରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଏକ  
ବ୍ୟକ୍ତମାନଙ୍କ ଯେପରି କ୍ଷମତା ଦିଅଯାଉଥାରୁ  
ଦେମାନେ ସେଥିର ଯୋଗ୍ୟ ହେଲେ ଗୁଡ଼ିର  
ଅଧୀନ ଉଦ୍ଦରି ହୋଇପାରେ ଓ ଦେମାନେ  
ସ୍ଵୀଳ । ଏକ ଜାହାଙ୍କ ପକାମାକେ ଅତି ଦୁଃଖରେ  
ଜନନ୍ୟାଦୀ ଲିପାକ କରିଗାନ୍ତି ମାତ୍ର ଅଛି-  
ଦୁଃଖର କଷ୍ଟୀ ଯେ ଗଡ଼କାତ ବ୍ୟକ୍ତମାନଙ୍କ  
ନିଷ୍ଠା ଅନେବଜ୍ଞର ସମ୍ବୁଦ୍ଧିରେ ଯେପରି  
ଅଭିଭୂତମାନ ତୁମ୍ହା ଯାଏ କର୍ତ୍ତର ବୋଧ ହୁଏ  
ଯେ ଦେମାନଙ୍କ ଏକେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଭ୍ୟାର  
ଦେବାର ବୌଧାର ମନେ ଉଚ୍ଚତା ନୁହେ ।  
ଗଡ଼କାତର ଲୋକମାନଙ୍କ ମାତ୍ର ନିର୍ମଳିତା ମୁହଁ  
ପୁଣି ତନ ପାଶ ହମ୍ମାଯାଇ କରାଇର ଅଥାନ  
ଦେମାନଙ୍କର ବୌଧାର ଦିଲମ୍ବରେ ମୃଧ୍ୟାନ୍ତି  
ନାହିଁ ଦେମାନଙ୍କ ସମ୍ବୁଦ୍ଧି ତାଙ୍କ ଗଢ଼ାକର  
ଅନୁତ୍ତର ଓ ନିର୍ମିତ ଉପରେ ଘର୍ଜିବ କରିଲ  
ଏ ଅବହାରେ ବ୍ୟକ୍ତମାନେ ଅନ୍ୟାୟପରିବର୍ତ୍ତନ  
ଏହି ଧନରୋଧୀ ହେଲେ ପଞ୍ଜାମନଙ୍କର ଯେ  
କପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଷ୍ଟ ହୁଏ ଜାହା ବୁଦ୍ଧମାର ନ ପାରେ  
କିନ୍ତୁ ଗଡ଼କାତର ପକାମାନଙ୍କ ବଜ ବହୁଧ,  
ମୁଦ୍ରିତାକୁଣ୍ଡଳା ଏବଂ ବଜଙ୍କଙ୍କ ବହୁବ୍ୟା  
ହେବ କରିବ ଯମୁନେନ୍ଦ୍ରି ଅଭିଭୂତର  
ହେଲେ ଏହା ଦେମାନେ କଥାତି କନ୍ଦିଲାନ  
କଥା କରିବି ନାହିଁ କିମ୍ବା ବ୍ୟକ୍ତମାନଙ୍କ କଥାରେ  
ବୌଧାର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା କରିବ ମନରେ ଏହା  
କଥାମନ୍ତ୍ର ନାହିଁ । ସନ ୧୯୦ ସାଲର ଦେବା

ଅଇନରେ “ବର୍ତ୍ତମାନ ଗଭିରାତର ଲୋକ-  
ମାନେ ଅସର୍ବ ଓ ଅଜ ଖବାର ଦେବାରେ  
ଆଇବ ତାରିଖକୁ ନାହିଁ” ଲେଖା ଥିଲାଗୁ  
ବୌଧିଷ ସମୟରେ ଗଭିରାତମାନଙ୍କୁ ଅଇନର  
ଅଧୀନ କରିବାରେ ବହୁ କଷ୍ଟ ଦେବ ଲୋକ-  
କୁ ଯେଉଁ ବାରଣା ସେ ପ୍ରଦେଶ ଆଇନ-  
ବହୁରୂପ ହୋଇଥିଲା ବେ କାରଣମାନ ଅଧୀନରେ  
ବିଦ୍ୟମାନ ବହୁଅଛି ଏବଂ ଅଇନ କାହା  
ଦେଲେ ସେ ଲୋକମାନେ ଏବେ ସଫା ଚାଲି-  
ପାରିବେ ନାହିଁ ଗଭିରାତରେ ଅଇନ କାହା  
କରିବାର ଅମୂଳମାନଙ୍କୁ ମର କିମ୍ବା କିମ୍ବା  
ଦେଲୋର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅବସ୍ଥା ଉନ୍ନତ  
ପକ୍ଷରେ ଗର୍ଭମେଘର ମୁକ୍ତି ଉପରିବାର ଉଚିତ  
ଏବଂ ଗର୍ଭମେଘର ଏ ହର୍ଷପୂରେ ବହୁ ଉପାୟ  
ନ କଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୂରବସ୍ଥା ଯେ ହେବେ  
ସିବ ଜାହା ବହୁ ଦେଖ ଯାଉ ନାହିଁ କେ  
ବିଦ୍ୟମାନରେ ଅଧୀନରେ ଏବସର୍ବଦେଶ  
ଯେ ତରକାଳ ବହୁଅର୍ପି ମୋରଳାଧ୍ୟ ଅବସ୍ଥରେ  
ରହିବ ଏହା ଅମୂଳମାନଙ୍କ ଗର୍ଭମେଘର  
ପକ୍ଷରେ ପ୍ରଗତମାଧ୍ୟ ଦୂରେ ) ଲୋକମାନଙ୍କ  
ମହାରାଜଙ୍କ ତରକାଳ ଦୂରେ ଏବଂ ମୁହାମାନଙ୍କ  
ମୁଯୋର୍ବ ବ୍ୟକ୍ତିବାର ତେ ମାନ୍ଦେପ୍ରଣାଳୀରେ  
ପକ୍ଷମାନେ ସେମାନି କୁଳ ଦୃଢ଼ଭାବେ ଅଛନ୍ତି  
ଜାହା ସବାମାଧ୍ୟରଙ୍କୁ ଦିଦିର ଅଛି ଅନ୍ୟମାନ-  
ମାନେ ଜାହାଙ୍କ ଅନ୍ୟମାନ ହେଲେ ସେମାନଙ୍କ  
ପ୍ରକାମାଚକର ଦିନ୍ଗୀ ମୋରନ ଦେବାରେ ବହୁ  
ବହୁ ହିଥାନ୍ତା ନାହିଁ । ବହୁ ତୁମେର ହିନ୍ଦ  
ଯେ ଭାବର୍ତ୍ତବର୍ତ୍ତିର ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେ ଭାବର୍ତ୍ତିର ପମ୍ବ  
ସୁପର୍ତ୍ତିକ ହୋଇଥାଇ ସେହିର ଦେମାନେ  
ପଲଦେଖା ହେଲନାହାନ୍ତି ଏ ଥିଥାର ପୁଣ୍ୟକାନ୍ତ  
ହନ୍ତୁ ନାହାନ୍ତି ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ପ୍ରଗତ-  
ମାଧ୍ୟ ଦୂରେ ପ୍ରକାମାନଙ୍କରଦେଖା ଦୂରି ଥିଲୁ ତାଙ୍କ ତେ  
ପାଇବାକାନତା ଯହିଁରେ କୃତି କୃତ ଦେଖିପକ୍ଷରେ  
ଏହୁ କରନା ଗ୍ରାମ କର୍ତ୍ତବ୍ୟକର୍ମ ଥାଟେ ମହାକା-  
ର ମହାମାନଙ୍କ ଉଚିତ ଯେ ଗାନ୍ଧୀ ସେମାନେ  
ଏହର୍ଷପୂରେ ଯତ୍ନମାନ ପୁଅନ୍ତୁ ଏବଂ ଜାହାଙ୍କ  
ଦେଗର ଯେ ଅସର୍ବ ବୋଲ ଦୂରିମ ଅଛି  
ଏହା ଦୂର କରନ୍ତି ।

ଅର୍ଜନମାନଙ୍କର ଓ ଶାଇର୍‌ବୋର୍ଡ ଓ  
ବୈବନ୍ଦିବୋର୍ଡର ଅଧ୍ୟବାର ପାଇଁ ଲାଗୁ  
ପଣ ଅଭିଭବ ଯାଏ ଦସ୍ତଖତ

Digitized by srujanika@gmail.com

ପର ପ୍ରତିକିର୍ଦ୍ଦ ଏକ ହେଉଁ ହାଇବୋର୍ଡ ଓ  
ବେବନ୍‌କୁବୋର୍ଡର ଅଧ୍ୟକ୍ଷରରେ କରଇ ମେ  
ଲିକ୍‌ବ୍ସ ଏକଷ୍ଟଦ୍ୱରେ ମନେହ ଥିବାର ସେଥିର  
ବିଶ୍ଵାସ କମିଉ ଏ ଅଇନ୍ ହେଉଥାଏ ।  
ଅବସ୍ଥର ଓ ଲେଖନରେଣ୍ଟ ଗର୍ଭିତମାନଙ୍କର  
ଅଧ୍ୟକ୍ଷର ଯେ ଫାମା ଅଛି ହେବନ୍‌କୁ  
ବ୍ୟାରବୋର୍ଡ ଓ ବେବନ୍‌କୁବୋର୍ଡର ଅଧୀକ୍ଷର  
ସେହି ଫାମା ମଧ୍ୟରେ ବ୍ୟକ୍ତିବ ଏକ ଯେଉଁ  
ବିଶ୍ଵାସେଷକ ଅଧୀନ ବ୍ୟକ୍ତି ସବୁମେ ଯେଉଁ  
ଅଇନ୍ ହୋଇଥାଏ ତାହା ଜାହାନ ଅଧୀନ  
ପରିପାତ ବ୍ୟକ୍ତିରେ ପ୍ରତିକିର୍ଦ୍ଦ । ଯେଉଁ ପ୍ରଦେଶ-  
ମାନ ଅଇନ୍ ଓ ହାଇବୋର୍ଡ ଓ ବେବନ୍‌  
କୋର୍ଟର ଅଧ୍ୟକ୍ଷର ବହୁରୂପ ଅଚ୍ଛା ସେଥିର  
ଏକ ବିପ୍ରାନ୍ତର ଜାହାନ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ସାହିତ  
ବାଜାରୀ ମଧ୍ୟରେ ହେବାଯାଏ ଯେ ଡେଶର  
ଅଇନ୍ ବହୁରୂପ ବ୍ୟକ୍ତିର ବହୁକାଳୀନ  
ସେମାନ୍ଦୁ ମୃତ୍ୟୁ ହେବାର ଜାହାନ୍ । ବର୍ତ୍ତମାନ  
ପ୍ରକଳିତ ବିଶ୍ଵାସ ଅନୁଭବେ ବହୁକାଳୀନ ଅନ୍ତରିମେ  
ବ୍ୟାରବୋର୍ଡର ବୌଦ୍ଧି ଅଧ୍ୟକ୍ଷର ମାତ୍ର ।  
ଯେବେଳେ ମାନଙ୍କ ମନ୍ଦିରମା ହୁଏ ତାହା ଗଢ଼-  
କାରମାହାତ୍ମର ମୂରିରୁଣ୍ଡେଣ୍ଟ ପାଦେବଙ୍କ  
ବିତେଶରେ ହୁଏ ଏକ ତାହାଙ୍କ ଅଞ୍ଚଳ  
ଅଗ୍ରନ୍ଧରେ ବିଶ୍ଵାସେଷକରେ ଅଗ୍ରିଲ ହୁଏ  
ବେବନ୍ ବ୍ୟକ୍ତି ଉଚ୍ଚବ୍ୟକ୍ତିକାରୀ ବିଷୟରେ  
ବିବାହ ହେଲେ ସେଥିର ଅଗ୍ରିଲ ହାଇବୋର୍ଡରେ  
ହିଏ । ଏବେ ଗଢ଼କାରମାନଙ୍କ ପାଖାରେ  
ଅଇନ୍ର ଅଧୀନ ଜହାନ ହାଇବୋର୍ଡର ଅଧୀନ  
କରିବାର ଅଇନକ୍ରିପ୍ତର ବି ଅଗ୍ରିଗ୍ରେ ଓ  
ପେର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ତାହା ଶୁଣୁ ତଥା ଯାନ୍  
ମାତ୍ର । ଏ ଅଇନରେ ଆହ ଏବେ ବିଧାନ ଅଛି  
ଯେ ଅଇନ୍ ବହୁରୂପ ପ୍ରଦେଶମାନଙ୍କର ପୌ-  
ଜପାନ, ବେବନ୍ ଓ ଦେଖିନା ର୍ମ ରିପାର  
କରିବା କମିଉ ବିଶ୍ଵାସେଷକ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି  
କରିଗରୀ କିମ୍ବା ବରିବେ ହେମାନେ ବିଶ୍ଵାସେଷକ  
ଅଧୀନରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ଏବେ ମନ୍ଦିର-  
ମେଲ୍ଲଙ୍କ ଉତ୍ତାନପାରେ ହେମାନଙ୍କ ଉତ୍ସାହ  
କରିବାକ ବିଷୟରେ ବ୍ୟକ୍ତି ହେବ ଆହ କର-  
ଇବ ବିଷୟରେ ଅଗ୍ରିଲ ହାଇବୋର୍ଡର ପାଇବ ଏମେ  
ହେତୁ ହାଇବୋର୍ଡର ଅଧୀନ କରିବାକ ଏଥେ  
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକିମାନକରିବ ଏଥାନ୍ ହାଇବୋର୍ଡର

ରେ ହେବ । ଏଥୟ ଜାଗାଯାଇଥିଲେ ଯେ  
ଗତଜାତର ମୂରିଷ୍ଟେଣ୍ଡେଶ୍ଵର ସାହେନଙ୍କ ବରୁର  
ହେତେକ ବନ୍ଦେଶ୍ଵର ଚାନ୍ଦାନ୍ତ ହେବା ଅଛି  
ତେତେକ ବନ୍ଦେଶ୍ଵର ଅପାଳ ଧାରାରୋରେ  
ହେବାର ଅଇନର ଅନ୍ତରୀମ ଅଟେ । ମୂରିଷ୍ଟେଣ୍ଡେଶ୍ଵର କଷ୍ଟତିରୁ ଚାନ୍ଦାନ୍ତ ବରୁବା କୌଣ-  
ସିମତେ ଯୁକ୍ତିସ୍ଥଳ ନୁହେ କାରଣ ଜନୁଷମା-  
ସର ତୁମ ହେବା ସମ୍ବାଦନା ଅଛି ସିଥର  
ଠାମୋତ୍ତମ ତମିରୁ ଅପାଳଅବାଳଙ୍କ ରହିବାର  
ଉଚିତ । ଗର୍ବମେଣ୍ଡରେ ଉତ୍ତମ ବିନ୍ଦୁ ହେଉ  
ବା ଲୋକୁ ସେଠାରେ ମୁହଁର ଧାରାର ଲେ-  
ବାନାନଙ୍କର ଆଗା ଧାଏ ମଞ୍ଚ ପାରଷ୍ଟେଣ୍ଡେଶ୍ଵର-  
ସହେବ ଦେଖାନ୍ତିଯାରେ ବାର୍ଷିକ ବରୁବାର ଆନ୍ତ  
ରହନ୍ତିରୁ । ବାଇରୋରେ ଅପାଳ ହେଲେ  
କିନ୍ତୁ ଉତ୍ତମ ହେବ ସନ୍ଦେହ ହାତ୍ ବିନ୍ଦୁ  
ଗତଜାତରେ ଅଇନ କାଣ୍ଡ ନ ହେଲେ ସାଇ-  
ରୋରେ ଧିର ଅଧିଳ ତଳିବ ସେଥିର  
ଦୟମ ହେବାର ଅବମଦକ ମଧ୍ୟ ଜାଗାମାନଙ୍କର  
ପେର୍ଯ୍ୟକୁ କ୍ଷମତା ଉତ୍ସବ ଓ କିମ୍ବା ବନ୍ଦେଶ୍ଵରେ  
ଦୟମାନଙ୍କ ତୁରୁମ ନାମକରେ ଅପାଳ ହୋଇ  
ପାଇବ ଏଥିର ନୃତ୍ୟ ନିଧମ ହେବାର ଉଚିତ  
ଯାହାହେଉ ଗତଜାତର ମକ୍କଦମା ହାଇରୋରେ  
ହେବାର ହେଲେ ମୂରିଷ୍ଟେଣ୍ଡେଶ୍ଵର କର୍ମ ବରୁବା  
ମିଶ୍ର ମେଧ୍ୟବସାହେବଙ୍କ ଅବକାଶ ଦେବ ନା-  
ମେଥୁରିମିଶ୍ର ଭାବ ଦମ୍ପତ୍ତି ବିନ୍ଦୁକୁ କରୁବା  
କବିତାକ ହେବ ଓ ଗତଜାତ ଲୋକମାନେ  
ବାଲତ ବାର୍ଷିକ୍ୟ ଅନୁଷ୍ଠାର ମକ୍କଦମା ଗଲା-  
କାକୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କାଥ କରିବେ ମଧ୍ୟ ସୁକି-  
ର ଧାରାର ଯେପର ବୁଦ୍ଧିଆ ହେବ ସେଥି-  
ଜେ ଅବାଳଙ୍କ ତୁର୍ଗ୍ମୁଖମାନ ମଞ୍ଚ ଶିକ୍ଷା  
କରିବେ ।

## ସାପୁତ୍ରିକସଂବାଦ ।

ଚଲିଛମାସ ତା ୬୮ ରିଶ ପୋମଗାର ଦିନ  
ଏହି କଟକ ଗରାମନ୍ଦର ପୁଣ୍ୟଗୀରେ ଏବଂ  
ଦୋକାଳ ଧିଳ ଜାହାଙ୍ଗ ବିଦ୍ୟୁତ ପାଥ ୨୦ କର୍ଷ  
କରିବେ ହେବ ଜଳମନ୍ଦ ହୋଇ ପାଣ ଉଥର  
କରିଯାଇ ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣିପାଇଲୁ ଯେ ପାଣ  
କୁଣ୍ଡଳ ଜାରିପାରି ପେ ବ୍ୟକ୍ତି ଦେବଦରଗତି  
ପୂର୍ଣ୍ଣମୟୁରେ ଗଞ୍ଜକଳକୁ ଲଜହାର ଦୁଇମରା  
ଦାର କରିଥାଏଥାଥିମୁଁ ବାଲେଖୁରିଛାର  
ତୁମ୍ଭେ କଟ ସପରିଦେଶେ କରିବେ ନିସକ

ହୋଇଥାରୁ ମୁଖ୍ୟାବ୍ ସେ କରିପାରି  
ବାଲେଷ୍ଠର ମାଜଟ୍ରେନ୍ ଧାରେବାନେ ଏ  
ଦେଖାଯୁ ଦେବ ପୂଜିତର ଉତ୍ତେ ବୁଝପରିଷେ  
ଶ୍ରେଣୀ ହେବା ଧଳାରେ ଦିଶେଷ ଅଗ୍ରତି ବାରି  
ଥିଲେ ମାତ୍ର ଲେପନକ୍ଷା ଗବହୁର ଶାଶା କରି  
ତ୍ରାନ୍ୟ କଲେ ।

ମୁଖ ତେଣୁ କଲେଜୁ ଓ ତେପ୍ତ  
ମାନ୍ସିର ବାବୁ ଅମି କାରରା ଗୁପ୍ତ ଚୋଥୁ  
ସେହାନର ଦସ୍ତାବଳ ରେକର୍ଡର ସବରେଳ-  
ଶୁଭ ହେବେ ।

ପାତ୍ରପାହର ଏତୁବେଶନ ଗଜେଟ୍ ଲୋକାନ୍ତି  
ଡରିଶାଦେଶର ଡେଅରିଆ ବଠାଇଦେଇ  
ଜୀବନ 'ପ୍ରଚଳିତ' କରିବା ବଷ୍ଟିରେ ଯେ  
କରିବାକୁ ବେତେକ ବନ୍ଧୁଲିମାନେ ପ୍ରତାଙ୍କା  
କରି ବେତେକ ଅଛିଲେବିଜ୍ଞାନ ବସ୍ତିର  
କରୁ ନେଇଥିବାରୁ ତାହା କବର୍ଣ୍ଣମେସାରେ  
ପ୍ରଦତ୍ତ ହେବା ନିମିତ୍ତ କରିବାରୁ ଯାଇଥିବା  
ସେଥିରେ ଏତମତ ଲୋକଙ୍କର ସମ୍ମାନ ହୋଇ-  
ଥିବାର ସମ୍ଭାବନ ଲୋକରୁ

ଏ ଦରଖାସ ବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ଧାଠ କରିବାମ-  
ହେ ଦେଖୁଥି ଆଶାଜା ଓ ଘରୋଟିଛା ଅନ୍ତି-  
ପାରିବୁ ଏକ ଉତ୍ତଳୀସମାନେ ଆପଣା ମତ୍ତୁ  
ବିଷାକ୍ତ କଦର୍ମ ବୋଲି ଉତ୍ସର୍ଜିତେବେଳମେ ଏକ  
ପଦେଶୀୟ ବିଷାକ୍ତ ଅଥବା ଦେଶଭାଷା  
କରିବା କିମ୍ବିତ ଏପରି ଉତ୍ସର୍ଜିତ ବୋଲି  
ବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡରେ ଯାବେବଳ ବେଳୋଟ ପ୍ରସରିବୁ  
ଯଦୁବି ଜାହା ଜାପିପାଇବେ । ପୂର୍ବେ ବିନିରୁଚିଙ୍ଗ-  
ଦ୍ୱାରା ଏ ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ ବବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡରୁ  
ଯତୀର୍ଥବା ଦିବଶାବୁ ମଜେ ଏ ଦରଖାସକୁ  
ଥାଲେଗନା କଲୁହ ଏକ ଦରଖାସ ବିନିଅଷ୍ଟ-  
ରୁବେ ତ୍ରିପା ହେଲେ ଫାନ୍ଦୁ ଦ୍ୱାରମଙ୍କଠାରେ  
ଯଥ ନ ଯାଇ କୌଣସି ପ୍ରଥାନ ଦିନାଳୁକ  
ପ୍ରସର ପ୍ରାପନୋଇ ଲେଫ୍ଟେନେଣ୍ଡ ଗନ୍ଧିରଙ୍ଗ  
ମଜରେ ବି ଭ୍ରମ ଉଦୟ ହେବ ଜାହା ଅମୂଳା-  
ଜଳର ଲେଖିବା ଅନାବିଧାନକ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ଅଲେଖକୁମାର ସାହେବ ଦେବମାସ  
ଛି ନେବାରୁ ଶ୍ରୀମତୀ ମାକ୍ରାଂଧିନୀଙ୍କ ସାହେବ  
କଟକର ପ୍ରକଳ୍ପ କଜ ହେବେ ଏବଂ ଦୋଷ  
ହୁଏ ମାଜିବନ୍ତ ସାହେବ ମାକ୍ରାଂଧିନୀ ସାହେବଙ୍କ  
କର୍ମରେ ଏହାଠି ରହିଲେ ।

ଶୁଣାଯାଏ ଯେ ଗ୍ରାସକୁ ମଲେନିଧାହେବ ଏହା-  
ମାନ୍ଦ ଜୀ ୨୭ ରଜରେ କଳେକ୍ଟର ଘାହେବଙ୍କ  
ନୂର୍ ଦେଇ ବଳକଣାକ ଯାଥା କରିଦେ ୧୦

ଶ୍ରୀମତ୍ ରେବନାଥାପ୍ରସାଦେବ ଅକ୍ଷଵିମାର ପ୍ରଥମ  
ବସ୍ତ୍ରାହ୍ଲା ମଧ୍ୟରେ ଏଠାରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ  
ଆପଣା କର୍ମର ଭାର ପିଛାଶ କରିବୋ ।

ମୋହରମ ମନ୍ଦିରରେ କଟକରେ ପରିମଳ  
ଅଜନ୍ମଗୁର ହେଉଁ ଯେପରି ସହି ଏହା ଆ  
ଉତ୍ତାର ବାଦ୍ୟ ବଜାଇବାର ଘରସେଷ ହୋଇ-  
ଥିଲା କଲି କଲାନ୍ତିର ମେହିଧାର ମହିନମ ହେଲା  
ଦିନ ଦିଶାଦିଶା ଉତ୍ତାର ବାଦ୍ୟ ବଜାଇବାର  
କଣ୍ଠେ ହୋଇଥିଲା ।

ରେଲଗାଡ଼ରେ କୋଣି ପୁରୁଷଙ୍କାଳେ  
ଦୟାରେ ଏବଂ ବନ୍ଧୁର ପ୍ରାଣ ନଷ୍ଟ ହେବାର  
ଜାତର ସ୍ଥା ରେଲରେ କୁଞ୍ଚାନ ଜାମରେ  
ପଞ୍ଚାଶିଲେଖ ଛଙ୍କା ଜୀବାରତ ପାଇବାର ନାମର  
କରିଥିବା ।

ବୁଦ୍ଧିଷ୍ଟିସ୍ଥ ଲେଖନ୍ତି ଯେ ବିଜ୍ଞାନକୁ ଯାଇ  
ପାରିବେ କଣ୍ଠଭୋଗ ମହାଶୂନ୍ୟ ପରିମେତ୍ର ପ୍ରାୟ  
ଦୋଷାବସ୍ଥାରେ ମହାଶୂନ୍ୟ ଅଳ୍ପ ପ୍ରାୟିକ, ସମ୍ମାନ  
ଓ ଯୋଗ୍ୟ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚତରରେ ବିଦ୍ୟାରେ  
ବିଜ୍ଞାନ ବିଦ୍ୟା ଦ୍ୱାରା ଏକ ବାହୀନେ  
ଏକାକିଙ୍ଗ ଉଚ୍ଚମେତ୍ରରେ ଦିନ ଘରେ

କେଣ୍ଟୁଜେଣ୍ଣାପବର୍ଣ୍ଣର ଦ୍ଵାରା ସାହେବ କରିବ  
ଗର୍ଭୀମୁଁ ଗର୍ଭମେଣ୍ଡ ସଙ୍ଗେ ସବୁଗାନ୍ଧନ  
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତରେ ଏକମତ ନ ହେବାର ବିରକ୍ତ ଦେଖି  
ଥାହ ବଷ୍ଟ ମେଷରେ କର୍ମ ଅନ୍ଧର କରାଗଲ  
ଶକ୍ତି ଦେଇଥିବାର ମୂଳାୟାବ । ହନ୍ତଗ୍ରୁହି ଧୂ  
ଲଖନ୍ତି ଯେ ସରିବର୍ତ୍ତ ଫ୍ରେନ୍କ, କନକ୍ରେନ୍  
ର୍କବେମଲ ଏ ତିନିଜଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦେଇ  
ଏ କେଣ୍ଟୁଜେଣ୍ଣାପବର୍ଣ୍ଣର ହେବାର ସମ୍ମାନ  
କାହିଁ ।

ଅଷ୍ଟେଳପୃଷ୍ଠାର ଶୁଦ୍ଧିଷ୍ଠା ବର୍ତ୍ତମାନରେ ଏକ  
ମୟା ଗୋଟିଏ ଘର ଗୋ ୩ ଟି ଛାତ୍ର  
ଥକଲେ ରାଶକ କେଉଁଟିମେ ସେମାନଙ୍କ  
ବାରଣହର ନ ଧରିଲା ଫଳତଃ ବୁଝିମୁହଁନ  
ଯ ରକ୍ଷକଙ୍କ ଆନନ୍ଦ ଦରାଗାର ସେ ଧଳାତକ  
ଲ ଅନନ୍ତର ଆରଜଣ ସେ ରକ୍ଷକଙ୍କ ପର-  
ି ହେବାର ଶାରମତ ଶବ୍ଦ ହେଲା ଏହି  
କୁଷଙ୍ଗ ଯଦି ଉତ୍ତାନ ପଞ୍ଚମାନେ ପଳାଇବେ  
ଲେ । ସତ୍ୟକାଳ ଉପରୁତେ କି ୧

ରେକ୍ରିଏସନ୍ ଅଫ୍ଟେର ଫାର ଡାଇଲୋକା ପରିବହଣ

ହୋଇଅଛି । ଅନୁସକାନଦ ପା ପରିବହିରେ  
ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ଦେବାରୁ ହେବ । କେଉଁମି ଦଳ-  
ନିଜ ନଳିକ କେଉଁମି ଅଧିଷ୍ଠରୀ ପଠାଇବାରୁ  
ଚାହୁଁଥେ ଆଗେ ଫାହିତିବୁ ଦେବାରୁ ହେବ ।  
ଯକେହାନ୍ତି ଭାବୀ ରେଣ୍ଡାର ମାତ୍ର କାହା ।  
ଅନୁସକାନଦ ଅନୁସହାନେ ରେଣ୍ଡାର ରେ-  
ଖାଣ କଲେ କିମ୍ବା ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ଦେବାରୁ ହେବ  
ନାହିଁ । ତୁଠର ଅନ୍ତର ଏକପନ୍ଥର କଲାଳ  
ହେବେ ବିଶ୍ଵରୂପାଶ୍ଚ ଉତ୍ସିତ ଓ ରେଣ୍ଡାର  
ହେବେ ପରେବକ ରେଣ୍ଡାର ପା ଲାଗିବ ।  
ଦଳନିଜୀବ ହେଲେ ଯେତେବେଳେ ଦଳିଲ ଅନୁ-  
ସକାନଦ ହେବାର କାହା ଓ କବର ମଣନାରେ  
ଏହାପାଇଁ କରିମାନା ଦେବାରୁ ହେବ ।

ଶୌଭଗ୍ୟ ମନ୍ଦମାର ଅର୍ଥ ଓ ଅର୍ଥର  
ବିଷୟରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେବାର ସେ ଯେ ଆଜ୍ଞା ହୁଲା  
ପରାମର୍ଶକେନରା ଏବଂ ଜାହା ରହିଛି ଦିନ-  
ରାତି ଯଜ୍ଞ ଦେଇଥିବାକୁ ଏଣେ ଠବା ଦେଲେ  
ମନୋର ବ୍ୟୟ ହୁଲ ଚଳେ । ଦେଖିଲା ଅଧିକାରୀ  
ଏହା ପୃଷ୍ଠା “ଲୟାହଦସ୍ତୁ” ନାମର ପ୍ରାଚୀନତାକ  
ନାମର ଲେଖିବାର ସେ ପୃଷ୍ଠାର ହୁଲ ଜାହା  
ଏହାରାହି ବହିର ହୋଇଥିଲା । ପୃଷ୍ଠା ପ୍ରଥା-  
ର୍ଵେ ଏହାର ବ୍ୟୟ ଏହା ରହିବାର ଅଳ୍ପ ଦେଇ-  
ପାରି । କରିପାର ଦେବେ ଘଟିଲେ କେବେ  
ଦେଇ ମନ୍ଦମା ହେତେଦିନ ନିମିତ୍ତ  
କାହାରମେ ହୁଗିଛି ଦେଲେ ଏହାକାଳ ଜାତୁରେ  
କିମ୍ବା କାହାକୁ ହେବ । ଦେଖିଲା ବ୍ୟୟହତିନା-  
ଦିନ କଷରେ ଏବା ଏମନ୍ତ ନୁହେ ଯେଉଁମାନଙ୍କ  
ଦିନରେ ପୌତବାଘର ଭାବ ଥାଏ ସେମାନଙ୍କ  
କିମ୍ବା ଏହିପରାର ପୃଷ୍ଠାକ ରହିବାକୁ ଦୋଜିବାର  
ଅଳ୍ପ ।

ବିନାକିରଣ ପାଇଁରେତୁଥାହେବ ଦିଲ୍ଲୀ-  
ଭାବ ମେଲିଅଛନ୍ତି ଯେ କୌଣସି ବାଲକ  
ପଞ୍ଜିଯଙ୍କରେ ଅସର ହୃଦୟ ଦେଲେ ଫଟ୍ଟି-  
ଗୁ କରସକର୍ଷିଷ୍ଠ ଅର୍ଥରେ ଦେଖାଯାଇଥାଏ ପ୍ରଥମକୁ  
ମାଜାରିବି ନାହିଁ ଏବଂ ଶୋଇବରିଷ୍ଟରେ ଅନ୍ୱବ  
ଦ୍ୱାରା ହେଲେ ମାଝରେ କଳ୍ପିଷ୍ଠ ଯାଉପାରିବ  
ହାହା

କୁଳକ ଜିନ୍ଦଗିମାତ୍ରାକୁ ଅନୁନ ଅପେକ୍ଷାର  
କାହାରେ ବିନ୍ଦମେ ହାତ୍ ଦୋଇ କି ଥିବାମ୍ବ କେବେଳିରେ ଧାରିବା ବେଳନ ପ୍ରକଳିତ ଅସ୍ତର  
କଲିବ ଥିଲା ଅନୁହାର ଅଧାର ଶକ୍ତିତା  
କିମ୍ବା ବିରକ୍ତିକାଳୀ କଣ୍ଠ ଯାଇଥାରି କାହାରେ  
କାହାରେ ପ୍ରମାଦରେ କାହା ଯେତେ ପାତା

ହେବ ଗାହା ଅଗମିମାର ଦେଇନ ପ୍ରକଳ୍ପ  
ଅସ୍ତର ବର୍ତ୍ତନ ହେବ ଯଥା ଚାଲାଇ ବନ୍ଦୁକର  
ମହିଳା ଟେଣ୍ଟିକ ହେବନ ଥିଲେ ଅପ୍ରେକଲମାସ  
ଜା ୧ ବିଶେଷ ଠଙ୍ଗାରେ ପଥେରେଣା ଲେଖାଏ  
ଏ କିମ୍ବା ଅଧିକ ପାଇଁ କାହାର କାହାରଙ୍କ କର୍ତ୍ତନ  
ହେବାର ହଲ୍ଲାରା କାହାର କାହାରଙ୍କ ହଲ୍ଲା  
ନିଆ ଯାଉଥିଲୁ ଏଥିର କାହାର ମହିଳା ତାଙ୍କ  
ବିଶେଷ ପାଇବା କାହାରଙ୍କ କର୍ତ୍ତନ ହେବ ।

ଜୀବାକୁ ଘେନ୍ଦରଙ୍ଗ ହେଉ କିବାସୁ ଦୟା  
ଅଛି । ଆଜିଏବ ବାହାର ପତି ଏହିପ୍ର  
ବିନୋବସ୍ତ କରି କରିବ୍ୟ । ଚିନ୍ତା କେବେ କିମ୍ବା  
କିମ୍ବା ଏହାକୁ ଘେନ୍ଦରଙ୍ଗ ଦିଅବଳୁ କୁଟିବାରେ  
କଠିନ ।

ଜୟଧୂର ଗହାର ଦ୍ୟପ୍ତରେ ଖୋ ୨୯୫୮ ଶୁଭ  
କିଦିଳାଲ୍ୟ ଚଳୁଅଛି । ଏହି ସଙ୍ଗେ କିଦିଳାଲ୍ୟ  
ରେ ପାଦ ପାଦର ଶବ୍ଦ ଅନ୍ଧଧୂନ ଉଦ୍‌ଘାତକ  
ଏକଷ୍ୱରରେ ବଜା କୃମମିହ ଅଳେତ ଏକ  
ଦେଖାଯୁ ଗହାର ଅକର୍ଣ୍ଣ ପଢ଼ୁ ତଥା  
କହା କଲେ ଲାର୍ଜମେଡର ମବର୍କମେନ୍ଟ୍ ପାଇଁ  
ବିଶ୍ଵାସ ପାଇଥାଏନ୍ତି ।

କେଳନ୍ତିରୁ କୋଳିନ୍ତି ଗତକାଳ ମାତ୍ର  
ଦେଲେ ସର ଗର୍ଭର୍ତ୍ତ ଫେରିଲ କଳେଟ ହେଉ  
ବ୍ୟକ୍ତ ଦୂରେ ଏମନୀ ମନ୍ଦପରେ ପାହାର୍କ ବସୁରେ  
ଗୋଡ଼ିବ କାଗଜପତ୍ର ପାପିଦେଲ ହେ ଫିରେ  
ଦେଖିଲେ ଗୋଡ଼ିବ ଶୁନ୍ନ ଦୟାଧୀନଙ୍କର କାହିଁ  
ଦୟାଧୀନଙ୍କ ଲପରେ ମାନ୍ଦିଲ କଲେ ଲଜିଦୋଇ  
ପାରେ ଏହାକଥା ଦେବିଶବ୍ଦି ରାତିଚନ୍ଦ୍ରି ଏହା  
ଦୟ କଣାରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଫେରିଲଯାହେବ  
ଜହିରେ ଲଜିଦୋଥ ନ କରି ଅନ୍ତାନ୍ତି ସରକା  
ମ କଳ ବସ୍ତେ ବାବୁମ ପ୍ରଦାନ କଲେ ସମନ୍ତ୍ରେ  
ଲାର୍ଜମେଣ୍ଟ ପରିଦିନ ଦୟାର୍ଥ କଲେ ।

ଦେମର ପ୍ରଚଳିତ ଶୁଣ୍ଡନୁଗାମୀ ହୋଇ  
ଲେବନାନେ ଅକ୍ଷମ ଧରିଥାରେ ସୁଣା ବାନ୍ଧିଛି  
ହୋଇ ବୁଥା ଅନେବ ଅନ୍ତାବନ୍ଧରୁ ବନ୍ଧୁ  
ବନ୍ଧୁ ଓ ସେହେତୁ ଅନେବ ବନ୍ଧୁ ଯାବନ୍ଧୁ-  
ନ ବରିତୁ ଅବସାନ ମୃତ୍ୟୁ ଦୋହିଯାରୁ  
ନାହିଁ ଅଜଏବ ଏହିର ସାହ ଯେତେ ବାନ୍ଧୁ  
ହୋଇଥାରେ ଉଠାଇ ଦେବାର ଭବିତ, ଏହି  
ଅଧ୍ୟାତ୍ମରେ ଲଗନ୍ତେର ବାନ୍ଧୁମାନେ ହକାହ

ବେଶଲିଙ୍ଗରେ ମେଘ ଲାଦକ ବରିହା ସକାଳେ ଏହି  
ସବୁ ଦ୍ୱାପଳ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

ପତ୍ର କ୍ଲାନ୍ ଏଣ୍ଟରୀମାର ମଧ୍ୟରେ ପଞ୍ଜାବିଦେଶ-  
ରେ ବସନ୍ତବେଗରେ କ ୨,୨୭୫ ଏଙ୍କଳ ମାତ୍ର  
ହୋଇଥାଏ ଏମାତ୍ର ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ ଦୟାଦରଙ୍ଗର  
କିମ୍ବା ବ୍ୟୁଥର ବାଲକ ହେବଳ କ ୨୮୦୦  
ଜନ୍ମଗ ଅନ୍ଧବ ବ୍ୟୁଥର ଥିଲେ ।

ଏହି ଅପ୍ରେଲମାର୍ଚ ଆମ ରିଜ ଫଟକାଳ  
ଦଳବିଭାଗେ ଶୋଧାଇ ହୋଇଥିଲେ ଦେଖିଲେ  
ବିଶ୍ଵାସରେ କିନିକଣଙ୍କର ପ୍ରାଣ କଷ୍ଟ ହେଲା,  
ଦେଇଲେ ଲୋକ କିମନ୍ତୁ ହେଲା ଯାଇ  
ଦେଇ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ଥାହା ସବୁ  
ଶୋଭାରେ ବନ୍ଦର ଉତ୍ତରେଧୀୟ ମହିଳାଙ୍କ  
ବାର୍ଷିକାରୁ ମାର ହେଉଥିଲେ ଏଥି ମହିଳାଙ୍କ  
ଶୋଭାର ମେ ଲୋକାରୁ ତେବେଂମାନ  
ନେବାରୁ ଗୁହା କାହିଁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନାହିଁ  
ହୋଇ ନାହିଁ ।

989

ଅନେକ ପୁଣ୍ୟ ସହାୟ ଏବଂ ଦେଖିବା  
ପାଇଲା ଅବସାନ, କେତେବେଳେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା  
ସହାୟ ଦେଖିବା କରିବାରେ ତେବେଳେ  
ବିଶ୍ଵବିରାମ ଉଦ୍‌ଘାତକ । ଦର୍ଶାଯାଇଲା  
ମନେ ଅମୃତବିହରୀ ଦିଗଜାତି ପାଠ୍ୟରେ  
ଥାଏ କିମ୍ବା ଅପ୍ରେକ୍ଷଣ ଏକ ପାଞ୍ଚ ମିନି

ଶ୍ରୀ ପାତ୍ରମୋହନ ହେ  
କଷବଜେଲ୍ଲୁ ଲ୍ ମୁଖ୍ୟ  
ଦେଯମ୍ ଭରିଥେବୁ

---

**NOTICE**

Baboo Rajkrishna Mookherjee  
M. A. B. L. will deliver a lecture on "The Origin of language" at the next ordinary general meeting of the Cuttack Debating Club to be held at the High School Premises on Wednesday the 4th Proximo at 7 P. M., Cuttack, 22nd April, 1870.

Obinash Chundra Chatterjee  
Hon'ry Secretary C. D. C.

କ୍ଷେତ୍ର ଏହି ଉତ୍ତରାମ୍ବଳୀ ସହିତ ଦେଖିବା  
ପାଇବାର ବ୍ୟାକ ପାଇଁ ଶୁଣାଇଲୁ ଯଥିଲାଗଲେ  
ମୁଢ଼ ଓ ପ୍ରସାର ହେଲା

১৯৭৫

## ସାପ୍ତାଳି ସମ୍ବାଦପ୍ରକାଶନ

୫୮

ଭାବ୍-ରୁଜ ଏପ୍ରେନ୍ଡେମ୍-୨୦୧୯ରେ କୌଣସି କାହାର କାହାର ମାତ୍ରରେ ଉପରେ ଥିଲା

ଦୟାମ୍ବିନୀ ଦୟାମ୍ବିନୀ ଶ୍ରୀମତୀ ପାତ୍ରମାତ୍ରା  
ପାତ୍ରମାତ୍ରା ପାତ୍ରମାତ୍ରା ପାତ୍ରମାତ୍ରା

କ୍ଷେତ୍ରମ୍ଭାବ୍ୟ ।  
ମନ୍ଦିର ପାତାଳ କଲାପରେ  
କିମ୍ବାହ ପରିପରାମ  
ସଠାଏବା । ଏହି ପରିପରାମ ମାତ୍ର ଏହି  
ଶତ ସୋମବାର କଲାପରା ପାଇନ ଥାଇପରା  
ଯେ ଏହି ଥୋତିଲୁ ଯେତୁମ୍ଭାବ ବହୁମନ୍ଦିର  
ମହାଶୂନ୍ଗ ଜାଗାଧୀ ପଢ଼ା, ଉତ୍ତିଷ୍ଠାର  
ଛାତ୍ରବଳ ଚର୍ଚାର ଅନ୍ତର କରୁଥିଲୁ ତୁ  
ଏହିତିକ କବଣ୍ଣିମେହୁଦରମଦ୍ଵାରା ପ୍ରକାଶ ପଦବ  
ମେଳାର ହତ୍ତୁକା ବନ୍ଦିମାରେ ଉପରୁଲ ଥିଲେ  
ଏହି ପରିପରାମ ଦୋଷପରାମ କେବ ବହୁମନ୍ଦିର  
ମନ୍ଦିରାର ଭାବରେ ଯେହି କର୍ତ୍ତମାନ ସମ୍ମଦ୍ରମେ  
ଏହି ପରିପରାମ ପରିମାଣରେ ମୋଦମାରଳ  
ଦାନ ହୁବସୁ ଝାଡ଼ନ ପରିପରା ଦରିଗାର  
ଆହୁମାର ଓ ଅନାବରଳ ଥିବା ବିଧମୂର୍ତ୍ତି  
ଏହା ବହୁମାନ ଦେଖିପରା ବନ୍ଦିମନ୍ଦିର  
ମନ୍ଦିରରେ ଆବେଦନସମ୍ମାନରେ ହୋଇ ହେଲା  
ଦେଖିପରା କିମ୍ବାହ ପ୍ରକାଶ ହେବାର ଧାର୍ଯ୍ୟ  
କରିଲା

ନ ପ୍ରାପନ ପରିବେ ଦେଖାଯୁ ପଛି ନ  
ଆଏ ଓ ଶବ୍ଦମୂଳରେ ଅରା ନୁହନ୍ତି ଏଥରୀ  
କେବେ କୁରଚଣ ସବୁ ଅନ୍ତରୀ କେ ହିରେ  
ଅନ୍ତର ପରିମାତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ମାତ୍ର ନାହିଁ  
ଏହି କୁରସ ଅଥବା କଲ୍ପନେ ଜାଣ ପାଇବୁ  
ନ ଦେଖିବୁ ଉ ମାତ୍ରମ୍ କଲେ କିମ୍ବାନୁହନ୍ତି  
କୁରସ ବିକୁ ଉତ୍ତିବାର ପରେଯାମ ନ ପାପର  
ପାପ ନନ୍ଦନ ପରମାତ୍ମାର ଅନ୍ତର

କାହା ଉଠେଲା ଆଜିପାର ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟାଶ୍ଵର ୨୯-  
ଜୁଲାଇ ୧୯୫୨ ରାତିରେ ଚାଉସବୀରୁ

ଯାହୁମୁଖରେ ଛାତ ଉପର ଥୋଇ  
ଅଛି କାଳ ସବୁ କାନ୍ଦିଲର ଥାଣେ ଜାଗରଣ  
କୌଣସିବିମାନ କିମ୍ବା କରୁଣାରୀର ପ୍ରତିକ  
ଅଧୀକାରୀ ତଥାପି ଉପରମାନଙ୍କର କିମ୍ବା  
ଏବର୍ବାଦ କଥାରେ ନ ସବାଇଁ କହିଲେ  
ଦରସର ଅଧ୍ୟକ୍ଷରେ କାଣ୍ଡ ଦେଇ ଏବଂ  
ବର୍ଷରେ କାନ୍ଦିଲାରୀ ଯେଉଁ ଧରନା ଫେରିବ  
ମାତ୍ର କିମ୍ବା ଅଧ୍ୟକ୍ଷ କିମ୍ବା ମନେ ଏ ବର୍ଷର  
ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଏବଂ ଏ ମଧ୍ୟ ହୋଇ ନ ଥାନା  
କିମ୍ବା କାନ୍ଦିଲାରୀ କିମ୍ବା କରିବାର କିମ୍ବା  
ଏବର୍ବାଦ କାନ୍ଦିଲାରୀ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ପାତ୍ନୀଙ୍କ ଅଭ୍ୟାସରେ  
ଗୁରୁଙ୍କ କାହା ଜୀବିତ ହେଲେ ଯେଥର  
କାହା ଏବାବଦିକ ଯୁଦ୍ଧ ପରିପାଳନ  
କରିବାକୁ କାହାରେ କାହାରେ  
କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ  
କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ  
କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ  
କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ

କେବଳ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପ୍ରସମୟଣା କୋତ୍ତ  
ମାନଦିଗାଲ ଏହି କିମ୍ବା ଅନ୍ଧାରୀ ଅଛି  
କେବଳ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା  
କେବଳ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ବିଜ୍ଞାନୀ ସାହେବ ଦେବଶିଳେ ରଙ୍ଗଲକ୍ଷ୍ମୀ

କେ ନେମୁ ହେଲାଗୁ ଏ ବେଳ କିମ୍ବା ପ୍ରସର  
ନେମୁ ହେଉଥିଲା ବେଳମୁ କମରେତ କାହାର  
ପ୍ରକଟଣାବସାନକୁ ଛାଣୀ କି ମନ୍ଦିର କେବା  
କେ ମୁଗୁ ଅନ୍ଧାଶ୍ଵର କ୍ଷେତ୍ରକୁଳାର ଯେତାରେ  
କବିଦରଳି ।

ଅର୍ଥବେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଏହି ସେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣତା  
ପର୍ମିଟମେଟ ହେ ନଭନ କରିବାରେ ଆଜି  
ବେଳପରିବ୍ରାତ କାରା କରିବ ଉପରେତୁ ଏହି  
ପର୍ମିଟର ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଧ୍ୟାନକର ପରାମର୍ଶ  
ଦେଖିବା ହେଉ ଯାହିଁଏହାରେ ଯେହାର ସ୍ଵର୍ଗ-  
ଲାଭରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ଏଥିରୁ ବହି ବିପାଧ  
ଦେଖା ଫର୍ମିବ ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧ ପରିବାର

ଏହିପରିବାଦ କେତେମାତ୍ରାଙ୍କ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ  
ପାଞ୍ଚବାରୀ ଦିଲାଗୁଡ଼ରେ ମାନ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି

ଏହେତୁ ଏହା ସଫଳ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା  
ହେଉଥିଲା । ଏକର୍ଷ ସବାଗ ଉନ୍ନତିମାର୍ଗ  
ନିକଟ ହେଉ ନ ହେଉ ଉଚ୍ଚତାରେ ଅଧିକାର  
ଅନ୍ୟଦି ଟାକ୍ସ ଶବ୍ଦର ନ ହେବା ଉପରେ  
କିନ୍ତୁ ଉପାୟ ହୋଇପାରନାକି ଅନ୍ତମାନ ହେଉ-  
ଥିଲା ।

କୋଣରେ ପରାମର୍ଶ ଉପରେ ଶକ୍ତିବାନ୍ଦ ନେଲେ  
ମୋକେ ଜହାଂରେ ଥଥିବ କିନ୍ତୁ କୋଥ କରନ୍ତି  
ନାହିଁ ଏହା ଲବଧିକରି କରିଯାଇଯେ ସମ୍ମାନ  
ଦେଇଅଛି କିନ୍ତୁ ସାକ୍ଷାତରେ କୋଣରେ ଥାବନ୍ତି  
କିର ଦେବାରୁ ଦେଲେ ଜାହା, ଅଜ୍ଞାନ ଅନ୍ତରୁ  
ବିନ କ୍ରିୟ କିମେହରେ ଅପେକ୍ଷାମାନକ ଥାବନ୍ତି  
ମରଦ ସେ ଦୃଷ୍ଟି ପାଇବାରୁ ବନ୍ଧି କର ଏହୁଳରେ  
ବହିକଣ ଆଗେବରିବିଦ୍ୱ ଶୁଣିବୀଗଲା ଯେ  
୧ଚାହାବରଙ୍ଗ ଅମ୍ବେମାଜେ ଶୁଣିଥିଲୁ ଦେଖିବ  
ପିଲେଜ ନି କର କାନ୍ଦରିତିନ ଧାରିବୁ ଏକ ତା  
ମରେ ଦେବେଶମୁଦ୍ରା ବଳଦଶୀ ଅବନ୍ତି ସେମା-  
ନିକ ମୁଖରେ କାହାର ସରିଗ୍ରେହା କାହାରିବା  
ହିବୋଟା ଧୋରିଥ ବଳନ ଅବନ୍ତି ସେଥିଦ୍ୱାରା  
ଦେଇନେ ବ୍ୟାପାର ତର ବନ୍ଦୁରେ ଜବନଯାହା  
ଶବ୍ଦାବ କରିବି ଅମେପର ଦ୍ୱାରୁ ଦେମାନକ୍ରି  
ଦାର୍ଶକ ଅଧି ବାହାର ମାତ୍ରମ କାହାରି ବିକାରେ  
ଥର ସେଥିରପରେ ମାତ୍ରମ କରିଅବଶି ଫଳେ  
ଆମାନଙ୍କ କମିଶାରଙ୍କ ସବେ ଆଗେବରି-  
କର ପାଶାର ହୋଇ ଏହୁଳିଯୁଗେ କଥୋପ-  
କି ହେବାରେ ଅପେକ୍ଷାମାନ କୁଦଳେ ଯେ  
ତ ବଳଦାମାନଙ୍କର ଅଧି ୨୦୦ ଲାଦ  
ଅଥବ କୁହେ ଏହା ଅମ୍ବେ ଲାଦୁ ମାତ୍ର ହେନା-  
ଦକୁ କୁତୁମେନେ କରିବ ଅଚାନ୍ତ ମିଳିବି,  
ଏପ୍ରକାର ମଳିବ ନେବାର ମବଦ୍ଦିମେନାର ଭାଙ୍ଗ  
ମୁହଁ ସର୍ବ ଦିନ ଶାର୍ଵିଦରେ ଯେପରି ମେମା  
ଯାଇଥିଲୁ କହିବ, ଅବନ୍ଦିନେଶ୍ଵର ଭାଙ୍ଗ  
ଅନ୍ତରାଗ ଆଗେବରିମାନେ ଅନ୍ତରାଗ କରିଥିବାର  
ମେହମାନଙ୍କ ମହରେ ଯେ କାନ ପ୍ରକାଶ କର  
ନିକିନ୍ତୁ ଅମୁଲକ କୋଣଯାଇ ନ ଯାରେ  
ମାତ୍ରା ଅପେକ୍ଷାମାନେ ଅନ୍ତରାଗ କଲେ ସେଥିର  
ପ୍ରତିକାର ଅଭିହି ଦ୍ଵାରା ନାହିଁ କଲେତୁପର  
ମାହେଦିକ ବିକର୍ଷରେ ଅପାର ଦେଲେ ସେଥିର  
କହି ବିଶେଷ ଫଳ ହେଉ ନାହିଁ ।

ଓଡ଼ିଆ ଏ ବଜାଲିପ୍ରାଣ

ଏହିଷବ୍ଦରେ ଅନେକ ଚାମଳିଦାତା ହୋଇ-  
ଯାଇଥାରୁ ଓ ଅମ୍ବେଶ୍‌ମାନେ ବସନ୍ତାମ୍ବଳ ଏହିପଦା

ପ୍ରକାଶ ଦରିଆରୁ କାନ୍ତିବନ୍ଦରୁ ଏମିକି ଉଚ୍ଚର  
“ଡେଣ୍ଟ୍ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ହୁଏ” ପଦ୍ମବ ବିଷୟରେ  
ଏକବେଳେ ଡେଲେଝ୍ ସେମନ ଫାରାମ ଜରୁ-  
ଅଛିନ୍ତିତବ୍ୟବ ବିଜ୍ଞାନ ବର୍ଗମାନ ଧାର୍ଯ୍ୟ-  
ମାନଙ୍କ ଗୋବର୍ଦ୍ଦୟ ଉତ୍ତର ଉପର  
ଧାର୍ଯ୍ୟମାନେ ଦେଖିବେ ଯେ ଏହାକେନ-  
ବେଳେ ଅମୂଳନକ ମନ୍ତ୍ରର ପୋତରଙ୍ଗା  
କରିଥିଲୁବୁ । ପ୍ରାଦିକ ବରଦେଵରଙ୍ଗାଙ୍କ  
ବିଶାବିଧିର ଏହତର ପ୍ରଥାଳ ବର୍ମଗ୍ରୟ ଏକ  
ପଣ୍ଡିତ ଅଜନ୍ତି ଏହି ଯୁକ୍ତର ନିଷ୍ଠେବୁଙ୍କର  
ଥୁବାର ନାହା ହାଲର ବଣା ତାହାରୁ ଜଣାଯାଇଛି  
ଓ ସେ ଡେଲେଝ୍ ପଶ୍ଚାତ୍ ହେବାରୁ ବିଜ୍ଞାନ  
ବାରଗ ନାହିଁ ଏଥରି ଆଦିତାରେ ତାହାଙ୍କ ମନ୍ତ୍ର  
ଯେ ସବସାଧାରଣାର ଜହାନ୍ତି ହେବ ଏଥରେ  
ବିଜ୍ଞାନ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ପ୍ରାଦିକଙ୍କ କିମ୍ବା-  
ଯାଇ କବେବନାରେ ଯମ୍ବୁମାନେ ବିଶେଷ  
ହନ୍ତଙ୍କ ହୋଇଥାଏ । ଡେଗାରେ ଯେଉଁ  
ଯେଉଁ ବିବାଲିନାମେ ଥରାଇ ମେମନଙ୍କ  
ବିଜ୍ଞାନରେ ଏତିମନ୍ତ୍ର ବର୍ଦ୍ଧନୀୟ ଏହି  
ପଥାଦ ଧ୍ୟାନପଥରେ ପ୍ରକାଶ ହେବ ଏହା  
ଅମୂଳନ ଯତା ନ ଥିଲା ଏହିକେନିରେ-  
କେବଳ ସାଧକ ଏହି କିମ୍ବାପାଇଁ କୌର୍ବି ତୁମ୍ଭ  
ଓଡ଼ିଶାବିନ୍ଦିନାଙ୍କର ମୁଖ୍ୟମା ଓ ଅନ୍ତରାଷ୍ଟର  
ସବନ ହୋଇଥିଲାକୁ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

958

ଫଳକଟ ଅମୃତାବଳୀ ଦିବେରନାରେ ଦେ  
ସେଇ ପ୍ରଶାଳିରେ “ କେତେ ମହିନାବୁଦ୍ଧ  
ନୁହେ ” ପମାର ବିବିଧରୁ ମେପ୍ରାଣାଳୀ  
ଅବଳମ୍ବନ ଚଲେ କେବଳ ଯେଥା କାହାର  
ଛିଲୋ ମଧ୍ୟ ବୁଦ୍ଧିଗ୍ରହଣ ଦୋଷେ ଏହାରେ  
ମେପ୍ରାଣାଶ ହୋଇଥାରେ । ବଜ୍ରକା ଏହା କେତେଣ୍ଟ  
ଦିନରେ ସେପରି ଅନେକ ମେଳ ଥିଲୁ ହୁଏଇ  
ଏହା ବଜ୍ରକାରେ ମଧ୍ୟ ଦେହପରି ମେଳ ଦେ-  
ଶାଯାଏ । ଛିଲୋକଣାରେ ଆଜି ପ୍ରବିଦ୍ଧ ଶୈଖ-  
ଶାସର ଏ ବୁଦ୍ଧିଗ୍ରହଣକୁ ପ୍ରାଣୀଧରଣ କିଛି  
ଦିନୁକ ବରିଦେଲୁ । ପାଠକବର୍ଗ କମ୍ପ୍ଯୁଟରରେ  
ଦେଖିବେ ।

“ଯାମଙ୍କୁ ବୋଲେ ଘନହାତ ଜନଗର୍ଭରୁ ବୃଧିଷ୍ଠାତା ମୋଦ୍ଦିଷକେ ଚରଣ ଧରିବେ ଅତେ ପରମାନ ଦ୍ୱାସା ।” । ଏହାରେ ଅନ୍ତରୁ

“ରୁଧେଷ୍ଟନ୍ତ କୃତ୍ୟ ପାଞ୍ଚଦଶମ ବୋ-  
ମଳା ହଜକାରୀ । ହରିର ମହକାର ମନ୍ତ୍ର-

ମହାରାଜା, ଆଖୁତିଷ୍ଠ କରାଯାଇ ।  
ଅରସମ କଲୁ ଏକରାମା କିନ୍ତୁ ଯୁଦ୍ଧ  
ଦେଖି । ଦୂରବନ୍ଦମାର କଷିକ ଦୋଳ  
କରି ଗରିଲା ।

କବିତାକୁହର ଏହା ସ୍ଥଳରେ ମଧ୍ୟ ସେ-  
ପରି ଦୂରୀ କତମା ଅଛି ସମୟେ ସେ ହୁବା-  
ରତମା ବୁଦ୍ଧିଆଜନୀ । ହୃଦୟ ଶ୍ରୀକୃତି  
ମାତ୍ରମନ୍ତ୍ରପାତ୍ର ଅବଲମ୍ବନ କରସବରତ ଦ  
ଯେବେ ସ୍ଥିତିର ଦୋଷ କହେବନୀ କରିଯାଏ  
ତତ୍ତ୍ଵର ଯେପରି ତେମାଦେଶରେ କରିବା  
ପଢ଼ିବ ହେବା ଉଚିତ ଦୋଷ ପ୍ରକଟିତ  
ହୋଇଥାଏ ସେପରି ଦେଖା ତ କରିବା  
ଭର୍ତ୍ତା ଦେଇରେ ହତୀ ପଢ଼ିବ ହେବା  
ଦରିଜ ଦେଇ ପ୍ରତିଷ୍ଠାତାଙ୍କୁ ହୋଇଯାରେ । ଘରବା  
ସମୟାମ ଆର୍ଥିକରିତରେ ଏବି ମୁହଁରାଣା, ଗୀ  
ତ ତେଜୁରାଣା, ଗୀ ଏବି ଆସାନାରାଣା,  
ଦ୍ୱାରା ଏବି ହନ୍ତାର୍ଥା, କରିବି ହେବା କରିବ  
ଦେଇ ମଧ୍ୟ ପରିପଦ ହେବା  
ଗୋପନୀ ବାହୁଦାର ହେବା  
ପୃଷ୍ଠେ ଅବଲମ୍ବନ ହେବା ପୁରୁଷ ଦେଇ  
ନାହାଯଥ ପରଞ୍ଚର ବିଷୟରେ କରିବାର  
ଅର୍ଥ ଉପରେ ହେବା ଏହା ହେବା ।

୧୯ ମେରେ କେତେ ଦିନ ହେଲା ପାଇଁ ଏହି ବିଜଳି  
ବୋଲିଥାବୁଛି । ମେଲିଛି ରାତିର ଟଟି-  
ଅବଶ୍ୟ ସେହିଲରେ ଡିଲ୍‌ମୁଖ ବିଷ୍ଟ ବିଜଳି  
ଆକୁଣ ବୋଲିଥାବୁଛି । ଏହି କାରା  
ଗାନ୍ତି ? ଯେତେ ହୁକରେ ବଜଳିବ ଯେତ ଯେହୁ-  
କରେ ବଜଳା ବାହିବ ଉତ୍ତର୍ଯ୍ୟା ହେଲା କାହିଁ  
ଯେତେ ହୁଲେ ମେଲ ନ ଦେଇ ଯେହୁଯେ  
ବଜଳା ବାହିବ ଫର୍ଦି କ୍ରିୟାର ଘରକୁଣ୍ଡ  
ନ ହେଲା ? ଏହି ଘରକୁଣ୍ଡ କରିଯାଇ ମହା  
ଅନ୍ୟଦିନା ଦିବ ବାହାର ଘରକୁଣ୍ଡ ହ କା  
ଏଥା କରଇ ଦିବ ଘରକୁଣ୍ଡ ଧରି । ଘରେ  
ଯେବେ ଏକବୀରାର ମନ ଆପରିବ ଅପରିବୁଥେ  
ଦିବାର କରେଇବ ହେଲ କେବେ ବରତେ  
ଦିଗ୍ବରର ବ ଅବଧାରକ ଥିଲା ? ଏଥା ଯାଇଛି  
ସୁଧାପରି ଦିବାର କଲେ ମକଳ ଉପରୁଥେ  
ନିଃ ମହୋମର ମନ ସେହାନ୍ତି କମ କମ ଯାଇ  
ଥାଇ ।

ଦେଖିଲା ତେବେ ଓ କମଳାର ଅସନ୍ଧି  
ହୋଇବେ ଏକ ବଜଳା ମୟ ଉତ୍ତରର ପାଇଁ  
ହୋଇବେ । କମଳା ତେବେ ଓ ଅମାର

ମୁଳରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକବୃଷତ ଭାବୁ ଗାଁଜୀଥିଲେ  
ଏହି ଉଦ୍‌ଦୃଶ୍ୟ ଭାବୁ ସନ୍ଦର ମାତ୍ର । ମୁକବିଷ  
ଜ୍ଞାନପ୍ରକାରରେ ଲେଖ ପାଇଥାଏ । ଗାଁଜୀନାହିଁ  
ଅପରାଧ ଅନୁର୍ବିଦ୍ଧ ମନ୍ତ୍ରପରିବର୍ତ୍ତରେ ପରିଷରର  
ଦୂରସ୍ଥ ହୋଇପାଏ ଥାଏ କରୁଥାନ୍ତି ।  
ଏମାନଙ୍କୁ ବିଲପୁରୁଷଙ୍କ ଏବିଶ୍ଵରରେ ପରିଶର  
ଜୀବିବାରୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ କୁଥା ପ୍ରଯତ୍ନ ହେବେ ।  
ଜୀବଦ୍ୱୀପରେ ସେ ଦିଶା ହୋଇ ପ୍ରଦାନ କରି  
ଦେଇଥାଇ ଜୀବା ଅଛି ମିଳିବାର ନୋହେ ।  
ସେ ମିଳିବାର ସମୟ ଯାଇଥାଏ । ଯେବେ  
ଦରଳା ଏହି ଓଡ଼ିଆ ମିଳିବାର ହୋଇଥାନ୍ତା  
ଏମାନଙ୍କର ଦୈନିକବିଷ୍ଣୁରେ ସେ ମେଳ  
ଦେଖାଯାଇଲା । ବର୍ଣ୍ଣମାନ ଏ ହୃଦେ ସମ୍ପଦକ  
ପରିଣାମ ଓ ସ୍ଥାନକରେ ପ୍ରାଣଥାରଣର  
ଦୂରସ୍ଥ ଅଜ ପ୍ରର୍ଥନ କରି ହୋଇଥାନ୍ତି । ଏତେବେଳେ  
ଏମାନଙ୍କର ତୀରବାରୁ  
ବିଲପୁରୁଷ ଅଧିକାର ତେ ବିଦ୍ୟାକୟମାନଙ୍କର  
ଦୂରସ୍ଥ କଲେ ଲେଖ ପାଇବ ନାହିଁ ପ୍ରକୃତ  
ଅଧିକାର ତେ ଚନ୍ଦ୍ରକପୁରେ ବିଲପୁରକର  
ଶାଶ୍ଵତ ହିମେ ଅବହାର ହେବ । ଅମ୍ବେମାନେ  
ଆଶମ୍ଭର ଆଶାଲକରେ ପ୍ରାଣିର ବଜାରା  
ଦେଖିପାଇଁ ଉତ୍ସମାଧ ଅଧିକାରରେ ପ୍ରକରିତ  
କରିପଣ ମଝ ଦେଖିପାଇଁ ।

ବି କାରଣର କଣ୍ଠ ପୁଥରେ ଦୋଷିତେ  
ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଉନ୍ନତିକାଳରୁ ଯେବେ ସଂଶୋଧରେ ଜାଗା  
, କହିଲେ ବିଦ୍ୟା ପରିଚ୍ଛନ୍ନ । ସେପରମ୍ପ କାରଣର  
ମୁଖ୍ୟାବଳୀ ଏହି, ଜିନ୍ତି ଯଦେଖାଦ୍ୱୀପ ଲେଜଙ୍କର  
ପରିଷ୍କର ମିଳନର ଅପରାଧ । ଯେଉଁ କାରଣର  
ପରିଷ୍କର ମିଳନର ପାଦପାଦ୍ମ ହୃଦୟ ସବାକୁ  
ଦାନ କରି ତାଙ୍କ ଅନ୍ତରେ ସେହି ଜାଗା ।  
ତାଙ୍କ ଶବ୍ଦାବଳୀର ଓ ପାଦପାଦ୍ମ ଅବଶ୍ୟକ ହେଲେ  
କିନ୍ତୁ କାରଣର ମଧ୍ୟରେ ମନୋବିଜ୍ଞାନ କିନ୍ତୁ  
ସାମାଜିକ ସାମାଜିକ ପରିଷ୍କର ହେବାର  
କିମ୍ବା ସମାଜର କୁଳ ପରିଷ୍କର ହେବାର  
କିମ୍ବା କାରଣର ମଧ୍ୟରେ ଯେ ଯତନ୍ତେ  
ଦେଇବ ନାହିଁ କୁଳକୁ କାରଣର ଜାଗା କହି-  
ମୁଣ୍ଡ ହେବାର ବିଷୟ ପଦେଶୀର କଣ୍ଠ ମାତ୍ର  
ପୂର୍ବ ଧାରା ବରେ । ସେଉଁ ପରିମାଣରେ  
ଏହି ସମସ୍ତ କାରଣ ପରିଷ୍କର ଧାରା ସେହିପରିମା-  
ଣମେ କଣ୍ଠ ବିବେଦ ଘର୍ବତରେ ଏହିପରିମା-  
ଣରେବ କୁଳକୁ କର୍ତ୍ତର ମେଲେ ଜାହାର  
ଆର ପନ୍ଧିଲାଭ ସମ୍ମାନନ୍ଦା ରହି ନ ଥାବେ ।

ତେବେ ଏକର ଉଚ୍ଛେଦରେ ଅଧିକ ସଂହାରନା  
ସମ୍ମାନା ଥାଏ ଯାଇ । କିନ୍ତୁ ଯେ ସମୟ ଜାଗ-  
ରେ -ଜାନୁମ ଜ୍ଞାନବୈଜ୍ୟକ ପତ୍ରର  
ଦେବକ ଜାହାର ଅଧିକାର ଉଚ୍ଛେଦ ଯେ  
ଜାହାର ଉଚ୍ଛେଦ ଶ୍ରୀପାରେ ଏମନ୍ତ ନୋହି  
ଜାହାର ବିପରୀତ ବାରଣର ସର୍ବାବ ପିଲେ  
ଜାନୁମ ଉଚ୍ଛେଦ ସଂହାରନା ସମ୍ମାନା ଅର୍ଥାତ୍  
ଏକର କର୍ତ୍ତୃତ ଅଧିକର ଉପରେ ଶକ୍ତ୍ୟବାର  
ସଂହାରନା ଉଦ୍‌ସ୍ଥିତିର ଉତ୍ସମାକର ସମ୍ଭବ  
ସମ୍ମାନା ଏକପ୍ରତ୍ୟେକରେ ଅଧିକାରର ମୁଖ୍ୟମନ୍ୟ  
କାର୍ଯ୍ୟ ଉଚ୍ଚାରର ପ୍ରମର୍ଦ୍ଦ ଅଧିକ ପ୍ରଦେଶରେ  
ଜାହାର ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଧିକାର ଉଚ୍ଛେଦ କାରଣରେ  
କମଳା ଏକର ଉଚ୍ଛେଦ ହୋଇ ଅଧିକର  
ସଂହାରନାର ସମ୍ମାନା । କିନ୍ତୁ ଏମ୍ପଦ  
ଜାହାର ସର୍ବାବ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଓ ଭେଦିଗୁ ମଧ୍ୟରେ  
କେହିଠାରେ ? ଯେବେ ଅମ୍ବେମାନେ କଟକରେ  
ଯାଇଁ କାଳା ହୋଇପାରିଲୁ ଜାହା ହେଲେ  
କାଳରେ ଉତ୍ସମ୍ପରେ ବନ୍ଦରସ ଗଲି ପରିମାର  
ସମ୍ମାନା ଥିଲା ଏକ ସେଥି ବନ୍ଦର ଅମ୍ବେମାନ-  
କର ଉତ୍ସମ୍ପରେକ୍ଷାଧ ଅବାଳତ ଓ କଦାଳ-  
ଦୂର ଜାଣ ବନ୍ଦରକ ପରିବର୍ତ୍ତର ହରିମାର  
ଆଦିକ ହୁଅନା ନାହିଁ

## ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ଅମୁମାନଙ୍କ ଦିଗିପଦର ଶାସ୍ତ୍ର ବେଳଦିନେ  
ପାହେବ ଧାରୀ ମେମାର ତା । ୩ ଛାନ୍ଦେ  
କଲକାରୀ ଯଥ ଚର ତା । ୪ ରଜ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ  
କୃପରେ ପଞ୍ଚତମୀକେ । ଶାସ୍ତ୍ର ମଲ୍ଲେନାଥାବେବ  
ଏହ ସ୍ପ୍ରାହରେ ବଳଦତା ଯିବାର ହିର କର-  
ଖୁଲେ ମାର ରେନକଥା ହାହେବ ଅବିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ  
କୁ ତାହ କୁ ଠୋରେ ରହିବାହମିତି ଗବର୍ଣ୍ଣ-  
ମେଧର ଅଛି ହେବାର ଯାଇ ନ ପାଇଲେ  
ଧାରୀମାସ ତା । ୫ ଛାନ୍ଦେ ଜାହାକରେ  
ସିବେ ।

ଶ୍ରୀ ମାତ୍ରମାତ୍ରକୁ ପାହେବିଲୁ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ  
ଶ୍ରୀ ମାତ୍ରକୁ ଓ, ଏହି ଚକ୍ରର ମୁଖ୍ୟମାନେବ  
ଦୃଶ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧି କରେବିଲୁ ଓ ମାଟ୍ରକୁ ହେବେ ।

ଶ୍ରୀମତ ଏ ମାନ୍ୟନନ୍ଦବେଳ ସୁଖର ପ୍ରକଳ୍ପର  
ଯତ୍କାମ ହିନ୍ଦୁଙ୍କ ଓ ଚେଷ୍ଟା କଲେକ୍ଟର  
ଦେବେ ।

ଗୋଟିଏ କି ତାଙ୍କର ବି ସାହେବ ଛପକର

ପ୍ରକଳ୍ପ ଯାଏନ୍ତିମ ରହ୍ୟେ ଓ କଲେବତର  
ହେବେ ।

ଶ୍ରୀହତ ତବଳର ଦିନପୁର ସାହେବ  
ରତ୍ନରାଜ ଶ୍ରୀଶ୍ଵର କଲେଚେଟର ମାର୍କ୍‌ପଣ୍ଡିତ  
ହେବେ

ପ୍ରାୟୁକ୍ତ ତି, ତବଳତି, ଏମ, ଟି, ଶ୍ରୋଗାହେବ  
ଦ, ଏ, ହୃଦୟ ଅରିଷ୍ଟାଙ୍ଗ କଲେକ୍ଟର ଓ  
ମାନ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ଦେବେ

ଗ୍ରାମକ ବାବୁ ଦେଖାରହାଥ ସଉ ପୂର୍ବ  
ଡେପ୍ନ୍‌ଟୀ ବଲେତୁର ଓ ଡେପ୍ନ୍‌ଟୀ ମାର୍କେଟ୍  
ହେବେ ।

ପରିଷ୍ପରାବ କଳବତୀ ଗନେଚୁର ଜଣାମୟ  
ଯେ ନୂରନ ଉଦ୍‌ବିମ୍ବ ଶାହୀ ଅରଜ ମନ  
୮୨୦ ସାଲର ୧୭୫୫ରେ ହୁଏ ଥାବା  
କି ମତେ ଗବର୍ଣ୍ମମେଖ୍ୟ କଲାର କଲେକ୍ଟ୍ରୁର-  
ମାରଙ୍ଗୁ ରେବନ୍ଦ ବମ୍ବିନର ଶମତା ଦେଇ  
ଅଛନ୍ତି ମୈ ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟଲରେ ସବୁଦିବଜନ କରି-  
ନୂରମାନଙ୍କ ଏକ ସବର ନୂବାମରେ ଆବଶ୍ୟକ  
ଡିପ୍ୟୁଶ୍ଟି କଲେକ୍ଟ୍ରୁରମାନଙ୍କ କଲେକ୍ଟ୍ରୁର  
କ୍ଷମତା ଦିଆଯାଇଥାଏ । ଏ ଖୁବମର ଅନୁମାନ  
ହେଉଥିଲୁ ଯେ ଏ ବର୍ଷ ଅଗେବର ରାଜ୍ୱବାର  
ନବର୍ଣ୍ଣମେଖ୍ୟର ଅରପ୍ତାୟ ନୂବେ ବାପୁବରେ  
ଅନୁମାନଙ୍କ କବିତନାରେ ଅଗେବର ନ ରଖି  
ଦିପ୍ୟୁଶ୍ଟି କର୍ମଚାରମାନଙ୍କଙ୍କ ଅଟରିକୁ  
ବ୍ୟାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିରେକେ ଉଦ୍‌ବିମ୍ବ ମାଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ  
ଦିବାର ହୋଇଥାଏବି ଥାଥର ଅଗେପ୍ରମାନଙ୍କ  
ଅଞ୍ଚାର୍ଯ୍ୟରେ ଲୋକେ ରଖା ପାଇଥାଇବେ ।  
ଅରେକୁ କର ଥିଦ୍ୟଦ୍ୟର ପ୍ରକାମାନକର  
ବୋଣିତ ଘୋଷିଲେ ଅନାଦିମନ କେବେଳ  
ଶୁଭମାନଙ୍କ ଦେଇନ ଦେଇ ବ୍ୟାପ୍ତ କରିବା  
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖ୍ୟ ପକ୍ଷରେ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ପ୍ରମାନ  
ହୁଏ ନୁହେ ।

ଏ ବର୍ଷ ମୟୁରଭଜ୍ଞ ବଜାକ୍ ସହେ ମୟୁର-  
ମାନ ଗଡ଼ିପାତିରେ ଖେଦା ହୋଇ ଏ ଭଣ ର  
ବାଲ୍ମୀ ଥରଗଲେ ଓ ଖେଦାରେ ପ୍ରାୟ ୩୦୦୦୦ଙ୍କ  
ବ୍ୟଧି ହେଲା । ଥରଗାଳୀ ଯଦି ସବୁ-ବନ୍ଧୁର  
କେବେ ମହେମେଶ୍ଵର ଫଳେଷ ଯାଇ ହେବ  
ଆହେ ଯେଉଁ ହାନମାହଙ୍କରେ ରାତିରେ ଘୋଟି  
ଗୃହରେ ଲୋମୋନେ କଢ଼ି ଯାଉଥିବାକୁ  
ଧେତାରେ ବହୁଧରି ଖେଦା ହେଲେ ବହୁଧ-  
ମେଶ୍ଵର ଲାଗ ହେବ ଆଧର ଲୋହମନ୍ଦଳ  
କଣ୍ଠ ଦୂର ହେବ ।

ଲୁଣ୍ଠାରମ୍ ଲେଖନ୍, ସେ ଜମାଇଥର

କମିନୀର ସରବାରଟାଙ୍ଗି କର ଅବସ୍ଥାର ପୁରୁଷ ରାଜ  
ଧାର ଗାଇପରି ମାଝକୁଣ୍ଡଳାହେବ ସବଦିନୀଖୁଲୁ  
ସର୍ବନନ୍ଦ ଦ୍ୱାରା ପୁରାଦେହ ଛେଦନ କଲୁବାରେ  
ଯେତରେ ଶଂଖା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା । ପୁରକମିନୀ  
ରାଜ ଧାରବରୁ ପରିବାରେ ର ହାଜର କେତେ  
କଳା କୁଟୁମ୍ବ ଅଗେରାହୁଯାୟ ସେ ଜାହାନ୍  
ନାହୁଁ ପ୍ରବୃତ୍ତ ସର୍ବେ ଗମନା ଦେଇଥିବାର ହୁକା-  
ରିକେଲା ।

ସବୁ ଏମ୍ ଆରୁ ଉପ୍ରେସ୍‌ଟ୍ରୋପ ବିମ୍ବେଇ  
ହାଇକୋର୍ଟର ପଥାଳ କଜ ହୋଇଥିଲା ।

ପୁଣ୍ୟକାଳରେ ଏବଜଣ ଓକରିପୁରଙ୍ଗ  
ସ୍ଥା ମୁନ୍ଦରର ପୀଡ଼ାୟକୁ ହେବାର ସେ କରୁଛର  
ଦକ୍ଷିଣାଧିକାରୀ ତାତ୍ତ୍ଵର ମାରଦିଲେଇ ସାହେ-  
ବିଦ୍ରୋହ ତାତ୍ତ୍ଵର ବିବାରେ ଉତ୍ତରଶାଖା ଓ ଅଞ୍ଚଳୀ  
ପିତ୍ତ ନ ହେଲେ ଅଧିକାରୁ ଅସମ୍ଭବ ହେଲେ  
ଓବରିଅବଦାରୁ ସଜରେ ଝବା କନ୍ତୁ ଯାଇ  
ନ ଥିବାରୁ ପିତ୍ତ ଧେବାରୁ ଅସମ ହୋଇ ବୁନ୍ଦୁ  
ପ୍ରତିଶବ୍ଦମନ୍ତ୍ର ଦିଲେ ଏହି ପନ୍ଥର ଝବା ଯେବେ  
ତାତ୍ତ୍ଵର କାଳ ହେଲା ସେ ଏ ବିଷୟ ଗବର୍ନ୍ମରେ-  
କାରେ ଲଗାଇବାରୁ ଅମ୍ବୁମାନେ ପୁଣିଲୁଁ ଯେ  
ଲେଫ୍ଟରେ ଗବର୍ନ୍ମ ତାତ୍ତ୍ଵର ସାହେବଙ୍କ  
ପ୍ରତି ବିଶେଷ ଅସମ୍ଭବ ସ୍ମରଣ କରି ଅବ-  
ମନ୍ଦ ହୁବୁମ ସକାମେ ତାତ୍ତ୍ଵକର୍ମୀଙ୍କ ଗବର୍ନ୍ମ-  
ମେଜ୍‌ମନ୍ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ।

ପ୍ରକାଶନ ପତ୍ର

ଶ୍ରୀମତୀ କଲେପିତା ମଞ୍ଜଳିକା ନାଥାର୍ଥ  
ସମ୍ମାନି

ମହାରାଜ । ମଧ୍ୟଦୂ କିମ୍ବଳବିଜ କେତେକ  
ପିଲ୍ଲାରୁ ଫଳମୋଥନ ପୁରୀର ଅଧିକାର କରିଛି  
କୌଣସି ପଦିଗାୟ ଏବଂ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଶ୍ରାନ୍ତଦାନ  
କରିବା ବିଷୟରେ କୃପାତା ମାତ୍ରରେ କରିବା  
ଏବଂ ଅଭିନବ ଲେଖକର ଅଭିନବ ପ୍ରତି  
କଲାଶପଣ୍ଡକ ପରମାତ୍ମକ କରିବା ହେବେ ।

ଏହି କଲିତ୍ତମାର ପ୍ରଥମ ଦିବସାମ୍ବ ଏହି  
ଦେଖାଇବ ଦିବସାମ୍ବ ଉଚ୍ଛଳିତେଷିଶା ପାଠକର  
ଅବିଗତ ହେଲୁ ଯେ ସାଧକମହାଶୀମ୍ବ ବୁଦ୍ଧିର  
ଲଭଣ୍ୟହିମେ (ଗଲୁଣ୍ଡା ସୁରକ୍ଷା ଦୋଷ ଦୂଷିତନ୍ତ୍ରମ୍ଭ  
କରିଥିଲୁ) ଅପରାଇ ଦୋଷ ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟିପାଇ  
ନ କରି ପାପିକାର ଦୋଷ ଶ୍ରହଣ ବିଷୟରେ  
କିମ୍ବା ଦ୍ୱାହାକର ହୋଇ ଅମଲକ ଶୋଭକରୁକୁ

ବିଶ୍ୱାସନ କରିଅଛନ୍ତି । ଦୋଷ ହୁଅଇ ମନେକା  
କଣ୍ଠର ଅନ୍ତରୀଷ୍ଟରୀ କଲପାୟ ଏହାକର ଏହି  
ଏକ ପ୍ରଥାକ ଦୂର ମଧ୍ୟରେ ଗଣନା ହୋଇଥିଲା ।  
ଦିନ୍ତି ଏହିଏ କଥାପକଳ ପ୍ରକାଶ ନ କର ଶାକ  
ଦିନ୍ତି ନ ଘାରିଲା ।

ସଞ୍ଚାଦିକ ଲେଖନ୍ତି ଯେ ଜର୍ମନୀଲିବିପୁଣ୍ୟ  
ପୂର୍ବ ପଶୁଷ୍ଵୋତ୍ତରୀ ଗୁରୁଶ୍ରେଣୀୟମାନେ ମଧ୍ୟ-  
ସଲକ ବନ୍ଦଳ ନ କାହିଁମାଯାର୍ଥି ଫେର  
ଥିବିଲେ ଏ ବିଷୟରେ ଶ୍ରୀସ୍ଵର୍ଗ ବାହୁ ଗୋବିନ୍ଦ-  
ବନ୍ଦ୍ରମହାପାତ୍ର ପୁରୁଷଙ୍କାର ତେପ୍ତିଜନପ୍ରେସ୍‌ର  
ଅମ୍ବଲଭକୀ ଦିଶାଭବାର୍ଥ ଜାହାଜୁ ଉବ୍ଦିତେବେ  
ଦୋଳ ସଞ୍ଚାଦିକ ଉଚିତ ପହାଗ କରିଅଛନ୍ତି ।  
ପାଠ୍ୟମାନେ ବୁଝି ଯେ କିନ୍ତୁ ଜ୍ଞାନଶ୍ରେଷ୍ଠରୁକୁ  
ପୁରୁଷଙ୍କାର ବିଦ୍ୟାଲୟମାନଙ୍କର ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଏକ  
ବିଜନିକାର ଅଭ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ବାହୁ ପରିପ୍ରେସ୍‌ରେ  
ସେଇ, ଅଜଳଃ ଏମାନଙ୍କ ବିଜନିକରେ ହୃଦୟ-  
ଲୟମାନଙ୍କର କୌଣସି ବାର୍ଷିକ୍ତେବେ ନ ଯାଏ  
ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଦୂର ମହାମୟହୃଦୟରୀତି ପୁରୁଷଙ୍କାର  
ଯେ ଜାହାଦ ଜଲକ ମଧ୍ୟରେ ଏହୁଷ୍ ଘଟନା  
ହେଉନାହିଁ ଏକ ବାଲେମୁଖକହୁକାର ଜନଶକ୍ତି-  
ମଳ ପ୍ରଣେତା ପ୍ରାୟକୁ ବାହୁ ଧରିମୋହନ  
ସେଜାପରି କିନ୍ତୁ ବାଗପାତା ପକାମ କର-  
ଅଛନ୍ତି କି ଆମ୍ବ ପ୍ରଦେଶରେ ଅର୍ଥକୁ ବାଲେମୁ-  
ଖଟରୀ ମନରେ କରିପାରିବା କୋର ଜ୍ଞାନ  
ରେବେ ଏ ଜନକହୁ । ବ୍ୟାପକ ଅର ଅକା  
ଦେହ ଉତ୍କଳଦେଶରେ ଏହୁଷ୍ ହୋଇଥିବାର  
ପ୍ରାୟକିର୍ତ୍ତ ବୁଝିଅଛନ୍ତି । ମଧ୍ୟ ସମ୍ବଲପୁରୁଷଙ୍କାରେତ  
ଦରଶକ୍ତିଗୁରୁଗ ମନୁଷ୍ୟମାତ୍ରେ ଦେବାକ୍ ନର-  
ଦ୍ୱାତାନ୍ତରାୟ ଅଲକ ଭାବାଦି କଥା ଅନୁଷ୍ଠାନ  
ଦ୍ୱାରା କଣ୍ଠାର ଯେ ସଞ୍ଚାଦିକନହାଏଥି ନିଜେ  
ଏ ଉତ୍କଳଦେଶର ରଣ୍ଧୀତେବେ ହୋଇପାରନ୍ତି  
ଜାହା ନ ହେଲେ କେହି ନ କାହିଁ ଯେ ବିପରୀ  
ଏ ବିଷୟ ସବୁ ଜାରିଦେ ଅର କିନ୍ତୁ ମହାମୟ  
ଲେଖନ୍ତ କି “ନାୟିଲ ବିଦ୍ୟଲମୟ ବୃଦ୍ଧିବାବୁ”  
ଭାବା ହେଲେ କେହି ହେଉଠାରେ ମଧ୍ୟମଳ  
ସଞ୍ଚାଦିକ ରତ୍ନମାଳଙ୍କ ଶବ୍ଦରୁ ଯାର୍ଥ ପ୍ରମୁଖି-  
ବାହୁ ଦିଦିକଲୁ ଯୁଧକ ବିଶିଷ୍ଟ ଦେମାନ୍ତ ଆକା  
ଏପରି ବିନ୍ଦୁଥିବେ କି ଅମ୍ବେମାନେତ ଆବଶ୍ୟକ  
ରଜି ଡେମା ପଢାଇରୁ ଯେବେ ତୁମ୍ଭେମାନ୍ତ  
ଅଧିକାରୀ ନାହିଁ ଏହାକୁ ହେବେ ବାହୁକ  
ଉତ୍କଳ ବିଷୟ ବୁଝାନ୍ତି ବୁଝାନ୍ତି ହୋଇଥିବାର ମେ-  
ନମ୍ବେ ଫେରିଥିବାର ବିଧିଖାନ୍ଦ କରିଥିବାର ମେ-

ହିଥାର ଏଥକୁ ବନ୍ଦ ବଥା ହେଉଥିଲାମେ  
ହେବାର ଯେ ସମୟ ଉତ୍ତଳୀପୁନାନବୀର ଅତ୍ୟ-  
ସଂଖେରେ ଅନୁଭବ ହୋଇ ଉତ୍ତଳ ଗଠନ  
ହେବାର ମାନସ ପ୍ରବାପ ବର୍ଷାର ଏ ଜାଗାରୁ  
ଅସମ୍ଭବ ହେବାର ଉତ୍ତଳଚାନ୍ଦେଶ୍ୱର ଓ ପାତ୍ର  
ଅନ୍ୟ ହୁବାର ।

ଅନ୍ତମ ଅପେକ୍ଷାକେ ରୁହିଥାରୁଁ ଯେ  
ଏକାଟର ଧାଳାକଣ୍ଠରେ ଅନ୍ତରାତ୍ମକ କର  
ଦୁଃ୍ଖଧାର କରିଥିଲେ କେବେ କେବାଳ ୫୦  
ଜାଗିବାର ସମ୍ବନ୍ଧ କି ଥୁବୁ ? ଏହି  
ସଂସ୍କୃତରେ ଯେଥରି କହିଥା ତାହାର ପାଇଁ  
କାଗଜର ବର୍ଣ୍ଣପରିପାତୀର ଜାଣାଯାଏ । ଏହାର  
ଯେପରି ଉତ୍ତରା ବାହାରର ଅଛି ତାହାର  
ମୂର୍ଖ କର୍ତ୍ତର ଧକମାଚକ୍ରମ ( ଅର୍ଥଗୁରୁ କର୍ତ୍ତରା  
କହାର ପରୁଥ ଜାଣାଯିବା ) କଣାଯାଇଥୁ  
ଅକର୍ବ ଅଥଶାର ଗୋପ ଉପରେ ଦୁଇମାତ୍ର  
ନ କରି ଅନ୍ୟକ୍ରମିତ୍ତିପାଦଙ୍କ ମୋଷ ଅବେଳେବା  
ବର୍ତ୍ତମାର ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଜଳା ଫୋରର କାହା  
ପରି ପ୍ରତିକ ମାଧ୍ୟରେ ବୋଥଗମନ କହାଯାଇଥାରେ । ଇତ୍ୟାଚି ଉପରୁ ଏକଳ ଅବନନ୍ଦମାର  
ଏକପଥଦ୍ୱାରା ଅପରାହ୍ନ କରିବିକୁ ହିନ୍ଦୁମା  
କରୁଁ ଅପରାହ୍ନ ଏକାତ୍ମ ଅନ୍ତରାତ୍ମକରେ କହିବାକୁ  
କରିବ । ରହ ।

ବ୍ୟକ୍ତିଗୁଡ଼ିକ  
ଅନୁଭବାଳିକ

## NOTICE

Baboo Rajkrishna Mookherjee  
M. A. B. L. will deliver a  
lecture on "The Origin of language"  
at the next ordinary general  
meeting of the Cuttack Debating  
Club to be held at the E.  
School Premises on Wednesday  
the 4th Proximo at 7½ P. M.  
Cuttack, 22nd April, 1870.

Obinash Chundra Chatterjee  
Hon. Secretary C. D. C.

—  
—  
—

ଏହି ବିଜ୍ଞାପନରେ ମହିଳାଙ୍କ ଉତ୍ସବ ଦିନ ହାତରେ  
ବିଜ୍ଞାପନ ମଧ୍ୟ ମହିଳାଙ୍କ ଯୋଗଦାନ  
ମଧ୍ୟ ଓ ଶିଖର ଦେଇ

ପ୍ରକାଶ ନଗରି

## ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୪୮

ଗା ୨ ରଙ୍ଗ ମର ସନ୍ଧେୟିତା ମାତ୍ର । ବୈଶାଖ ଦୀନ ସନ୍ଧେୟିତାକୁ ଶବ୍ଦରେ

ଅଶ୍ରୁମ ହର୍ଷକ ମୁଳ୍ଲି । ୧୯  
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୁଳ୍ଲ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ । ୨୦  
ମହାବଲ ପାଇ ତାକମାସୁଳ । ୨୧

ଅୟମାନଙ୍କ ଭିତ୍ତିର ଗ୍ରାୟାକୁ ଗବନ୍‌ରେ  
ପାହେବ ଅଧିକ ଏ ଲଗଭଗେ ପ୍ରଦେଶ  
ହେବାର ଅଛି । ଏହାଙ୍କ ପ୍ରଭୃତିଗମନରେ  
ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟାଧାରଣ ଆଚିନ୍ତ୍ୟ ଅନନ୍ତର  
ଅଛନ୍ତି ଓ ଏକାକୀର୍ବ ଦୂର ପ୍ରଥାଜୀ ଗ୍ରଜା  
ଥାର୍ଯ୍ୟାକୁ କେବାନାକର ମହାରାଜଙ୍କ ଓ କେନ୍ଦ୍ରର  
ବଜା ଏହାଙ୍କ ସଙ୍କଳିତା ପାଇଁ ଦୂରତନ ହେଲା  
ଏହମଧ୍ୟରୁ ମୁଦ୍ରମନ କରାଯାଇନ୍ତି । ଦେଖି  
ବୁଝିଷ୍ଠମୟରେ ଅଧିକ ଲୋବେ ଏହାରେବକଳ  
କାର୍ଯ୍ୟରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ନ ଥିଲେ ବିନ୍ତ ମେ ଉସତର  
ଜାର ମନ୍ତ୍ରହେଲେଗ ଏହାଙ୍କ ସହିତରେ ଅଧିକ  
ଲୋବେ ଏମନ୍ତ ବିମାତ୍ତାକ ବୋଇଅଛନ୍ତି ଯେ  
କର୍ଷାବୟ କାଳ ଗ୍ରାୟାକୁ ମଲୋନାପାହେବ  
ଇତ୍ତମହିଷେ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାକ କଲା ପ୍ରକାଶରେ  
ରିବନ୍‌ସା ପାହେବଙ୍କୁ ବେବୁ ପାଗୋର ଜାହାନ୍ତି  
ରବନ୍‌ସା ପାହେବ ଶେଷାକୁ ଦୂରତାକଣ ପାଇଁ  
ଅଭିନ୍ନ ଚେତ୍ତିକ ଥିବାର ଦେଖା ଯାଇଅଛି ଓ  
ଅମ୍ବେମାହେ ଏହିପାର୍ଦ୍ଦମା ତୁମ୍ଭ ମେ ମେ  
ମେବଳ ଲାଦୁଆନରେ କୃତବାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ  
ଥାରକାଳ ନିର୍ମାଣ ଏହିଦେଶରେ ଅପରା କାହିଁ  
ନୁ ଗଲି ଯାଉନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀଷ୍ଟବ୍ରଦ୍ଧ

ଗଭେଷଣାତର ପ୍ରେସର ଛାତ୍ର କ୍ଲୋଗ ହେଉ-  
ଏହି ଜାହା ଅଭୟନ୍ତ ଅସମ୍ଭବ ଅଠଇ । ଦିନବେ-  
ଳେ ଏହି ମଧ୍ୟାରଗର ମିମ୍ବ ବହିରେ ଘରେ  
ଯାଇବାର ପାଇଁ ନାହିଁ ନର୍ତ୍ତକାଳ ଆରମ୍ଭ ହେବାକୁ

ନିଜାକୁ ଶାରେ ଦେବମାସ ଅଛି ଏଥକୁ ଅବ୍ଲୁ  
ପୋଖରୀ କୁଥୁମାନ ଶୁଣିଲୁ ପଡ଼ିଲାଗି କଳବିନା  
ଲୋକଙ୍କର ଚର୍ଚା ହନ । ବୁଦ୍ଧି ହେଉଥିବା  
ଦେବମାସ ଦିନପେ ଲିଖାର ହେବ କୁହାଯାଇ  
ନ ପାରେ ଗତବର୍ଷ କହୁକରେ ବର୍ଷା ଉଠା ପୋ-  
ଶିଖମାକ ପୂର୍ବ ନ ଥିଲା ବୁଦ୍ଧରୁ ସେ ସମୟ  
ଶୁଣିଗଲା ଏବେ କଳବିନାଙ୍କେ ଲୋକଙ୍କର ଆପା-  
ତଳା ଫୁଲ ହେଉଥିବା ସମୟ ନୁହେ ରକ୍ଷି-  
ତାରେ ପାତା ହେବାର ମଧ୍ୟ ଅମରି ଅଛି ।  
କହୁକନମରରେ ଗଜାମନଙ୍କ ଗୋଟିଏ ବହୁ  
ପୋଖରୀ ଆଟେ ଓ ଜାହା ମଧ୍ୟରୁ ଥିବାର  
ବହୁଲେବର କିମାହିର ହ୍ରାନ ଦିନେଷରେ  
କେଳଣାହାର ବମସ କଳ ଏହି ପୋଖରୀର  
ବୃଦ୍ଧାତ୍ମକ ଅଭିଭବ ଅମୃତମାନଙ୍କ ବିବେଚନା-  
ରେ ଏହାକୁ ସରକାରୀ ବନ୍ଦ୍ୟରେ ମୋଳାର  
ନେବକର ଉପିତ । ମିଶନରିପଲ ଏକମର ଟଙ୍କା  
ଆମେକ କୁଳବଥାରେ ବନ୍ଦ୍ୟ ହେଉଥାଇ ଯେବେ  
ସେଥିର କିନ୍ତୁ ଟଙ୍କା ଏ ହୃତକର କାର୍ଯ୍ୟରେ  
ମନ୍ଦର ତେବେ ଦେଇ ଭଲ ହେବ ବସ୍ତିନାକ  
ପ୍ରସ୍ତୁତର ନ ରଖେ ଅଗେ ଏ ପୋଖରୀ ହରି-  
ବାର ଟଙ୍କାରେ ମନ୍ଦର ହୋଇଥିଲା । ତେଳ-  
ଜାନାର କିମାହ ଏହଠାର ହେଉଥିବାର ବର୍ଷ-  
ଦିନମାନଙ୍କୁ ଏହାର ପଞ୍ଜୋହାରଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ  
ନିଯୁକ୍ତ କଲେ ଅନ୍ୟଥି ହେବ ନାହିଁ ବେଳ  
ଜାହାଙ୍କ ଉପକାରହମିତି ଅଧେ ପାଣି ଉଠା  
ଦୋହାଥିବ ଏ ପୋଖରୀ ଶୁଣିଗପିଲାମୁ ମଞ୍ଜ  
ପାଣି ବୁଝା ବନ୍ଦ ହୋଇ ନାହିଁ । ଅଭିଭବ

ଅମ୍ବୁମାନେ ସ୍ଵାମୀୟ କର୍ତ୍ତପକ୍ଷଙ୍କ ଠାରେ ଅଛୁ  
ଗ୍ରେଧ କରିଥାଏଇଁ ଯେ ଏ ପୋଣ୍ଡା ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୋତଳ ପକ୍ଷରେ ଯହିବାକ ।

କୁଆଣେଳ

କୁଆମେଳ ବିବାହର ଅନ୍ତର ଏ କଣ୍ଠରେ  
ପ୍ରଗର ହେଲାଦିନୁ ଗୋଟିଏସୁଜା ମଦଦମ୍ବା ଥୋ-  
ଇ ନ ଥିଲା । ଗର୍ଜିଷ୍ଠାହରେ ପୂର୍ବ ବାଲାବ-  
ଜାରରେ ଥିବା ଏକ ପର ଏହି କଥା କୁଆମେ-  
ଳାକୁ ଧର ଚକ୍ରଶ କରିବାର ଅପରଥା ପ୍ରତ୍ୟେ-  
କ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କୁଙ୍କା ଲେଖିବ ଅର୍ଥଦୟ ହୋଇ-  
ଅଛି । ସୂର୍ଯ୍ୟର ସୂର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରରେ ଓ ସଦରକ-  
ଖେଳୁକ ଦୂରେ ଦୂରେ କୌମଳ୍ୟକୁ ଏମାନଙ୍କ  
ନିବନ୍ଧାର ବରତ୍ତଳେ ମାତ୍ର କୁଆମେଳଥିବାର  
ପ୍ରମାଣ ହେଲା କାହିଁ ଦେବତ କୁଆମେଳର  
ଅନ୍ତରେ ଏମାନଙ୍କ କିନ୍ତୁରେ ଥିବାର ଦୟା ହୋ-  
ଇଥାବି । କୁଆମେଳ ଗ୍ରେଇ ଆହ ଅନ୍ତର  
ଅପରଥର ମୂଳ ଓ କଥକରେ ଏ ଖେଳ ଅନେକ-  
ବିଷ୍ଟଳେ ତୁମର ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଧୂର୍ବଲ  
ଶ୍ଵେତକର୍ମଗ୍ରହକର ଲୋକହେତୁର ହେଉ ଅବା-  
ଗେଳ ପ୍ରମାଣ କରିବା କରିନ ଥିବାର ହେଉ  
ଅପରଥମାନଙ୍କର ଉଚିତପ୍ରଯେ ପାପକ ହେଉ-  
ନାହିଁ । ଅମ୍ବେମାନେ ମୁଣ୍ଡାହୁଁ ଯେ ମୋତେ  
ପତଥରେ ବସି ଗରୁଅହେ ମନୁଷ୍ୟ କୁଗାଇ  
ଦେଇ ନ ରଖୁଣ୍ଟରେ ଖେଳାଥିଲୁଣ୍ଟ ବୈବାହି  
କୁଳର ଲୋକ କେହି ଆପଳେ ଅଗତାଗୁ  
ବର୍ଜର ଦୋର ଉଠିଯାଇ ମୁହଁଙ୍କ ଏମାନଙ୍କ

ଧରିବାର କଠିନ ହୁଅଇ ଭଥାର ଯେତେବେ  
ପ୍ରମିଳା ଏ ଗେଲ ନିବାରଣ ପକ୍ଷରେ ପାତାଳ  
ଉଠେଲା ଗା ହେବେ ତେବେ ସୁଧରିମାନେ  
ଯର୍ଥତିବେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । କପ୍ତନ ଟ୍ରେନ  
ସବ ଜାହେବକର ଯେମନ୍ତ ପରିଗମ କର  
ଯୁଧରିମାନକୁ ଧରିଲେ ସେହିମର୍ଦ୍ଦ ଆଜି  
ସୁଧର ଧରିବାର ସକାନରେ ପରିବର୍ତ୍ତ ଆବଶ୍ୟ  
ଫଳ କାହିଁ ହେବ ଓ ଅନ୍ତରିମରେ ଅନେବି  
କୁଣ୍ଡଳ ରହଇ ହେବ ।

ଅମ୍ବେନାକେ ଦଣ୍ଡର ସହିତ ଅବଗୃତ ହେଲେ  
ଯେ ଏ ଦର୍ଶ ମିଳିପିଲା । କେଗରେ ମୋଟିବଳ  
ବେଳେବୁନରେ କୋଇ ମର୍ମପଥାବିରୁ । ମିଳି  
ମିଳା ଘୋଷ ସାରାପାଇବ ହେବାର ମରା ନ ଥିଲା  
ସବ୍ରାଥାରରଙ୍ଗେ ଯହା ଯାମାନ୍ୟ ଘେବ କୋଟି  
ପରିଚିତ ଅଛି ଏହାର ହୋଇ ଅଣେଇବିନ ମାତ୍ର  
ଅଧିକ ଘେବ ଶ୍ଵରପେ ପ୍ରକାଶ ହେବାର  
ତାଙ୍କୁ ଗୁଲ୍ଫୁଲି ଲଗାଇଁ ଯାନକଗୁରୁ  
ବିଥିରୁ ଓ ତୁ ହରତୀ ନର୍ତ୍ତନ ଓ ଅନ୍ତରୁ  
ପାରଳ ଉପରଗୁରୁ ଅସେବନ୍ୟ ଲାଭ ହୁଅର ।  
ଏହିରେ ଘୋଷ ସନ୍ତ୍ରେ କୁରି ଦିଲ ଓ କାହାରି  
ରାଜୁତିଥାର ଘେବକାଳ ହୋଇ ଦେବିକୁ ମାଧେ  
କିମ୍ବା ଯଥକାଳ କିମ୍ବା ଦେଇ ସକିମେଷରେ  
ଥିଲା ହରାତକାଳୁ କେ କିମ୍ବା ଥବିଥୁ କେବଳ  
ରୋଗ ଘୋଷ କରିଥିଲୁ । ବିନନ୍ଦ  
ପ୍ରତାର ଘୋଷ ଦେବାର ବାନନ୍ଦ ଥି ଅମ୍ବେନାକେ  
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ନ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଏହା କିମ୍ବା ମାନେ  
ଅନ୍ତରମାନଦ୍ୱାରା ଜାଗିବାର ବମ୍ବୁକ ମାତ୍ର ଥାଏ  
ଏଇ ବିଷ୍ଟ ଯେ କବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟ ପ୍ରକାବିରତ ଶ୍ଵରୁ  
କଣ ପରି ଯେତିମନ୍ତ୍ର ଯାଇ କିମ୍ବା କିମ୍ବା  
କେବଳମନ୍ତ୍ରର ପରିଚାର ପ୍ରକାଶ ଧରିବିରାପାରୁ  
କେ କାହିଁ ଘୋଷ ଯାହାକୁ ମିଳିଲା କିମ୍ବା—  
କିମ୍ବା ସେ ଆଖା ଏକପ୍ରକାର ବସନ୍ତଘୋଷ ହୋଇଥିଲା ।  
ପରିଷୟ ସଂପର୍କ ମୁଦ୍ରିତାଳକାରେ  
ବୋଥ କିମ୍ବା ଏ ଘେବର ଉଦ୍ଦେଶ କବ କଲାକାର  
ଦୀର୍ଘର ହାତେବ ବ୍ୟାହ ଅନ୍ତରମାନ କଲେ  
ଅନେକ ଉପକାର ହୋଇଥାଏ ।

ବ୍ୟାକିନୀପତ୍ର ପାତ୍ର

ଯୁବେ ଯେତେ ଶୁଣି ନଗରମାନଙ୍କରେ  
ଶୋଭିଦାରୀଖାଲେ ବୃଦ୍ଧତ ହେଉଥିଲା ଜାହା  
ଗନ୍ଧର୍ଷରେ ସହିତ ହୋଇ ମିଛମିପଳ୍ପାତୁମ୍ବ  
ତହିର ଥିଲେ ନଗରିର ରଷ୍ଟ ଏ ପୋତାଙ୍କ

ନେଇନ ଅଛି ପ୍ରତିକି ହୋଇଥାଏ ମାତ୍ର ଗାନ୍ଧି  
ବର୍ଷ ସେ ଘରକାଳସାର କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା  
କାହିଁ ବୋଲିଲେ ଅବୁଜି ହୋଇ ନ ଯାଇଲେ  
ଏବେ କି ଦୂରଦୂର ମିଶରପିଲ୍ ବିନିର୍ମାଣ ଆୟୁ  
ଦେଶନ ହୋଇଥାଏ ସତ୍ୟ ମାତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟ ହୁଏ  
ହୋଇ ନ ଥିଲା । ଏବର୍ଷ ଶାନ୍ତିତ ଆଶା  
ଦେବାର ପୂର୍ବଲକ୍ଷ୍ୟ ଦେଖାଯାଉଥାଏ  
ଗନ୍ଧ ମନ୍ଦିରବାର ବିନିର୍ମାଣ ଆୟୁଦେଶନରେ  
ଚିନ୍ତିତବର୍ଷର ଥଥୁ ବିଷ୍ଵର ଥାନୁମାଳିଙ୍କ ଫଳ  
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ଏହାଙ୍କ ଅନୁମୋଦିତ ହୋଇ  
ଥିଲା । ସଫ୍ରମୂଳ ଏ ବର୍ଷ କୁକୁଳ ନଗରରେ  
ପରିବ ସହସ୍ରତଙ୍କା ବିଷ୍ଵ ହେଲା ଯଥା ତୋଳି  
ଦେଖ ପରିଷ ଜଗି ସାତହଜାର ସତ୍ତବବାହୀ ନ  
ନିର୍ମାଣ ସମ୍ପାଦି ବ୍ୟଥ ପାଞ୍ଚହଜାର । ମାତ୍ର  
ବିନୋଦବସ୍ତୁ ଓ ଉତ୍ସବ ଉତ୍ସବରେ କିମ୍ବାର  
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ବର୍ଷରେ ମଧ୍ୟଲକ୍ଷାତ୍ର ମେହିର  
ବଳଦ ଉତ୍ସବରେ ବିଷ୍ଵ ଉତ୍ସବରେ କିମ୍ବା  
ହେବ । ଏହି ପନ୍ଦରହଜାର ତଙ୍କା ପାଞ୍ଚହଜାର  
ଅଧିକ ହେବାର ଥାନୁମାଳ ହୋଇଥାଏ ଏ  
ପୁରେ ଜାତି ବିନୋଦବସ୍ତୁ ପଞ୍ଚାଶତାଶ୍ରୀ ହେଲା  
ଥାଏ ଏ ବର୍ଷ ଆହା ନ ହୋଇ ବୈଜନିକ  
ବିନୋଦବସ୍ତୁ ବିନୋଦବସ୍ତୁ ହେବ । ଏଥରୁଥୁବେ  
ଏ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ କରି ବା ମନ୍ଦ  
ଦେଇ ଉପରଦୟିଙ୍କର ତୁମ୍ହେ ବିନୋଦ ସହିତ  
ନାହିଁ । ଏ ନଗରର କୌଣସାର ଅନୁମାନ  
ବିନୋଦକର ବୈଶିଖେ ବର୍ଷକେ ଦିନମହିନ୍ଦୁତଙ୍କା  
ବିନୋଦକର କଠିନ ମାତ୍ର ଏବର୍ଷ ଉତ୍ସବ ଦେଢା  
ଆହାଏ ହେବାର ପ୍ରଦ୍ୟୋଜନ ଓ ପଞ୍ଚାଶତାଶ୍ରୀ  
ବିନୋଦକର ଅନ୍ତରୀ କୁଟି ବିନୋଦବସ୍ତୁ ବିନୋଦକର  
ଯାହା ବିନ୍ଦୁ ଉତ୍ସବ ଉତ୍ସବ ଥିଲା  
ଆହା ମନ୍ଦ ଗମ୍ଭୀର । ବୈଜନିକ ଅନେକବିନୋଦ  
ବୈଜନିକପେ ପନ୍ଦରହଜାରତଙ୍କା ଉତ୍ସବରେ  
ବିନୋଦ ବିନୋଦ ଉତ୍ସବ । ଉତ୍ସବରେ ଉତ୍ସବ  
ଅଧିକ ଏ ଜାତି ବିନୋଦବସ୍ତୁ ମନ୍ଦ  
ଦେଇଥେ ହେବ ଦେଖାଇବାକୁ ଦେଖାଇବା ଅନ୍ତରୀ  
ଜମାରେ ଉତ୍ସବ ମନ୍ଦ ଆହା ନାହିଁ ପହର  
ହେବ ଏ କାଳ ମରମତ୍ତା ଓ ଝାରୁଥାରେ ଉତ୍ସବ  
ଏହି ବିନୋଦ ପ୍ରେମନ୍ତ ପୂର୍ବବିନୋଦ ହୋଇଥାଏ ଅନ୍ତରୀ  
ଏବର୍ଷ ପ୍ରସ୍ତାବ ହେବ । ଜାତି ମନ୍ଦ ହେବାର

ସମୟରେ ଶ୍ରୀଶ୍ରୀକରେ ସତ୍ତବରେ ପ୍ରତ୍ୟେ  
କଳିଯେତନ ହେଉଥିଲ ଜାହା ଏକେ ଦେଖ,  
ନାହିଁ ଓ କହି ନୁହନ ବାର୍ଷୀ କର୍ମର ମଧ୍ୟ  
ଦିଆ ନାହିଁ ଯାଇପୂର ଓ ବେନେଗ୍ରାନ୍ତା ଶ୍ରୀଚନ୍ଦ୍ର  
ଦେବଜନାନାନ୍ତରେ ନିଃାଶ କଳିଯେତନ ହୋଇଥି-  
ବା ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଏ ଜଗତକାମିମାନେ ସତ୍ତବ-  
ଥୁଲିରେ ଯୋଇଛୋଇ ଯତ୍ତୁଥିବୁ ଅର୍ଥରେ  
ଅଣେ କାହା ତ ମହାପତ୍ର ଉପାୟର ତୁ ଜାହା ।

ଗୋକୁଳପାତ୍ର

ଏହିବା-ବର୍ତ୍ତମାନ ଉତ୍ସବଗୁଡ଼ିକା ନାମରେ  
ଜୀବନ ତେ ଏହି ହାମର ଜଣାଯାଏ ଯେମନ୍ତ  
ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ ଅଧିକା ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏ କୌକାରୁ କଥାକୁ  
ବ୍ୟବହାରୀଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦେଇଲା । ମାତ୍ର କଲାକାରୀଙ୍କରରେ  
ହାତିର ଘରଗୁଡ଼ କଲାକାରୀଙ୍କ କଥାକୁ ବ୍ୟବହାରୀ  
ସହିର ପ୍ରଗତି କଲାକାରୀଙ୍କ ପଢି କଣ୍ଠେ ଅବଶ୍ୟକ  
ମାତ୍ରକୁଳ କଲାକାରୀ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଏତାରେ  
ଜଣର ଅବଶ୍ୟକ ଅନୁବାଦ ପ୍ରକାଶ ଦେଇ  
ଏହି ଆତମମାନେ କୁଣିକେ ଯେ ଖୋଦିବୁ  
କୁଳାକାନ ଖାଲୁ ଅବଶ୍ୟକ ହେଉଥାଏ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏହାର  
ପ୍ରତିକ ଥାରୁ ଆଧୁନିକର୍ତ୍ତା କିମ୍ବା କୋପ କେ  
ବାହୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ବୈଜ୍ଞାନିକେ ଜାଣା  
କିମ୍ବା ନ ଥିବାର ହୋଇ ଦୃଥିର ନିର୍ମେତ୍ର ମୋହା  
କାଳିଚାତାର ନରାଜୁକୁ କରୁଥୁବା ଦୋଷ  
ଏହି ଉପାୟର ଅନୁଭବର ଦେଇଥାଏ ଏମନ୍ତ  
କିମ୍ବା ପ୍ରମାଣ ପଦିଗ୍ରହ ହୋଇ ନାହିଁ । ଥାମାଙ୍କ  
ଦ୍ୱୀପ ଯେ ଖୋବାକୁଣିକା ଥରେ ଦେଖାଯି  
ଯୁଦ୍ଧ କାହା ଦୃଥିର ନାହିଁ ମାତ୍ର ଧରନ୍ତରୀତିର  
ପରିବର୍ତ୍ତନା ପମାନ କରିଥିବାର ପ୍ରକାଶ  
ଦେଇଅଛି ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପାତ୍ରମାନ

89

କରନ୍ତିବରୀରୁ ସମାଜକର୍ମକଷଣ ସମ୍ପଦର  
ସଂପର୍କରେ ଗ୍ରା ମହାଲା ବାଲାଦୂଷତେବ କାହା-  
ଦୂରଃ, ମାତ୍ରମାଧ୍ୟ ଚର୍ଚାରତତ୍ତ୍ଵରେ ଯୁଦ୍ଧକାଳେ  
କର୍ମରୁ ପଣ୍ଡିତାନ୍ତ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପରି ଘୋଷିତରେ  
ମାତ୍ରକାନ୍ଦୁମୁଖର କରଣେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବେ  
ପରିଂ ଦୂରବାଚ ।

Q009-1

ନେ ଏକ ଶୋଭାମାର ମୟଶ୍ଵର ପୁରୀ  
ଆହରଣ ଦେଇ ତୁବା କଥାର ଠିକ୍ କୋଷତ୍ତ  
କିମେଣ୍ କେବଳି ତୁବାରେ ଦେଖ ନାହିଁ  
ଆହ ପ୍ରମାଣିତ ।

“ଧେନୁତଳ୍ୟ ମୂର୍ଖୀ କରାଣାଂ ତ ମନ୍ଦ  
ରାହି । ଗଷ୍ଠେଶୋତ୍ତର୍ଯ୍ୟ ଉପ୍ରେସ୍ତି କାହାମୁଣ୍ଡ  
ଲେବନରୁଦ୍ଧେତ । ଉପ୍ରେସ୍ତି ବିଶ୍ଵମିଳିତ  
ହୋଇଛିରୁକରି ଉଦେତ ।” ଏତିବନ୍ଦନାର-  
କୃତ ଗାସେଧ ଶତବିଦୀନେତା ଶାସ୍ତ୍ରଜ୍ଞ  
କଥରବିଭାଷିତ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାରୁ ପ୍ରମାଣିତ । ୧୯୭୫  
ମେସରୁ ବୌର ମାତ୍ରମାତ୍ରି ଉପ୍ରେସମଦିନେ  
ଜଣିତେଥୁବୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅଧିକ କାନ୍ତରସର୍ଥି ।

କିପଦର ଅଶ୍ଵା ନାହିଁ । ତେବେ ହେଉ  
ଥାନରେ ସୁନ୍ଦରବା ମୟୁର ବିନା ଗାନ୍ଧବେଶ  
ଅନ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦେଶରବା କିମ୍ବା କଷଗାନ୍ତର  
ମୟୁରର ପୂର୍ବ ଆହାରଣ କରି ଚିନ୍ତା ଦେଇ  
ବିପଦ ଦ୍ୱାରା ପାରିବ ଜାହା ହେଲେ ମାନୁକର  
ମର୍ତ୍ତି ଗମ୍ବରମ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦେଶର ପୁଲ ଏବଂ କଟିଲ  
ତତ୍ତବା ମୟୁର ଜଳ ଅକ୍ଷରଣ କରି ମନ୍ତ୍ରସ୍ଥୀ  
ଠାରେ ସ୍ରୋତ କଲେ ତପଦର ସମ୍ବନ୍ଧ ନିର୍ମ୍ଭେଦ  
କରେଇ ଗୁଣମୂର୍ତ୍ତି ଉଥାନ କରିବାକୁ କୌଣସି  
ପରାର ଗର୍ଭାର କାରଣ ନାହିଁ ।

ଧେନୁ ପ୍ରମନ୍ତମୟୁରକା ଜଗାଣାଙ୍କ ମସରକା ।  
ଜହାଙ୍କ ବାହୁମୁଳାଙ୍କ ଗୁଣମୂର୍ତ୍ତିର ବସାତବାନ ।  
ବାହୁମୁଳେକ ଗୁଣମୂର୍ତ୍ତି ବକ୍ରାନ୍ତିକରଣିରା ।  
ତହାଙ୍କ ରକ୍ତମିଳିଙ୍କ ଖ୍ୟାତକରୁଣସମ୍ବନ୍ଧ ।  
ଜାତ ଧନ୍ୟାନକରନ୍ତପଂହଣା ।

ମେବେ ମନୁଷ୍ୟାଧେନ୍ଦ୍ରିୟା ଗୋପନୀୟ , ଅଗ୍ନି  
ବଳ ଓ ପରିଶ୍ରମ ଏହି ଅସ୍ତ୍ରକ ବିନ୍ଦୁ ପ୍ରାୟ ମନ  
ସ୍ଵଦମାଦରେ ଅଜ୍ଞନ୍ତ ଗନ୍ଧେ ଘୃଣା ପାଇ କରିବାର  
ଦେହପୂର୍ବପରିଧାବଳ ମଧ୍ୟବାର୍ତ୍ତ ଥାରୁ ସଫଳ ପଢ଼ି  
ଦୁଇର ଅଜ୍ଞନ୍ତ ଗୋପନୀୟମଧ୍ୟରିବାବଳ ମନୁଷ୍ୟ  
ମୂଲ୍ୟେ ଦୋଷବର ହୋଇ ନ ଥାରେ କିନ୍ତୁ  
ପ୍ରତି ଦେହ ଗୋପନୀୟ ଅନନ୍ଦପୂର୍ବାଧୀନ ମଧ୍ୟରିବା  
ବାକ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟରିବା ଉପାଦନ ଯୁକ୍ତିପୂର୍ବଜୀବ  
ହୋଇ ନ ଥାରେ କାରଣ ଗୋପନୀୟମଧ୍ୟ ଏବଂ  
ବାରିନ ମନୁଷ୍ୟରମ୍ ମୁଦ୍ରା ଯେଉଁ ମଧ୍ୟରିବା  
ଗୋପନୀୟ ଦେଖିବାରେ ଦେହ ବାକ ଅନନ୍ଦ  
ମନୁଷ୍ୟର ଏହି ଧର୍ମର୍ମନ୍ତ ବନ୍ଧାର୍ତ୍ତ କରିଥାରେ  
ଅଜ୍ଞନ୍ତ ଗୋ ପ୍ରତିମନୁଷ୍ୟବାକପୁର୍ବ ମଧ୍ୟରିବା  
ଉପାଦନ ବର୍ଷ ମାତ୍ର ଓ ସୁତ୍ର ପରିଚାର ।

ଯାଇପର ସଙ୍ଗ

ଚଲିଗମ ସତ୍ୟରୁକେ ଉଛଳହରେଷିଣିରେ  
ଯାଇପୁରବିଦ୍ଵି ବାବୁ ଗମେପତ୍ର ମହାପାତ୍ରର  
ଏକ ଦୂରାର୍ଥ ଦୃଢ଼ା ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥାଇଁ । ସେ  
ଦୃଢ଼ା ଗତମାତ୍ର ଜୀବିରଙ୍ଗରେ ଏକ ମନ୍ଦରେ  
ପଠିଛ ହୋଇଥାଇ । ମଧ୍ୟ ସବୁ ଉଦେଶ୍ୟ ଦୃଢ଼ା  
ଦୃଢ଼ାର୍ଥ ଅଳକ କିନ୍ତୁମାତ୍ର ଉଚ୍ଛ୍ଵସ ନ କରି  
ଦେବଳ ତାହାକୁ ପ୍ରଭାବ କରିବାରେ ଦୃଢ଼ାକୁ-  
ଶୀଘ୍ର ଅଛି ଯଥୁ କଣ କଣାଯାଇ ନାହିଁ । ବୋଧ-  
ହିଅର ଭବିତରେ ଅମ୍ବାକଙ୍କର କନା ଥିବାର  
ଆକାଶ ଅଗନ୍ତୁ ଅନ୍ତରର ହୋଇ ସବଳ  
ଦେଖି ଦୁଇମାତ୍ର ସମ୍ମାନି ହୋଇଥାରିଲେ ନାହିଁ  
ଅନ୍ତରା ଜାହିବରି ପରବୁ କବି ତା ପାର୍ଥ ଜ୍ଞାନ

ବର୍ଷିଅଛନ୍ତି । ଅମ୍ବୁମାନେ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ଅମା  
ପୁଣୀବଗମ ଏ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଏହିଷୟରେ ଦିନ  
କହନ୍ତି କାହିଁ ହେବଳ ଏତବ ତଥାରକାର ଅକ-  
ପଦଙ୍କ ସେ ମହାଶାଖାଶୟ ବନ୍ଧୁତା କରିବା  
ସମୟରେ ତାହାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଗୁମରମୁଠାକୁ ଧୂମ  
କି ନାହିଁ ତାହା ଯୁକ୍ତେ ସିଖି ନ କହ ଦଜ  
ରପରିଗ କରିଅଛନ୍ତି । କାରଣ ପାଇବାକୁ  
ଯେମନ୍ତ ପକାଇ ହୋଇ ଲେଖା ହୋଇଅଛି  
ଯେବେ ଉଦ୍‌ଧୟମୁକ୍ତ ଗୁମର ଚଳନ ହୋଇ ନ  
ଥିବ ତେବେ ମହାପାଦଙ୍କ ପ୍ରଶଂସା ଲୁହେଛାର  
ବିଦୁତ ହାତ ହୋଇଥିବ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ

ମୋହରମ ଉତ୍ସଳକୁରେ ଏବର୍ଷ ମାନ୍ଦ୍ରାବରେ  
ଅନ୍ୟାନ୍ୟମାନଙ୍କ ପୌଷ୍ପକା ଅଥବା ଧର୍ମଜଳ-  
ମାନ ହୋଇଥାବୁ ଏଥମୟରେ କିଷଣମାନଙ୍କ  
ମଧ୍ୟରେ ମନ୍ତ୍ରଃ ବାଯତ୍ୟଧର ନାତକାର କୃତ୍ତବ୍ୟ-  
ରେ ଯେଉଁ ଦେଖାଯାଏ ସେହିଯର ପୂର୍ବ  
କର ବାଯକ ମାରେ କିବାହ ହେବାର ମୁଦରେ  
ଏବ ମନ୍ତ୍ରଯାଦାର ଦାତରଗୁ ହେଉଥିଲୁ  
ଆର ପୁର ଏବ ଉତ୍ତା ଅଥବା ଅଭାବ ପାଇଁ  
ଅଚାନ୍ତିତ । ମଧ୍ୟ ଦୂରାଞ୍ଜଳାର କୋପମାନଙ୍କ  
ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ ହୋଇ ଏକ ବାହିର ମୁଣ୍ଡ ଫରି-  
ଗର ଆଜ ଦୂର ଗୁରୁମେତ୍ର ବିଶେଷ ଅଭାବ  
ପାଇଲେ ।

ଦୂରକ ସିନ୍ଧୁଆଷ ଲାର୍ଟ୍ଚେପିସ୍ତର ଦିନେ  
ରେ ପ୍ରଦେଶ ହୋଇ ଯଥେରକୁ ଯାହା କର-  
ଅଛିବୁ ସେଠାରେ ଗବ୍ରେଇଜେନ୍ରାଇ ସହିତ  
ଧାରାଭାବରୁ ଯାହାଙ୍କବେଳେ ଗୁଡ଼ଗୁଡ଼ ପ୍ରକାର  
ପ୍ରଦେଶ ବର୍ଣ୍ଣନ କରି ସିନ୍ଧୁକୁ ଦିଲେ ।

ଭର୍ତ୍ତନଗରର ପାହୁର ବି ଖଣ୍ଡର ବସ୍ତୁମରେ  
କାଳଶାବରେ ଘରିଛ ହେଲେ । ଏ ଏକ  
ପଥାନ ଜନିବାର ଥିଲେ ଏକ ଦ୍ୱାରବେଶ୍ଟର  
ବିଷୟରେ ବିଶେଷ ଯନ୍ତ୍ରାନ୍ତ ଥିଲେ ।

ଅର୍ଲିମେଥୋଳ ପୁଣି ଲାଗ୍ଜନାମ ଏହି ଏପ୍ରେ-  
ଲମ୍ବାବ ତା ଟଙ୍କ ରମ୍ଭରେ ବମ୍ବେଇରେ ଧର୍ମା-  
ଧର୍ମି ।

ଦେଇଛିଏ ଲେଖନ୍ତି ସେ ବଳନଗାସର-  
ଗରେ ବର୍ଷରେ ପବାତ୍ରେଲକ୍ଷ୍ୟଙ୍କା ମିଶିଯି-  
ପାଇଁ ଆହୁ ଓପୁଲ କ୍ରି ସହମନ୍ତର ଉଚନ୍ଦ୍ର  
ଏକା ବେଳି ବନ୍ଦରମାର୍ଗର ହେତୁନରେ ବସୁ-  
ନ୍ତର ।

ଦୌଳବାହ୍ୟ ଅଧୀଳତରେ ମେହିଁ ପ୍ରମାଣ  
ଗ୍ରହଣ କରସୁଥାରୁ ଦେଖିଲା ଅଧୀଳତ ଜାହା  
ଉପରେ ନିର୍ଜର ବରିବାକୁ ନ ପାରେ କିନ୍ତୁ ମେ  
କିମ୍ବା ପ୍ରମାଣିତର ବରିବାକୁ ଏବଂ ସେହି  
ପ୍ରମାଣ କୃତିଥାନ୍ତେ ଦୌଳବାହ୍ୟ ଅଧୀଳତର  
କଷ୍ଟପିତ ବ୍ୟାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିବାକୁ ବାବ ଜାଏ  
କିମ୍ବା ଉତ୍ସମ୍ଭବ ସନ୍ତୋଷ

ହିନ୍ଦୁକୁଳହାର ଶାର୍ଦ୍ଦ କି ଜେନ୍ଦ୍ରାଷ୍ଟ ଅନୁ-  
ଗରେ ପିତା ବସୁପ୍ରାପ୍ତ ସୁମର ଉଦ୍‌ଦ ପୋ-  
ଷଣ କରିବାକୁ ବାପ ନୁହି ଏକ ବହୁପଦ  
ଯେବେ କ୍ଷଣକାରୀ ଘେଗାଇସୁ ଥାଏ ଉଥାପି  
ଧିନା ଆହାର ଉଦ୍‌ଦ ପୋଷଣ କରିବାକୁ ବାପ  
ହୋଇବେ ନାହିଁ । ଜା ୧୬ ରିଗ ଉତ୍ସମ୍ଭର  
ମନ ୫୮୫

ଶ୍ରୀହତ୍ଯୁକେଶ୍ୱର ମନୀଅତ୍ତରି ଏହେଣୁ ଶ୍ରାଵୁକ  
ବାବୁ ପ୍ରକାଶକନ୍ତୁ ଥେ ସବିଜ୍ଞାନୀ ଲହଦଳ  
ଅଧ୍ୟାର୍ଥୀ ଜୀବିତରୁ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାକ ବିଭିନ୍ନ ଥିଲୁ  
ହୋଇ ଥାଇଛକୁ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥିଲୁଛି ।  
ଏପରିମ୍ବନ୍ତି ବିଶ୍ୱ ହୋଇ ନାହିଁ । ବିଶ୍ୱରେ  
ଯାହା ହେବ ପଣ୍ଡିତ ଜୀବିତ ।

ବ୍ୟୁତିରଥକା ମହାଶ୍ଵର ଦିନାଚକ୍ର ଯାଇଁ  
ବାପୁରେ ଧାଉଳ ହେଲେ ଏବଂ ଏହେଜନ  
ପ୍ରତିବନ୍ଦିର ଥୋରୁ ଗୋକର୍ଣ୍ଣାମେ ଅବେ ମାନ୍-  
ବ ଲାଭ ଫମରଣ ଦିଲେ ଅବଶିଷ୍ଟ ।

ତେଜିଷ୍ଠମୁସ ଦେଖନ୍ତି ଯେ କେବଳ ସରକଳ  
ବାଲୁମାସ୍ତ୍ରର ଉଠିବାର ମଧ୍ୟପୁରୋହିତ  
ଗ୍ରାୟତ୍ର ଆର୍ଯ୍ୟାବିଷାଦେବ କଲାତାରୁ ଯାଇଁ  
ପ୍ରେସିଡେନ୍ସି ପଢ଼ିନାର ଭାବ ଶହର ବଳେ  
ଓ କୁଣ୍ଡଳ ସରକଳର ଅଧେ ବର୍ଷମାନ ସରକଳ-  
ସଙ୍ଗେ ମରିଗି । ଦର୍ଶଯାନ୍ତରକଳାଚଳନ୍ତରୀ  
ବର୍ଷମାନର ମେହନତରୁ ଉଠିଥିଗି ।

କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ର ହେଲାଇ ମଧ୍ୟରେ ଦସ୍ତଖତ  
କୌଣସି ଅସି ରହିବାର ଦେଖୁ ହେଲାଇ ରହିବା  
ମାନେ କିମ୍ବା କରିଥିବାକୁ ଯେ ପାଇବିବାକୁ  
ଅବସଥା ଦାଇ ହୋଇଛି କୌଣସି ହେଲାଇବେ  
ରହିଲେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଥବା ଫନ୍, ଫରାମେ  
ଅଂଶୀଳନ କେବଳ ଗର୍ଭର ଦେଖ ପାଇବା  
ଏଥରେ କୌଣସିବାଲମ୍ବାନେ ସମ୍ମାନିତ ହେଲାଇ-  
ଅଛିଲୁ ଅଥବା ମନ୍ଦିର ଧାନ କରିଥିବାକୁ  
ବାବୁ ଅସୁଧାରୁ ଓ ବକ୍ତା କୌଣସି ଧାନ ଏକହାନେ  
କେ ଦିନା ଗଲା ପାଇଁ ବଜାରେ ଦିନମୁଁ ହେଲାଇ  
ଦୁଇରାତି ଦୁଆରା ଏମନୀ ଅବଶ୍ୟକ ତାଙ୍କାକୁ

ପାତ୍ରକଳାର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ବିଷ୍ଣୁବାବୁ ପଢ଼ୁଥିଲୁ ନାହିଁ  
ଗହର କଥାରେ ପଳାଇବାକୁ ହେଉଥାଏ ସ୍ଵଜନ  
ଏଥରେ କେମାଳର ବାଣିତୁଳଙ୍କ ଉଣ୍ଠା ପଢ଼ିବାର  
ସମ୍ଭାବନା ଥିବାର ଏବଂଗୁରୁଟି ଉଣ୍ଠା  
ହୋଇଯାଏଇ

ପ୍ରେସ୍‌ର ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନକୁ ଯେ ବରଲାଇ  
ଲେଖନଶୁଣବାରେ ଏହିମାତ୍ର ବନ୍ଦୁମାନଙ୍କୁ  
ବର୍ତ୍ତମାନ ପବନ୍ତମେଳାଇ ଥାଇ ପଛିନଚାର ପ୍ରଭୃତି  
ଆଜ୍ୟ ହୁଏଇର ଅଧିକା ଅଧୀନିଷ୍ଠ ହମ୍ବୁ ନହିଁ  
ମାର ଦର୍ଶନରେଇଲୁ ବନ୍ଦୁମାନଙ୍କ ବରାବାର ପ୍ରାର୍ଥନା  
କରିଅଛିବୁ ଭାବାଙ୍ଗର ମତ ହୋଇଥାଏ ଯେ  
ବୋର୍ଡରେବନ୍ଦୁରୁ ଛାଇ ଦେବା ନିତାନ୍ତ

ଅବସ୍ଥାକୁ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ  
ଆରି କଲେକ୍ଟରମାନଙ୍କୁ କଷ୍ଟମବନିଶ୍ଚରଣ ଲାଗି  
ଦେବେ ଓ ଅଫିମ ଲବନ ଓ ଅନ୍ତରାଜୀନ ମହାକୁ-  
ମାର ବ୍ୟଥ ଲୁଗବ କରିବେ । ଯେଉଁଠାରେ  
ଅସ୍ତର ଦେଇନ ନେବାପାଇଁ ଶିଖାବିଦିଗର  
ଜାଲରେକୁ ଅନୁରୋଧ ଦେଇବାରୁ ।

ଭାବନାରେତ ବିଜନମ ଅର୍ଥକାଳରେ  
ଦର୍ଶମାନ ଶ ୧୯୦ ଟ୍ର ମଧ୍ୟାହ୍ନପଦ ତଳୁଅଛି ।  
ଏକ ଧରାବ ପଦର ଯେଉଁଠାରେ ଶାହକ  
ଅଛନ୍ତି ଦେଇବେ ବିଧିର ତର୍କ ଦେଇବେ ।

କପୁରାଜବା ମହାରାଜଙ୍କ ପୁରୁଷ ଯେଉଁ  
ମନୀଶ୍ଵରବ ନାଥଜୀଗୁମାର ପଦ ଧନୀ  
ଦୋଷପତ୍ର ଭାବା ବର୍ଷମାନ ମହାବୃତ୍ତ  
ଦେବାଧାରୀ ଇଂଲିସମଧାର ପଦିବା ଅନ୍ତରେ  
ଦୟାପତ୍ର । ଚନ୍ଦ୍ରପ୍ରତିଅଚ୍ଛ କୋଳାନ୍ତି ଯେ  
ବର୍ଷମାନ ମହାରାଜ ଏକାଦୃଷ ସମ୍ମାନ ପାଇ  
ବୁଝି କୋଣି କାର୍ଯ୍ୟ କର କାହାକୁ  
ଭେବେ କୁର୍ବାତର ଇଲ୍ଲାମୁଦ୍ଦିଗ ମରଳାର୍ଥେ  
ଯେଉଁ ପଞ୍ଚାଶ ବଜାବ ଠକା ଦାନ କରାପତ୍ର  
ଏଥିଶାର ସେ ମର୍ଯ୍ୟାହାର କଳନ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ପ୍ରେସ୍‌ଟାବ ଲେଟିମ୍‌ବ ପ୍ରକାଶିତ ଏକ  
ଜାଲିଆୟ ବେଳୋଯାଏ ଯେ ଚରତବନ୍ଧିର  
ମେବଦଂଶୁ ମାଇଲ୍‌ପ୍ରତି ଜ ୧୩ ଖ ମୁହଁ  
ଛଙ୍ଗପ୍ରତି ତ ୫୪ ଏ ଏଥୁ ବିନାଚରେ  
ବନ୍ଧୁ ମେବ ବନ୍ଧୁ କରନ୍ତି ଅମୋଭାବ ଲୋକ-  
ଦଂଶୁ ସହାଯ ଅନ୍ଧକ ମାଇଲ୍ ପ୍ରତି  
ଜ ୫୪ ଖ ବପତି ବରନ୍ତି ।

ବୋମ୍ବାର ଲେଖକ ବୋଲଗ୍ନୁ ପ୍ରିନ୍ସିପିଲ-  
ଏତ ନହୋବୁ ବୋମ୍ବାର ସଂବର୍ଷକଥାରେ  
ଗେଟିଏ ପ୍ରକାଶନାବୁ ଜାର୍ଯ୍ୟ ଦରି ଯାଉଅଗନ୍ତି

ମେ ହୁମାୟୁ କାନ୍ତଗରରେ ଯେଉଁ ବନ୍ଦରୁ କମ୍ପେଲ୍  
ମହିଚନ୍ଦର ରଖ ପରିଷୋଧ କରି କ ପାଇ  
କେନ୍ଦ୍ର ଯାଇଥିଲେ ବୃକ୍ଷଗୃହ ସେମାନଙ୍କ  
ରଖ ପରିଶୋଧ କରି ହେମାନଙ୍କ କାନ୍ତବାସ  
ପରିଶାର ମନ୍ତ୍ର ଗଢାନ କରିଅଛି ।

ପ୍ରତିବେଳେ ପରି ବାର୍ଷିକ ପିଲାର କୁଳ  
ଏକ ମାତ୍ରରେ ଅନ୍ୟଥା କରି ଏହି ମାନ୍ୟମାନୀ  
ବରିଧରଙ୍ଗୁ ଦେଖାନ୍ତି କଷ୍ଟରେ ମନ୍ଦମାନରେ  
ଦେଖିବାକୁ ହେବ ବେଳେ ଠାର ଠାର ଅଧିକା  
ପିଲା ସେହି ପୁରୁଷ ନାମରେ ବେଳେ ଯେବେଳେ  
କଷ୍ଟ କରନ୍ତି ଜାହା ହେଲେ ଜାହା ଯିତାର  
ପଞ୍ଚମି ହୋଲିବାକୁ ହେବ ।

ସରବରିରେ କାରାକ ପ୍ରଥାନ ଦିନର-  
ଧରି ପଦ ଅଛନ୍ତି କିମ୍ବାକଣ୍ଠୀ : ସରବାଟେହି  
ଶିବର ରୂପଶବ୍ଦ ଯାଦା କିମ୍ବାକଣ୍ଠୀ :

ଗୁପ୍ତରେ ହୋଇଲାରଙ୍ଗା ଅକ୍ଷୟ ହେ-  
ବାର କରିବାକୀନ୍ତି ଜମ୍ବୁମେଳା ଓହୁର  
ଭେଦହାନଙ୍କୁ ଥିଲାଦାଦ ଦେଇଅଛି । ସେ  
ଦର୍ତ୍ତମାନରେ ମେଦିନୀପୁରାମେ ହୋଇଲା  
ଅନେକଟ କମ୍ପାଶ୍ଵାନ୍ ।

ଅମୀଳାପ୍ରେର ଅଲିଟି କଣ ଏ ପର୍ଦ୍ଦାରକୁ  
ନେଇଁ ଏହି ଦ୍ୱୟାପକ ସମ୍ବନ୍ଧ କରିଥାଇଛନ୍ତି ।  
ଏକଦେଖିଥିଲୁ ସ୍ଵତଃମନ୍ଦରେ ଫୁଲଗାଇ ଏହା  
ଦେଖାଇ ତଳିଲା ମିଶିବ ଦେଖିଲେ ଏହା  
ଦେଖିଥାଇ । ଅଲାଇଥିଲୁ କେବେଳକୁଠା  
ପଢିକିଥୁ ଧର୍ମସୀ ମହାପାତ୍ରରେ ପ୍ରବେଶ ଦୋଷ-  
ଅବତ୍ରି । ସବୁଦେଖିଥିଲୁ ବରହିମେଣ୍ଯ ଏକଶରେ  
ଦେଖନ୍ତି ଦେଖାକବର “ବଜୁନ” ପ୍ରଣାଳୀର  
କୁଣ୍ଡ ଦେଖାଇ ପାଇଁ କିନ୍ତୁ ? ।

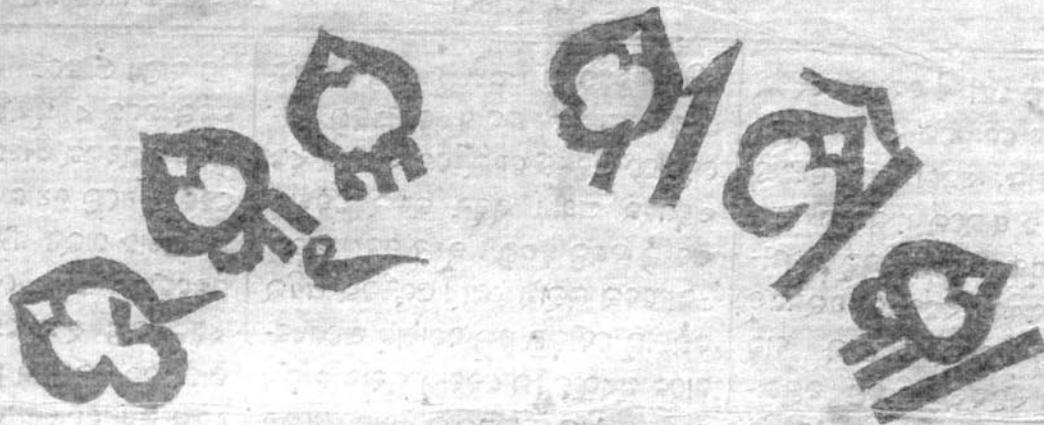
ପାଇଁରିବ ହାଲ କିନିର କଣ୍ଠରେ ଦାସରେ  
ମେଉଁ ନାହିଁ ଯପଛି କି କୁଅର ତାହା ଭାବୁ  
ଦାହିବୁ ପ୍ରକାଶ ହେଲା ଯାହା ନ ହେଲେ କେତେ  
ଅଧିକତତ୍ତ୍ଵ ସ ଦିନର ହୋଇ ନ ଥିଲେ ।

999

କରିବାରେ ହିନ୍ଦୁମୁଁ ଓଡ଼ିଆରୀ  
ସଂକଳନ କରିବାକୁ ପବ୍ଲିକ ହୋଇଥାରୁ ପଢ଼ି  
କାହିଁ ପୋଷ ହେବ ।

Kale Prosono Sen Goopto  
Calcutta Normal School.

କ୍ଷେତ୍ର ଏହି ବିଜୁଳସାଧନା ସମ୍ବଲପୁରକ ସର୍ବା-  
ଦିକାର୍ଥ ଉପରେ ଯିତ୍ତିଙ୍ଗାବଳେ ସମ୍ବଲପୁରେ  
ମେଘା ଓ ସମ୍ବଲ ମେହି ପାଇଁ ଆଶୀର୍ବାଦ



## ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଲେଖକ  
ନାମ ଓ ଜୀବନ

ଆ ୧୦ ଶ୍ରୀ ମରାମତୀ ମୁଦ୍ରଣପାଳିକା ମୁଦ୍ରଣ କେନ୍ଦ୍ର ନଂ ୯ ନାମଚଂଗଟିଶ୍ଵର ଶବ୍ଦବାର

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମଲିଙ୍ଗ	୫୫
ବର୍ଷାକୁ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ	୫୭
ମଧ୍ୟମିଳ ଧାର୍ଯ୍ୟ ତାକମାସକୁ	୫୩

ଆମେମାନେ ଆଗ୍ରମ୍ବୁ ଦୃଶ୍ୟର ସହିତ  
କଣାଥୁ ଅଛୁଟ ଯେ ଜଗନ୍ମହାର ବୁଦ୍ଧି ବୁଦ୍ଧି  
ପ୍ରହର ଏବାବୁଦ୍ଧି ସମୟରେ ଅମୂଳନକର  
ଦୂରନ ବଳେକୁଠର ମାତ୍ରକୁ ମୁଖ୍ୟାବେବେ  
ମାନବଜୀବି ସମୟରେ ବିଲେ । ଏହୁବୋବିଦ୍ୱାରା  
ବୁଦ୍ଧିକାରୀ ବୁଦ୍ଧିକାର ପୂର୍ବେ ଅର୍ଥାତ୍ ମନବାର  
ବୁଦ୍ଧି ପୂର୍ବେ ସମୟରେ ସାହେବ ଶଯ୍ୟର  
ଜୀବିତରେ ବିପରୀ ଭଲାବତୀର୍ତ୍ତି ବାଟେ ଭଲକୁ  
ଜଣିପାଇଲେ । କରିପୁରି ବରେଣ୍ୟ ଦୋଷହଳ  
କୋଠା ଅନେକଙ୍କ ବର୍ତ୍ତରପର ପଞ୍ଚ ପ୍ରାଣଧା-  
ରବା କହାର ସମ୍ବାଦକ ନୁହେ । ସାହେବ  
ଅନ୍ତର ମାତ୍ରକେ ବିଟିବାକ ଭାନ୍ଦିନ୍ଦ୍ୟ ଥିଲେ  
ଏବେ ଦେଇନ୍ଦ୍ରିୟରେ ପାଇଁ ପଦ ବରହାନ୍ତ ପ୍ରହରୀ  
ଭାଣିପାଇଲୁ ତତ୍ତ୍ଵ ମନେରମାନେ ଅଛି ଅଗ୍ର-  
ଧରି ବରି ଦେଇବୁ ବେଳିଗଲେ ମାତ୍ର ଏପରାବା  
ବୁଦ୍ଧିକାର ଅଧାର ହୋଇଥିଲେ ଯେ କୌଣସି  
ତତ୍ତ୍ଵା ମାନିଲୁ ହାହଁ । ନଗରକୁ ଜଳକ  
ପାଦମାନେ ଯହିରେ ଅଶ୍ରୁମାତ୍ର ତତ୍ତ୍ଵି ଭରି-  
ନାହାନ୍ତ ବିନ୍ଦୁ ମୁଦ୍ରକୁ କାହାର ବଳ ଅଛି ।  
ଅଗ୍ରମ୍ବୁ ମୋରକୁ ହର୍ଷଧ୍ୟ ଏହି ଯେ ସାହେବ  
ଅଜ୍ଞାନୀ ଧରି ଏବାବୁଦ୍ଧି ମାତ୍ର ବରେଣ୍ୟ ବରି  
ପେଶକରୁ ଦେଲେ ଏ ଏହୁପାହି ମଧ୍ୟରେ  
ଆପଣା ସମ୍ବାଦକ ଯେବେମ ପରିଚୟ ଦେଇ-  
ଲେ ସେହିପାଇଁ ଯେବେ ଅଛୁଟ ଗୋକୁଳ  
ଦେଇଥିଲୁ ।

ଏହି ପାହିରେ ଗଜମନର ପୁଷ୍ପରତୀର  
ସଂସକରଣ ବିଷୟରେ ଏ ଧରିବାରେ ଯାହା  
ଲେଖାଥିଲା ଉଦ୍‌ଦ୍ଦୁରେ ଅମୂଳନକର କୌଣସି  
ବିନ୍ଦୁ ଅଗ୍ରମ୍ବୁ ଅନେକଙ୍କ ହୋଇ ପ୍ରସାଦ କରି  
ଅଛୁଟ ଯେ କେବଳ ପୋଶାକ ଏବା ଭାଷାର  
ପ୍ରାଣ ସମ୍ବନ୍ଧ କ୍ଷେତ୍ର ଜଳର ବ୍ୟୋମ ହେବ  
ନାହିଁ । ଏଥରେ ଘୋଷଣା କରିବାର ହେବ  
ମାତ୍ର କିମେ ଦୂର କିମ୍ବା ବୁଦ୍ଧି ବିମେଷ  
ନ ହେଲେ ପୁଷ୍ପ ଦୋରଧାରେ ଯେବେ ନିରାକାର  
ଜଳ ଅଣାଇ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଏହାକୁ ପୁଣ୍ଡି କରିଯାଏ  
ଜାହା ହେଲେ ବନାପି ଜଳକରୁ ପଡ଼ିବାର  
ସମ୍ବନ୍ଧାନ୍ତର ନ କହିବ । ଏଥିରୁ ମହାନଦ୍ୟର  
ପଳଟକ ଧାର ଦେଇ ଯେବେ ଗୋଟିଏ ନାଲ  
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ପୋଶାକରୁ ପାଇ ଅଣିବାର  
ଉପରୁ ହୁଅଇ ଏ ନାଲ ମୁହଁରେ ଗ୍ରହିଏ  
ଗେଇବକାଟ ବସେ ତେବେ ଅନାଦ୍ୟୁଷରେ  
ଏହା ହୋଇଥାରେ । ପଳଟକର ବୁଦ୍ଧିକଳ  
ବହୁବୀଧ ପାଇଁ ଯେଉଁ ନାଲ ଦିର୍ମିଶ ହୋଇଥାଏ  
ଦେଇ ନାଲରେ ସୁତାହାଟ ବିଲ ଯାଏ ପାଇ  
ଅପିକ ଏ ସେଠାର ପୋଶା ଅନ୍ଦବାଟ ମାନ୍ୟ  
କିମ୍ବରେ ଗୋଟିଏ ନାଲ ହୋଇଥାରେ ।  
ଯେବେ ଉଚ୍ଚଜ୍ଵାଳ ହେବୁର ମହାନଦ୍ୟର ଧରି  
ଅପି ନ ଧାରେ ତେବେ କାଠମେଳନ୍ ନାଲ  
ଅପିଧାରେ ଏ ଏ ନିରା ମହାନଦ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା  
ପୋଶାକରୁ ବିକଟ ଅପାଇ । ଯେବେଥେ ହେଇ  
ଏ ପୋଶାକ ଅଧିକ ମୋତଳ ବରହା  
ବାଧାରେ ମନ୍ତର ଧରିବେ ଅଛି ହରବର ଅପାଇ

ଏ ଯେବୁଲେ ବିହିତ ଜଗରମାନଙ୍କରେ ପ୍ରତିବି-  
ବାର୍ଷିର ଦେଇବାରେ କିମ୍ବା ଯୋଗାଇବାରରେ  
ହେଉଥିଲୁ ସେବୁଲେ ଏ କ୍ଷୁପ୍ରନଗରରେ ଏବାପ  
ଗୋଟିଏ ଉପାୟ କଲେ ଜାହା କୌଣସି  
ନିମେ ଅପବନ୍ଧୁ ଦୋଷାର ପ୍ରଥାନ ଉପାୟ ଏଥରେ  
ତୁମ୍ଭି ଦେଇବା ଅମୂଳନକୁ କର୍ତ୍ତୃପତ୍ରରେ ଦେଇ  
ଉଚ୍ଚଜ୍ଵାଳ ନୁହଇ ।

### ଯାଜପୂରୁଷ ପତ୍ର

ଆମେମାନେ ଗଜପାହିରେ ଏ ସଙ୍କର  
ନିବରଣ ପ୍ରାଣର କରି ନ ଥିଲୁ ଭକ୍ତ ସରରେ  
ଉପରୁକ୍ତ ଥିବା କିମ୍ବା ପ୍ରମୁଖ କ୍ଷେତ୍ର ଏବା  
ଅବଶିଷ୍ଟ ହେଲୁ ଯେ ବର୍ତ୍ତି ବାବୁ କେମେକାନ୍ତର  
ମନ୍ଦିର ଉପରେ ହୋଇଥିଲା । ଗରେଶବନ୍ଦୁ ବାବୁ ଯେଉଁ  
ବର୍ତ୍ତିକା ପାଠକରେ ତାହାକୁ ପାଠକରେ  
ଜାହାର ମର୍ମ ଏହି ଯେ ତେବେଶାକ୍ଷା ଉଠାଇ-  
ବା ଦିନରେ ଏପଢ଼ିବାରେ ଯାହା ପ୍ରକାଶ  
ହୋଇଥିଲା ଜାହା ଉତ୍ତାପିତାମଧ୍ୟ ମନ କୁହଇ ।  
ଉତ୍ତାପିତାମଧ୍ୟରେ ତେବେ ଉତ୍ତାପିତାମଧ୍ୟରେ  
ମୁଖ୍ୟ ଦେଇବା ଶାଶ୍ଵତ ଦରଶାନ୍ ଲେଖି-  
ବାକୁ ଅପର ଜାହା ମୋତଳ ତାହାକୁ ଅନୁଗ୍ରେ-  
ଧରେ ବରାଲିମାନେ ଦରଶାନ୍ ପ୍ରସାଦ କରିବ  
ମୁଖ୍ୟ କବିତାର ଉପରେ ତାହା ଅଧିକାରୀ  
ଯେ ତେବେଶାକ୍ଷା ବରାଲିମାନେ ବାହାଯି  
ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବ ଅର୍ଥରେ ଥାଏ ଏଥରେ ଏହି  
ଦୋଷ ହୁଅଇ ଯେ ଜାହାକୁ ବର୍ତ୍ତିକାରୁ

ସେ ଲେଖି ନାହାନ୍ତି ଜୋଗସି ଦରାଳି ହେଥିରେ  
ଧାନ୍ୟଏ କରିଥିବେ ନୋହିଲେ ଏମନ୍ତ ବନ୍ଦୁଙ୍କ  
ଲେଖିବାର ଯାହାଙ୍କୁ କ୍ଷମତା ଅଛି ସେ କି  
ଦରଖାସ୍ତ ଲେଖି କି ପାରନେ । ଗର୍ବର ଗାନ୍ଧି  
କହୁ ଅହିକାର ପୂର୍ବକ ଧ୍ୟାନ ମନ୍ତ୍ରକୁ ଛାଲା-  
ସ୍ଵର୍ଗର ମର ଓ ଧୀରିବା ଏହେଠାର ପରମଗମ୍ଭେ  
ସୁବାର ପରିଚିତ ଘେନେ ଉଦ୍‌ଗାତ ବାବୁ  
ହେଲେ କେବଳାକ୍ଷାଧ ଏହିବିଷୟରେ ହାତୁ ବଜ୍ରତା-  
କଲେ ଓ ବଜାଲା ଦରଖାସ୍ତ ପାଠକରି ନପଢ଼ିବ  
ଶର୍ଣ୍ଣମାନଙ୍କୁ ପାଷର କରିବାକୁ ଅନୁମୋଦ ଦଲେ  
ବେ ନଗବନ୍ଧ ପ୍ରଧାନ ଜମିଦାର ତୌଥୁରୁ  
ପ୍ରଭ୍ୟାଦ ମହାପାତ୍ର ଓ ବଦାଲପୂର ପଞ୍ଚିଜ  
ମିବଚନ୍ଦ୍ରକିପାତାଙ୍କ ବଜ୍ରତାର ପରିବାବ କରି  
ବନ୍ଦୁଙ୍କ ଯେବେ ଯାଉଣ୍ଟର ଦରଖାତାମାନ୍ତର ନିର୍ବାଦ  
ଦେଇ ସେଠାରେ ଦରଖାତା କଲାଇବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ  
କରିବେ କୋଠଦେଶରେ ତେଲଙ୍କ କଲାଇବାର  
ଧାର୍ଯ୍ୟକ ଅର ଯେବେ ବନ୍ଦୁଙ୍କ ତେବେ  
ଏହଙ୍କାର - ତେବେ ବନ୍ଦୁଙ୍କମାନ୍ତର ତେବେର  
କେତୋଟା ଅକ୍ଷର ପଢ଼ିବାରେ ପ୍ରକଳ ବରକୁ  
କେବେ ତେବେର କେତେବେ ବନ୍ଦୁଙ୍କାଧାର  
ମିଗରକାକୁ ପଢ଼ିବ ହେ ହେବେ । ଏହମୟ  
କାହାନୁବାବ ହେହେ କଲି ହେଇ ଉଠିଲା ଓ  
ସର୍ବମାନେ ଦେହ ସେଥିରେ ପାଇ ହୋଇ  
ସୁର୍ବର କରି ନାହିଁ

ମନ୍ଦିରପାତ୍ର

ଏ ମାର୍ବ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଗତ ରାମାନ ଏକମୁଖ-  
ରେ ବସନ୍ତ କରିବାକୁ ଦୟାଗ ଥିଲା । ତଥାର  
ଅମୃତାଳ୍ପକ ଗାସନକର୍ତ୍ତାମାନେ ସହାୟ କରାଇ  
କି ଦେଇ ବୃଦ୍ଧି କରିଥିଲୁଛନ୍ତି ଇନ୍ଦ୍ରବନ୍ଧୁକୁ ଜୁଣିର  
ମାନ ପୁଷ୍ଟ ଥିଲାଗୁରୁ କୁଣ୍ଡି ଆପଣ । ଯେବେ  
ମନୁଷ୍ୱରୁ ସଂକଳି ହେବାର କରନାମା ଥାବୁ  
ତେବେ ଶାକଚକଳାନ୍ତା ଏମନ୍ତ ମୁହଁ ଏହାକୁ  
ବରିବର ଅର୍ଦ୍ଧ ମରକୁ ଅଛ ଉତ୍ତମ ଓ ଜୀବଦ୍ୱ  
ସାଗ୍ର ଉପାୟ ମେଲିଲୁବା ନାହିଁ ମାତ୍ର ମନୁଷ୍ୱ  
ମନୁଷ୍ୱ ଦ୍ୱାରା ଏହା ହେବଳ ଅନ୍ତର୍ଗତ  
ହେବୁ ଦୋଷଥିଲୁକୁ କରିପ୍ରାହର କରୁଣ୍ୟେ ଥିଲା  
ହେଉଣି କରି ଅଛି । ରାତି କଥା ଲେଣାଥିଲ  
ଅଛି । କିମ୍ବା ପଦମାନବଙ୍ମ ମଧ୍ୟ ଏହିଷ୍ଵପ କଥା  
ମାନ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲା । ଅପେକ୍ଷାନେବେ  
ଅପରା ଉପରାପୁ ଉତ୍ତମମାନରେ ସ୍ଵପ୍ନରେ  
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅଶାରେ ଅଛି ଫୁଲିକ ଅତେ  
ବେଶପାତା କିମ୍ବା କାହାର କାହାର ପାତା

ପ୍ରମାଣ କେତେବୁ ଥାଏ ଅଧିକ ସେମନ୍ତ ନ ହୁଅଇ  
ଦେଖିବା ପରିବର୍ତ୍ତନର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିବାର ଏକ  
ଅମେସର ଅପଣା ଗ୍ରୂପ କରିଲେ ଦେବାର  
ଅଭିନ୍ନ ବିବର ପ୍ରତିଷ୍ଠାନୀ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆପିଲ  
କରିବାକୁ ଦୌଡ଼ନ୍ତି ଦିନ୍ଦୁ ଦୟାବାର ଅମେସର  
ମାନେ ଗ୍ରେଗ ନକଳ ଦେବାକୁ ଗ୍ରହାରୁ ନାହିଁ ।  
ପୂର୍ବକର ପୃଷ୍ଠା ମୋରନାର ବାହାର ଗ୍ରୂପ ରହ  
ଦେବାକୁ ଏମାନେ ଗୁରୁଚର ଜ୍ଞାନ କରିବା  
କିମ୍ବା ବ୍ୟବହାର । ଏମନ୍ତ ଅବଶ୍ୟାରେ ଯେ  
ଦେବାକୁ ନାହିଁ ତୁମ୍ଭମାନର ବିଶେଷା  
ହେବେ ଏଥରେ ଅଧିକ ବିଛି ନାହିଁ । ଅମ୍ବୁ-  
ମାନେ ଦେଖି ଅନନ୍ତ ହେଲୁ ଯେ ବଜାରଜା  
ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ବମେର ଉତ୍ତର ସମ୍ମିନ୍ ଓ ଉତ୍ତରବ-  
ର୍ତ୍ତର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜହାନ ଦେବାକୁ ବିଦେଶୀରୁ  
ସବଳ ସଂକାଯୁର ଲୋକ ଏକବିତି ହୋଇ  
ଇନ୍ଦ୍ରମାତ୍ରାଦ୍ୱାରା ଡାର ଦେବାକୁ ଏଇତର  
ସେହିପରିଚ୍ଛାକୁ କିମ୍ବା ଅବେଦନ ପଦମାନ  
ପଠାଇଥିବାରୁ ଏତେମେହର କଥା ନାହିଁ  
ସେହିପରିଚ୍ଛା ଏ ଅନନ୍ତକୁ ରହିବ ନ ଦେଇବେ  
ତେବେ ମରଦମ୍ଭାଥମଳର ତଣ୍ଡ ନେବାର ଶିଥିମ  
ପର୍ବତୀର୍ଥିତ ହେଲୁ ବୋଲିବାକୁ ହେବ । ସେ  
ଆମରରେ କାହାର ଥୋବ ଥାଇଅ ଲୁବା କ  
ରଜ ପରହାର ହେଲେ ଗାହାପାର ତଣ୍ଡ  
ହେଉଥିଲେ ଏଥରେ ଏତିବ ହେଲେ ଜଣା  
ଥିଲୁ ଯେ ଜଣକର ସରନାମରେ ଅଭ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତ  
କର ନିଷ୍ଠାପିତରେ ବହୁ ଯାଇଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ  
ଅମେସରମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରିଚ୍ଛା ଶିବମୁଣ୍ଡରୀ  
ବହୁଧର ହେଲୁ ତାକୁ ବିଦାର ଅନ୍ତର୍କୁ ଲାଗୁ  
ମଧ୍ୟରେ ଏହି ହେଉଥାଏ ଯେ କାହାରେ ବହୁଦାର  
ଉତ୍ତର ନାହିଁ ।

१९७६

ଦେବେବ ପାଖ ଦେଇ ଏଠାରେ ଯେବେ  
ମୁହଁସି ଦେବାର କଥା ଶୁଣ । ତାହା ଗଲ  
ଗନ୍ଧିବାର ଏକ ଶାନ୍ତିକାଳର ପତିନ୍ଦ୍ରରେ କୋଣାରି  
ପକାରେ ସମ୍ମଦ୍ଦ ହେଲା । ଯୋଦ୍ଧାମାଟିନେ ଏକ-  
ଅକ୍ଷର ପ୍ରଥାଳ ଡରେ ମଧ୍ୟରେ ଚାହେ ପାହିଲା  
ଓ କାହାର କେତେବେଳ ଜଣ ପରିମାଣିଷଙ୍କ ପ୍ରକାଶ  
ପକାର ପ୍ରଥାଳ ଏ ନିରାପେ ଧୂର୍ବଳ ଦସା  
କରିଥିଲା ଶୋଭାକ ଆଜ ନାମରେ କଥେ  
ମମକମାନ ଓ ତାହାର ମହା ବିଲେ ପରିବା

ମିଶ୍ର କ୍ରାନ୍ତିର ଓ କଣେ ଏ ନଗରବାଟା ହୁନ୍ତି  
ଯଦିର ବିସ୍ମ ଏହିମୟ ହିର ହୋଇଥିଲା ଯେ  
ଯାଙ୍କେ ପୂର୍ବଦଳର ଶିଖମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମଞ୍ଚ  
ହେବ ତା ପଛେ ପ୍ରଧାନ ମାଲମାନେ ସ୍ଵାକ୍ଷରେ  
ଦୁଇ ପ୍ରଧାନ ମାଲଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହାହାର କଲ ତେ  
ମହାଶୋଭର ଅଧିକ ଜ୍ଞାନେ ଜାଗିବା ପାଇଁ  
ଏମନ୍ତ ବନ୍ଧୁ ଥିଲେ ଯେ ଉଦ୍‌ଦିନର ଦିନରେ  
ଶାନ୍ତିପରିଜ ଧରିବାରେ ଯାଏ ଅଠ ଦିନରକ୍ତାର  
ଲୋକ ଜୀମା ହୋଇଥିଲେ । ବାବୁ ଗୋଲକ-  
କନ୍ଦ ହୋବ ଏ ମହିମ୍ବାଦି ଅଧିକ ଏ ଅନେକ  
ବ୍ୟକ୍ତି କର ମହିମାନଙ୍କେ ଉଦ୍‌ଦିନର ବାତ  
ବସାର ଓ ନିମିତ୍ତବ୍ୟକ୍ତିକ କମିଶା ହାଜାର  
ଦର ବଜାରୁ ଗୋଲମାନ ବିବାହର ଉପାଦାନ  
ଚରିଥିଲେ ତେ ପ୍ରକାଶ କନେଥିବଳତାମ ତୁମ୍ଭିତ  
ପ୍ରେରିଷ୍ଟନ୍ତେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୋଲମାନ ବିବାହର  
ଜାଗର ସାଧନବାରେ ତେବେ କଲେହେ  
ଲେବେ ବାତମାନ କହି ଯତି ଦେଇଁ ଏମନ୍ତ  
ଦୃଢ଼ି ପତ୍ରରେ ଯେ କହ ଲେବରଇଣ ଅହ-  
ବରେ ମାତ୍ରର ଘାଗା ହେଲା ବାହାର ଡେଣ  
ବ ଯୋଡ଼ା ଓ କାହାର ପିନ୍ଧାର ନୂରାଜ ଅତ୍ୟନ୍ତ  
ପରିଗଲ । ଯେଉଁମାନେ ହାତ ଉପରେ  
ବର୍ଷଥିଲେ ମେମାନେ କହେନ୍ତି ନ ହରେ ମନରେ  
କରିବେ ଲୁହ ବ ମାତ୍ରରେ କହି ନ ଦେଇ  
ବଜାର ହୋଇ ଫୁଲ ପତକ ଓ ପ୍ରଗମଚକ୍ରରେ  
କର୍ତ୍ତିପତନ ବୋଲା ମୟ ହେବାନେ । ମଙ୍ଗ  
ଦେଖିବା ଅଧ୍ୟୋଜନ ବିଷୟରେ ଏବେ ଦର୍ଶା  
ଯଥେଷ୍ଟ ଅର ଦୀପ ଯୋଡ଼ା ଦରି କୁକହାର-  
କବ ଉତ୍ତାନ୍ତ ସେପରିମାନରେ ସୋରେ  
ଦୂର ହେବୁ ଦିଲ ଭାବ ଅତ୍ୟନ୍ତାପ ।

ମାନଙ୍କେ ବିପନ୍ନକୁ ଥରି ଫୋଧାନ୍ତଦେଲା ପାଇଁ  
ତତ୍ତଵର ପକାଇ ଦେଲା । ଏ ପୂର୍ବରୂପୀ ଦର୍ଶକ-  
କର ଅଭିନ୍ନ ମନୋମାତ୍ର ବୋଲିଥିଲା ଓ  
ଏଥରେ ଯେଉଁମାନେ ଛଣିଲେ ଜାହାଙ୍କର  
ଗୁଣକୁ ସମସ୍ତେ ପ୍ରତିବଳା କଲେ । ପ୍ରଥମକୁଣ୍ଡା  
ଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚ ଥିଲା କାହାର ମେଥରେ  
ଦ୍ୱାରିବା ବନ୍ଦି ଛଣିବା ବନ୍ଦିତୀର୍ଥ ବଳବନ୍ତ  
ଓ ହରି ଗଣ୍ଠର ବୋଧ ହେଉଥିଲା । ଦ୍ୱାରା  
କୁଣ୍ଡା ଧରନ୍ତରେ ଗେଷ ହେଲାର ଦର୍ଶକଙ୍କୁ  
ଆସୁର୍ଦ୍ଧ ବଲୁ ମାତ୍ର ଉଚ୍ଚପନ୍ଥର ବଳର  
ଜାବତମ୍ଭ ଲଣା ପଞ୍ଜିଲ ନାହିଁ । ହଠାତ  
ପଞ୍ଜ ମିବା ସମ୍ମା ହେଲେ ହୋଇଗାରେ ସମ୍ଭବ  
ହେଲାରେ ତୁର ଟମବାକା କେନିରାର ଅକୁଳକ  
ଜାହା ହେଲେ ସବେ ନିରା ନିଃମନ୍ଦିରହେଲାପେ  
ଜାହା ପଞ୍ଜା ।

ପରମେଷ୍ଠରେ ପ୍ରଥାନମଳଙ୍କର ଦୁଃସା ହେଲା  
ଏହମଧ୍ୟ ବାତମାନ କେବି ନେବେ ଭାଗ-  
କ୍ରମରେ ଥାଏ ଯନ୍ତ୍ର ଗଲେଣି । ପୂର୍ବ ଅନେକ  
ଉତ୍ତର କର ପୁଣୀ କାହାକୁ ଦୟାର କି ପଚାର  
ପୁଷ୍ଟାର ପାରଜୀ ନାହିଁ ତହୁଁ ପୁଷ୍ଟାରୀଶାହେବ  
ବର୍ଜିଶ୍ଵରକ ଅଶ୍ଵାର ପମ୍ବକ ମସ୍ତକ ଉପରେ  
ଦୁଲଭାରେ ଓ ମଝ' ରେ ବିଲକ୍ଷଣ ପ୍ରଥାରବି  
ଭାବରୁଲେ ଘାତେବ ଗରୁକରୁ ଦୂରଦର୍ଶ ଲୋକେ  
କରନ୍ତି ତାହା ମୁଣ୍ଡପଥରେ ଦୁଲଭାର ଦେଖି  
ଦ୍ୱାରା ଗୋଲ ଲିବାରୀ ହେଲା ଓ ଯୋଗାମାନେ  
ଲାଗିଥାଏ ହାଜ ପାଇଲେ । ମର୍ମ ଅରମ୍ଭ  
ଦେବାର ୧୦ ମିନିଟରେ କେତେ ମୋହାର  
ମାପେଜ ବିପ୍ରର ଗୋଲମାଳ କଲେ ଓ ସନ୍ତାନ  
ଦେବାର କହିବାକୁ ଫୁଲିପ ତାହା ବହୁ କଞ୍ଚରେ  
ପ୍ରତିପାଳନ କଲେ । ଦର୍ଶକଙ୍କ ଯେ ଏଥରେ  
ପ୍ରତିକିଳି ମନୋବିଦ୍ୟା ହେଲା ତାହା ତୁହାଯାର  
ନ ପାରେ ଏତେ ବାଟ ଯାଇଁ ଏତେ ଲୋଗ  
ଧୂରୀର ବଳ ଉତ୍ତାର ଅସର ବିଭିନ୍ନର ଦଳ  
କଳନା ହେଲା ନାହିଁ ବୋଲି ପମ୍ବେ ଅନ୍ତରୀ  
ହୋଇ ଫେର ଯହିଲେ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭି ତାତାରୁହି  
ବେଳରେ ସୋହନମାଳ ପକ୍ଷର ଲୋକମାନେ  
ସେ ତରିକାର ତାହାର କର କହିଲେ ଓ  
ବିହୁଲକ୍ଷଣ ମଧ୍ୟରେ ଦେଖାଗଲ ଯେ ଗୋଲକାଳ  
ବାହୁକ ତୁମ୍ଭିରେ ତଣି କାତା ବଜାର  
ପରିପତିତିମା କରିଥାଏ ବାହାରମ୍ଭ ତେ ଜହାର୍  
କଥୁଥିକ ନଗରଯାକ ପ୍ରମର ହେଲା । ଏଥରେ  
ହେବାଧାରର ଥାର୍ମର ଦରକାର ହୋଇଥାଏନି

ତେ ପୁଣି ଶେଷ ନ ହେଉଣୁ ଏମଧ୍ୟ ବାର୍ତ୍ତିବାଗ  
ଏବଂ କବେଳୀଯୁ ହୃଦୟରୁ ଅପମାନିତ  
କରିବାର ବାରିବାକୁ ସମସ୍ତେ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇଛି ।  
ଅଚକ୍ରି ଥିଲାନ ହେଲା କି କହି ବି ସାମାଜିକ  
ମନ୍ତ୍ରଲାଭରେ ଓ କବେଶ ଜୀବନକାର ନାମା  
ସ୍ଥାନରେ କେବଳ ଏହି ମୁଦ୍ରର କର୍ତ୍ତା ପାଇଥାଏ  
ଏବଂ ପକ୍ଷ କରିଛି ଯେ ଶୋଭନାନ୍ତି ଗେବେବୁ  
ଗୁମରେ ବିପାଚି ବୋଲି ଅଧେ ବାଇ ଛାଟି  
ଅଛି ଓ ଅନ୍ୟଥାର କହିଲୁ ଯେ ଗେବେ  
ଯେମନ୍ତ କୌଣ୍ଠରେ ବାର୍ଯ୍ୟ ବରଥିଲା ଅତିରି  
ବିଶ୍ଵର ମନ୍ତ୍ରରେ ଦେଖି ଥାବା, ଓ ପ୍ରଥମଦାତା  
ଠିକ ବହୁପାୟ ମୋହର୍ଥବାବୁ ଏ କର୍ତ୍ତା ଦୃଢ଼  
ବୋଲିଥାଏ । ଅମ୍ବେମାନେ କରିବାତର  
କରିବାର ନମୋଦିତ ବୋଧ ନାହିଁ ବର୍ତ୍ତି  
ବାହାର ବଳ ଅନ୍ତର ଯେଷମ୍ଭିନ୍ତି କୁଣ୍ଡି ହେଲା  
ସେବୁର କଣାପତି ଜାହିଁ । ଗେବେ ପଥମେ  
ଅତିମର୍ଦ୍ଦିତ ଶୋଭନାନ୍ତିରୁ ଧଇଲା ଓ  
କର୍ତ୍ତାଙ୍କାର ବିଜଳି ଯୋଗୁନ ଜାହା ଯତ୍ତାଥିରେ  
ଜାଣି ଥରିଥାଏ । ଗେବେ ପୁନଃବାର ଯତ୍ତାଥିରେ  
ଦୟା ଶୋଭନ ବାହାର ଡେଲାଇ ଥିଲେ  
ଦୁହିଜର ବଳ ଭାରତମଧ୍ୟ କଣାପତିଥାନ୍ତା  
ମାତ୍ର କୁଣ୍ଡି ଛାଇର ଦେବାର କଷ୍ଟ ଜଣାଗଲା  
ନାହିଁ ଓ ଯେତେ ବାନ କମାରେ ବହି  
ଅନ୍ତର୍ମାରେ ଥିଲେ ଜାହିଁ ମଧ୍ୟରେ ବେହ ବିଜ  
କର୍ତ୍ତାବ୍ୟ ଦେଖାଇ ନାହାନ୍ତି ଏଥିର ପୁଣ୍ୟ  
ଦେବଳ ସମାଜ ଥିବାର ପମାର ଦୋହରାଯି  
ଅର କୁଣ୍ଡ କାଳରେ କଣତର ଉତ୍ସବା  
ସାକ୍ଷ୍ରୟ ଦୋହରାନ୍ତା । ଯାହିଁ ତେବେବେ ବାହାର  
ଶୋଭନାନ୍ତି ବାର ଜାରି ଯେଷ କିମ୍ବା ଏ  
ଏଥିରେ ବାହାପତି ଦେବକଞ୍ଚର ଯେ କଷ୍ଟ ଦେବ  
କଞ୍ଚ ଉତ୍ସବାର କଣାଯାଏ ଯେ ଯାହା ହେଉ  
ଏମାଜଙ୍କର କୁଣ୍ଡ ଦିଗ୍ରେ ଦେଲା କିନ୍ତୁ ଫେର  
ରେ ଏଦର୍ପାର ଥାତ୍ତନ ହେଲା ତେବେ  
ବାରିବାକ କୁଣ୍ଡ ହେଉଥାଇ ଜହିଁର ସଂଖ୍ୟ  
ନାହିଁ । ମନ୍ତ୍ରକର କାହା ଏହିରେ ଯେ  
ଆହାରେ ଦୂରକ କୁଣ୍ଡ ଦେଲେ କିନ୍ତୁ ବଳ  
ହେବ ଓ ଯେହିଲେ ଗେବେ ସେଥାର୍ ପ୍ରତ୍ୟେ  
ଅର ହେଲୁଲେ ଶୋଭନାନ୍ତି ମଧ୍ୟ ପନ୍ଥର  
ଦେବାର ଜାରି । ଗୋଲବନାରୁ ଯେବେ  
ଏହା ନ କରିଛି ତେବେ ଅର କାହାର  
ବିଦ୍ୟମରେ କୁଣ୍ଡ ହୋଇ ଥାରେ ।

ସାଧୁହିନ୍ଦୁରାଜ ।

ଗର ପଦିବାର ଆସୁମାନଙ୍କ କମିଶ୍ରେ ଖ୍ରୟାତୁଳ  
ବେଦନଥୀ ସାହେବ ବ୍ୟାକିଲ ଓ ୧ ଟଙ୍କା ସମୟ  
ରେ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରଦେଶ ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟଭାର  
ଛିଦ୍ରମଣେ ଓ ଦେହିନ୍ଦ୍ରିୟ ଖ୍ରୟାତୁଳ ମରେନ  
ସାହେବ ବଜାରକୁ ପ୍ରସ୍ତାନ କଲେ ।

ବହୁଦିନ ପୂର୍ବପଥର ସମୟରେ ତେବେ  
ପରି ଲାଗି ଏଠାଜ ଗୋକରାଟ ପଳ୍ଲୀଜ  
ଉଠିଯିବା ଏହାର ବାରି ଆଚାର । ମାତ୍ର  
ଅମ୍ବେଶିନେ ଅଧିଗତ ହୋଇଥାଏଁ ଯେ ପକା-  
କା ବୈଜ୍ଞାନିକ ମଧ୍ୟରେ କଣ୍ଠାକି ପ୍ରତି କ ୧୦ ଶତ  
ଲେଖିଏ ଶୋଷ ଲାଗିଦେବୁ ଉତ୍ତିବାର କିମ୍ବା  
ଅଛି ଓ ହେବୁ ଘର୍ମାଣରେ ଜାଣନ୍ତି । ଏହାଙ୍କ  
ଧୂମ ପରି ଗାନ୍ଧାର ତେବେ ଧରି ହେଲେ  
ବର ହୁଅନ୍ତି । ତୋର ନ ପଡ଼ିଲେ ନଗରଦୀ-  
ବିକ୍ଷି ଦର ତିବି ବରକର ଅନ୍ୟ ଉପାୟ  
ନାହିଁ ।

କର ପଦିବାର ତଣେ ପଢ଼ଇବିଷ ଛନ୍ଦୁ  
ଦୁଇ ଶିଥିବା ଯୀ ଜାଗରେ ଦେଖି ପଟଳିତଙ୍କା-  
ବି ପ୍ରାସୃତ୍ୟ ଅବଲମ୍ବନ କରିପାହି ସେ କଣେ  
ଦେଖିବା ଶ୍ରୀଶ୍ଵରପୂରୁଷଙ୍କ ସହି ଦେବ  
ଦିଦ୍ୟାଧାରକଙ୍କ ଅଛନ୍ତି ଥାଣ୍ଡି ଏହାର ସହି-  
କର ମର କାହିଁ ବେଳ କଣାଯାଇ ନାହିଁ ।

ଦକ୍ଷିଣାଂଶ୍ଚ ପୁରୀ ଦସ୍ତର ପରିମାଣରେ  
ପ୍ରାଚୀ ଦେଖଇ ଦୂରୋଳ ଦେଖାଯାଏ । ଅମେ-  
ଜାର ପ୍ରାଚୀରଙ୍ଗ ଦଳ ପ୍ରକୃତ ନାହିଁ  
ଦକ୍ଷିଣ ହୋଟ ଅନେକବାଳହେଲ ଯାଉଥିଲୁ  
ଏ ଅହୁରି ଧିନାର କୁଳବଳ ଦେଖାଯାଏ ।  
ନିରାଶାଦ ବାଳ କୋମାଳିତାରୁ ହୋଇ  
ବାଳ କଲ ପରେ । ଅମୃଦେଶରେ ସେପୁଷ୍ପରି  
ହୋଇ ପଢ଼ି ତତ୍ତ୍ଵରି କୌଣସି କଲ ହେଲା

ହନ୍ତୁ ଯେତି ଥାଏ କମେଲର କଣିକାରୀ ମୂର୍ଖ-  
ପଦି ଅକୁଳ ହୋଇଥିଲୁ ଯେ ସେଠାରେ  
ଗାନ୍ଧା ବିଦ୍ୟାପିକ୍ଷାର ପ୍ରକଳ୍ପ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘି ହେଉ  
ଥାଏ ।

ବୁଝୁଛ ବଜଳା ଗର୍ବମେଣ୍ଡ ପହାଦଙ୍କ ନର୍  
ବସୁମର ସରକାରୀ ବରତ ଦିଷ୍ଟରୀ ବିଧୁ ପଚ-  
ାଳନ ବପନାକୁ ଦତ୍ତ ବସୁର ଶୋଇଅଛିଲୁ।  
ଏଥରେ କେବଳ ନୃତ୍ୟ ପ୍ରକରଣରେ ମହିମର  
ମେତ୍ର ମୁଢି ନ ପାଇଁ ମାନୀବ ବାଧୀ ଏହାତ  
କୁଠ କୁଠ କର୍ବନିଅଦ ବିଭାଗରେ ତାଂ ପରିଦ-

ମେଘୁଜେ ଧାରେନଙ୍କ କରିଅଛନ୍ତି ଥିଲ ଦୁଇଏକ  
ଦର୍ଶ ଧାରୁଳ ଘରାଲେ ଅବା କି ହେବ । କିମ୍ବା  
ଉତ୍ତମାତ୍ମାଙ୍କ କେବେ ଯାହାର ପ୍ରେଜେମନ୍ ପାଇ-  
ଦାର ସମୟ ହୋଇ ନଥିବ ତାହା ପଞ୍ଚକେ ଏବା  
ଗନ୍ଧିମେଘଙ୍କର ବିନ୍ଦିରହିବାର ଆହୁମଣ୍ଡ ।

ସରହେଳର ଦୁରଶ୍ରୁତି ପଞ୍ଜାବନ କେଣ୍ଟକାଳୀ  
କବର୍ତ୍ତିର ହେବେ ମାଧ୍ୟମ କୋ ପୁଣ୍ୟାଏ ।  
କାହା ହେଲେ ସରବର୍ତ୍ତି ଫେରି ସାହେବ  
ସେ ହରମ ପାଇନେ ଓ ଜାହାଙ୍ଗ ପବରେ ଜୟତ୍ତ  
ହେବା କାହଣ କଣେ ଧନ୍ୟମୟୀ ବିଲାତର  
ଆସିବେ । ଯେବେ ଏକଥା ସତ୍ୟ ହୁଆଇ ରେବେ  
ବଜ ଭଲ ହେବ । ଫେରି ସାହେବଙ୍କୁ ଧନ-  
କରି ପଦରେ ରଖିଲେ କେବଳ ପରାକର  
ଦୁଃଖ ଦରିଦ୍ର ଅର ହାହ ମନ୍ଦର ।

ହିନ୍ଦୁଧେବୁ ଥାଏ ବୋକରୁ ଯେ ଜନକମ୍ପାଳୁ  
କିଷଣରେ ସବୁ ଉତ୍ତାମେଗ ପ୍ରାୟ ଗ୍ରାଥଙ୍କରେ  
କାହିଁ ଯାଉଥିଲା । ଏକଥା ଛିଠି କିନିବ ନୁହିର  
ଜନକତାମ୍ବେ ସପକ୍ଷରେ ଏ ଦେଖିଯୁ କଣେ  
କେବଳ ଶୁଦ୍ଧାର ସମ୍ବନ୍ଧ ଦେଖା କି ଯାଏ ।

ଶାକ ଓ ଘୋଡ଼ିଆକୁର ଟ୍ରେନିଂସମ୍ପଦ କ୍ଷେତ୍ର  
ପ୍ରଥମ ହିଏ ଓ ମେଘର ସଂଗ୍ରହ ଜଳଲିଖିତ  
ପ୍ରକାର ଅଟେ ଦୂରଯୋଗାର ଗୁରୁତବଧ୍ୟାଗାର  
୨୦୦ ଏକବେଳା ଏବଂ ୧୫୧ ଦୂରବିଦ୍ୟାବଳୀ  
୨୨ ଘୋଡ଼ିଆ ଆଏ ଛାଇ ଟ୍ରେନିଂ।

ମାନୁଷଙ୍କାଳୟ ନାମକ ସ୍ଥାନରେ ଯେ  
ଏକ ପୁଣ୍ୟ ବିଷୟ ଜେଣେଅଛି ତହିଁର କଥା-  
ଏବ ଯେ ବାଂଦିମିଳିକ କେବଳ କହିରାଗ ଅଛି-  
ଦ୍ୱାରା କରେଥ ଅଜ୍ଞାନର ହେଉଥାଏ ଏବ  
ମୁଖ୍ୟମାନ ଡାକୋକ ହଥବା ହୋଇ ଅଧିକା-  
ଶୂନ୍ୟକବ୍ୟବରେ ଥିଲ ଏଥିମଧ୍ୟରେ ବିଜେ ତିକି-  
ଳିଏ ପୁଲସକରିଣ ତାହା ବରମାନରେ ବଳ-  
ପୁରୁଷ ପ୍ରବେଷ ହୋଇ କହିଲେ ଯେ ତୁମେ  
ଦେଖିଲ ଆଜ ଅଜ୍ଞାନ ସ୍ଵର୍ଗବଳୀ କହିବୁ  
ଯାଇ ଦୁଃଖ ଥିଲେ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷୀ କରି କରିବାକୁ  
ଦେବ ଏଥରେ ଉଚ୍ଚ ଦ୍ୱା ମୃଦୁଗାଢ଼ ହୋଇ  
ଏକ ପ୍ରତିବାଦ ବରକୁ ପାଲିବାଲୁ ମେ କେବଳ  
ନ ଥିଲ ବିଷୟରେ ଯେତେ ଅଧିକି କଲ  
ପୁରୁଷକରିବାକେ ବେଳ ପ୍ରତି କହିମାନ  
ମନୋଯୋଗ ନ କରି ତାହାକୁ ବଳପୂର୍ବକ ହେ-  
ତାମୁ ମଧ୍ୟ ବାହାରକରି ଥାର୍ଥମେବଳି କଟେ-  
ଥିବୁ ନେଇଗଲେ ସେଠାରେ ତାମୁର ତାହାକୁ  
ବାହାରକି କରିଥାଇଥିବେ ରହିବାର ଜୀଥଯକୁ  
ଦ୍ୱାରା ଅଜ ହେଲେ ତବିଥାର ଯେ ତାମାନ

ଲୟକୁ ପ୍ରେତ ଦେଇ ମାତ୍ର ଜାହାର ଛନ୍ଦମାଧ  
ବେଳ ନ ସବାର ଚନ୍ଦ୍ରଶାଳପୁରେ ଦେଖାଯିବା  
ଜାହାର ଗଲାପ ଦିଲାଗଲା । ଜଲପ ଧାର ଯେ  
ପୂଜୁଷ୍ଟମରମାନ୍ତର ନାମରେ ଜାନ୍ମ ବରତ  
ବାରେ ଷେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଜରିମାନା ହେଲ  
ଏବ ଯେଉଦ୍ଧର୍ତ୍ତାର ସମ୍ମାଦ ପାଇଁ ପୂଜୁ-  
ବରମରମାନେ ଏପରିକାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ତାହାରୁ  
ଏବମାପ ବଠିନ ପରିଗ୍ରହ ସହିତ କରିବା  
ଦିଗୁ ହେଲା । ଏପରିକାର୍ଯ୍ୟ ଅନିଯଧ ଅଭିନନ୍ଦର  
ଦେଲେଜ ବୋଲି କୃମେତପରି ଯା  
ରକ୍ଷାପାଇବେ ଜାହିଁ ।

ବିମେରରେ ବିଧବାଦିବାହ ପ୍ରଶ୍ନର କରିବାର  
ପ୍ରକାଳି ଜାଗରଣକ ଦୋଷଥିବାର ଜଣଯାଏ ।  
ବିମେର ଘେରେ ବାଜୁଗତ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଯେ  
ମୁକୁତଶଖା ଓ ମରହାନ୍ତି ବିଧବା ବାଲିବାମ ନେ  
ଦିପର ଅକଟ୍ଟାରେ ଆଗ୍ରା ଏବଂ ଏବଂଧୂରେ ଏବଂ  
ଉତ୍ତମ ପ୍ରବଳ କେତ୍ତ ଲେଖିବେଳେ ୫-୫୦ ଜା  
ପୁରିବାର ଘାଇବ ।

ଏହି ଏପ୍ରେଲମାତ୍ର ତାଙ୍କ ରିଜ ଅଧିକାରୀ  
ମିଶନିଟ ସମୟରେ ତାଙ୍କରେ କୁମିଳେ  
ହୋଇଥିଲା ।

ମାନ୍ତ୍ରାକ ଉଚ୍ଚବାର ଯେବେ ହାତ ନାହିଁ  
ଏକ ତେବେଦିଅର ସର୍ବରୂପ ୫ “୦୦୦୧ ଟଙ୍କା  
ଅପରିକ୍ରମ କର ପକାଇ ଯାଇଥିଲ ବଢ଼ ଅନୁ-  
ବେଳମେବେ ଲାଗୁହରେ ବିଷ୍ଵାର ହୋଇ  
ଦିନ ସବୁଦେ ମାନ୍ତ୍ରାକୁ ଦେବତ ହୋଇ  
ଅଦିଶ୍ଵର

ଗବ୍ରୁମେଣ୍ଟୁ କଲେଜ ଓ ମୁଲିମାନଙ୍କରେ  
ପ୍ରଦୀମାନଙ୍କର ଦେବୁ ଦିବ ବନ୍ଦି ବିବାହମିଶ୍ର  
ଭାଇତବର୍ତ୍ତୀୟ ଗବ୍ରୁମେଣ୍ଟୁ ସ୍ଵାମୀ ବରି ଖୋଜ-  
ଦେଖେଯିବିଳ ମହୁର ଦିନିର ପଠାଇଅବୁନ୍ଧା  
ଘାସାଏ ଯେ ପ୍ରେରିତେବୁ କଲେଜର ଫିର  
ଟେଟ୍ କ୍ଷା ଓ ବ୍ରଦ୍ବୁଲ ଏବଂ କଲେଜୋଲ-  
ବ୍ରାଜୁଲ ଏ ପୁର ଏବସ ମିଶ୍ରିତ ହୋଇ  
ଦେଖୁର ଫିର ଟେଟ୍ କ୍ଷା ଲେଖାଏ ହେବାର  
ସ୍ଵାମୀ ହୋଇଥାଏ ଏପରି ଦେଲେ କିନ୍ତୁମନ  
ବଳାକ୍ଷମାନଙ୍କର କିମ୍ବାରାଜ ଉସର ହେବ ।

ଭରତଦେଶୀୟ ଜାଗନ୍ମହେତୁ ଆଜ୍ଞା କରିଅ-  
ଛନ୍ତି ସେ ମଧ୍ୟମଲ ଗାନ୍ଧୀଆନମାନକରେ  
ସେ ବିଜ୍ଞାନକାଳରେ କୌଣସି କାହାତି ପରିମାଣ  
ଯର୍ଥରେ ତଙ୍କା ତମା ଉତ୍ତିଷ୍ଠାରେ । ଏଥିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ  
ବେଳେ ସରଜଣ ଚକ୍ରଭାନେ ସେ ବିଜ୍ଞାନକାଳ  
ରେ ତଙ୍କା ତମା ଉତ୍ତିଷ୍ଠାରେ ।

ବିନ୍ଦୁରାଜାରୀ ହେଲେଇବ ଦସ୍ତାନ୍ତ କାହିଁ କାହିଁ  
ମାନେ ବେଠାଇଁ ଗୋଟିଏ କିବ୍ଯାଳୟ କାହିଁ  
କରିବାର ସମ୍ମର୍ତ୍ତ କମାତ୍ରକାନ୍ତି ଯେ ଦେବଦିନ  
ଲମ୍ବରେ କେବଳ ମଧ୍ୟମଶ୍ରେଣୀର ମେଳନାମାଜି  
ଆକର୍ଷଣ ଦେଇ ଉଦ୍‌ଘାଟନ କରିବେ ।  
ପ୍ରସ୍ତାବଟି ଉଚିତ ଅଛି କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅଭି  
ବାର ପ୍ରତି ଗର୍ଭମେଣ୍ଟ କିବ୍ଯାଳମୂଳକରେ  
ଯେମନ୍ତ ହେଲନ ତୁଳି ହେଉଥାଏ ହେଲେ  
ଆମାନ୍ୟ ଅବଶ୍ୱାର ନେଇ ଯକ୍ଷରେ କିବ୍ଯାଳିଙ୍ଗ  
ଅମ୍ବୁଦ୍ଧ ହୋଇ ଅବସାନ ।

ତେଜନାଥଙ୍କ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ କାହିଁ  
କେମିବରନ୍ତି ସେଇ କଲାତରେ ବଢ଼ି ଚାହୁଁ  
ପାଇଥାଏଛନ୍ତି । କମ୍ପ୍ୟୁଟେଟର ମହାନ୍ମାଣି  
କଂପନୀର ଦେଖେଗୁଡ଼ିଏ ଉଚ୍ଚ ମାନ୍ୟାବଳୀ  
ବ୍ୟକ୍ତିକ ସହି ସାଧାରି ବର୍ଷାଏଛନ୍ତି । ଆଖୁ-  
ସୂର୍ଯ୍ୟ କୁବ ହାମରେ ଗେଟିଏ ହସର ସମ୍ମ  
ହୋଇଥାଏଇବା ।

ବିଜ୍ଞାନ

ଦିଲ୍ଲିରେ କାହାର ବନ୍ଦ ରହିଥାଏ ପୁଲମଳାରେ  
ଏହଙ୍କରା ଧରିବା ଶିଖିବ ଅବସ୍ଥାରେ ଦେଖିବ  
କିମ୍ବା । ହରିବାଣମାନେ ଆମ୍ବ କିମ୍ବାକେ  
ଆରହା ଜୀବିବେ ।

ବି ସେବାରେ କାହା

କଷକର୍ମକା ପୁନଃମୁହେ  
ଦେଶ୍ୟ ଉଚ୍ଛଵେ

ଲଭିବେଳୁ ଜଣମେଟି ଓଡ଼ିଆଭାଷାରେ  
ସଂକଳନ ଦରିବାରୁ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏନ୍ତି କାହିଁ  
କାର୍ଯ୍ୟ ମେଳେ ହେଠାତ ।

Kale Procono San Gopto  
Calcutta Normal School

ମହାଶ୍ରଦ୍ଧା

ଶାକା ଦଳା ଦିଲ୍ଲେ ଧାତୁରୁ କହେଯାଏ  
 „, ତୋଷଠୀପତା „, ୩୫  
 „, ଅବ୍ୟାକ୍ଷର ସାହେବ „, ୩୬  
 „, ଗୁମନ୍ତୁମାହାତାନନ୍ଦପାତ୍ର „, ୩୭  
 „, ପରିଷର ଦାତା କୃତ୍ତବ୍ୟ „, ୩୮  
 „, ଦିନୋଦିନପଥାବ ହାବ ହାଲେଯାଇ

**ପାତ୍ର** ଏହି ନିଜଲକ୍ଷ୍ୟପିତା ସହିତରୁ-ମର୍ଯ୍ୟାନକାର ହେଉଛି କ୍ଷେତ୍ରିକୁ-ବ୍ୟାପାରିଙ୍କ ଲାଭାବଧିକ ହେବାର ପାଇଁ ଦେବାରୁ